

ทิวทัศน์เมืองโคราช กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรม ของ
สจวร์ต เดวิส ระหว่าง ปี ค.ศ.1928-1932

เจียมรัตน์ ปานอุบล

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาศิลปกรรม
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**CITYSCAPE IN KORAT:CASE STUDY OF PAINTINGS CREATED
BY STUART DAVIS DURING 1928 – 1932 A.D.**

CHEAMRAT PANUBOL

**A thesis submitted in partial fulfillment of the requirement
for The Master of Arts in Fine and Applied Arts
at Bansomdejchaopraya Rajabhat University
Academic Year 2015**

ชื่อเรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช:กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของสจวร์ต เดวิส
ระหว่างปี ค.ศ.1928-1932

ชื่อผู้วิจัย เจียมรัตน์ ปานอุบล

สาขาวิชา ศิลปกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์พระพงษ์ กุลพิศาล

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิสิทธิ์ พันธุ์เทียน

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณฯ พิเชษฐพฤกษ์

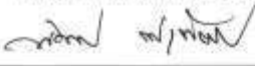
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ พระพงษ์ กุลพิศาล)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิสิทธิ์ พันธุ์เทียน)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณฯ พิเชษฐพฤกษ์)

กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ประมินทร์ ตังมี)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ.1928 – 1932
ชื่อผู้วิจัย	เจียมรัตน์ ปานอุบล
สาขา	ศิลปกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุม สายใจ
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษางานจิตรกรรม แนวบาสนิยมของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932 ในประเด็นที่เกี่ยวกับแนวคิดและเนื้อหา องค์ประกอบในภาพ การจัดภาพ ชูตสีและกลวิธีการระบายสี 2) สร้างสรรค์งานจิตรกรรม เรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษา ผลงานจิตรกรรมของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928 - 1932 ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ กลุ่มตัวอย่างคือ ผลงานจิตรกรรมแนวบาสนิยมของ สจวร์ต เดวิส เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวิเคราะห์ตารางกริด แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและผลงานสร้างสรรค์ของผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ โดยใช้เทคนิคเดลฟายประยุกต์และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษางานจิตรกรรมแนวบาสนิยม ของ สจวร์ต เดวิส ระหว่าง ค.ศ.1928-1932 ประเด็นแนวคิดและเนื้อหา พบว่า มีแนวคิดจากสถานที่ประทับใจต่างถิ่น มากที่สุด รองลงมาคือ บรรยากาศเงียบสงบในเมือง สถานที่พักผ่อนในเมืองและเทคโนโลยีในเมืองตามลำดับ ประเด็น องค์ประกอบในภาพ พบว่า องค์ประกอบที่เป็นรูปร่างใช้ในระดั้มากที่สุด รองลงมาใช้น้ำหนักอ่อนแก่ เส้น และจุดตามลำดับ ประเด็นการจัดภาพ พบว่า การจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพใช้ในระดั้มาก รองลงมาจัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพและจัดแบบใช้จุดนำสายตาตามลำดับ ประเด็นชูตสี พบว่า สีที่ใช้บ่อยในทุกๆ ภาพได้แก่ สีขาว น้ำเงินดำ เหลือง แดง ฟ้า ส้ม ชมพู เขียว น้ำตาล และเทาตามลำดับ ซึ่งเป็นสีสด และประเด็นกลวิธีการระบายสี พบว่า การระบายสีเรียบใช้ในระดั้มากที่สุด และระบายสร้างพื้นผิวรองลงมา

2. การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เรื่องทิวทัศน์เมืองโคราช ด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ ประเด็นแนวคิดและเนื้อหาใช้บรรยากาศเงียบสงบในเมือง เป็นแรงบันดาลใจในระดั้มาก ประเด็น

องค์ประกอบในภาพ ใช้รูปร่างในระดับมาก รองลงมาเป็นน้ำหนักอ่อน แก่ ใช้เส้นและจุดในระดับปานกลาง ประเด็นการจัดภาพ จัดแบบกระจายเต็มภาพในระดับมาก รองลงมาจัดแบบมีจุดนำสายตาและจัดแบบเว้นพื้นที่ระดับปานกลางและน้อย ประเด็นชุดสี สีที่ใช้บ่อยและในปริมาณมาก ได้แก่ขาว น้ำเงิน ดำ เหลือง แดง ฟ้า ส้ม ชมพู เขียว น้ำตาล และเทา ซึ่งเป็นสีสด และประเด็นกลวิธีการระบายสี ใช้การระบายสีเรียบเป็นส่วนใหญ่ มีการระบายแบบสร้างพื้นผิวเป็นบางส่วน

คำสำคัญ : ทิวทัศน์เมืองโคราช ลัทธิบาศกนิยม สจวร์ต เดวิส

Title **The Cityscape of Korat : A Case Study of paintings created by
Stuart Davis during 1928-1932 A.D.**

Author **Cheamrat Panubol**

Program **Fine Arts**

Major Advisor **Associate Professor Pirapong Gulpisarn**

Co-advisor **Assistant Professor Pisit Pantian**

Academic Year **2015**

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the cubism paintings of Stuart Davis between 1928-1932 A.D. in terms of thoughts and contents, elements, composition, colours, and painting techniques and 2) to create the painting entitled “The Cityscape of Korat : A Case Study of paintings created by Stuart Davis during 1928-1932 A.D. on Acrylic Canvas”. The sample included Stuart Davis’s cubism paintings. Data were collected using grid table, structured observation checklist, structured interview, and researchers’ paintings. Delphi technique was applied to collected data from artistic specialist. Data was analyzed in percentage.

The findings revealed as follows.

1. Thoughts and contents in cubism painting of Stuart Davis between 1928-1932 A.D. reflected his impressive other locations mostly followed by placidity of town, relaxation places, and technology. Shapes were the most used elements in the paintings followed by values, lines, and dots. The overall composition was mostly found while intentional peripheral space and liner perspective were also little used. The mostly used colours in every painting included white, dark blue, yellow, red, blue, orange, pink, green, brown, and grey in intense tone. Flat wash was used rather than texture colouring.

2. The creation of the painting entitled “The Cityscape of Korat in Acrylic” was inspired by thoughts and contents in relation to placidity of town. As for painting visual elements, shapes were mostly used while values, lines, and dots were moderately used. Overall composition was mostly adopted rather than liner perspective and intentional peripheral space. The mostly used colours in every painting included white, dark blue, yellow, red, blue, orange, pink, green, brown,

and grey in intense tone. Flat painting technique was mostly used while texturing technique was used in some areas.

Keywords: Landscape of Korat, Cubism, Stuart Davis

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรม ของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ.1928 – 1932 ในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความเอาใจใส่ การให้คำปรึกษา แนะนำเป็นอย่างดี จาก รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.โกสุม สายใจ รวมทั้งคณาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.วิสูตร โพธิ์เงิน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการทุก ๆ ท่าน อันได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิสิษฐ์ พันธุ์เทียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณ พิเชฐพฤกษ์ เป็นกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ประมินทร์ ตั้งมี เป็นกรรมการและเลขที่เสียสละเวลาในการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ขอบพระคุณ ท่านอาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ อาจารย์ไมตรี หอมทอง และอาจารย์ นิโรจน์ จรุงจิตวิวัฒน์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์เครื่องมือในการวิจัย และให้คำปรึกษา ดร.อิทธิพัทธ์ ขริมสันเทียะ ผู้ให้คำปรึกษา แนะนำในระหว่างการทำวิจัย

ขอบพระคุณพี่น้องทุกท่านที่ศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอบพระคุณครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ทั้งกำลังใจ กำลังใจ ที่ดีตลอดเวลา บุญอันเกิดจากคุณประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบแต่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

เจียมรัตน์ ปานอุบล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ข้อมูลเกี่ยวกับเมืองโคราช.....	8
ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะลัทธิศาสนา.....	14
ศิลปินลัทธิศาสนา.....	19
จิตรกรรมภาพทิวทัศน์.....	26
เทคนิคการระบายสีอะคริลิก.....	31
ทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้อง.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ผลการสร้างผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1.....	84
ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1.....	91
ผลการสร้าง ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2.....	116
ผลการสัมภาษณ์และประเมินผลงานสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2.....	121
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	124
สรุปผลการวิจัย.....	125
อภิปรายผล.....	126
ข้อเสนอแนะ.....	127
บรรณานุกรม.....	129
ภาคผนวก	130
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	131
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	133
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	138
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ.....	147
ภาคผนวก ฉ ภาพข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	151
ภาคผนวก จ หนังสือตอบรับลงบทความ.....	157
ประวัติผู้วิจัย.....	162

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	บันทึกการวิเคราะห์ชุดสี.....	51
2	บันทึกการวิเคราะห์หลักวิธีการระบายสี.....	51
3	แบบสังเกตแบบมีโครงสร้างประเด็นแนวคิดและเนื้อหา.....	52
4	แบบสังเกตแบบมีโครงสร้างประเด็นองค์ประกอบในภาพ.....	52
5	แบบสังเกตแบบมีโครงสร้างประเด็นการจัดภาพ.....	53
6	แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง.....	54
7	บันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 1.....	59
8	บันทึกการวิเคราะห์หลักวิธีการระบายสี ภาพที่ 1.....	59
9	บันทึกแบบสังเกตแนวคิดและเนื้อหา ภาพที่ 1.....	60
10	บันทึกแบบสังเกตองค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 1.....	60
11	บันทึกแบบสังเกตการจัดภาพ ภาพที่ 1.....	61
12	บันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 2.....	62
13	บันทึกการวิเคราะห์หลักวิธีการระบายสี ภาพที่ 2.....	62
14	บันทึกแบบสังเกตแนวคิดและเนื้อหา ภาพที่ 2.....	62
15	บันทึกแบบสังเกตองค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 2.....	63
16	บันทึกแบบสังเกตการจัดภาพ ภาพที่ 2.....	63
17	บันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 3.....	64
18	บันทึกการวิเคราะห์หลักวิธีการระบายสี ภาพที่ 3.....	64
19	บันทึกแบบสังเกตแนวคิดและเนื้อหา ภาพที่ 3.....	65
20	บันทึกแบบสังเกตองค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 3.....	65
21	บันทึกแบบสังเกตการจัดภาพ ภาพที่ 3.....	66
22	บันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 4.....	67
23	บันทึกการวิเคราะห์หลักวิธีการระบายสี ภาพที่ 4.....	67
24	บันทึกแบบสังเกตแนวคิดและเนื้อหา ภาพที่ 4.....	67
25	บันทึกแบบสังเกตองค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 4.....	68
26	บันทึกแบบสังเกตการจัดภาพ ภาพที่ 4.....	68
27	บันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 5.....	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
28	บันทึกการวิเคราะห์หลักวิธีการระบายสี ภาพที่ 5.....	69
29	บันทึกแบบสังเกตแนวคิดและเนื้อหา ภาพที่ 5.....	70
30	บันทึกแบบสังเกตองค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 5.....	70
31	บันทึกแบบสังเกตการจัดภาพ ภาพที่ 5.....	71
32	บันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 6.....	72
33	บันทึกการวิเคราะห์หลักวิธีการระบายสี ภาพที่ 6.....	72
34	บันทึกแบบสังเกตแนวคิดและเนื้อหา ภาพที่ 6.....	72
35	บันทึกแบบสังเกตองค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 6.....	73
36	บันทึกแบบสังเกตการจัดภาพภาพที่ 6.....	73
37	บันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 7.....	74
38	บันทึกการวิเคราะห์หลักวิธีการระบายสี ภาพที่ 7.....	74
39	บันทึกแบบสังเกตแนวคิดและเนื้อหา ภาพที่ 7.....	75
40	บันทึกแบบสังเกตองค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 7.....	75
41	บันทึกแบบสังเกตการจัดภาพ ภาพที่ 7.....	76
42	บันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 8.....	76
43	บันทึกการวิเคราะห์หลักวิธีการระบายสี ภาพที่ 8.....	77
44	บันทึกแบบสังเกตแนวคิดและเนื้อหา ภาพที่ 8.....	77
45	บันทึกแบบสังเกตองค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 8.....	78
46	บันทึกแบบสังเกตการจัดภาพ ภาพที่ 8.....	78
47	การสังเคราะห์ข้อมูลแนวคิดและเนื้อหา.....	79
48	การสังเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบในภาพ.....	80
49	การสังเคราะห์ข้อมูลการจัดภาพ.....	81
50	การสังเคราะห์ข้อมูลการใช้ชุดสี.....	82
51	การสังเคราะห์ข้อมูลหลักวิธีการระบายสี.....	83
52	แบบสัมภาระณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 1/1.....	91
53	แบบสัมภาระณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 1/2.....	92
54	แบบสัมภาระณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 1/3.....	93

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
55	บันทึกและสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 ภาพที่ 1.....	94
56	แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 2/1.....	95
57	แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 2/2.....	96
58	แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 2/3.....	97
59	บันทึกและสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 ภาพที่ 2.....	98
60	แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 3/1.....	99
61	แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 3/2.....	100
62	แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 3/3.....	101
63	บันทึกและสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 ภาพที่ 3.....	102
64	แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 4/1.....	104
65	แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 4/2.....	105
66	แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 4/3.....	106
67	บันทึกและสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 ภาพที่ 4.....	107
68	ตารางสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1.....	113
69	การจัดลำดับผลการประเมินผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน.....	123
70	ตารางสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1.....	149

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2	แบบวิเคราะห์ตำรากริด.....	50
3	แสดงขั้นตอนการวิจัย.....	57
4	ร้านกาแฟสีฟ้า (Blue Café)	59
5	ร้านกาแฟตรงมุมถนน (Corner Café)	61
6	ทิวทัศน์กับเรือที่หัดแห้ง (Landscape with drying sails)	64
7	ผนังนครนิวยอร์ก (New York mural)	66
8	นิวยอร์ก – ปารีส หมายเลข 2 (New York – Paris No. 2)	69
9	บ้านและถนน (House and street)	71
10	นิวยอร์กมุงสูงท้องฟ้า (New York elevated)	74
11	ทิวทัศน์โรงไฟฟ้า (Landscape with garage lights)	76
12	ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1 ชื่อภาพ ประตูสู่อีสาน.....	84
13	ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2 ชื่อภาพ ลำตะคอง.....	86
14	ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3 ชื่อภาพ โรงไฟฟ้า.....	88
15	ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4 ชื่อภาพ ความศรัทธา.....	89
16	ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 5 ชื่อภาพ ทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 1.....	116
17	ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 6 ชื่อภาพ ทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 2.....	118
18	เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ภาพที่ 1 ชื่อภาพ “ประตูสู่อีสาน”.....	139
19	เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ภาพที่ 2 ชื่อภาพ “ลำตะคอง”.....	139
20	เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ภาพที่ 3 ชื่อภาพ “โรงไฟฟ้า”.....	140
21	เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ภาพที่ 4 ชื่อภาพ “ความศรัทธา”.....	140
22	ผู้วิจัยและอาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ ในการพบผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1.....	142
23	อาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 วิเคราะห์ผลงาน.....	142
24	ผู้วิจัยและอาจารย์ไมตรี หอมทอง ในการพบผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1.....	143
25	อาจารย์ไมตรี หอมทอง ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 วิเคราะห์ผลงาน.....	143
26	ผู้วิจัยและอาจารย์นิโรจน์ จรุงวิทวัส ในการพบผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1.....	144
27	ผู้วิจัยและอาจารย์นิโรจน์ จรุงวิทวัส ในการพบผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2.....	144

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
28	ผู้วิจัยและอาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ ในการพบผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2.....	145
29	อาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 วิเคราะห์ผลงาน.....	145
30	ผู้วิจัยและอาจารย์ไมตรี หอมทอง ในการพบผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2.....	146
31	อาจารย์ไมตรี หอมทอง ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 วิเคราะห์ผลงาน.....	146
32	ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 5 ชื่อภาพ ทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 1.....	148
33	ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 6 ชื่อภาพ ทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 2.....	148

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าสิ่งแวดล้อมๆ ความมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ล้วนมีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อความเป็นอยู่ การอยู่รอดและมีความสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิตและมนุษย์ รวมทั้งวิธีการจัดการกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์เป็นอย่างมาก การเปลี่ยนแปลงทางภูมิศาสตร์ของโลก ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยา สภาพลมฟ้าอากาศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ ย่อมส่งผลกระทบต่อวิธีการดำเนินชีวิตของมนุษย์ เพราะสิ่งแวดล้อมจะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบ การกระจายผลผลิตของสังคมพืชและสัตว์ ซึ่งส่งผลสะท้อนไปถึงชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์มากที่สุด โดยจะเห็นได้ค่อนข้างชัดเจนจากวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตในแต่ละยุค แต่ละสมัย ขึ้นกับลักษณะสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

มนุษย์กับสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เป็นวงจร ไม่สามารถที่จะบอกได้ชัดเจนว่าสิ่งใดมีอิทธิพลต่อสิ่งใดมากกว่ากัน สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความเป็นอยู่ของมนุษย์ และกิจกรรมของมนุษย์ก็เป็นตัวการสำคัญในการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม เมื่อสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงย่อมส่งผลกระทบต่อมนุษย์ให้เปลี่ยนแปลงอีก ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันและส่งผลต่อไปในอนาคต มนุษย์มีบทบาทในการกำหนดความเป็นไปของสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นการนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้อดีขึ้น รวมถึงการทำลายเพื่อให้ประโยชน์บางอย่างล้วนมีผลกระทบที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น แต่มนุษย์หารู้ไม่ว่าสิ่งแวดล้อมที่อยู่รายล้อมพวกเขาเหล่านั้น ถูกกำหนดให้สัมพันธ์กันในทุกๆ ด้านเหมือนเป็นกระจกสะท้อนผลการกระทำของตัวเองด้วยซ้ำ หรือมองอีกในแง่ของธรรมชาติอาจเปรียบได้ว่า “ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว” ก็คงไม่ผิด ยกตัวอย่างเช่น การทำลายป่าไม้ของมนุษย์ในระยะ 10 ปี ที่ผ่านมา จากสถิติกระทรวงทรัพยากรฯ ไม่มีปีใดเลยที่ป่าไม้จะเพิ่มขึ้นหรืออยู่ในปริมาณที่คงที่แต่ลดลงอย่างน่าใจหาย ผลที่ตามมาก็คือ น้ำท่วม ดินถล่ม อากาศเสีย ฯลฯ บางกรณีอาจจะน้อยแต่ก็มีส่วน อีกตัวอย่างคือ การลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ ยิ่งเศรษฐกิจดีเท่าไร โรงงานอุตสาหกรรมยิ่งเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ถึงมีมาตรการควบคุมควันพิษ และนำทิ้งจากโรงงาน แต่ก็ยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้อยู่ดี เช่น น้ำมีผลมลสารอากาศมีมลสาร เป็นต้น (กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, ออนไลน์)

ในสภาพสังคม ณ ปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมเมืองที่มีความเจริญทางเทคโนโลยีสูง ทำให้คนสะดวกสบายขึ้น การใช้จ่ายสูงขึ้น จำนวนคนในเมืองมีมากขึ้น พื้นที่ว่างเปล่าน้อยลง ที่ดิน

ราคาแพงที่อยู่อาศัยจะเป็นตึกสูงๆหนาแน่นบ้าง ที่พักอาศัยกลุ่มคนรายได้น้อยก็จะเป็นชุมชนแออัด สลัมบ้าง จากสภาพดังกล่าวส่งผลทางจิตใจมนุษย์มาก ไม่ว่าจะปัจจุบันสถิติที่ผู้ป่วยเป็นโรคเครียดและซึมเศร้ามีจำนวนมาก และผู้ป่วยส่วนใหญ่มีการดำรงชีวิตอยู่ในสภาพดังกล่าว

ดังนั้นผู้สร้างงานศิลปะมีหน้าที่นำเสนอผลงานในรูปของศิลปะแบบใดแบบหนึ่งเพื่อที่จะสะท้อนเรื่องราวของสภาพสังคมปัจจุบัน จากสิ่งซ่อนเร้นทั้งดีและไม่ดีปะปนในสังคม เพื่อให้เป็นภาพสะท้อนให้ผู้ชมผลงานได้มีจิตสำนึก เพื่อตระหนักถึงการใช้ทรัพยากร สิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวันที่ส่งผลต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคมต่อไป

ศิลปะลัทธิบาศกนิยม (Cubism) ได้แนวคิดในการถ่ายทอดสิ่งแวดล้อมจากศิลปินรุ่นแรกชื่อ ปอล เซซาน (Paul Cezanne) เป็นศิลปินสมัยใหม่ผู้หนึ่งชาวฝรั่งเศส เคยมีประสบการณ์ในการเขียนตามแนวลัทธิประทับใจมาก่อน ต่อมาภายหลังพบว่าแนวการเขียนตามลัทธิประทับใจนั้นไม่ได้แสดงความจริง (Reality) เกี่ยวกับธรรมชาติภายนอกอย่างลึกซึ้ง เป็นแต่เพียงการแสดงความรู้สึกประทับใจต่อโลกภายนอก (External World) ด้วยสถานที่ แสง สี บรรยากาศตามเวลาเท่านั้น ขาดการแสดงความจริงของรูปทรง (Reality in Form) เมื่อเซซานพบส่วนที่บกพร่องแล้ว ประกอบกับตัวเองมีความสนใจเกี่ยวกับรูปทรงอยู่ก่อนถึงกับเคยกล่าวเสมอว่า “ถ้าเข้าใจรูปทรงโลกภายนอก และโครงสร้างตามความจริงแล้ว จงมองรูปทรงนั้นเป็นเหลี่ยมเป็นลูกบาศก์ง่ายๆ” ดังนั้นเซซานจึงหันมาค้นคว้าศึกษารูปทรงภายนอกอย่างจริงจัง พยายามหาวิธีถ่ายทอดรูปทรงนั้นๆ โดยทำเป็นรูปสี่เหลี่ยมง่ายเป็นแผ่น พยายามเสาะหาความจริงของรูปทรงนั้นๆ ผลงานที่เซซานได้ค้นคว้าเขียนภาพไว้นี้เอง กลายเป็นรากแก้วของลัทธิบาศกนิยม และแนวคิดของลัทธิบาศกนิยมได้มีอิทธิพลต่อศิลปินรุ่นใหม่ในระยะต่อมาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปินชาวอเมริกันชื่อ สจวร์ต เดวิส (Stuart Davis : 1892 -1964)

สจวร์ต เดวิส คือศิลปินผู้บุกเบิกนำทางไปสู่ศิลปะประชานิยมด้วยการนำลัทธินิยมมาสู่ศิลปะอเมริกัน และตั้งชื่อจำๆให้กับบาศกนิยมของเขาว่า “บาศกนิยมอาณานิคม” (Colonial Cubism) เป็นแบบอย่างบาศกนิยมเชิงวิเคราะห์ ที่ตัดทอนรูปทรงธรรมชาติที่แสดงถึงลักษณะสภาพแวดล้อมอเมริกา รวมทั้งชีวิตความเป็นอยู่แบบอเมริกัน โดยจัดภาพให้ดูแบบคล้ายกับจัดภาพโปสเตอร์ ขอบภาพคม ใช้สีตัดกัน ต่อมามีการใส่ตัวอักษรแบบเดียวกันในป้ายโฆษณาไว้ในภาพด้วย เพราะขึ้นชื่อบนป้ายนิออน ป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ และสีสันแบบดนตรี “แจ๊ส” หมายถึง สีที่สดใส สนุกสนาน เกิดขึ้นฉับพลัน โดยอัตโนมัติ ของทิวทัศน์เมืองสมัยใหม่ของอเมริกัน เดวิสเป็นศิลปินคนแรก ผู้กรุยทางให้ศิลปะอเมริกันนำไปสู่ศิลปะประชานิยม เห็นได้จากผลงานชื่อ VISA : 1951 มีคำว่า Champion อยู่ในภาพ คำนี้มาจากตรากล่องไม้ขีด ร่วมกับอีกคำหนึ่งว่า Eles ใส่ไว้ให้ดูราคาถูกลง ขายดี เข้ากับใครไม่ได้ และมีวลีเป็นตัวอักษรเขียนหัวๆ ไว้ว่า The amazing continuity บอกให้รู้

ว่าศิลปินสนใจนำองค์ประกอบธรรมดาๆ ที่ไม่สื่อความหมายอะไร มาจัดไว้ในผลงานศิลปะ โดยไม่คำนึงถึงเนื้อหาเรื่องราว แบบอย่างและต้นกำเนิดทางวัฒนธรรม ซึ่งพิสูจน์ให้เห็นว่ากลิ่นไอความเป็นศิลปะประชานิยมได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว ในผลงานจิตรกรรมของเขาพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เคยหยุดของสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน

บทบาทของงานจิตรกรรม เป็นแขนงหนึ่งของศิลปะที่สามารถแสดงออกได้อย่างกว้างขวาง ทั้งในลักษณะรูปธรรมและนามธรรม ทั้งเรื่องราวที่เป็นอดีต ปัจจุบัน และอนาคต เป็นการแสดงออกที่ตรงไปตรงมาตามประสบการณ์ของแต่ละคน

โกสุม สายใจ ได้กล่าวถึงคุณค่าของงานจิตรกรรม 2 ด้าน คือ

1. คุณค่าทางด้านเนื้อเรื่องราว (Content Value) ผลงานจิตรกรรมที่แสดงคุณค่าทางด้านเนื้อเรื่องราว เป็นส่วนหนึ่งของความคิดสร้างสรรค์ของศิลปิน ในการเลือกเนื้อหา มาแสดงออกตามที่ตนสนใจ และเห็นว่ามิมีประโยชน์ต่อสังคม เนื้อหาที่แสดงออกมีทั้งเรื่องราวที่เป็นความรู้สึกส่วนตัวของศิลปิน (โลกภายใน) และเนื้อหาที่เกี่ยวกับสังคม (โลกภายนอก)

2. คุณค่าทางด้านรูปทรง (Form Value) ผลงานจิตรกรรมที่แสดงคุณค่าทางด้านรูปทรง จะให้ความสำคัญกับรูปแบบการถ่ายทอดปรากฏเป็นรูปร่างรูปทรง สี สัน เทคนิควิธีการเขียนภาพ การจัดภาพ คุณค่าทางรูปทรง เป็นการนำเอาส่วนประกอบทางศิลปะมาสร้างภาพ (Element of art) เช่น เส้น รูปร่างรูปทรง ทิศทาง ตำแหน่ง แสง ขนาด ระยะ นำหนัก ลักษณะผิว และการใช้สีมาจัดวางให้ได้จังหวะลงตัว มีความพอดีเป็นเรื่องเดียวกัน (Unity) มีความสมดุล (Balance) เป็นการแสดงถึงความสามารถในการจัดภาพ (Composition) ให้ได้จังหวะ สีลาที่ลงตัวพอดีมากกว่าเนื้อเรื่องราว

จากข้อมูลข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในงานจิตรกรรมเกี่ยวกับเนื้อหาทางสังคม คือ การถ่ายทอดเรื่องราวของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม เพื่อต้องการแสดงออกถึงการดำรงชีวิตของมนุษย์กับสภาพสังคมในเมืองให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียภาพจากสภาพแวดล้อมและวัตถุที่เกิดขึ้นจากฝีมือมนุษย์ โดยใช้ภาพสิ่งก่อสร้าง ที่อยู่อาศัยของคนในเมืองในสภาพที่แออัด ยัดเยียดของเมืองโคราช ซึ่งมีระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร นับเป็นจังหวัดที่มีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร มีสิ่งก่อสร้างและวัตถุที่ทันสมัยประกอบกับสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศเย็นสบาย เหมาะสำหรับการพักผ่อนของนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเพื่อเป็นการแสดงภาพลักษณ์ของจังหวัดและเผยแพร่วัฒนธรรม ประเพณีให้เป็นที่รู้จักกับนักท่องเที่ยวและคนทั่วไป สื่อให้เห็นคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมและแสดงสำนึกในการรักท้องถิ่น การแสดงคุณค่าของเมืองโคราชผ่านกระบวนการทางจิตรกรรมร่วมสมัยแบบบาบนิยมที่เรียบง่าย สามารถสร้างเสริมภาพลักษณ์ที่ดีให้กับทุกชนชาติในระดับสากลได้เป็นอย่างดี โดยการดัดแปลงเป็นรูปเรขาคณิตผนวกกับสัญลักษณ์ของมนุษย์ เพื่อเตือนสติมนุษย์ว่าสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ สภาพเมืองโคราชทั่วไปเป็นเมือง

ใหญ่ มีความเจริญทางด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และเมืองท่องเที่ยว จึงเป็นเมืองที่มีความสำคัญ และควรแก่การศึกษาเป็นอย่างยิ่ง

และจากการได้สัมผัสรับรู้ผลงานจิตรกรรมรูปแบบบาסקินิยม สจวร์ต เดวิส ศิลปินชาวอเมริกันที่สร้างขึ้นระหว่าง ค.ศ.1928 – 1932 ซึ่งแสดงออกเนื้อหาเกี่ยวกับเมืองกับสภาพแวดล้อม ชุมชนผ่านสัญลักษณ์ต่างๆประกอบกันเป็นภาพทิวทัศน์เมือง โดยเน้นกลวิธีการวาดภาพแบบ 2 มิติที่เรียบง่ายและงดงามและที่แสดงลักษณะเฉพาะของศิลปิน ที่แสดงถึงความสามารถในการใช้สติปัญญาและความรู้สึก ประยุกต์แบบอย่างและแนวคิดของจิตรกรรมลัทธิบาסקินิยมมาพัฒนาให้เข้ากับยุคสมัยของตนเองได้อย่างน่าชื่นชม ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษา วิเคราะห์ผลงานดังกล่าว โดยใช้เนื้อหาของท้องถิ่นเมืองโคราชแสดงออกตามวิธีการของสจวร์ต เดวิส ด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษางานจิตรกรรมแนวบาסקินิยมของ สจวร์ต เดวิส ระหว่าง ค.ศ.1928 - 1932 ในประเด็นที่เกี่ยวกับแนวคิด เนื้อหา องค์ประกอบในภาพ การจัดภาพ ชุดสี และกลวิธีระบายสี
2. เพื่อสร้างสรรค์งานจิตรกรรม เรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของ สจวร์ต เดวิส ค.ศ.1928 - 1932 ด้วยสื่อะคริลิกบนผ้าใบ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ภาพผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์แนวบาסקินิยมของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928 – 1932 จำนวน 15 ภาพ โดยตรวจสอบและคัดเลือกภาพผลงานจากเว็บไซต์ต่างๆซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลชั้นรอง (secondary data) พิจารณาตรวจสอบโดยการรับรองของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธวัช ตราชู
3. อาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผลงานที่ได้รับการคัดเลือกจำนวน 8 ภาพ จากจำนวน 15 ภาพ โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive random sampling) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการเลือกตามวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. ภาพที่สร้างขึ้น ในช่วงปี ค.ศ. 1928 – 1932
2. ภาพทิวทัศน์สิ่งก่อสร้าง
3. ภาพตัดทอน 2 มิติ ระบายสีแบนมีส่วนประกอบที่มองเห็นในภาพ ได้แก่ เส้น รูปร่าง และจุด
4. ภาพใช้ชุดสีที่สดใส แสดงน้ำหนักอ่อน – แก่

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ภาพผลงานจิตรกรรมแนวบาบิกนิยมของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928 – 1932 ในประเด็นที่เกี่ยวกับแนวคิดและเนื้อหาการจัดองค์ประกอบในภาพ การจัดองค์ประกอบภาพ ชุดสี กลวิธีระบายสี และศึกษาสิ่งแวดล้อมทิวทัศน์เมืองโคราช

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลงานจิตรกรรม เรื่องทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของสจวร์ต เดวิส ระหว่าง ค.ศ.1928 – 1932 ด้วยสื่อะคริติกบนผ้าใบ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้งานจิตรกรรมร่วมสมัยที่แสดงถึงคุณค่าทางสุนทรียของภาพทิวทัศน์เมืองโคราช
2. ผลการศึกษาเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษามหาวิทยาลัยด้านศิลปะ และกระบวนการสร้างสรรค์พัฒนางานศิลปะอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ในการศึกษาทางทัศนศิลป์สำหรับนักศึกษาและประชาชนทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

สจวร์ต เดวิส หมายถึง จิตรกรชาวอเมริกันในช่วงศตวรรษที่ 20 ที่ประสบผลสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการวาดในแบบลัทธิเขียนภาพแบบเหลี่ยม เนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน และทิวทัศน์ขององค์ประกอบในเมือง

จิตรกรรม หมายถึง การวาดภาพ การเขียนภาพ ซึ่งเกิดขึ้นจากการนำเอาวัสดุต่างๆ เช่น ดินสอ สี ปากกา และวัสดุอื่นๆมาขีด ขีด ลากเขียน ระบาย สลัก ป้าย ทา ฯลฯ ให้เกิดเป็นรูปร่าง รูปทรง บนระนาบรองรับเป็นเรื่องราวตามความคิดของศิลปิน ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องจริงที่พบเห็นได้ หรือเรื่องราวจากจินตนาการเป็นการสร้างสิ่งที่ไม่เห็นให้มองเห็น

ศิลปะร่วมสมัย หมายถึง การนำแนวคิดของศิลปะสมัยก่อนกลับมาใช้ใหม่โดยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเนื้อหาเรื่องราวหรือรูปแบบบางส่วนให้มีความทันสมัยทันเหตุการณ์ แต่ยังคงเอกลักษณ์ของลักษณะแนวความคิด รูปแบบ หรือวิธีการสร้างงานศิลปะตามยุคสมัยหรือลัทธิเดิม

ศิลปะลัทธิบาทกนิยม หมายถึง ลัทธิศิลปะที่นำโครงสร้างเรขาคณิตมาใช้เป็นรากฐานของรูปทรงในธรรมชาติ เพื่อสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะโดยปรับเปลี่ยนรูปทรงเหล่านั้นให้เป็นรูปทรงเรขาคณิต

ภาพทิวทัศน์ หมายถึง ภาพจิตรกรรมสิ่งแวดล้อมในจังหวัดนครราชสีมา ที่อยู่รอบตัวซึ่งมีทั้งสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและเกิดขึ้นเองธรรมชาติ อันได้แก่ สิ่งก่อสร้างต่างๆ ท้องฟ้า ถนน เสาไฟฟ้า ต้นไม้ ป้าย สัญลักษณ์จราจร และอื่นๆ

ทิวทัศน์สิ่งก่อสร้าง หมายถึง ภาพจิตรกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งก่อสร้างต่างๆ เช่น ตึก อาคาร บ้าน ตลอดจนกระทั่งโบสถ์วิหารหรือสิ่งต่างๆที่เป็นสิ่งก่อสร้าง

ทิวทัศน์เมืองโคราช หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวซึ่งมีทั้งที่มนุษย์สร้างขึ้นและเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติในท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมาที่สะท้อนให้เห็นถึงภาพลักษณ์ของจังหวัดนครราชสีมา

แนวคิดและเนื้อหา หมายถึง ทฤษฎีหรือหลักการอันเป็นที่มาของเรื่องราวและเนื้อหาที่เกี่ยวกับสถานที่และวัตถุที่ศิลปินเลือกมาสร้างผลงานภาพทิวทัศน์

สถานที่ประทับใจต่างถิ่น หมายถึงสถานที่ในอำเภอต่างๆของจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี อำเภอเมือง ประติมากรรม แคน อำเภอปากช่อง เขื่อนลำตะคอง อำเภอสีคิ้ว โรงไฟฟ้าลำตะคองชลภาวัฒนา อำเภอสีคิ้ว ด่านเกวียน อำเภอโชคชัย ปราสาทหินพิมาย อำเภอพิมาย เป็นต้น

องค์ประกอบในภาพ หมายถึง ส่วนประกอบที่มองเห็นในภาพ ได้แก่ เส้น รูปร่าง น้ำหนัก อ่อนแก่ และจุด

การจัดภาพ หมายถึง การจัดองค์ประกอบต่างๆ ในภาพ แบบต่างๆ ได้แก่

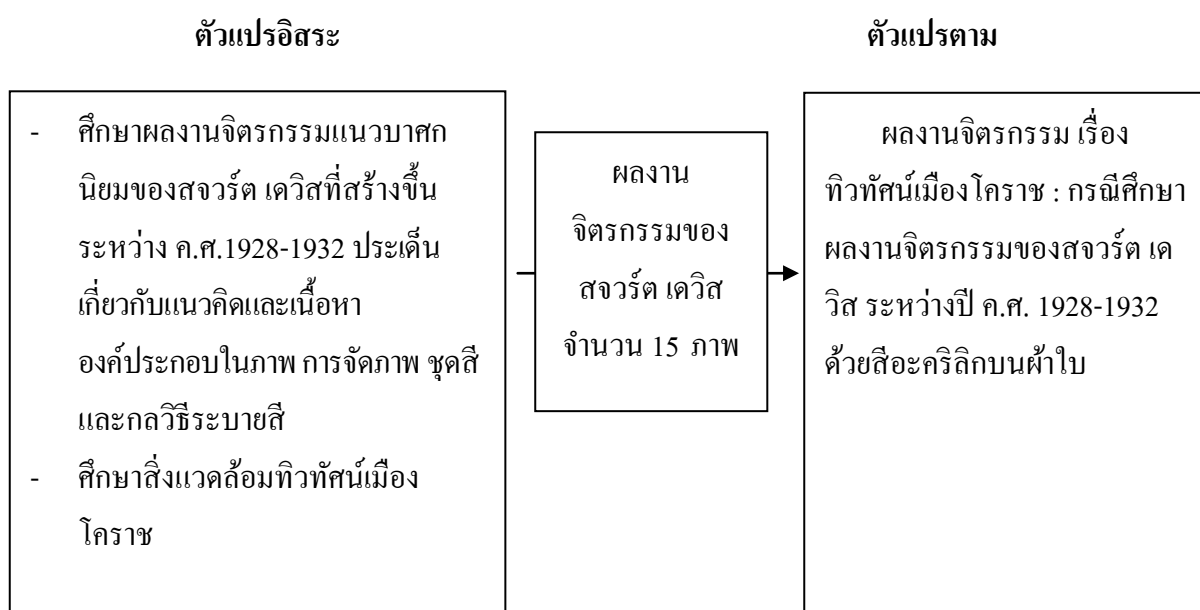
1. แบบกระจายเต็มภาพ
2. แบบมีจุดนำสายตา
3. แบบกระจายเว้นที่รอบภาพ

ชุดสี หมายถึง สีที่ศิลปินใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในผลงานแต่ละชิ้น

สีอะคริลิก หมายถึง สีสังเคราะห์ชนิดหนึ่งเป็นสีที่ได้มาจากน้ำมันของปีโตรเลียม (Polymer Paint Acrylic Colors) มีส่วนผสมของสารเคมีที่ประกอบด้วยสีชนิดนี้ก็คือ สารสีอะคริลิกโพลีเมอร์ สารพลาสติกโพลีเมอร์ (Polymer) จำพวกอะคริลิก (Acrylic) หรือไวนิล (Vinyl) เนื้อสีจะมีความเข้มข้นสมบัติกันน้ำได้ และเป็นสีที่ติดแน่นทนนาน ซึ่งสามารถผสมน้ำเขียนตามวิธีการสีน้ำหรือผสมน้ำมันได้ เป็นสีที่ระบายบนวัสดุได้ทุกชนิด ระบายบนผ้า บนไม้ หรือพลาสติกก็ได้ เพราะคุณสมบัติของสีคล้ายกับพลาสติกเมื่อแห้งแล้วถูกน้ำจะไม่หลุดออก

กลวิธีการระบายสี หมายถึง การระบายสีอะคริลิกบนผ้าใบด้วยการระบายเรียบและระบาย
สร้างพื้นผิวบางส่วนโดยยังคงความแบนราบไว้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับเมืองโคราช
2. ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะลัทธิศาสนาขนิยม
3. ศิลปินลัทธิศาสนาขนิยม
4. จิตรกรรมภาพทิวทัศน์
5. เทคนิคการระบายสีอะคริลิก
6. ทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้อง
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลเกี่ยวกับเมืองโคราช

ประวัติความเป็นมาเมืองโคราช

จังหวัดนครราชสีมา หรือรู้จักในชื่อ โคราช เป็นเมืองโบราณเมืองหนึ่งในอาณาจักรไทย แต่เดิมตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ในท้องที่อำเภอสูงเนิน ห่างจากตัวเมืองปัจจุบันประมาณ 31 กิโลเมตร เมือง “โคราช” หรือ “โคราฆะ” กับเมือง “เสมา” ทั้งสองเมืองดังกล่าวเคยเจริญรุ่งเรืองมากในสมัยขอม แต่ปัจจุบันเป็นเมืองร้าง ตั้งอยู่ริมฝั่งลำตะคอง สมัยกรุงศรีอยุธยาในแผ่นดินสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (พ.ศ.2199-2231) โปรดให้สร้างเมืองสำคัญที่อยู่ชายแดนให้มีป้อมปราการ จึงให้ย้ายเมืองที่ตำบลโคราช อำเภอสูงเนิน มาสร้างเมืองที่ป้อมปราการ และคูน้ำล้อมรอบขึ้นใหม่ ในที่ซึ่งอยู่ในปัจจุบัน แล้วเอานามเมืองใหม่ทั้งสอง คือเมืองเสมา กับเมืองโคราฆะ มาผูกเป็นนามเมืองใหม่ เรียกว่า เมืองนครราชสีมา แต่คนทั่วไป เรียกว่า เมืองโคราช เมืองนี้กำแพงก่อด้วยอิฐมีใบเสมาเรียงรายตลอด มีป้อมกำแพงเมือง 15 ป้อม 4 ประตู สร้างด้วยศิลาแลง มีชื่อเรียกดังต่อไปนี้

- ทางทิศเหนือ ชื่อประตูพลแสน นัยหนึ่งเรียกว่า ประตูน้ำ
- ทางทิศใต้ ชื่อประตูชัยณรงค์ นัยหนึ่งเรียกว่า ประตูผี
- ทางทิศตะวันออก ชื่อประตูพลล้าน นัยหนึ่งเรียกว่า ประตูตะวันออก
- ทางทิศตะวันตก ชื่อประตูชุมพล

จังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดในประเทศไทย คือ 20,493.964 ตารางกิโลเมตร และมีประชากรมากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ 2,582,089 คน (สถิติ ปี 2553) อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอาณาเขตติดกับจังหวัดขอนแก่น ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ลพบุรี นครนายก ปราจีนบุรี และจังหวัดสระแก้ว

สภาพภูมิศาสตร์ ตัวเมืองตั้งอยู่บนที่ราบสูงโคราช โดยมีลำตะคองและลำน้ำสาขาอื่น ๆ ไหลหล่อเลี้ยงบริเวณด้านหน้าของเมืองและเป็นสาขาหนึ่งของแม่น้ำสำคัญคือ แม่น้ำมูล ซึ่งเป็นแม่น้ำสายหลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บริเวณรอบเมืองเป็นที่ราบ ทุ่งนา สวนผัก-ผลไม้ และที่เกษตรกรรมปัจจุบันจากการขยายตัวของเมืองทำให้ค่อย ๆ เปลี่ยนสภาพเป็นแหล่งการค้า เป็นเขตทหาร คือค่ายสุรนารีของกองทัพบก และกองบิน 1 ของกองทัพอากาศ

โดยตำแหน่งที่ตั้งทำให้เมืองโคราชเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางบกทั้งทางถนนและทางราง ของภาคอีสาน โดยมีทางหลวงสายหลัก คือถนนมิตรภาพและชุมทางรถไฟของเส้นทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือทั้งสองสายคือ สายนครราชสีมา – ท่านาแฉ่ง (ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว)

ปัจจุบันจังหวัดนครราชสีมาเป็นเมืองศูนย์กลางราชการที่สำคัญรองจากกรุงเทพมหานคร และเป็นศูนย์กลางทางด้านต่าง ๆ ของภูมิภาค รวมทั้งเป็นที่ตั้งของกองกำลังรบหลัก ของกองทัพบกและกองทัพอากาศด้วย การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งการปกครองออกเป็น 32 อำเภอ 289 ตำบล และ 3,743 หมู่บ้าน เนื้อที่รวม 20,493.968 ตารางกิโลเมตร ซึ่ง 32 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอครบุรี อำเภอเสิงสาง อำเภอลำทะเมนชัย อำเภอบ้านเหลื่อม อำเภอจักราช อำเภอโชคชัย อำเภอด่านขุนทด อำเภอโนนไทย อำเภอโนนสูง อำเภอขามสะแกแสง อำเภอบัวใหญ่ อำเภอประทาย อำเภอปักธงชัย อำเภอพิมาย อำเภอห้วยแถลง อำเภอชุมพวง อำเภอสูงเนิน อำเภอขามทะเลสอ อำเภอสีคิ้ว อำเภอปากช่อง อำเภอหนองบุญมาก อำเภอแก้งสนามนาง อำเภอโนนแดง อำเภอวังน้ำเขียว อำเภอเทพารักษ์ อำเภอเมืองยาง อำเภอ พระทองคำ อำเภอลำทะเมนชัย อำเภอบัวลาย อำเภอสีดา อำเภอเฉลิมพระเกียรติ

ตราประจำจังหวัด เป็นอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี

สีประจำจังหวัด สีแสด

ดอกไม้ประจำจังหวัด ดอกสาทร

คำขวัญประจำจังหวัด เมืองหญิงกล้า ผ้าไหมดี หมี่โคราช ปราสาทหิน ดินด่านเกวียน

สถานที่และวัตถุสำคัญของเมืองโคราช

1. อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี

ก่อสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2476 ตั้งอยู่ตรงหน้าประตูชุมพล จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งเป็นประตูเมืองเก่าทางด้านทิศตะวันตก อนุสาวรีย์สุรนารี หล่อด้วยทองแดงรมดำ ความสูง 1.85 เมตร น้ำหนัก 325 กิโลกรัม ประดิษฐานอยู่บนไพทิสที่เหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสอง ความสูง 2.5 เมตร แต่งกายด้วยเครื่องยศพระราชทาน มือขวากุมดาบ ปลายดาบจรดพื้น มือซ้ายท้าวสะเอวหันหน้าไปทางทิศตะวันตก ซึ่งเป็นที่ตั้งของกรุงเทพฯ บริเวณอนุสาวรีย์บรรจุอัฐิของท้าวสุรนารี เป็นที่เคารพสักการะของชาวจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดใกล้เคียง ท้าวสุรนารี มีนามเดิมว่า คุณหญิงโม ซึ่งเป็นภรรยาปลัดเมืองนครราชสีมา ท่านได้สร้างวีรกรรมให้แก่ประเทศชาติเมื่อ ปี พ.ศ. 2369 โดย คุณหญิงโม สามารถรวบรวมชาวบ้านเข้าต่อสู้ สู้รบและต่อต้านกองทัพของเจ้าอนุวงศ์แห่งเวียงจันทน์ ไม่ให้มาตีกรุงเทพฯ เป็นผลสำเร็จ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาคุณหญิงโม เป็น ท้าวสุรนารี ท้าวสุรนารีหรือ ย่าโม ที่ชาวโคราชเรียกขานกันอย่างคุ้นเคย ท่านเป็นวีรสตรี ที่สร้างคุณประโยชน์ให้แก่บ้านเมือง ซึ่งเป็นบุคคลที่ชาวโคราชภาคภูมิใจและเคารพบูชา ย่าโมกลายเป็นสัญลักษณ์ของชาวโคราช กระทั่งเรียกจังหวัดนี้ว่า “เมืองย่าโม”

2. แคน

แคน เป็นสัญลักษณ์ของภาคอีสาน ประติมากรรมแคนที่อำเภอปากช่องตั้งอยู่บนภูเขา ลูกเล็กๆในเขตเทศบาลอำเภอปากช่อง ปัจจุบันจัดทำเป็นสวนสาธารณะใช้จัดงานเทศกาลต่างๆของอำเภอ ประติมากรรมแคนของอำเภอปากช่องใช้เป็นสัญลักษณ์ของประตูดูอีสานซึ่งอำเภอปากช่องเป็นอำเภอแรกในพื้นที่ภาคอีสานที่ติดกับภาคกลาง

3. ศูนย์วิจัยข้าวโพดและข้าวฟ่างแห่งชาติ

ศูนย์วิจัยข้าวโพดและข้าวฟ่างแห่งชาติ ตั้งอยู่เลขที่ 298 บ้านปางอโศก ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา มีพื้นที่ทั้งหมด 2,589 ไร่ มีลักษณะเป็นที่ลาดเชิงเขาหินปูน สูงจากระดับน้ำทะเล ประมาณ 360 เมตร มีภูเขาปางอโศกพาดผ่านตามแนวทิศตะวันออกไปทางทิศตะวันตก พื้นที่ด้านหน้าเขาปางอโศกติดกับถนนมิตรภาพ มีพื้นที่ 1,389 ไร่ เป็นแปลงทดลองวิจัยที่สามารถให้น้ำชลประทานได้ตลอดปี ซึ่งน้ำที่ใช้ในการชลประทานเป็นน้ำบาดาล ส่วนด้านหลังเขาใช้เป็นพื้นที่ผลิตเมล็ดพันธุ์ และเป็นที่ตั้งของโรงงานผลิตเมล็ดพันธุ์ มีพื้นที่ 1,200 ไร่ ลักษณะภูมิอากาศ มีอุณหภูมิเฉลี่ย 30 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุด 14 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุด 33 องศาเซลเซียส มีลมพัดตลอดปี ศูนย์วิจัยข้าวโพดและข้าวฟ่างแห่งชาติ มีหนึ่งผลิตภัณฑ์ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี คือน้ำนมข้าวโพด ซึ่งเหมาะกับผู้บริโภค ผ่านกรรมวิธีที่สะอาดและปลอดภัยและให้คุณค่าทางโภชนาการเป็นอย่างมาก

4. ปาลิโอ (Palio)

ตั้งอยู่บนถนนถนนระริชต์ หลักกิโลเมตรที่ 17 อยู่ติดกับโรงแรมจตุทิศเขาใหญ่ รีสอร์ท แอนด์ สปา ก้าวแรกที่ได้ไปสัมผัส ปาลิโอ เขาใหญ่ อาคารถูกออกแบบให้เป็นกลุ่มอาคารถนนคนเดินหรือสถาปัตยกรรมยุโรปโบราณแนวอิตาลีเลียน อยู่ท่ามกลางหุบเขา มีร้านค้ากว่า 140 ร้าน มีทั้งร้านอาหารมีชื่อ ร้านกาแฟ ร้านเบเกอรี่ ชอคโกแลต ทั้งยังเป็นแหล่งรวมเสื้อผ้า เครื่องประดับ และของตกแต่งบ้านจิปาละ ทุกร้านถูกออกแบบของสถาปัตยกรรมและกลิ่นอายของอิตาลีสอดรับกับสวนที่จัดขึ้นแบบยุโรปดูสวยงามลงตัว มีเอกลักษณ์ของตัวเอง แต่กลมกลืนเข้าภูมิทัศน์ล้อมรอบที่ดำรงความเป็นธรรมชาติของเขาใหญ่ ตามลานน้ำพุยังมีที่ให้ได้นั่งพักผ่อนจิบเครื่องดื่มเย็น ๆ กลายเป็นที่สังสรรค์ของครอบครัวและกลุ่มเพื่อนฝูงจากกรุงเทพฯ ปาลิโอ เขาใหญ่ ช่วยเติมรสชาติใหม่ ๆ ให้การท่องเที่ยวในย่านปากช่องมีสีสันมากขึ้น

5. วนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

ได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกโลก ซึ่งมีระยะทางห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 200 กิโลเมตร จะได้สัมผัสของกลิ่นอายของป่าเขาลำเนาไพรที่หาไม่ได้กับชีวิตคนเมือง อากาศ บนนี้ค่อนข้างเย็นสบาย ท้องฟ้าปกคลุมด้วยเมฆฝนจาง ๆ อาจจะมีพายุหรือฝูงลิงมากมายในระหว่างทาง สำหรับนักท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ มีกิจกรรมที่น่าสนใจบนเขาใหญ่ อาทิ การเดินป่าศึกษาธรรมชาติ มีเส้นทางให้เลือกกว่า 20 เส้นทาง และยังมีกิจกรรมส่องสัตว์ในเวลากลางวันอีกด้วย นอกจากนี้ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ยังมีน้ำตกสวยงามอยู่มากมาย ให้นักท่องเที่ยวได้เล่นน้ำคลายร้อนและชมความงามของสายน้ำอันชุ่มชื้น อาทิ น้ำตกผากล้วยไม้ น้ำตกกองแก้ว น้ำตกเหวสุวัต น้ำตกเหวไทร-เหวประทุน น้ำตกเหวนรก และน้ำตกไม้ป่อง

6. เขื่อนลำตะคอง

ตั้งอยู่ตำบลคลองไผ่ ห่างจากตัวเมืองประมาณ 62 กิโลเมตร มีทางแยกจากทางหลวงหมายเลข 2 บริเวณกิโลเมตรที่ 196-197 เป็นเขื่อนดินสร้างกั้นลำตะคอง ที่ช่องเขาเขื่อนล้นและช่องเขาถ่านเสียด ใน ปี พ.ศ.2517 เพื่อนำน้ำเหนือเขื่อนมาใช้ประโยชน์ในด้านชลประทาน นักท่องเที่ยวสามารถเดินเที่ยวบนสันเขื่อน เพื่อชมทิวทัศน์ของอ่างเก็บน้ำ ซึ่งมีฉากหลังเป็นภูเขาสวยงามเหมาะสำหรับพักผ่อนในยามแดดร่มลมตก เปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 6.00 น.- 18.00 น.

7. โรงไฟฟ้าลำตะคองชลภาวัฒนา

โรงไฟฟ้าพลังน้ำลำตะคองแบบสูบกลับ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เขื่อนลำตะคอง ตำบลคลองไผ่ เป็นโครงการโรงไฟฟ้าสูบกลับ เพื่อผลิตพลังงานไฟฟ้าเสริมระบบในช่วงความต้องการไฟฟ้าสูงสุด โดยการนำไฟฟ้าที่เหลืออยู่ (ช่วงมีความต้องการไฟฟ้าน้อย) ในระบบมาใช้สูบน้ำจำนวนหนึ่งที่มีอยู่ในอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำตะคองเดิม (ของกรมชลประทาน) ขึ้นไปเก็บไว้ในอ่างเก็บน้ำตอนบน (กฟผ.

สร้างชิ้นใหม่) และเมื่อมีความต้องการไฟฟ้ามากในช่วงหัวค่ำก็ปล่อยน้ำจำนวนเดียวกันนี้ให้ไหลกลับคืนลงอ่างเก็บน้ำเขื่อนลำตะคองตามเดิม โดยผ่านกังหันลมขนาดใหญ่ ซึ่งในประเทศไทยพบว่าบริเวณอ่างพักน้ำตอนบน โรงไฟฟ้า ลำตะคองชลภาวัฒนา จังหวัดนครราชสีมา มีศักยภาพเหมาะสม โดยมีความเร็วลมเฉลี่ย 5-6 เมตร/วินาที สามารถติดตั้งกังหันลมขนาดใหญ่ได้เพื่อผลิตไฟฟ้าเสริมระบบเป็นปัจจัยในการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาคอย่างมาก ทั้งยังพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพราะนำพลังงานลมมาใช้ผลิตกระแสไฟฟ้าได้

8. เมืองเสมา

ตั้งอยู่ที่ตำบลเสมา อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา เมืองเสมาเป็นเมืองโบราณที่เป็นที่รู้จักกันมากที่สุดแห่งหนึ่งของจังหวัดนครราชสีมา เชื่อว่าน่าจะเป็นชุมชนเก่า ก่อนที่จะย้ายมาที่ตัวเมืองนครราชสีมาในปัจจุบัน ประวัติความเป็นมา แบ่งออกได้เป็น 2 สมัย โดยสมัยแรกเป็นชุมชนวัฒนธรรมแบบทราวดี มีการยอมรับเอาวัฒนธรรมอินเดีย คือ ศาสนาพุทธและพราหมณ์ เข้ามาปรับใช้ในชีวิตประจำวัน แต่คงชนบทรรมนิยมบางอย่างไว้ เช่นการฝังศพนอนหงายเหยียดยาว รวมทั้งอุทิศสิ่งของต่าง ๆ ให้แก่ศพ ซึ่งเป็นความเชื่อดั้งเดิมตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ สมัยที่สองพบหลักฐานการอยู่อาศัยต่อเนื่องจากสมัยแรกแต่เป็นชุมชนวัฒนธรรมเขมร โดยชนชั้นปกครองจะนับถือศาสนาพราหมณ์ จนภายหลังพุทธศตวรรษที่ 18-19 ไม่ปรากฏร่องรอยการอยู่อาศัยของมนุษย์อีกเลย สันนิษฐานว่าเมืองนี้อาจถูกทิ้งร้างมาจนถึงปัจจุบัน

9. ด่านเกวียน

อยู่ห่างจากตัวเมืองนครราชสีมา ไปประมาณ 15 กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงหมายเลข 224 นครราชสีมา – ด่านเกวียนเป็นหมู่บ้านริมฝั่งแม่น้ำมูล ในสมัยกรุงศรีอยุธยา เป็นเส้นทางการค้าระหว่างโคราชกับเขมร ชาวด่านเกวียนมีอาชีพทำนา ทำไร่ บริเวณริมฝั่งแม่น้ำมูล และเริ่มเรียนรู้การทำเครื่องปั้นดินเผาจากชาวข่า (ชาวเขาเผ่าหนึ่งตระกูลมอญ-เขมร เป็นชนพื้นเมืองเดิมที่มีถิ่นฐานอาศัยอยู่แถบลุ่มแม่น้ำโขง) ในยุคแรกของการทำเครื่องปั้นจะทำไว้ใช้ในครัวเรือน เช่น โอ่ง ไห ครก ฯลฯ ปัจจุบันได้มีการพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์มาเป็นเครื่องประดับของตกแต่งบ้านและจัดสวน ตลอดจนเป็นสินค้าส่งออกไปขายต่างประเทศ ด้วยคุณสมบัติของดินด่านเกวียนเมื่อเผาออกมาแล้วมีลักษณะเป็นสีส้มฤทธิ์ ที่มีเอกลักษณ์ของความเป็นเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน นอกจากนั้นหมู่บ้านเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ได้รับเลือกจากสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จัดตั้งให้เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยว OTOP เมื่อต้นปี 2548 หนึ่งใน 4 แห่งของประเทศ เพื่อให้เป็นต้นแบบแห่งแรกในภาคอีสาน

10. ปราสาทหินพิมาย

ตั้งอยู่ที่อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา ถือเป็นปราสาทหินที่ใหญ่ที่สุดในเมืองไทย มีความสวยงาม เป็นพุทธสถานในลัทธิมหายานด้วยรูปแบบของศิลปะเป็นแบบบาปวนผสมผสานกับศิลปะแบบนครวัด สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในรัชสมัยของพระเจ้าสุริยวรมันที่ 1 และมีการก่อสร้างเพิ่มเติมในยุคสมัยพระเจ้าชัยวรมันที่ 7 สิ่งที่น่าสนใจคือ องค์ปราสาทนั้นหันหน้าไปทางทิศใต้ ขณะที่ปราสาทแห่งอื่นมักหันหน้าสู่ทิศตะวันออก ซึ่งเชื่อว่าเป็นเพราะปราสาทแห่งนี้จะหันหน้าไปเชื่อมโยงกับเมืองหลวงขอมในอดีต จากความงามของโครงสร้าง การวางผังและลำดับเวลาในการสร้างตามหลักฐานที่ปรากฏ เชื่อกันว่า ปราสาทหินพิมาย ถือเป็นต้นแบบสำคัญในการสร้างปราสาทแห่งอื่นในภูมิภาค เช่นปราสาทนครวัด อันเป็นความภาคภูมิใจของชาวพิมาย ซึ่งร่วมกันรักษาปราสาทแห่งนี้ให้ยั่งยืนสืบไป

ปราสาทหินพิมาย เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์อย่างประเมินค่ามิได้ นอกจากเป็นสิ่งที่เชิดหน้าชูตาของชาวจังหวัดนครราชสีมาแล้ว ยังเป็นสถานที่ทรงคุณค่าในแง่ของการศึกษาทางประวัติศาสตร์ในด้านประสาทรหิน เพราะในปัจจุบันมีสถานศึกษามากมายหลายแห่ง พานักศึกษามาทัศนศึกษาและเรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่ปราสาทหินพิมาย เพราะมีความสะดวกในการเดินทางและสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมีวิทยากรประจำอุทยานคอยให้ความรู้กับนักท่องเที่ยวและนักศึกษาที่เดินทางมาทัศนศึกษาอีกด้วย ในปัจจุบัน ปราสาทหินพิมายได้รับการบูรณปฏิสังขรณ์ทั้งในส่วนของตัวปราสาทหินและบริเวณสภาพแวดล้อม

สรุปข้อมูลเกี่ยวกับเมืองนครราชสีมา

จังหวัดนครราชสีมา เรียกชื่ออีกอย่างหนึ่งว่า โคราช โดยมีสภาพภูมิศาสตร์เป็นที่ราบสูง มีแม่น้ำมูลเป็นแม่น้ำสายสำคัญ มีลำตะคองไหลหล่อเลี้ยงบริเวณด้านหน้าของเมือง เป็นจังหวัดที่มีปริมาณพื้นที่มากที่สุดเป็นอันดับหนึ่งของประเทศ มีทั้งหมด 32 อำเภอ สถานที่ละอูสำคัญของจังหวัดนครราชสีมาได้แก่ อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี เป็นโบราณวัตถุที่สำคัญ สร้างขึ้นเพื่อระลึกถึงและยกย่องคุณงามความดีของวีรสตรีสามัญชนคนแรกแห่งประเทศไทย ตั้งอยู่ตรงหน้าประตูชุมพล จังหวัดนครราชสีมา ประติมากรรมเคน ใช้สื่อสัญลักษณ์ของประตูสู่อีสาน ตั้งอยู่บนภูเขาสูงเล็กๆ ในเขตเทศบาลอำเภอปากช่อง ศูนย์วิจัยข้าวโพด ข้าวฟ่างแห่งชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตั้งอยู่ตำบลกลางดง อำเภอปากช่อง ปาลิโอ เป็นสถาปัตยกรรมที่ออกแบบตามแนวยุโรป อีตาเลียน ตั้งอยู่บริเวณอำเภอปากช่อง วนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ เป็นมรดกโลกที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ของผืนป่า สัตว์ป่านานาชนิด ซึ่งเป็นแหล่งเศรษฐกิจที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ ให้มาเยือนได้เป็นอันมาก วนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณปากช่อง และเชื่อมต่อกับหลายจังหวัด เชื้อนลำตะคอง โรงไฟฟ้าลำตะคองชลภาวัฒนา เป็นความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

โดยนำพลังงานน้ำ พลังงานลม มาสร้างเป็นพลังงานไฟฟ้า ตั้งอยู่บริเวณอำเภอสีคิ้ว ซึ่งสามารถใช้เป็นสถานที่พักผ่อนและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้ เมืองเสมา ตั้งอยู่อำเภอสูงเนิน ด้านเกวียน เป็นหมู่บ้านหนึ่งในอำเภอโชคชัย เป็นหมู่บ้านที่ทำเครื่องปั้นดินเผา ที่มีลักษณะเฉพาะที่มีแฉกเล็กผสมอยู่ในเนื้อดิน เมื่อเผาสำเร็จแล้วจะมีสีเป็นประกาย เรียกว่าสีสัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แสดงถึงภูมิปัญญาและความเป็นพื้นถิ่น ปราสาทหินพิมาย เป็นสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์ที่ทรงคุณค่าของเมืองโคราช เป็นสถาปัตยกรรมที่ทำจากหินขนาดใหญ่ที่สุด มีความสวยงามตามรูปแบบของศิลปะ แบบปาปวน ผสมผสานกับศิลปะแบบนครวัด ตั้งอยู่ที่อำเภอพิมาย ซึ่งอยู่บริเวณโคราชตอนบน

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศิลปะทัศนศึกษา

ประวัติความเป็นมาของทัศนศึกษา

ทัศนศึกษา ได้แนวคิดในการถ่ายทอดสิ่งแวดล้อมจากศิลปินรุ่นแรก ชื่อ ปอล เซซาน เป็นศิลปินสมัยใหม่ผู้หนึ่งชาวฝรั่งเศส เคยมีประสบการณ์ในการเขียนตามแนวลัทธิประทับใจมาก่อน ต่อมาภายหลังพบว่าแนวการเขียนตามลัทธิประทับใจนั้นไม่ได้แสดงความจริง (Reality) เกี่ยวกับธรรมชาติภายนอกอย่างลึกซึ้ง เป็นแต่เพียงการแสดงความรู้สึกประทับใจต่อโลกภายนอก (External World) ด้วยสถานที่ แสง สี บรรยากาศตามเวลาเท่านั้นขาดการแสดงความจริงของรูปทรง (Reality in Form) เมื่อเซซานพบส่วนที่บกพร่องนี้แล้ว ประกอบกับตัวเองมีความสนใจเกี่ยวกับรูปทรงอยู่ก่อน ถึงกับเคยกล่าวเสมอว่า “ถ้าเข้าใจรูปทรงของโลกภายนอก และโครงสร้างตามความจริงแล้ว จงมองรูปทรงเหล่านั้นเป็นเหลี่ยม เป็นลูกบาศก์ง่ายๆ” ดังนั้นเซซานจึงหันมาค้นคว้า ศึกษารูปทรงภายนอกอย่างจริงจังพยายามหาวิธีถ่ายทอดรูปทรงนั้นๆ โดยทำเป็นรูปสี่เหลี่ยมง่ายเป็นแผ่น พยายามเสาะหาความงามแท้จริงของรูปทรงนั้นๆ ผลงานที่เซซานได้ค้นคว้าเขียนภาพไว้นี้เอง กลายเป็นรากแก้วของทัศนศึกษา

จากแนวคิดของเซซานที่ให้อิทธิพลต่อทัศนศิลป์นี้ ยังให้อิทธิพลต่อศิลปศึกษาโดยเฉพาะทางด้านจิตรกรรม การวาดเส้น และภาพร่างอีกด้วย (Painting, Drawing, Sketching) ดังแนวที่ครูผู้สอนได้สอนวิชาแนวดังกล่าว มักจะเตือนผู้เรียนเสมอว่า ก่อนที่จะร่างหรือลงมือวาดเส้นจากวัตถุอะไร ควรร่างวัตถุนั้นเป็นเหลี่ยมด้วยเส้นง่ายๆเสียก่อน พยายามแบ่งบริเวณที่เป็นแสง เป็นเงากับรูปวัตถุที่เหมาะสมกับหน้ากระดาษแล้ว จึงค่อยนำส่วนละเอียดลักษณะที่เป็นจริงภายหลัง

ศิลปินที่นับได้ว่าเป็นผู้นำทัศนศึกษานี้ คือ ปาโบล ปิกัสโซ และ ซอร์ช บราก (Pablo Picasso & George Braque) ทั้งสองศิลปินฝรั่งเศสและยังมีศิลปินอื่นๆร่วมทีมเป็นจำนวนมาก ศิลปินทั้งสองมีความคิดเห็นเหมือนเซซาน เกี่ยวกับการถ่ายทอดรูปทรงของโลกภายนอก ในระยะแรกก็

พยายามขยายความคิดของเซซาน เขียนเป็นภาพเหลี่ยมเป็นเส้น ใช้สีแบบง่ายๆ ต่อมาความคิดแตกฉานขึ้น โดยประสบด้วยตัวเองว่า รูปทรงของสิ่งต่างๆ ทั้งหลายในโลกมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับมิติ (Dimension) หรือมีมิติ คือ มีความกว้าง ความยาว ความสูงหรือหนาหาได้มีมิติเพียงด้านเดียว หรือสองด้านเท่านั้นไม่ การถ่ายทอดรูปทรงของโลกภายนอกตามที่ศิลปินโบราณหรือศิลปินประจำสำนักวิชาการนั้นขาดความจริงของรูปทรง (Reality in Form) เป็นการถ่ายทอดที่มุ่งด้านศาสนา ความเชื่อมากกว่า ดังนั้นศิลปินทั้งสองจึงพยายามหาวิธีการ และแนวทางแก้ปัญหาของการถ่ายทอด เพื่อให้ได้คตินิยมความจริงของรูปทรงมากที่สุด (Reality in Form Value)

วิธีการแก้ปัญหา ทางด้านความจริงเกี่ยวกับรูปทรงนี้ ปิกัสโซ และบรากพยายามแยกด้านทุกด้านของวัตถุที่มองเห็นจากโลกภายนอก แล้วนำมาประกอบใหม่บนผิวหน้าของผ้าใบสำหรับเขียนภาพ (Surface) รูปทรงบางรูปอาจจะบังกัน ซ้อนกัน หรือล้ำเลื่อมกัน ประกอบด้วยรูปต่างๆ มาก ทำให้ดูเป็นรูปต่างไปจากเดิมที่เคยเขียนกันมา และภาพที่แปลกเองกลายเป็นเหตุที่ทำให้ผู้ดูไม่สามารถชื่นชมได้ทันทีอย่างภาพเขียนในสมัยก่อน

วิธีการของปิกัสโซและบรากสอดคล้องกับความเป็นจริงของการถ่ายทอดมากตามธรรมดา แล้วเวลาเราจะทำอะไร เรามักจะนำเอาส่วนนั้นมาแยกเป็นส่วนย่อยเสียก่อน แล้วประกอบขึ้นใหม่ สิ่งที่เราประกอบนั้นเราเรียกมันว่าศิลปะ เช่น ศิลปะการจัดดอกไม้ ศิลปะการประดิษฐ์สิ่งต่างๆ เป็นต้น ในศิลปะการจัดดอกไม้เราจะต้องนำดอกไม้มาแยกกลีบ แยกใบ แล้วเย็บแบบตกแต่งใหม่ ผลผลิตใหม่นั้นประกอบด้วยความคิดสร้างสรรค์ของผู้ทำถือว่าเป็นศิลปะ แต่เพียงเอาดอกไม้มาใส่แจกันเฉยๆก็ไม่ถือว่าเป็นศิลปะ วิธีการถ่ายทอดนั้น ปิกัสโซใช้เส้นตรง เส้นเว้า เส้นโค้ง เป็นส่วนช่วยแยกรูปทรงของโลกภายนอก โดยแบ่งเป็นด้านหรือเป็นเหลี่ยมแล้วนำมาประกอบใหม่ ผลที่เกิดขึ้นย่อมแตกต่างไปจากของเดิม แต่ยังสามารถแสดงให้เห็นรูปอะไรหรือรูปทรงของสิ่งใด เหมือนกับนำดอกไม้มาประดิษฐ์ใหม่จะนั้น การตัดทอนบางส่วนออกเพื่อความเหมาะสมหรือการเพิ่มเส้นรูปแบบต่างๆเข้าเป็นเสรีภาพของผู้สร้างที่จะตกแต่งตามความเหมาะสม เพื่อให้ได้ความรู้สึกกลมกลืนงดงามตามความต้องการเมื่อศิลปินมีโอกาสและเสรีภาพในการสร้างสรรค์ดังกล่าวนี้จึงทำให้แนวทางการแก้ปัญหาลัทธินิยม มีส่วนคล้ายคลึงในชีวิตจริงมากที่สุดดังนี้

(ธีรยุทธ บุญมี, 2546, น.155-156) กล่าวถึงแนวคิดของศิลปินบาศกนิยมนว่ามีอิทธิพลมาจาก 2 กระแสความคิด คือ

กระแสแรก คือแนวปรัชญาวิพากษ์แบบค่านที่ที่ว่า ความจริงเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาได้ และถูกพัฒนาต่อออกจากนิชเช่ (Niche) ที่ถือว่าความจริง ความดี ความงามทั้งปวงเป็นเพียงทักษะหรือค่านิยมของแต่ละคนเท่านั้น ความจริง ความดี ความงามจริงไม่มีรากฐานที่แน่นอน มันคงอยู่ในโลกภายนอก มันเป็นเพียง “ค่านิยมหรืออคติ” หรือเจตจำนงเพื่ออำนาจของมนุษย์เราเท่านั้น นิชเช่

กล่าวไว้ว่า ในการผลิตงานของพวกเขา พวกเขาศิลปินได้สะท้อนความสัมพันธ์อันถูกต้องกับโลก นั่นคือเจตจำนงเพื่ออำนาจซึ่งเท่ากับว่าพวกเขาได้สร้างตัวเอง (Self-creating) ในท่ามกลางการผลิตงานของเขา ซึ่งจากมุมมองนี้เท่ากับพวกเขามีอำนาจเหนือโลกนี้แล้ว

กระแสที่สองสะท้อนผัสสะแห่งยุคสมัยของพวกเขาชนชั้นกลางใหม่ในยุคนี้ นั่นคือความสนใจในเวลาและเทศะ (Time&Space) มากขึ้น น่าสังเกตว่าช่วงนี้เป็นช่วงที่โลกกำลังเปลี่ยนแม่แบบความคิด (paradigm) ในหลายทาง เช่นด้านวิทยาศาสตร์ก็มีทฤษฎีสัมพันธภาพที่มองเวลาและเทศะเปลี่ยนไปจากเดิมในวงการปรัชญาก็ได้เกิด Phenomenology ของ Husserl และโดยเฉพาะของ Heidegger ที่มองเวลาและเทศะเปลี่ยนไปโดยถือว่าทั้งเวลาและเทศะเป็น mode หนึ่งแห่งการดำรงอยู่ของชีวิต ไม่ได้เป็นสิ่งเอกเทศที่แยกออกไปจากชีวิต นี่ก็เป็นปรัชญาเดียวกันกับทฤษฎีสัมพันธภาพที่ถือว่าเทศะ (space) เป็น (mode) หนึ่งของพลังงานและวัตถุ หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่า พลังงานและวัตถุเป็น mode หนึ่งของเทศะวัตถุและจักรวาล จึงแสดงออกในรูปลักษณะต่างๆ ของเทศะซึ่งก็คือเรขาคณิตหรือ geometry นั่นเอง ส่วนเวลาก็ไม่ใช่สิ่งเอกเทศแต่คือ การงวัดการเปลี่ยนแปลงไปของวัตถุและเทศะนั้นเอง

ผลงานของลัทธิบาศกนิยม ก็สะท้อนแนวคิดที่คล้ายๆกัน คือ การแปลทุกสิ่งทั้งคน สัตว์ ต้นไม้ สิ่งของให้เป็นรูปทรงของเรขาคณิตง่าย ๆ โดยเริ่มต้นจาก เซซาน ที่เน้นทรงกระบอก ทรงกลมและทรงกรวย ส่วนปีกัสโซและบรากเน็นที่เส้นและระนาบ (plane) มากกว่า พวกเขาอ้างถึงอิสระของมนุษย์ในการที่จะเลือกดูความจริงจากมุมมองไหนก็ได้ ภาพพวกเขาจึงบิดเบี้ยวไม่เหมือนจริง เช่น ใบหน้าอาจปรากฏออกมาได้ทั้งมุมด้านหน้าและมุมด้านข้างไปพร้อมๆกัน

ความหมายของศิลปะบาศกนิยม

Cubism (ภาษากรีก kybos, ละติน cubus = ลูกบาศก์, ลูกเต๋า)

“บาศกนิยม” เป็นขบวนการทางศิลปะที่มีอิทธิพลอย่างกว้างขวางในฐานะที่มีส่วนเป็นผู้ให้กำเนิดแก่ศิลปะนามธรรมทั้งปวง เป็นวิวัฒนาการทางศิลปะที่สำคัญในต้นศตวรรษที่ 20 เริ่มขึ้นที่กรุงปารีสเมื่อ ค.ศ.1906 โดย ปาโบล ปีกัสโซ (1881-1973) จิตรกรชาวสเปนและจอร์จ บราก (1882-1963) จิตรกรฝรั่งเศส

จิตรกรทั้งสองได้ค้นหาแนวทางร่วมกันโดยการเปลี่ยนแปลงรูปทรงทางธรรมชาติมาสู่การจัดองค์ประกอบแบบนามธรรมทางเรขาคณิตในลักษณะซ้อนทับกันบ้าง หรือมีพื้นราบบางใสซ้อนสลับกันบ้าง มีรูปทรงเป็นเหลี่ยมสันการใช้สีแบบปราศจากแสงเงากลมกลืนและมีการใช้เส้นในที่กลางแห่ง ตัวอย่างที่มีชื่อเสียงในระยะแรกของปีกัสโซ ได้แก่ภาพ “The Demoiselles D’Avignon” (1907) ซึ่งถือเป็นบาศกนิยมภาพแรกและภาพทิวทัศน์ของจอร์จ บราก ชื่อ L’ Estaque” (1908) อันเป็นกรรมวิธีวิเคราะห์บนพื้นฐานของเซซาน

บาทกนิยมีรากฐานมาจากผลงานประติมากรรมของอัฟริกัน และผลงานในระยะหลังของ เซซานซึ่งมีแนวคิดว่า “โครงสร้างของเรขาคณิตเป็นรากฐานของรูปทรงธรรมชาติทั้งหมด” คำกล่าวของเซซานที่เขียนไว้ในจดหมายถึง เอมีล แบร์นาร์ด์ ซึ่งพิมพ์ในปี 1907 ความว่า “You must see in nature the cylinder the sphere, the cone” จากคำกล่าวนี้เอง ทำให้บรากและปีกัสโซทำการตัดทอนรูปทรงธรรมชาติไปสู่รูปทรงเรขาคณิตขั้นพื้นฐานและคลี่คลายมาสู่บาทกนิยแบบ “วิเคราะห์” และ “สังเคราะห์” ในระยะต่อมา

โครงสร้างทางเรขาคณิตเป็นรากฐานของรูปทรงในธรรมชาติทั้งหมดและถ้าเข้าใจรูปทรงของโลกภายนอกและโครงสร้างตามความเป็นจริง จงมองดูรูปทรงเหล่านั้นให้เป็นเหลี่ยมเป็นลูกบาศก์ง่ายๆ ทั้งปีกัสโซและบรากพยายามเน้นคุณค่าของปริมาตร (Volumn) กับซึ่งสัมพันธ์กันเต็มไปหมดในภาพ อีกทั้งไม่เห็นด้วยในหลักการของอิมเพรสชันนิสต์ซึ่งละเลยความสำคัญของรูปทรงและปริมาตร ศิลปินต่างสำรวจความละเอียดของสิ่งที่พวกเขาต้องการวาด ด้วยการทำลายรูปทรงเหล่านั้นให้กลายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อยไม่ปะติดปะต่อกันรูปทรงบางรูปอาจทับซ้อนกัน หรือหล่อมล้ากันและกัน โดยมีจุดประสงค์สำคัญในเรื่องปริมาตรเป็นเป้าหมายสูงสุด

เนื้อหาของการสร้างสรรคศิลปะลัทธิบาทกนิย

อาร์ สุธิพันธ์ กล่าวถึงพัฒนาการที่ปรากฏในลัทธิบาทกนิยเป็น 2 แบบคือ

พัฒนาการของลัทธิบาทกนิยเริ่มจากแบบอย่างของเซซานในระหว่างปี ค.ศ.1907 – 1909 ระยะเวลาในพัฒนาการแบ่งออกเป็นสองตอน คือ แบบวิเคราะห์และสังเคราะห์ (Analytical Cubism and Synthesis Cubism) พัฒนาการของลัทธิบาทกนิยแบบวิเคราะห์ (Analytical Cubism) เริ่มหลังจากลัทธิการเขียนแบบเซซาน โดยการลดทอนรูปทรงให้ง่ายตามความเหมาะสมของพื้นภาพ การเขียนแบบวิเคราะห์นี้ศิลปินจะต้องเขียนรูปคล้ายจริงก่อน แล้วจึงแบ่งการเขียนรูปนั้นเป็นรูปสี่เหลี่ยมภายหลัง บางทีก็เขียนให้เฝ้ามองเห็นทะลุด้านหลัง บางทีก็ทึบ แต่ข้อที่สำคัญที่สุดต้องแบ่งรูปเหล่านั้นให้ละเอียดเป็นเหลี่ยมตามหลักส่วนประกอบเพิ่ม (Additional elements) และการมองรอบด้านทุกมิติการเขียนโดยการแยกแยะของลัทธิการเขียนแบบนี้ ช่วยให้เกิดสุนทรียภาพและทักษะแก่ผู้เรียน จนเกิดเป็นลักษณะเฉพาะของศิลปินแต่ละคน หลังจากนั้นไม่นานลัทธินี้ก็พัฒนาเป็นแบบสังเคราะห์ (Synthesis cubism) ซึ่งเป็นผลมาจากเมื่อศิลปินมีความชำนาญและมีวุฒิภาวะมากขึ้น (Maturity) ก็สามารถสร้างสรรค์รูปทรงตามต้องการได้ โดยได้แนวทางการเขียนแบบแรก ศิลปินสามารถสร้างสรรค์รูปทรงตามต้องการ โดยได้แนวทางการเขียนแบบแรก ศิลปินพยายามสร้างรูปร่างสะเทือนใจเกี่ยวกับตนเองมากขึ้น สร้างสรรคงานตามตนเองมากขึ้น ผิดกับกลุ่ม Impressionism ที่สร้างภาพความสะเทือนใจตามธรรมชาติจากบรรยากาศหาได้ดัดแปลงรูปร่างไม่ เนื้อเรื่องเกี่ยวกับการพัฒนาบาทกนิยในระยะนี้ลดความสำคัญลง ศิลปินหันมาสนใจและรูปร่างเป็น

ปัญหาสำคัญ ในระยะนี้ศิลปินหัวก้าวหน้าอีกหลายคนเช่น กรีส (Gris) เลเช (Leger) ได้ผลิตงานตามแบบนี้มากขึ้น และถือเป็นตอนสูงสุดของลัทธิคิวบิสม์ (อารี สุทธิพันธ์, 2535, น.232-233)

รูปแบบของการสร้างสรรค์ศิลปะลัทธิบาสกนิยม

การสร้างรูปแบบแนวลัทธินี้ใช้วิธีตัดทอน ย่อส่วนหรือเพิ่มเติม และตกแต่ง (Distortion) รูปทรงของวัตถุที่ต้องการเขียนโดยยึดถือหลักของส่วนประกอบเพิ่ม เพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์ตามความคาดหวังของศิลปิน โดยคำนึงสิ่งต่อไปนี้

1. คำนึงถึงการแสดงออกทางรูปทรงเปิดและปิด โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของบริเวณว่างในส่วนที่เป็นรูปและพื้น หรือทางบวกและลบ
2. คำนึงถึงความตื้นลึกด้วยรูปทรงขนาดทับซ้อนกันบังกัน และทำให้โปร่งใส คล้ายภาพเอกซเรย์
3. เปิดโอกาสให้ผู้ดูมีเสรีภาพในการคิดใช้พิจารณาด้วยตนเอง โดยถือว่าศิลปะเป็นเหมือนแนวทางให้ผู้ดูได้ชื่นชมด้วยตนเองเท่านั้น
4. คำนึงถึงความกลมกลืนของทัศนธาตุ เมื่อประกอบกันเป็นเรื่องราวที่รู้จักกันเป็นอย่างดี รูปทรงที่เด่น ได้แก่รูปทรงที่เกิดจาก เมา เส้นโค้ง เส้นเว้า เส้นตรงผสมกันอย่างเหมาะสม
5. คำนึงถึงส่วนย่อยและส่วนรวมพร้อมกัน เพื่อให้เกิดความกลมกลืนอันเป็นอันเดียวกันพอ ๆ กับการคำนึงถึงลักษณะผิวหน้าของวัตถุแต่ละชนิด
6. นำเอาวัสดุจริงมาปะติดกัน เพื่อให้เกิดความรู้สึกสัมผัส จนเกิดเป็นวิธีการสร้างสรรค์งานที่เรียกว่า “ศิลปะปะติด” (Collage) หรือ The arts of assemblage (จิรพันธ์ สมประสงค์, 2533, หน้า 112-113)

สรุปได้ว่า ลัทธิบาสกนิยม ได้แนวคิดในการถ่ายทอดสิ่งแวดล้อมจากศิลปินรุ่นแรก บอล เซซาน พบว่า ถ้าเข้าใจรูปทรงของโลกภายนอก และโครงสร้างตามความจริง แล้วมองรูปเหล่านั้นเป็นเหลี่ยม เป็นลูกบาศก์ง่าย ๆ ก่อนที่จะร่างหรือลงมือวาดเส้นจากวัตถุอะไร ควรร่างวัตถุนั้นเป็นเหลี่ยมด้วยเส้นง่ายๆ เสียก่อน พยายามแบ่งบริเวณที่เป็นแสง เป็นเงา กับรูปวัตถุที่เหมาะสมกับหน้ากระดาษ ต่อมา ปิกัสโซและบราก พยายามแยกด้านของวัตถุที่มองเห็น แล้วนำมาประกอบใหม่เป็นรูปทรงบางรูปอาจจะบังกัน ซ้อนกัน หรือล้ำหล่อมกัน ปิกัสโซ ใช้เส้นตรง เส้นเว้า เส้นโค้ง เป็นส่วนช่วยแยกรูปทรง โดยแบ่งเป็นด้าน เป็นเหลี่ยม แล้วนำมาประกอบใหม่ วิธีการของปิกัสโซและบราก สอดคล้องกับความเป็นจริง ของการถ่ายทอด คือ เวลาเราจะทำอะไร เรามักจะนำเอาส่วนนั้นมาแยกเป็นส่วนย่อยเสียก่อนแล้วนำมาประกอบขึ้นใหม่ สิ่งที่เราประกอบนั้น เราเรียกมันว่า ศิลปะ ผลงานของลัทธิบาสกนิยมสะท้อนแนวคิดที่คล้ายๆ กัน คือ การแปลทุกสิ่งทั้งคน สัตว์ ต้นไม้

สิ่งของ ให้เป็นรูปทรงเรขาคณิตต่างๆ โดยเริ่มต้นจาก เซซานที่เน้นทรงกระบอก ทรงกลม และทรงกรวย ส่วนปีกัสโซและบรากเน็นที่เส้นและระนาบมากกว่า

ศิลปะปับลึทึบาศกนึยม

ปาโบล ปึกัสนึ (Pablo Picasso)

Pablo Diego Jose Francisco de Paula Juan Nepomuceno Mara de los Remedios Cipriano de la Santsima Trinidad Martyr Patricio Clito Ruz y Picasso (25 ตุลาคม 1881 - 8 เมษายน 1973) เป็นจิตรกรเชื้อสายแอนดาลูเซียน-สเปนึช นอกจากนี้เขายังเป็นประติมากร และนักวาดเส้นด้วย ปึกัสนึ นับเป็นหนึ่งึนศิลปะปับลึทึบาศกนึยม (ผลงานศิลปะที่ประกอบสร้างึนจากรูปทรงเรขาคณิต) และลักษณะหลากหลายสไตล์ที่รวมอยู่ึนผลงานของเขา ในท่ามกลางผลงานอันมีชื่อเสียงของปึกัสนึนั้น ผลงานอันโดดเด่นคือภาพ Les Femmes d'Alger (O. J. R. M.) (1911) และภาพเขียนเกี่ยวกับการที่เยอรมันทิ้งระเบิดที่เมืองเกอนึกา ช่วงระหว่างสงครามกลางเมืองสเปน ในชื่อภาพ Guernica (1937)

ประวัติชีวิต

ปึกัสนึน้อยได้แสดงถึงทักษะและความสามารถมาตั้งแต่วัยเด็กในเรืองของการวาดเส้น ตามที่แม่ของเขาเล่าไว้ ชื่อที่เป็นวลีแรกๆของเขาคือ "piz, piz" เป็นคำย่อของคำในภาษาสเปนที่หมายถึงดินสอ ในวัยเพียง 7 ขวบปึกัสนึก็ได้รับการฝึกฝนทางด้านศิลปะอย่างเป็นทางการแล้วโดยพ่อของเขา ไม่ว่าจะเป็นการวาดภาพคนและการวาดภาพสีน้ำมัน พ่อของเขาเป็นศิลปะปับลึทึบาศกนึยมแบบจาร์ตและเป็นครูสอนศิลปะที่เชื่อว่า การฝึกฝนทางด้านศิลปะอย่างเหมาะสมจะต้องคัดลอกผลงานศิลปะของบรรดาปรมาจารย์ทั้งหลายอย่างมีวินัย และต้องฝึกหัดวาดเส้นภาพร่างกายคนทั้งตัวจากหุ่นปูนปลาสเตอร์และแบบคนที่มีชีวิต

ครอบครัวของปึกัสนึได้ย้ายไปอยู่ที่ La Coruña ในปี ค.ศ.1891 ซึ่งที่นั่นพ่อของเขาได้รับตำแหน่งศาสตราจารย์และทำการสอนอยู่ที่สถาบันศิลปะ พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ที่นั่นราว 4 ปี ในช่วงที่พ่่านักอยู่ที่นั่น พ่อของเขาค้นพบว่างานจิตรกรรมภาพสเก็ตรูปนกพิราบของบุตรชายเหนือกว่าฝีมือของเขา โดยสังเกตอย่างถี่ถ้วนในด้านเทคนิคของลูกชาย เขารู้สึกว่าปึกัสนึในวัย 13 ขวบได้ล้ำหน้าไปกว่าเขามาก และด้วยเหตุคั้งนั้น เขาก็จึงปฏิญาณตนเลิกเขียนรูปอีกต่อไป

ประสบการณ์การทำงานศิลปะ

ในปี ค.ศ.1895 น้องสาววัย 7 ขวบของปึกัสนึถึงแก่กรรมด้วยโรคคอตีบ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่ได้สร้างความเจ็บปวดรวดร้าวต่อจิตใจแก่ปึกัสนึเป็นอันมาก จากนั้นครอบครัวก็ได้ย้ายไปทำงานที่สถาบันสอนศิลปะ ในขณะที่ปึกัสนึเจริญเติบโตในเมืองใหญ่นี้ ซึ่งเป็นห้วงที่เขาตกอยู่ในภาวะเศร้า

โศกและการหวนหาอดีตอันมีความสุขเกี่ยวกับบ้านเดิมของตน บิดาของเขาได้โน้มน้าวให้บรรดาเจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุตรชายเข้าสอบในชั้นเรียนซึ่งปกติแล้วกระบวนการนี้ นักศึกษาต้องใช้เวลาประมาณหนึ่งเดือน แต่ปีกัสโซใช้เวลาเพียงแค่สัปดาห์เดียวเท่านั้น คณะกรรมการรู้สึกประทับใจมากและยินยอมรับปีกัสโซให้เข้าเรียน ซึ่งขณะนั้นเขาอายุเพียง 13 ปีเท่านั้น

ปีกัสโซในฐานะนักศึกษาแต่ขาดเสียซึ่งวินัย อย่างไรก็ตาม เขาได้สร้างมิตรภาพเอาไว้มาก ซึ่งมีผลกับชีวิตของเขาต่อมาในภายหลัง บิดาของเขาได้เช่าห้องเล็กๆ ให้แก่เขาห้องหนึ่งซึ่งไม่ไกลจากบ้าน ดังนั้นปีกัสโซจึงสามารถทำงานได้ลำพังคนเดียวโดยไม่มีใครรบกวน พ่อของเขายังคงจับตาเขาตลอดเวลา คอยวิพากษ์วิจารณ์งานวาดเส้นของเขาทั้งคู่ต่างถกเถียงกันอยู่เสมอ

ลุงและบิดาของปีกัสโซตัดสินใจที่จะส่งเขาในฐานะศิลปินรุ่นเยาว์ไปยังแมดริด ที่ Royal Academy of San Fernando ซึ่งถือว่าเป็นโรงเรียนสอนศิลปะที่ก้าวหน้าของประเทศ ในปี 1897 ปีกัสโซอายุได้ 16 ปี และเริ่มออกเดินทางด้วยตัวเอง กระนั้นก็ตามการยอมรับได้ยากของเขาต่อระบบการเรียนการสอนอย่างเป็นทางการ ทำให้เขายุติการเข้าชั้นเรียนหลังจากลงทะเบียน แต่อย่างไรก็ตามแมดริดได้สร้างความสนใจให้ในหลาย ๆ ด้าน

หลังจากเรียนศิลปะที่แมดริด ปีกัสโซได้เดินทางไปยังกรุงปารีสครั้งแรกในปี ค.ศ.1900 ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าว ปารีสถือเป็นเมืองหลวงทางด้านศิลปะของยุโรป ณ ที่นั้น เขาได้พบกับเพื่อนที่เป็นชาวปารีส นักหนังสือพิมพ์และกวี นาม Max Jacob ซึ่งช่วยปีกัสโซเรียนรู้ด้านภาษาและวรรณกรรมในไม่ช้าพวกเขาก็แบ่งปันห้องเช่าในอพาร์ทเมนต์แห่งหนึ่ง แม้จะนอนในตอนกลางคืน ขณะที่ปีกัสโซนอนตอนกลางวัน และทำงานในตอนกลางคืน ห้วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่ยากจนข้นแค้นอย่างสุดๆ สภาพอากาศหนาวเย็นและสิ้นหวัง ผลงานของปีกัสโซจำนวนมากได้ถูกเผาเพื่อแลกกับความอบอุ่นในห้องเล็กๆ

การพัฒนางานและลักษณะผลงาน

ในช่วงระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ปีกัสโซยังคงพำนักอยู่ในปารีส ขณะที่ฝ่ายเยอรมันเข้ายึดครองเมืองนี้ สไตล์การทำงานทางด้านศิลปะของปีกัสโซ ไม่เป็นที่ถูกใจในทัศนะทางศิลปะของพวกนาซี ด้วยเหตุดังนั้น เขาจึงไม่สามารถที่จะแสดงผลงานของตนในช่วงเวลาดังกล่าวได้ แม้จะถอยห่างจากสตูดิโอการทำงานของเขา แต่ปีกัสโซยังคงเขียนภาพอยู่ตลอดเวลา ถึงแม้เยอรมันจะทำให้การหล่อ บรอนส์เป็นสิ่งที่ไม่ดีกฎหมายในปารีส แต่ปีกัสโซกลับไม่ให้ความเอาใจใส่ มีการใช้บรอนส์อย่างเป็นทางการโดยมีการลักลอบส่งมาถึงเขาโดยพวกต่อต้านชาวฝรั่งเศส

หลังจากการปลดปล่อยปารีสในปี 1944 ปีกัสโซเริ่มคบกับนักศึกษาศิลปะรุ่นเยาว์คนหนึ่ง นามว่า Francoise Gilot ในท้ายที่สุดทั้งสองกลายเป็นคู่รักกัน และได้มีลูกด้วยกันสองคน โดยเฉพาะท่ามกลางผู้หญิงของปีกัสโซได้ละทิ้งจากปีกัสโซไปในช่วงปี 1953 เนื่องจากมีการกล่าวหาว่า เขา

กระทำการรุนแรงและมีการนอกใจ ซึ่งเป็นเรื่องที่ทำร้ายปีกัสโซอย่างมาก เขาต้องผ่านห้วงเวลาที่ค่อนข้างยุ่งยากนี้เกี่ยวกับการตีไปสู่วัยที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และการรับรู้ของเขาว่า มาถึงตอนนี้ในช่วงทศวรรษที่ 70 เขาไม่ได้เป็นที่ดึงดูดใจอีกต่อไปแล้ว และค่อนข้างเป็นพวกวิตถารสำหรับสำหรับหญิงสาวทั้งหลาย

ผลงานวาดเส้นด้วยหมึกจำนวนมากในช่วงเวลานี้ได้เปิดเผยให้เห็นเรื่องราวเกี่ยวกับคนแก่น่าเกลียด รูปร่างแกระแกร็นคล้ายๆ พวกตัวตลกที่ต้องเผชิญหน้ากับหญิงสาวสวย รวมไปถึงการมีความสัมพันธ์เพียง 6 สัปดาห์กับ Genevieve Laporte ในเดือนมิถุนายน 2005 ได้มีการเปิดประมูลภาพผลงานวาดเส้นต่าง ๆ ของปีกัสโซที่เขียนรูปเกี่ยวกับตัวเธอ

ปีกัสโซได้ก่อสร้างอาคารขนาดมหึมาในสไตล์กอธิกและจัดให้มีวิลล่าหรือบ้านพักตากอากาศหลังใหญ่หลายหลังในทางตอนใต้ของฝรั่งเศส ณ Notre dame de vie ซึ่งอยู่ในเขตชานเมืองของ Mougins ใน Provence-Alpes-Cote d'Azur. โดยในช่วงเวลานี้เขาเป็นคนที่มิชื่อเสียงคนหนึ่งบ่อยครั้งได้ให้ความสนใจมากในเรื่องชีวิตส่วนตัว เช่นเดียวกับการให้ความสนใจในเรื่องของศิลปะ

จอร์จ บราก (Georges Braque)

จอร์จ บราก (13 พฤษภาคม 1882 – 31 สิงหาคม 1963) เป็นบุคคลสำคัญช่วงศตวรรษที่ 20 เป็นจิตรกรฝรั่งเศสและประติมากร อยู่ในยุคเดียวกับ ปีกัสโซ ซึ่งพัฒนารูปแบบศิลปะที่เรียกว่า ศิลปะลัทธิบาศกนิยม

ประวัติชีวิต

บรากเกิดเมื่อวันที่ 13 พฤษภาคม 1882 ในเมือง Argentueil, Val – d'Oise เขาเติบโตมาในเมือง Le Havre และฝึกอบรมที่จะเป็นช่างทาสีบ้านและมัณฑนากร เช่นเดียวกับบิดาและปู่ของเขา แต่เขายังศึกษาการวาดภาพศิลปะในช่วงเย็นที่ Ecole des Beaux – Art ในเมือง Le Havre ปี 1897 – 1899 ในปารีส เขาฝึกงานกับมัณฑนากรและรับใบประกาศนียบัตรในปี 1902 และในปีถัดไปเข้าได้เข้าร่วมงาน Academie Humbert ในปารีสและยังวาดภาพไปจนถึงปี 1904 ซึ่งทำให้เขาได้พบกับ Marie Laurencin และ Francis Picabia ยุคโฟวิสม์ (Fauvism)

ผลงานในช่วงแรกของเขาเป็นเป็นการเขียนภาพจากความประทับใจ แต่หลังจากนั้นก็เห็นผลงานของเขาในงานนิทรรศการแสดงผลงานศิลปะ โดยกลุ่มศิลปินที่รู้จักกันในชื่อ “Fauves” ในปี 1905 บรากนำรูปแบบการเขียนภาพ Fauvist ซึ่งเป็นของกลุ่ม Fauves ประกอบไปด้วย Matisse และ Andre Derain โดยใช้สีที่สดใสเป็นตัวแสดงการตอบสนองของอารมณ์ บราก ได้ทำงานอย่างใกล้ชิดกับศิลปิน Raoul, Dufy และ Othon Friesz ที่เป็นคนในเมือง Le Havre ด้วยกัน การพัฒนารูปแบบ Fauvist ค่อนข้างชบเซามากขึ้นในปี 1906 บรากออกเดินทางท่องเที่ยวเกี่ยวกับ Friesz จาก L' Estague ไปยัง Antwerp และกลับมายัง Le Havre บ้านเกิดเพื่อกลับมาวาดรูป

ในเดือนพฤษภาคม 1907 เขาประสบความสำเร็จการจัดแสดงผลงานสไตล์ Fauve ใน Independants Salon des. ในปีเดียวกันการวาดภาพสไตล์บรากเริ่มมีวิวัฒนาการช้าลง แต่เขาได้รับแรงบันดาลใจจากเซซาน ซึ่งเสียชีวิตในปี 1906 และมีผลงานจัดแสดงในปารีสครั้งแรกบนพื้นที่ขนาดใหญ่ของพิพิธภัณฑ์ซึ่งรวบรวมผลงานเก่าๆของศิลปินในเดือนกันยายน 1907 และในปีนั้น นิทรรศการ Cezanne ที่ Salon d' Automne ได้รับผลกระทบจากกลุ่มศิลปินในปารีส ซึ่งเป็นการถือกำเนิดการเขียนภาพลัทธิบาศกนิยม

ประสบการณ์ทำงานศิลปะ

บรากเชื่อว่าเป็นศิลปินที่มีประสบการณ์ความงาม “ในแง่ของปริมาณเส้น น้ำหนัก ความงาม ที่แสดงออกมาจากความประทับใจในความคิดส่วนตัวของเขา” เขาอธิบายว่า “วัตถุต้องแยกออกเป็น ชิ้นๆอย่างละเอียด เป็นวิธีการที่จะได้ใกล้ชิดกับวัตถุนั้น ๆ การแยกวัตถุนั้นช่วยให้เราสร้างพื้นที่และการเคลื่อนที่ของวัตถุในช่องว่าง เขาได้ใช้สี โทนเดียวจากกลางจานสีในความเชื่อที่ว่างานสีก็ให้ความสำคัญในงานไม่มากนักน้อย”

แม้ว่าบรากเริ่มวาดภาพทิวทัศน์ชาย ในช่วง 1908 เขาพร้อมกับปีกัสโซได้ค้นพบข้อดีของการวาดภาพสิ่งไม่มีชีวิตแทน บรากอธิบายว่า “เรามีความสนใจภาพวาดสิ่งไม่มีชีวิต เพราะสิ่งที่ไม่มีชีวิตคุณสามารถรับรู้ได้ด้วยการสัมผัส ผมอาจบอกได้ว่าเกือบทุกที่สัมผัสได้ ที่ตอบเพื่อต้องการจะสัมผัสสิ่งนั้นเสมอและไม่เพียงแค่นั้น ในทุกๆพื้นที่ที่คุณสัมผัสได้คุณอาจใช้เครื่องวัดวัดระยะห่างของคุณกับวัตถุ ในทางตรงกันข้ามผมใช้สายตาในการวัดระยะห่างของผมกับสิ่งของ นี่คือนี่สิ่งที่ผมทำมายาวนานจากวิวทิวทัศน์ไปจนถึงสิ่งไม่มีชีวิต สิ่งมีชีวิตสามารถเข้าถึงได้ง่ายกว่า ในการเล่าทัศนียภาพ วิวทิวทัศน์ และข้อมทำให้ศิลปินมองเห็นวัตถุในหลายๆมุม บรากเริ่มสนใจวาดสิ่งไม่มีชีวิตในช่วงปี 1930

ในระหว่างช่วงสงคราม บรากจัดนิทรรศการแสดงผลงานวาดอติสระสไตล์คิวบิสม์ การใช้สีที่โดดเด่นของเขาและแสดงรูปร่างวัตถุอติสระ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามเขายังมอบความไว้วางใจให้กับปีกัสโซสานต่อในยุคคิวบิสม์ เขานำเสนอในรูปแบบใหม่ในภาพวาดของเขา ผลงานภาพบาศกนิยมและภาพเหนือจริงรวมกันเข้าไว้ด้วยกันในงานของเขา บรากยังทำรูปแบบบาศกนิยมต่อไป ผลิตภาพวาดที่เข้าใจง่ายและสิ่งไม่มีชีวิตอื่นๆในโลก และการจัดวางองค์ประกอบตามจินตนาการ ในช่วงเวลานี้เขาเสียชีวิตในปี 1963 เขาถือเป็นรัฐบุรุษอาวุโสของโรงเรียนในกรุงปารีสและศิลปะสมัยใหม่

ภาพวาดของบรากในปี 1908 – 1913 สะท้อนให้เห็นถึงความสนใจใหม่ของเขาในรูปแบบเรขาคณิต เขาตั้งใจศึกษาอย่างแรงกลของการหักเหแสงและมุมมอง และวิธีการทางเทคนิคที่จิตรกรใช้เพื่อแสดงการหักเหของแสง เขาได้วาดภาพวิหังหลังหมู่บ้านของเขา บรากได้เริ่มลดโครงสร้าง

สถาปัตยกรรมที่เป็นรูปแบบทางเรขาคณิตให้คล้ายคลึงลูกบาศก์ และยังแสดงผลการเรียงเพื่อให้ เกิดภาพทั้งสองมิติและสามมิติ จะพบบางเขียนในลักษณะนี้ได้จากภาพวาด House at Liestague”

การพัฒนางานและลักษณะผลงาน

จุดเริ่มต้นในช่วงปี 1909 บรากได้เริ่มทำงานอย่างใกล้ชิด ปาโปล ปิกัสโซ ผู้ที่ได้พัฒนารูปแบบของการวาดภาพที่คล้ายคลึงกัน ในขณะที่ปิกัสโซได้รับแรงบันดาลใจจากการทาคาหน้าของชนเผ่าแอฟริกัน และประติมากรรมของชาวไอเบอเรียน ขณะที่บรากมีความสนใจมุ่งเน้นไปในการพัฒนาความคิด ในการจัดมุมหลาย ๆ มุมมอง “การเปรียบเทียบของเขากับปิกัสโซ เกิดขึ้นในช่วง 1908 พบว่าการพบกันของเขาและปิกัสโซ ได้แรงบันดาลใจให้บรากเบี่ยงเบนความคิดไปในทางองค์ประกอบอื่นๆ จุดหลักของบรากคือวัตถุประสงค์ที่เรียบง่าย แต่เป็นที่รู้จักใช้ได้จริง ปิกัสโซมีชื่อเสียงในการวาดภาพที่มีชีวิตชีวาในขณะที่บรากจะมีชื่อเสียงในการคิดออกแบบวางแผน ดังนั้น การสร้างสรรค์ของการเขียนภาพลัทธิบาศกนิยมที่เป็นการร่วมมือระหว่างปิกัสโซและบรากเกิดขึ้นใน เมืองปารีส ศิลปินเหล่านี้ได้เป็นต้นแบบของการเขียนภาพคิวบิสม์ หลังจากพบกันในเดือนตุลาคมหรือพฤศจิกายน 1907 บรากและปิกัสโซ มุ่งมั่นทำงานในการพัฒนาของการเขียนภาพคิวบิสม์โดยเฉพาะ ศิลปินทั้งสองเขียนภาพสีโทนเดียวและรูปแบบที่ซับซ้อนของรูปแบบเหลี่ยมมุม ซึ่งเรียกการเขียนภาพในยุคนี้ว่า การเขียนภาพลัทธิบาศกนิยม

ช่วงเวลาที่เกิดพัฒนาอย่างแน่นอนเกิดขึ้นในช่วงฤดูร้อนของปี 1911 เมื่อบรากและปิกัสโซ วาดภาพเคียงข้างกันในฝรั่งเศสสร้างภาพวาดที่ยาก และเป็นไปได้ยาก เพื่อจำแนกความแตกต่างจากศิลปินคนอื่นๆ ในปี 1912 พวกเขาเริ่มทดสอบการสร้างภาพ ที่นำเอาชิ้นส่วนเล็กๆ มาปะติดปะต่อกัน

“สิ่งที่ปิกัสโซและผมบอกกับคนอื่นคนหนึ่งในช่วงเวลานั้น มันจะไม่ถูกพูดถึงอีกครั้งและแม้กระทั่งจะไม่มีใครเข้าใจพวกเขาอีกต่อไป มันเป็นเรื่องการผูกไว้ด้วยกับภูเขา” ความร่วมมือในการผลิตผลงานของทั้งสองศิลปินยังคงทำกันอยู่อย่างใกล้ชิดจนถึงจุดเริ่มต้นของสงครามโลกครั้งที่ 1 เมื่อบรากถูกเกณฑ์เข้ากองทัพฝรั่งเศส ในเดือนพฤษภาคม 1915 บรากได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะอย่างรุนแรงในการสู้รบ และตาบอดชั่วคราว จึงจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพักฟื้นการทำงานในช่วงต่อมา

บรากกลับมาวาดภาพในช่วงปลายปี 1916 เขาเริ่มที่จะบรรเทาความกระด้างในรูปแบบนามธรรมของคิวบิสม์ เขาได้พัฒนารูปแบบส่วนตัวขึ้นมาโดยใช้สีสันสดใส, การเคลือบพื้นผิว, และย้ายที่อยู่ของเขาไปยังฝั่งทะเล NorMandy การฟื้นคืนของการร่างภาพมนุษย์ เขาวาดภาพสิ่งที่ไม่มีชีวิตเป็นจำนวนมากในช่วงเวลานี้ ตัวอย่างหนึ่งของเขาในช่วงนี้คือ ปี 1943 คืองาน “Blue Guitar” ซึ่งแขวนอยู่ใน Allen Memorial Art Museum ในระหว่างการฟื้นคืนของเขาเขาได้กลายเป็นเพื่อนสนิทของนักเขียนภาพบาศกนิยม คือ Juan Gris

เขายังคงทำงานกับช่วงที่เหลือของชีวิต เป็นสร้างภาพพิมพ์และที่ประติมากรรมที่สำคัญของ บรากพร้อม กับ Matisse ที่ได้รับคำแนะนำจากปีกัสโซ งานส่วนใหญ่เป็นภาพพิมพ์หินและ ภาพประกอบหนังสือที่เขาทำขึ้นในระหว่างทศวรรษที่ 50 มรการผลิตสตูดิโอ Mourlot เขาเสียชีวิต ในวันที่ 31 สิงหาคม 1963 งานของบรากอยู่ในพิพิธภัณฑ์ที่สำคัญมากที่สุดทั่วโลก

สจวร์ต เดวิส (Stuart Davis)

สจวร์ต เดวิสเกิดเมื่อวันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ.1892 ถือว่าเป็นต้นแบบการเคลื่อนไหวของศิลปะ สมัยใหม่ เป็นศิลปินชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงจากภาพเขียนซึ่งใช้รูปทรงง่ายๆกับตัวอักษรหรือป้าย โฆษณาอันเป็นแนวทางศิลปินสมัยใหม่ในยุคต่อมา

ประวัติชีวิต

สจวร์ต เดวิสเกิดที่ฟิลาเดลเฟียเป็นบุตรของเฮเลน สจวร์ต ฟอลด์ (Helen Stuart Foulke) ผู้เป็นแม่ซึ่งเป็นประติมากรได้เป็นศิลปินในการจัดแสดงงานนิทรรศการประจำปีของ Pennsylvania Academy of Fine Arts and the Philadelphia Museum of Art. และพ่อของเขาชื่อเอ็ดเวิร์ด ไวท์ เดวิส (Edward Wyatt Davis) ซึ่งเป็นบรรณาธิการงานศิลปะในฟิลาเดลเฟีย

เมื่ออายุ 16 ปี เดวิสได้ออกจากโรงเรียนมัธยมเพื่อไปเรียนศิลปะกับ โรเบิร์ต เสนรีที่โรงเรียน สอนศิลปะในนครนิวยอร์ก ซึ่งพ่อแม่ของเดวิสค่อนข้างไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจในครั้งนี้แต่เสนรี ซึ่งเป็นเพื่อนสนิทกับพ่อแม่ของเดวิสก็บอกว่าไม่ต้องเป็นห่วง เดวิสเป็นเด็กที่มีพรสวรรค์และต่อมา เดวิสได้เรียนกับเสนรีเป็นเวลา 3 ปีซึ่งทำให้เขาได้เรียนรู้วิธีการจัดภาพ “life in the raw” ภายใต การควบคุมของศิลปินจอห์น โจนทำให้เดวิสได้รับประสบการณ์อันล้ำค่าในการเป็นนักจิตรกร

ประสบการณ์ทำงานศิลปะ

ต่อมาในปี 1913 เขาได้รับเชิญร่วมงานนิทรรศการระหว่างประเทศของศิลปะสมัยใหม่โดย รู้จักในงาน Armory Show เดวิสตื่นเต้นมากในการจัดนิทรรศการในครั้งนี้ เขาได้เห็นการวาดภาพ และเทคนิคของศิลปินในยุคก่อนๆ อาทิเช่น โกแกง (Gauguin), ฟาน ก็อก (Van Gogh) และ มาติส (Matisse) ทำให้เขาสาบานว่าจะเป็นจิตรกรแนวนามธรรมและใช้แนวศิลปะสมัยใหม่กับงานของเขา ซึ่งทำให้เขากลายเป็นจิตรกรที่อายุน้อยที่สุดที่จะจัดแสดงในการจัดนิทรรศการ Armory Show

หลังจากที่เดวิสกลับจากงานนิทรรศการ Armory Show เดวิสจึงสร้างผลงานแนวศิลปะ สมัยใหม่จากแบบงานที่ได้ดูมาในงานนิทรรศการนั้นตามแบบฉบับของเขาเองต่อมาในปี 1922 เขา ได้จัดงานแสดงนิทรรศการศิลปะเดี่ยวเป็นครั้งแรกทำให้เขากลายเป็นสมาชิกของศิลปินที่ทำผลงาน ด้วยแนวคิดศิลปะสมัยใหม่ในอเมริกาและได้เป็นเพื่อนสนิทกับจิตรกรนามธรรมอีกหลายท่าน เช่น เดมูธ (Demuth), อาร์ชิล กอร์กี้ (Arshile Gorky), จอร์น เกรแฮม, คาร์ลอร์ วิลเลียม ในปี 1927 เดวิสพบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิตเมื่อเขาประสบความสำเร็จอย่างมากแล้วในอเมริกาและ

ได้พบกับ Gertrude Vanderbilt Whitney และได้แนะนำเขาไปปารีสซึ่งแหล่งกำเนิดของศิลปินชั้นเอกของโลกได้นี้ก็เป็นที่มาของผลงาน ชุดเครื่องตีไข่ (eggbeater) โดยเขาได้รับเงินสนับสนุนจากแฟนสาวของเขาเบสซี โชซาค (Bessie Chosak) ในการเดินทางครั้งนี้อีกด้วยซึ่งในปารีสเขาพบกับ การทำสีบนถนนของถนนปารีสและภาพวาดในสตูดิโอมองท์ปาร์นาสเซ่ (Montparnasse) ซึ่งเป็นแนวทางในการเขียนภาพของในเวลาต่อมา

ในปี 1929 เดวิสเดินทางกลับมาจากปารีสเพื่อกลับมาเปลี่ยนแปลงนิวยอร์กและได้แต่งงานกับ เบสซี โชซาค (Bessie Chosak) ต่อมาในปี 1934 เบสซี โชซาค (Bessie Chosak) ก็โชคร้ายได้รับการคิดเชื้อจากการทำแท้งและเสียชีวิตในที่สุดสร้างความเสียใจให้กับเดวิสอย่างที่สุด

การพัฒนางานและลักษณะการทำงาน

ต่อมารัฐบาลอเมริกาได้มีการใช้เงินสนับสนุนกับนักจิตรกรที่เขียนภาพแนวนามธรรมเป็นครั้งแรกในโปรแกรมศิลปะของรัฐบาลกลางในปี 1933 ซึ่งเดวิสก็เป็นหนึ่งในจิตรกรคนแรกๆที่เข้าลงทะเบียนในปี ค.ศ.1933-1939 และได้รับการอุปถัมภ์ของโยธาธิการของโครงการศิลปะ PWAP รวมไปถึงในปี 1935 ได้เข้าร่วมโครงการ WPA ก่อนจะถูกขับออกในปี 1939 เนื่องจากหมคนโยบายของรัฐบาลในการสนับสนุนจิตรกรนามธรรมนั่นเอง

ตลอดปี 1930-1940 เดวิสได้สอนที่ อาร์ตลิกและในปีนั้นเขาก็ได้เปลี่ยนมาสอนที่โรงเรียนเพื่อทำการวิจัยทางสังคมเสริมรายได้ให้กับเขาและส่งเสริมความคิดของเขาในทางศิลปะ โดยปี 1950 เขาได้ประสบความสำเร็จในการทำงานต่างประเทศและได้แต่งงานใหม่อีกซึ่งทั้งตัวเดวิสและภรรยาเป็นแฟนเพลงเก่าแก่ของคนตรีแจ๊สจึงชอบพากันไปฟังบ่อยๆ ในไนท์คลับท้องถิ่นและเดวิสก็มีนักดนตรีแจ๊สที่โปรดปราน เช่น ดุค เอลลิงตัน (Duke Ellington)

สำหรับเดวิสวัตถุและป้ายโฆษณาทุกชนิดที่ใช้และเห็นในชีวิตประจำวันและการเข้าเยี่ยมชมเที่ยวชมและถนนในเมืองใหญ่ของนครนิวยอร์ก เขาชอบทำให้ผลงานส่วนใหญ่ที่วาดเป็นเกี่ยวกับตึกและทิวทัศน์ขององค์ประกอบในเมือง และเดวิสก็ใช้องค์ประกอบของเส้นขีดเขียนอย่างอิสระและสีที่ฉูดฉาด โดยภาพวาดสัตว์และภาพวิถีชีวิตชาวอเมริกันก็เป็นแนวภาพส่วนของเดวิสเช่นกัน

เดวิสเป็นหนึ่งในจิตรกรที่หายากของศตวรรษที่ 20 ที่ประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการวาดแนวยุโรปในแบบลัทธิเขียนภาพเหลี่ยมเป็นสิ่งที่ของ และสมบัติของชาวอเมริกันอย่างแท้จริง และในช่วงทศวรรษที่ผ่านมามีวิสัยทัศน์อันกว้างไกลของเดวิสจะยึดในประวัติศาสตร์ของศิลปะใน the1960s ศิลปินได้เคลื่อนไหวและชื่นชอบ ศิลปะป๊อปอัฟขึ้นมาและได้ให้ความสนใจในตัวของเขาเดวิสก่อนที่จิตรกรเช่น แอนดี้ วอร์ฮอล (Andy Warhol) และรัสชา (Ruscha) ซึ่งการวาดของเดวิสจะวาดจำพวกกล่องสบู่ ป้ายบิลบอร์ดและป้อมก๊าซซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้กับศิลปินพวกนี้

สจวร์ต เดวิส ยังคงให้การสนับสนุนกับความสำเร็จในฐานะศิลปินที่ติดต่อกันในปีต่อมา เขาได้รับเกียรติเป็นตัวแทนของประเทศสหรัฐอเมริกาที่เวนิซ ในปี 1952 และ 1954 นอกจากนี้เขาได้รับรางวัลโซโลมอน R.Guggenheim Museum ระหว่างประเทศทั้งในปี 1958 และ 1960 เมื่อ 24 มิถุนายน 1964 เขาเสียชีวิตอย่างกะทันหันจากโรคหลอดเลือดสมอง และคงเหลือแต่ภาพวาดและชื่อเสียงในฐานะศิลปินสมัยใหม่รุ่นแรกของอเมริกา

สรุปได้ว่า ศิลปินลัทธิบาบคาสนิยมที่สำคัญๆ ได้แก่ ปาโปล ปิกัสโซ รู้จักกันดีในฐานะผู้ร่วมก่อตั้งขบวนการศิลปะลัทธิบาบคาสนิยม มีผลงานศิลปะที่ประกอบสร้างขึ้นจากรูปทรงเรขาคณิต ซอร์ชบราก เขียนภาพจากความประทับใจในแง่ของปริมาณเส้น น้ำหนัก ความงามที่มาจากความประทับใจ สนใจภาพวาดวิวิทัศน์และวาดภาพสิ่งไม่มีชีวิต แสดงภาพวาดอิสระแบบลัทธิบาบคาสนิยม ใช้สีที่ฉูดฉาด แสดงรูปร่างวัตถุอิสระ ผลิตภาพวาดที่เข้าใจง่าย และสิ่งไม่มีชีวิตอื่นๆ ในโลก จัดวางองค์ประกอบตามจินตนาการบรากและปิกัสโซ มุ่งมั่นทำงานในการพัฒนา ชอบการเขียนภาพแบบอย่างลัทธิบาบคาสนิยม ศิลปินทั้งสองเขียนภาพสีโทนเดียว และรูปแบบที่ซับซ้อนของรูปแบบเหลี่ยม มุม สจวร์ต เดวิส เป็นต้นแบบของศิลปินสมัยใหม่ เป็นศิลปินชาวอเมริกันที่มีชื่อเสียงจากภาพเขียนซึ่งใช้รูปทรงง่ายๆ กับตัวอักษรหรือป้ายโฆษณาตามแนวทางลัทธิบาบคาสนิยม เดวิส นำประสบการณ์ในชีวิตประจำวันมาเป็นแนวคิดในการเขียนภาพ ได้แก่ เป็นแฟนเพลงเก่าแก่ของดนตรีแจ๊ส บรรยายภาพในศัลยกรรมในท้องถิ่น วัตถุและป้ายโฆษณาทุกชนิด การเข้าเยี่ยมชมที่วชนถนนในเมืองใหญ่ของนครนิวยอร์ก ผลงานส่วนใหญ่ที่วาดเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับตึกและทิวทัศน์ขององค์ประกอบในเมือง โดยใช้องค์ประกอบของเส้น ชิด เขี่ย อย่างอิสระและสีที่ฉูดฉาด สีสันสดใส

จิตรกรรมภาพทิวทัศน์

จิตรกรรมภาพทิวทัศน์ (Landscape) นับเป็นจิตรกรรมประเภทหนึ่งที่ศิลปินหรือจิตรกรได้กระทำกันมานานแล้ว โดยทิวทัศน์ในความเข้าใจของผู้คนทั่วไปย่อมหมายถึง การที่ได้มองเห็นทัศนียภาพโดยทั่วไปของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันสวยงามในสถานที่และในบรรยากาศต่างๆ แล้วเกิดความประทับใจจนเรียกกันติดปากว่า “วิว” (Views) ทั้งนี้นิยามของความหมายของภาพทิวทัศน์ นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปะได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

พจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษ-ไทยได้ให้ความหมายของทิวทัศน์ ไว้ว่า เป็นลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของบริเวณใดบริเวณหนึ่ง ทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติและที่เกิดขึ้น โดยการกระทำของมนุษย์ (พจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2541, น.146)

ทวีเดช จีวบาง ได้ให้ความหมายของภาพทิวทัศน์ไว้ว่า หมายถึง การรับรู้จากสิ่งที่เป็นจริง เช่น เรื่องราวบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่รอบตัว การรับรู้ทางการเขียนภาพเป็นการรับรู้ด้วยตา คือ

การมองเห็นภาพเขียนเกี่ยวกับทัศนียภาพจะแตกต่างกับภาพถ่ายในเนื้อหาสาระที่สามารถปรุงแต่งเรื่องราวไม่ให้เหมือนเดิม แต่คงสภาพเดิมบางส่วนที่ต้องการเน้นให้เห็นได้ ซึ่งการเขียนจะต้องอาศัยการตัดทอนเพิ่มเติมได้ (ทวิเศษ จิวบาง, 2539, น.124)

นิติพงศ์ ใจประสาท ได้ให้ความหมายของภาพทิวทัศน์ไว้ว่า หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวมนุษย์ มีทั้งสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ อันได้แก่ สิ่งก่อสร้างต่างๆ ภูเขา ท้องฟ้า ทะเล ต้นไม้ พืชพันธุ์ พืชดิน ฯลฯ (นิติพงศ์ ใจประสาท, 2543, น.54)

อัสนีย์ ชูอรุณ ได้ให้ความหมายภาพทิวทัศน์ไว้ ดังนี้ ภาพที่แสดงเรื่องของโลกตามธรรมชาติเป็นหลัก เป็นเรื่องของพื้นที่ว่างในธรรมชาติ บรรยากาศ หรือพืชพรรณไม้ต่างๆ อาจเป็นภาพที่เห็นต่อเนื่องกันเป็นมุมกว้างหรือจะเป็นภาพมุมแคบก็ได้ อาจเป็นภาพที่เขียนจากธรรมชาติจริงโดยตรงหรือเขียนจากความทรงจำ หรือบางทีอาจต้องใช้ภาพร่างที่วาดจากสถานที่จริงมาเป็นแบบก็ได้ ภาพทิวทัศน์สามารถแสดงรูปลักษณะของสิ่งต่างๆ ตามที่มีอยู่จริงอย่างเหมือนจริงเต็มที่ หรืออาจเปลี่ยนลักษณะไปตามอุดมคติก็ได้ ศิลปินอาจนำเสนอภาพทิวทัศน์ตามแนวทางส่วนตน หรืออาจดำเนินตามกฎเกณฑ์ของศิลปินกลุ่มใดๆ ก็ได้ ประสบการณ์ของศิลปินเองย่อมมีผลต่อการเลือกใช้รูปแบบและวิธีการในการเขียนภาพทิวทัศน์เป็นอย่างยิ่ง (อัสนีย์ ชูอรุณ, 2544, น.164)

จากความหมายที่ได้กล่าวมาในข้างต้น สรุปได้ว่า ภาพทิวทัศน์ หมายถึง การถ่ายทอดเนื้อหาที่เกี่ยวกับทัศนียภาพของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งที่เกิดขึ้นเองและธรรมชาติเป็นผู้สร้างโดยมีส่วนประกอบของทิวทัศน์แตกต่างกันไปตามจุดมุ่งหมายของเนื้อหาที่การถ่ายทอด

จิตรกรรมภาพทิวทัศน์ที่นิยามว่ากันในปัจจุบันนี้ สามารถแบ่งออกตามลักษณะของเนื้อหาได้ 3 ประเภท คือ

1. ภาพทิวทัศน์บก (Landscape) เป็นงานจิตรกรรม งานวาดเส้น หรืองานศิลปกรรมใดๆ ที่แสดงทัศนียภาพของภูมิประเทศที่ปรากฏตามธรรมชาติ เช่น ป่าเขา หมู่บ้าน ฯลฯ แม้ว่าจะมีคน สัตว์ หรือสิ่งของที่มนุษย์สร้างขึ้นปรากฏอยู่ในภาพด้วยก็ตาม แต่สิ่งดังกล่าวนั้นจะต้องมีความสำคัญต่อองค์ประกอบภาพเป็นอันดับรอง และจะต้องไม่ใช่เรื่องราวที่สำคัญของภาพด้วย (พจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษ-ไทย, 2541, น.146)

2. ภาพทิวทัศน์ทะเล (Seascape) เป็นงานจิตรกรรม งานวาดเส้น ภาพพิมพ์ที่แสดงเรื่องทะเลเป็นลักษณะเด่นของภาพ เมื่อภาพทิวทัศน์ทะเลมีรูปเรือและมีเรื่องราวอื่นๆ เกี่ยวกับชาวทะเลเป็นลักษณะเด่นมาก ก็มักเรียกว่า จิตรกรรมท้องทะเล (พจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษ-ไทย, 2541, น.204)

3. ภาพทิวทัศน์สิ่งก่อสร้าง (Architecturallandscape) เป็นงานจิตรกรรมที่แสดงความงามของสิ่งก่อสร้างที่เป็นลักษณะเด่น รวมทั้งลักษณะธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบๆ อาคาร ซึ่งมี

ส่วนประกอบต่างๆเช่น วัด โบสถ์ วิหาร ตึกรามบ้านช่อง สะพาน ถนน ต้นไม้ แม่น้ำลำธาร ท้องฟ้า เป็นการแสดงบรรยากาศความงามที่ประสานสัมพันธ์ของเส้น สี แสง เงา ที่ปรากฏบนสิ่งก่อสร้างอย่างประสานกลมกลืน

อารี สุทธิพันธุ์ ได้อธิบายถึงการเขียนภาพทิวทัศน์หรือการถ่ายทอดธรรมชาติ มีหลักการใหญ่ๆ ปรากฏเป็นรูปแบบเฉพาะเห็นกันอยู่ทั่วไป 3 ประการ คือ

1. ถ่ายทอดตามความเป็นจริง (Realistic)
2. ถ่ายทอดด้วยการตัดทอน (Distortion)
3. ถ่ายทอดตามความรู้สึก (Abstraction)

ตัวอย่างการถ่ายทอดทั้ง 3 ประการนี้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ การคัดไทยเปรียบเหมือนการถ่ายทอดตามความเป็นจริง ตามแบบตัวอักษรไทยที่ใช้กันอยู่ ซึ่งจะตกแต่งดัดแปลงไม่ได้ ส่วนการเขียนไทยเปรียบเหมือนการถ่ายทอดความเข้าใจตามกระบวนการตัดทอนเป็นการเขียนตามความชำนาญและความเข้าใจของผู้เขียน และลายเส้นเปรียบเหมือนการถ่ายทอดตามความรู้สึก เป็นผลรวมของความรู้สึกขณะของบุคคลเจ้าของลายเส้น (อารี สุทธิพันธุ์, 2528, น.24)

ภายหลังของการฟื้นฟูศิลปวิทยาในอิตาลีศูนย์กลางของศิลปะได้ย้ายเข้าสู่ฝรั่งเศสนับแต่ช่วงศตวรรษที่ 18-19 เป็นต้นมา และได้เกิดแบบอย่างศิลปะสมัยใหม่ขึ้นอย่างมากมาย ประกอบกับผลพวงของการปฏิวัติในฝรั่งเศสได้ส่งผลกระทบต่อสังคมในด้านต่างๆ อย่างมากมายเช่นกัน ศิลปินในขณะนั้นต่างมุ่งแสวงหาแนวทางการสร้างสรรค์ใหม่ๆ อันเป็นที่มาของลัทธิทางศิลปะ โดยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้แนวคิดความเชื่อเดิมๆ ที่เคยกระทำกันมาได้ถูกละทิ้งไป เรื่องราวความเป็นจริงในชีวิตประจำวันได้เข้ามาแทนที่ อีกทั้งผลความสำเร็จของการค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับแม่สีแสงอาทิตย์ โดยนักวิทยาศาสตร์ชื่อ เซฟเวิล ซึ่งได้เขียนตำราเกี่ยวกับทฤษฎีสีแสงอาทิตย์ ทำให้ศิลปินในยุคสมัยดังกล่าวนี้ได้นำมาใช้กันสร้างสรรค์ผลงานอย่างกว้างขวางอย่างไรก็ตามจิตรกรรมภาพทิวทัศน์ในช่วงศตวรรษที่ 18-19 นั้น สามารถแบ่งออกได้ตามเนื้อหาเรื่องราวและเทคนิค ได้ 3 ลัทธิ คือ

1. ลัทธิโรแมนติก (Romanticism) เป็นลัทธิที่ศิลปินมุ่งเน้นให้ความรู้สึกที่สะท้อนอารมณ์เป็นส่วนใหญ่ ภาพทิวทัศน์ในลัทธินี้จึงมักเป็นเรื่องราวเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นมาก่อน เช่นฉากทิวทัศน์เรือในทะเลของวิลเลียมเทอร์เนอร์ซึ่งมักเป็นภาพทิวทัศน์ของท้องทะเลที่มีความปั่นป่วนและมีการอัปปางของเรือ เช่นภาพ เรือทาส อันเป็นการแสดงออกในลักษณะของศิลปะโรแมนติกได้อย่างดีด้วยให้ความรู้สึกสะท้อนอารมณ์ของผู้ชมเป็นอย่างมากนั่นเอง

2. ลัทธิเรียลลิสม์ (Realism) หรือลัทธิสังคมนิยม ลัทธินี้ศิลปินมักยึดถือการสร้างงานให้เหมือนจริงตามที่มองเห็นอย่างตรงไปตรงมา โดยเน้นความเหมือนจริงให้มากที่สุด มีการแสดงระยะใกล้

กลาง โกลส่วนใหญ่มักเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติป่าเขา คนกับธรรมชาติ และธรรมชาติกับสิ่งแวดล้อม การเขียนภาพทิวทัศน์นั้นมีทั้งที่เขียนแบบเหมือนจริงมากซึ่งมองดูแล้วคล้ายคลึงกับภาพถ่าย เช่น ภาพ “The Bridge at Narni” (สะพานที่นาร์นี) ของ ชอง บับติสต์ กามิล โกลโร ศิลปินที่นิยมถ่ายทอดความงามของทิวทัศน์ป่าฟงแตนโบล และทิวทัศน์ตามเส้นทางที่ผ่านเมืองลียงและมาร์แซช ด้วยชีวิตส่วนใหญ่ของเขาชอบการเดินทางนั่นเอง

3. ลัทธิประทับใจ (Impressionism) ลัทธินี้เป็นผลพวงจากการค้นคว้าเรื่องทฤษฎีสีในแสงอาทิตย์และการวิจัยเกี่ยวกับคุณสมบัติของสี โดยศิลปินมักนิยมออกไปเขียนภาพทิวทัศน์จากสถานที่จริงตามป่าเขา สิ่งแวดล้อม มากกว่านั่งทำงานในสตูดิโอ การเขียนจากสถานที่จริงเช่นนี้ ทำให้ศิลปินได้นำเอาความรู้สึกประทับใจที่เกิดขึ้นครั้งแรกมาสร้างสรรค์ โดยเป็นการเขียนให้เสร็จฉับพลันในเวลานั้นๆ ทำให้การเขียนภาพดูหยาบๆ ด้วยปรากฏลักษณะร่องรอยของพู่กันมากกว่า ลัทธิโรแมนติกและลัทธิเรียลลิสม์ เนื่องจากต้องการบันทึกความประทับใจในเวลาที่เป็นจริง

อย่างไรก็ดี ก่อนหน้านี้กรรมวิธีในการสร้างภาพให้เกิดสามมิตินั้นศิลปินมักใช้หลักทฤษฎีทัศนียวิทยาด้วยเส้น (Linear Perspective) มาช่วยในการแก้ไขทัศนมิติให้เกิดภาพลวงตา ดูตื้น-ลึก ใกล้-ไกล ด้วยการใช้น้ำเป็นสื่อ นำสายตา ต่อมาศิลปินกลุ่มประทับใจเปลี่ยนมาใช้ในการแก้ไขทัศนมิติด้วยมิติของอากาศ (Aerial Perspective) อันเป็นการนำหลักทฤษฎีสี-แสงอาทิตย์เข้ามาช่วยให้สีมีความกระจัดกระจายยิ่งขึ้น การเขียนภาพทิวทัศน์ในรูปแบบประทับใจนี้ ศิลปินมักให้ความสำคัญต่อบรรยากาศแสงสี ที่ห้อมล้อมตัวศิลปินมากกว่ารูปทรงที่ปรากฏในเบื้องหน้า จากแนวคิดนี้เองทำให้ศิลปินบางคนเกิดปฏิกิริยาต่อรูปแบบประทับใจ เนื่องจากการแสดงออกตามแนวความรู้สึกประทับใจด้วยแสง สี เป็นองค์ประกอบอันสำคัญตามแนวทางของลัทธิประทับใจนั้น หากได้มีความสมบูรณ์มีความจริง (Reality) แน่นอน ไม่มีองค์ประกอบจริงอื่น ๆ ทั้งยังขาดตกบกพร่องอยู่เป็นการละทิ้งโครงสร้างสำคัญทางศิลปะ การแสดงออกโดยไม่ให้ความสำคัญของรูปทรง (Significant Form) ตามที่มองเห็นจากโลกภายนอก มีส่วนทำให้คุณค่าของความงามหรือสุนทรียภาพลดลงจากความแตกต่างทางแนวคิดนี้เอง จึงก่อให้เกิดรูปแบบของลัทธิประทับใจขึ้นมาจำนวน 3 ยุคด้วยกัน คือรูปแบบประทับใจยุคแรก (Impressionism Style) รูปแบบประทับใจยุคใหม่ (Neo-Impressionism Style) และรูปแบบประทับใจยุคหลัง (Post-Impressionism Style)

การเขียนภาพทิวทัศน์

การเขียนภาพทิวทัศน์เป็นประเภทหนึ่งของงานจิตรกรรม ซึ่งนิยมทำกันมากพอๆ กับจิตรกรรมในประเภทอื่นๆ เนื่องจากมนุษย์ ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่างอยู่ร่วมกันพบเห็นกันมานาน ความรู้สึกที่สัมผัสได้กับความงามจึงมีอยู่อย่างตลอด และการเขียนภาพทิวทัศน์จึงเป็นกิจกรรม

หนึ่งที่ตอบสนองความรู้สึกประทับใจได้เป็นอย่างดีนอกเหนือจากการใช้กล้องถ่ายภาพในการบันทึกเรื่องราวความประทับใจเหล่านั้น

ศุภพงศ์ ยืนยง ได้กล่าวถึงข้อคำนึงในการเขียนภาพทิวทัศน์ไว้ ดังนี้

การเขียนภาพทิวทัศน์ต่างๆ เพื่อให้ได้ผลงานภาพเขียนที่มีคุณค่าและมีความงามนั้น ต้องคำนึงถึงธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอันมีองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน ดังต่อไปนี้

1. มิติในภาพทิวทัศน์ เป็นการสร้างภาพลวงตาที่มองเห็นในธรรมชาติให้เกิดความรู้สึกเป็นสามมิติในภาพเขียนทั้งสิ่งของและรูปทรงที่สายตามองเห็น มิติในภาพทิวทัศน์ก็คือ ทศนิยมภาพเชิงเส้นและทศนิยมภาพเชิงบรรยากาศนั่นเองที่จะช่วยให้ภาพเขียนดูมีความรู้สึกเหมือนจริงมากที่สุด

2. ระยะของภาพ ในที่นี้หมายถึงความลึกที่แสดงให้เกิดความรู้สึกว่ามีฉากหน้า ฉากกลาง ฉากไกล นำหนักอ่อนแก่ที่ปรากฏบนภาพเขียนจะต้องแสดงระยะต่างๆ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งฉากหน้าจะต้องเก็บรายละเอียดมากกว่าระยะอื่นๆ แล้วค่อยๆ ลดหลั่นน้ำหนักอ่อนแก่เพื่อให้ถอยลึกออกไป

3. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปกับพื้น เป็นความสัมพันธ์กันในบริเวณว่าง ซึ่งเราสังเกตได้ว่าภาพทิวทัศน์จะประกอบไปด้วยมวลสิ่งต่างๆ ทั้งวัตถุสิ่งของที่อยู่บนโลก ในขณะเดียวกันบริเวณว่างที่เป็นท้องฟ้าก็ให้ความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกันกับพื้นดิน ดังนั้น การผสมผสานสัมพันธ์ระหว่างรูปกับพื้นจึงทำให้ภาพทิวทัศน์มีความเป็นหนึ่งเดียวกัน

4. การจัดองค์ประกอบให้มีจุดสนใจ ความสมดุล และมีเอกภาพ นับว่าเป็นการสร้างภาพเขียนให้เกิดความรู้สึกทางสุนทรียภาพของผู้เขียนที่รู้จักปรุงแต่งภาพเขียนให้เป็นไปตามความรู้สึกนึกคิด เพราะในธรรมชาติประกอบไปด้วยสรรพสิ่งต่างๆ อย่างมากมาย การตัดทอนและเลือกสิ่งที่ต้องการถ่ายทอดถือเป็นหัวใจของศิลปะ (ศุภพงศ์ ยืนยง, 2547, น.210)

ทศนิยมภาพกับภาพทิวทัศน์

การเขียนภาพทิวทัศน์ นอกจากจะเป็นการสร้างสรรค์บรรยากาศในเรื่องของแสงและเงาที่ปรากฏอยู่ในธรรมชาติแล้ว ยังเป็นการผนวกรวมกับการแสดงหลักทศนิยมภาพซึ่งก่อให้เกิดความงามที่เป็นภาพทิวทัศน์ได้อย่างเหมือนจริง ด้วยความรู้สึกถึงความลึก หนา บาง ใกล้ กลาง ไกล เป็น 3 มิติ ถึงแม้จะเป็นภาพที่อยู่บนระนาบ 2 มิติ ก็ตาม ความรู้สึกจากการมองเห็นเช่นนี้ แท้จริงแล้วเกิดจากการนำหลักทศนิยมวิทยาไปปรับใช้เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องมิติของภาพ

อย่างไรก็ดี ทศนิยมวิทยาที่จิตรกรนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาระยะของมิติของภาพทิวทัศน์ในงานจิตรกรรม ซึ่งมีอยู่ 2 ชนิดได้แก่

1. ทศนิยมวิทยาเชิงเส้น (Linear Perspective) หรือทศนิยมมิติเชิงเส้นเป็นวิธีที่ใช้แสดงผลแห่งระยะใกล้ไกลของรูปทรงและขนาดที่ปรากฏแก่สายตา เช่น ภาพที่เห็นการมองดูทางรถไฟ สายโทร

เลขและทางรถไฟจะปรากฏเป็นเส้นบรรจบกันที่จุดดับสายตา (Vanishing point) บนเส้นขอบฟ้า ขณะเดียวกันเสาที่ตั้งเรียงรายเป็นระยะติดต่อกันไป เมื่ออยู่ลึกในระยะไกลออกไปก็จะมีขนาดเล็กลงมากขึ้น การลดขนาดลงในระหว่างบริเวณว่างเช่นนี้ จะเห็นได้ง่ายเมื่อมีการมองดูจากมุมลึกแคบที่เรียกว่า ลักษณะกินดา อันเป็นระยะไกลลึกของรูปสิ่งต่างๆ มีขนาดสั้นลงกว่าเป็นจริง (พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ อังกฤษ-ไทย, 2552, น.148)

2. ทศนิยมวิทยาเชิงบรรยากาศ (Aerial Perspective) หรือทัศนมิติเชิงบรรยากาศ เป็นการสร้างความรู้สึกในเรื่องความลึก โดยการเลียนแบบลักษณะในบรรยากาศในธรรมชาติ ซึ่งผู้ดูภาพจะเห็นสิ่งต่างๆ และมวลอากาศที่อยู่ไกลจะมีสีจางลงและมีสีฟ้ามากขึ้น คำนี้ เลโอนาร์โด ดา วินชี เป็นผู้คิดค้นขึ้น วิธีการวาดภาพโดยใช้วิธีดังกล่าวนี้ ถือกันว่าประณีตงดงามมากในยุโรปตอนเหนือ ได้แก่ ภาพของ โจเซฟแมลลอร์ด วิลเลียม เทอร์เนอร์ จิตรกรชาวอังกฤษ ซึ่งพบได้ในผลงานช่วงปลายชีวิต โดยมักเน้นบรรยากาศเป็นเรื่องสำคัญ (พจนานุกรมศัพท์ศิลปะ อังกฤษ-ไทย, 2552, น.8)

สรุปได้ว่า จิตรกรรมภาพทิวทัศน์หมายถึง การวาดภาพที่แสดงถึงลักษณะภูมิประเทศที่พบเห็นได้โดยทั่วไป ซึ่งอาจแสดงเพียงธรรมชาติล้วนหรือมีส่วนประกอบที่มนุษย์ได้สร้างขึ้น เช่น ภูเขา ต้นไม้ ท้องฟ้า แม่น้ำ ลำธาร คน อาคารบ้านเรือน ถนนหนทาง หรือสิ่งก่อสร้างอื่น ปรากฏอยู่ในภาพ การวาดภาพมักแสดงมิติในภาพด้วยทัศนียภาพเชิงเส้นหรือเชิงบรรยากาศ อย่างไรก็ตาม ภาพทิวทัศน์สามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือภาพทิวทัศน์บก (Landscape) ภาพทิวทัศน์ทะเล (Seascape) ภาพทิวทัศน์สิ่งก่อสร้าง (Architectural landscape) การเขียนภาพทิวทัศน์ มีหลักการใหญ่ๆ ปรากฏเป็นรูปแบบเฉพาะเห็นกันอยู่ทั่วไป 3 ประการ คือถ่ายทอดตามความเป็นจริง (Realism) ถ่ายทอดตามการตัดทอน (Distortion) ถ่ายทอดตามความรู้สึก (Abstraction) อย่างไรก็ตามรูปแบบทิวทัศน์ในศตวรรษที่ 19-20 สามารถแบ่งรูปแบบได้ตามเนื้อหาเรื่องราวและเทคนิค ได้ 3 ลัทธิ คือลัทธิโรแมนติก (Romanticism) ลัทธิเรียลลิสม์ (Realism) ลัทธิประทับใจ (Impressionism) การแก้ไขปัญหาในเรื่องของทัศนมิติของภาพมีการใช้ทัศนียวิทยาอยู่ 2 วิธีด้วยกัน ได้แก่ทัศนียวิทยาเชิงเส้น (Linear Perspective) และทัศนียวิทยาเชิงบรรยากาศ (Aerial Perspective)

เทคนิคการระบายสีอะคริลิก

สีอะคริลิก หมายถึง สีสังเคราะห์ชนิดหนึ่งเป็นสีที่ได้มาจากน้ำมันของปีโตรเลียม (Polymer Paint Acrylic Colors) มีส่วนผสมของสารเคมีที่ประกอบด้วยสีชนิดนี้ก็คือ สารสีอะคริลิกโพลีเมอร์ สารพลาสติกโพลีเมอร์ (Polymer) จำพวกอะคริลิก (Acrylic) หรือไวนิล (Vinyl) เนื้อสีจะมีความเข้มข้นสมบัติกันน้ำได้ และเป็นสีที่ติดแน่นทนนาน ซึ่งสามารถผสมน้ำเขียนตามวิธีการสีน้ำหรือผสมน้ำมันได้ เป็นสีที่ระบายบนวัสดุได้ทุกชนิด ระบายบนผ้า บนไม้ หรือพลาสติกก็ได้ เพราะคุณสมบัติ

ของสีคล้ายกับพลาสติกเมื่อแห้งแล้วถูกน้ำจะไม่หลุดออก ปัจจุบันศิลปินจำนวนมากนิยมใช้สีอคริลิกทอแทนสีน้ำมัน และให้ผลลัพธ์ไม่แตกต่างกันมากนัก

ความสำคัญของเทคนิคการระบายสีหรือวิธีการระบายสีนั้นนอกจากเป็นตัวบ่งชี้แนวทางการสร้างงาน (Guidelines) ว่าจะระบายสีให้ผลงานออกมาในรูปแบบใด ซึ่งเป็นตัวบอกถึงบุคลิกของผู้สร้างงานด้วยเทคนิคการระบายสีนั้น รวมถึงวิสัยทัศน์ของผู้สร้างงานที่สามารถนำเทคนิคการระบายสีมาใช้สร้างสรรค์ผลงานได้อย่างเหมาะสม อย่างไรก็ตาม การเขียนภาพสีน้ำมัน ผู้สร้างสรรค์ย่อมมีความถนัดที่จะเขียนภาพตามแนวทางของตน ซึ่ง ก็มาจากการเรียนรู้แล้วสะสมเป็นความสามารถเฉพาะตน ผลงานและการแสดงออกจึงแตกต่างกันไปตามความรู้ ความคิดและจินตนาการ โดยจะเป็นการพัฒนาไปสู่รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งอันเป็นเทคนิคเฉพาะตนต่อไป (สาธิต ทิมวัฒน์บรรเทิง, 2547, น.25)

อารี สุทธิพันธุ์ เสนอความคิดไว้ในเอกสารการสอนว่า เทคนิคกระบวนการพื้นฐานในการระบายสีน้ำมัน สามารถประมวลได้ 5 ประการ ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้กับสีอะคริลิกได้ เพียงแต่เปลี่ยนตัวกลางผสมสี (Medium) จากน้ำมันเป็นน้ำ

1. การระบายเสร็จทันที (All at once) เป็นเทคนิคที่ผู้เขียนภาพสีน้ำมันจะต้องมีความตั้งใจไว้ตั้งแต่เริ่มแรกที่จะเขียน เนื่องจากมักมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา อีกทั้งการระบายลักษณะนี้มักใช้กับระนาบพื้นที่ไม่ใหญ่เกินไปนัก

2. การระบายเคลือบ (Glazing) เป็นการระบายที่พัฒนาจากการระบายเคลือบของสีน้ำ ซึ่งเป็นการระบายที่ต้องการครอบคลุมบรรยากาศสีสันตามที่คุณเขียนภาพต้องการ โดยกำหนดโครงสร้างของสีว่าจะต้องการโทนสีในกลุ่มสีใด เช่น หากต้องการภาพสีน้ำมันให้มีส่วนละเอียด ก็อาจทำได้โดยระบายสีเหลืองอ่อนทับเส้นร่างด้วยดินสอดำที่ร่างอย่างละเอียด เมื่อสีเหลืองอ่อนระบายทับบนเส้นดินสอดำที่เป็นแกรไฟต์ก็จะผสมกับดินสอดำ ต้องพิจารณาจากระนาบรองรับผ้าใบและดินสอดำที่จลลางผสมกับสีเหลืองอ่อนนั้น เมื่อระบายเคลือบแสดงน้ำหนักร้อนแก่ได้แล้วปล่อยให้แห้งแล้วจึงระบายตามวิธีแรกต่อไป จุดเด่นของเทคนิคนี้ก็คือ เมื่อระบายเคลือบด้วยสีใดสีหนึ่งแล้วสียังเปียกอยู่เราก็สามารถระบายสีอื่นตามที่ต้องการทับได้แล้วเกลี่ยให้เรียบหรือทิ้งไว้ให้แห้ง แล้วระบายเน้นให้อ่อนแก่เพิ่มได้

3. การระบายแล้วเช็ดออก (Whipping Off) เป็นเทคนิคที่ศิลปินหรือผู้สร้างสรรค์แก้ปัญหาเกี่ยวกับความเข้มและความสว่างของสีจากค่าน้ำหนักอ่อนแก่ของสี ด้วยวิธีการเช็ดออกด้วยผ้าแห้งหรือใช้การชุบด้วยวัสดุต่างๆ การเตรียมพื้นระบายสีควรใช้สีที่มีน้ำหนักเข้ม เช่น สีน้ำเงิน สีน้ำตาล หรือสีแดงเลือดหมู ซึ่งเป็นกลุ่มสีที่มีความเข้มของสีมากที่สุด หรืออาจจะใช้วิธีผสมผสานของสีหลายสีรวมด้วยก็ได้ เพื่อให้เกิดความหลากหลายของสีในภาพนั้น การเช็ดออกหรือชุบสีจากระนาบ

พื้นนั้น ควรคำนึงเรื่องน้ำหนักของมือที่ตกลงไปนั้น ควรตระหนักความหนักเบาตามจินตนาการของภาพที่ต้องการ ความงามของเทคนิคการเช็ดนั้นขึ้นอยู่กับความหนักเบาของร่องรอยการเช็ดหรือขีด ในลีลาอารมณ์และจินตนาการในขณะนั้น

4. การระบายสีให้ไหล (Dripping) เป็นเทคนิคที่นำน้ำมันลินสีดและน้ำมันสนมาผสมกันแล้วจึงระบายสีในขณะที่เนื้อสีมีความเหลวเมื่อระบายแล้วจึงเอียงระนาบรอบรับให้หมุนไปตามความต้องการของผู้สร้างสรรค์ อย่างไรก็ดี ต้องคอยควบคุมความเหลวของสีให้อยู่ในสถานะที่พอเหมาะ โดยที่ไม่ควรเหลวหรือข้นจนเกินไป การระบายสีให้ไหลนั้น สามารถระบายซ้ำซ้อนต่อกันได้หลายครั้ง โดยการเอียงระนาบรอบรับได้ในหลายๆ ลักษณะตามความต้องการ บางครั้งอาจต้องรอให้สีที่ระบายครั้งแรกแห้งลงเสียก่อนจึงจะระบายทับต่อได้

5. การระบายสีทับกัน (Succumbing and Impasto) เป็นเทคนิคที่มีผู้นิยมอย่างกว้างขวาง เพราะสามารถเพิ่มเติมสีจนกว่าจะเป็นที่พอใจ การระบายสีทับกันช่วยให้ผู้สร้างสามารถปรุงแต่งผลงานได้ตามความต้องการ หากระบายทับกันมากกว่าห้าชั้นขึ้นไปจนรู้สึกวาสืบผ้าใบหนามาก ก็เรียกเทคนิคนี้ว่า impasto ตลอดช่วงเวลา 6 เดือน อาจเขียนทับกันได้เพราะว่าสีอาจยังไม่แห้งโดยทั่วไปสีน้ำมันจะแห้งตัวภายใน 6 เดือน จุดเด่นของการระบายสีทับกันคือ แต่ละชั้นจะเป็นสื่อแทนความต้องการของผู้สร้าง หากต้องการเปลี่ยนแปลงก็สามารถเพิ่มเติมได้ ซึ่งจะช่วยพัฒนาการรับรู้และถ่ายทอดรูปแบบของผู้สร้างได้เป็นอย่างดี ผู้สร้างจะรู้ว่าควรจะได้พัฒนาการจัดภาพและรูปแบบไปได้อย่างไร (อารี สุทธิพันธุ์, 2539, น.27-30)

อย่างไรก็ตาม เทคนิคการระบายสีน้ำมันนั้น ยังมีความหลากหลายตามแนวทางของการสร้างสรรค์อีกมากมาย ซึ่งศิลปินมักมีเทคนิคอันเป็นลักษณะเฉพาะในการสร้างสรรค์ ทำให้ผลงานนั้นมีความงดงามน่าสนใจมากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับแนวคิดและแนวเรื่องที่สร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี การสร้างเทคนิคการระบายสีน้ำมัน โกลส พิกนุก ได้อธิบายว่ามีเทคนิคประมาณรวมได้ 27 เทคนิค ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับสีอะคริลิกได้เช่นกัน เพียงแต่เปลี่ยนตัวกลางผสมสี (Medium) จากน้ำมันเป็นน้ำ ดังนี้

1. การระบายสีครั้งเดียวเสร็จ (Alla Prima) คือ การระบายสีเสร็จทันทีครั้งเดียวโดยไม่ต้องซ้ำหรือเกลี่ยสี เทคนิคการระบายสีลักษณะนี้พบได้ในงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์อย่างกลุ่มลัทธิประทับใจผลลัพท์ที่ได้จากการระบายในเทคนิคนี้คือสามารถเห็นรอยที่แปร่งอย่างชัดเจน คำว่า Alla Prima นี้มาจากกลุ่มของศิลปินอิตาเลียน ที่มีความหมายว่า ครั้งเดียว (Art First) ซึ่งบางครั้งก็มีความหมายว่า Direct Painting วิธีนี้มีข้อจำกัดอยู่หลายอย่าง เช่น ขนาดของภาพไม่ใหญ่โตจนเกินไป จำกัดสี งานผสมสี รวมถึงพู่กันที่ใช้ควรมีความแข็งของขนพู่กันในระดับปานกลางขึ้นไปเป็นต้น

2. การระบายสีแบบเรียบกลมกลืน (Blending) คือ การระบายสีให้เรียบกลมกลืน วิธีนี้มักพบเห็นได้จากภาพวาดผลงานของ ลีโอนาร์โด ดา วินชี (Leonardo Da Vinci : 145-1519) โดยได้นำวิธีนี้ไปใช้ด้วยการใช้นิ้วมือเกลี่ยสี ลูบสี เรียกวิธีนี้ว่า Sfumato ในภาษาอิตาลี หมายถึง หมอกควัน การระบายสีโดยเกลี่ยสีเรียบให้กลมกลืนเป็นการสร้างผลงานที่ต้องการความละเอียดหรือแสดงรายละเอียดให้ชัดเจน เช่นผลงานจิตรกรรมของกลุ่มสำมะโนนิยม (Realism) ที่ต้องการแสดงให้เห็นรูปทรงอย่างชัดเจน บ่งบอกว่าอะไรเป็นอะไรในภาพนั้น

3. การระบายสีโดยไม่เกลี่ยให้กลมกลืนกัน (Broken Colour) คือ การระบายสีโดยไม่ต้องเกลี่ยสีให้เรียบกลมกลืน การระบายสีเทคนิคนี้บางครั้งก็เรียกว่า การผสมสี โดยการมองเห็นหรือ Optical Mixing อย่างผลงานของศิลปินชาวอังกฤษ John Constable (1776-1837) แสดงภาพทิวทัศน์เมืองอังกฤษ ระบายสีโดยใช้พู่กันเล็กๆ จุดสีซิคๆ กัน เมื่อมองห่างรูป สีจะผสมกันเองโดยการมองเห็น

4. การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน (Brushwork) คือ การระบายสีแสดงลีลารอยพู่กัน โดยการระบายสีลักษณะนี้มักจะมีความหนาของเนื้อสี รอยพู่กันที่ปรากฏมักเห็นเป็นเส้นสั้นบ้าง ยาวบ้าง บางทีก็มีลักษณะวนไปรอบๆ ตามความต้องการของศิลปินที่ต้องการแสดงบรรยากาศของภาพนั้น ตัวอย่างเช่นภาพจิตรกรรมของแวน โก๊ะ การแสดงรอยพู่กันนับได้ว่าเป็นการแสดงลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินที่ต้องการให้สอดคล้องกับเรื่องราวหรือแม้กระทั่งผลงานของ Russolo Luigi ศิลปินชาวอิตาลีแสดงรอยพู่กันวนเวียนรอบส่วนหน้าของผู้หญิง ซึ่งคล้ายกับรอยพู่กันของฟานก๊อก

5. การระบายสีผสมผสานการปะติดวัสดุ (Collage) คือ การระบายสีผสมผสานการติดวัสดุ เช่นภาพสีน้ำมันผลงานของ ปีกัสโซ ที่เชื่อว่าเป็นผลงานบุกเบิกครั้งแรกในปี 1912 ซึ่งเป็นภาพสีน้ำมันในลักษณะคิวบิสต์ (Cubist) โดยกรรมวิธีนี้ บราก (Braque) ได้สร้างงานมาคล้ายๆ กับผลงานของ ปีกัสโซ ด้วยการนำเอาวัสดุมาปะติดแล้วระบายสี ศิลปินในเมืองไทยที่นิยมวิธีนี้ได้แก่ กมลทัศนาศุทธิ อภินันท์ โปษยานนท์ พิษณุศุภนิมิตกมล เผ่าสวัสดิ์วันเจริญ จำปะกิ่งธรรมศักดิ์ บุญเชิดมณฑะเชียร บุญมา เป็นต้น

6. การระบายสีโดยลงสีพื้นไว้ก่อน (Coloured Ground) คือ การระบายสีโดยทำการลงสีพื้นไว้ก่อน โดยทั่วไปศิลปินมักจะระบายสีสร้างงานบนผ้าใบสีขาวเนื่องจากพื้นสีขาวจะช่วยให้สีที่ระบายลงไปนั้นมีความสว่างสดใส แต่บางครั้งก็เป็นปัญหาได้เช่นกันเนื่องจากความสว่างสดใสที่มากเกินไป ศิลปินบางคนก็นิยมลงสีพื้นไว้ก่อนเช่น รูเบนส์ (Rubens : 1577-1640) มักจะลงสีพื้นที่เป็น สีอ่อน เช่น สีน้ำตาลแดง สีเหลืองเข้มอมน้ำตาลจนถึงสีกลาง การลงสีพื้นไว้ก่อนเป็นการแก้ปัญหาการสร้างภาพให้เกิดความกลมกลืน

7. การระบายสีด้วยการผสมแสดงน้ำหนักสี (Colour Key) คือ การระบายสีด้วยสีผสมแสดงค่าน้ำหนัก เทคนิคการระบายสีวิธีนี้เป็นากำหนดสีที่จะใช้ระบายโดยการเพิ่มค่า และลดค่าของสีด้วยสีดำ – สีขาว เช่น เมื่อใช้สีดำทำให้เกิดน้ำหนักที่เรียกว่า Shade และเมื่อใช้สีขาวทำให้เกิดน้ำหนักอ่อนที่เรียกว่า Tint และผสมสีเทาที่เรียกว่า Tone การระบายสีแบบ Colour Key เป็นสูตรแบบดั้งเดิมตั้งแต่สมัยกรีก โรมัน ลักษณะเช่นนี้จึงเรียกกันว่า Classical Harmony

8. ระบายสีด้วยสีผสมไว้ล่วงหน้า (Colour Mixing) คือ การระบายสีโดยการผสมสีเตรียมไว้ล่วงหน้า ซึ่งเป็นการวางแผนในการใช้สีและเกี่ยวกับการระบายสีในเทคนิคต่างๆ เช่น การระบายสีแบบพู่กันแห้ง (Dry Brush) การแสดงบรรยากาศของสีโดยการผสมสีอ่อน (Scumbling) เป็นต้น การเตรียมสีไว้ล่วงหน้าจะต้องมีข้อกำหนดว่าจะใช้สีกี่สี อยู่ในกลุ่มใด ศิลปินที่ใช้เทคนิคการระบายลักษณะนี้เช่น Otto Freundlich ชาวเยอรมันกับผลงานที่ชื่อ Green-Red ซึ่งวาดไว้ในปี 1939

9. การระบายสีด้วยการแต้มแตะหรือป้ายเบาๆ ให้เป็นแผ่นสี (Dabbing) คือ การระบายสีโดยการแต้ม แตะหรือป้ายเบาๆ ด้วยพู่กันให้เป็นแผ่นสีเชื่อมต่อกัน เช่น ภาพ Trees and House. 1885 จิตรกรรมภาพทิวทัศน์สิ่งก่อสร้างของ ปอล เซซาน ศิลปินลัทธิประทับใจยุคหลัง การระบายสีลักษณะนี้ควรทำให้สีเหลวไม่ข้นมากนักเพื่อให้เกิดแผ่นสีที่ชัดเจน

10. การระบายสีด้วยพู่กันหมาดหรือแห้ง (Dry Brush) คือ การระบายสีด้วยพู่กันสีหมาดๆ หรือแห้ง การระบายสีลักษณะนี้จะกระทำต่อเมื่อระบายสีอื่นๆ ไว้เรียบร้อยแล้วทั้งภาพ การระบายสีแห้งทำให้เกิดรอยแปร่ง ซึ่งเป็นการเน้นพื้นผิวของระนาบหรือวัสดุอื่น เช่น ต้นไม้ ใบไม้ ต้นหญ้า รั้ว คลื่น แสงแดด การสร้างรอยแปร่งหรือพู่กันสีแห้งๆ บางครั้งก็เรียกว่า Brushstrokes เช่นภาพ จิตรกรรมชื่อ Lady in a Jacket. 1913 ของศิลปินชาวเยอรมัน ภาพนี้จะสังเกตเห็นรอยพู่กันสีแห้งๆ บริเวณใบไม้ ต้นไม้และบริเวณอื่นๆ

11. การระบายสีด้วยสีเหลวและโปร่งแสง (Grazing) คือ เทคนิคที่ระบายฉาบผิวหน้า โดยใช้สีบางๆ โปร่งใส สามารถมองเห็นพื้นล่างได้ ซึ่งเป็นสีที่อ่อนกว่า ด้วยการฉาบสีเดียวหรือหลายสีก็ได้ แล้วจึงฉาบสีอื่นต่อไปได้อีก เป็นวิธีที่ช่วยสร้างความรู้สึกรับซบซ้อและระยิบระยับบนผิวหน้า ภาพเขียนได้ดีมาก วิธีการฉาบผิวนี้อย่างช่วยเคลือบภาพเขียนให้ผิวมันเฉพาะพื้นที่หรือทั่วพื้นภาพได้อย่างน่าสนใจ

12. การระบายสีขอบคม (Hard Edge) คือ การระบายสีแสดงขอบภาพคมชัด โดยลักษณะขอบภาพคมชัดนั้นมีลักษณะเหมือนกับใช้กระดาษกาวปิดขอบภาพแล้วระบายหรือพ่น เมื่อดึงกระดาษกาวออกแล้วส่วนนั้นจะมีลักษณะคมชัด เทคนิคการระบายสีขอบคมมักใช้กับจุดที่มีลักษณะแสงและเงาตัดกันอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นการแยกระหว่างภาพและพื้นอีกด้วย

13. การระบายสีหนาทับซ้อน (Impasto) คือ การระบายสีหนาทับซ้อนกัน การระบายสีที่เพิ่มความหนาของสีอาจใช้พู่กันระบายแสดงรอยพู่กัน หรืออาจใช้เกรียงป้ายเนื้อสีให้หนาทับซ้อนกันก็ได้ การระบายสีลักษณะนี้ มักคล้ายกับประติมากรรมนูนต่ำ เนื่องจากมีเนื้อสีที่หนามาก งานภาพเหมือน (Portrait) ของ แรมบรานด์ (Rembrandt) บางภาพก็จะแสดงเนื้อสีหนามาก หรือผลงานที่ชื่อ The Heathens, 1918 ของ Oskar Kokoschka แสดงรูปคน 2 คน ด้วยรอยแปรงหนาๆ ด้วยสี ความหนาของสีทำให้เกิดผิวขรุขระและเนื้อสีทับซ้อนกันอย่างเห็นได้ชัด ปัจจุบันมีตัวผสม (Medium) เพื่อไม่ให้สีแห้งเปลี่ยนเนื้อสี แล้วยังแสดงพื้นผิวของภาพได้อีกด้วย

14. การระบายสีผสมการกดและพิมพ์ (Imprinting) คือ การระบายสีผสมการกดและพิมพ์ บางครั้งศิลปินต้องการสร้างพื้นผิวบนแผ่นภาพ นอกจากการใช้สีหนาๆ ระบายเพื่อให้เกิดพื้นผิว แล้วสร้างพื้นผิวใหม่ (Retexture) ซึ่งอาจใช้วัสดุต่างๆ มากดทับพื้นเนื้อสีที่ระบายไว้หนาๆ ก็จะเกิดเป็นรอยนั้นๆ ขึ้น เช่นผลงานชื่อ Large White Numbers, 1958 ของ Johns Jasper ศิลปินชาวอเมริกัน

15. การระบายสีด้วยเกรียง (Knife Printing) คือ การระบายสีด้วยเกรียง การใช้เกรียงมาระบายสีนั้นเป็นการสร้างผลงานที่ประยุกต์จากการใช้พู่กันระบายสีแบบสีหนา แต่การใช้เกรียงมีความแตกต่างในส่วนที่สามารถสร้างพื้นที่ที่เป็นระนาบกว้างและแบบได้ มีความนุ่มนวลบนแผ่นระนาบและบางครั้งก็สร้างร่องเกรียงแบบรอยพู่กันก็ยังมี ข้อควรระวังก็คือถ้าสีหนาเกินไปเมื่อสีแห้งอาจเกิดการแตกบนรูปได้ เช่นผลงานภาพของ James Horton ชื่อภาพ Rape Field แสดงรอยเกรียงสีเหลืองด้านหน้าเสมือนทุ่งนา มีการผลัดกระยะกลางให้ลึกประสานกับท้องฟ้าที่ใช้สีฟ้าหม่นสร้างมิติลึกของสี

16. การระบายสีด้วยการใช้เทปกั้นขอบ (Masking) คือ การระบายโดยการใช้ตัวกั้นขอบภาพ เช่น การใช้กระดาษขาว การใช้ตัวกั้นสีขอบภาพจะนำมาใช้ในบางพื้นที่หรือเฉพาะที่ต้องการ เช่น ในส่วนที่ต้องการให้เกิดความคมชัดที่มีแสงและเงาตัดกันอย่างชัดเจน การใช้ตัวกั้นสีจะต้องระบายสีใดสีหนึ่งแห่งหรือเกือบแห่งเสียก่อน จึงจะใช้กระดาษขาวหรือเทปกาวปิดทับแล้วจึงระบายสีที่ต้องการทับลงไป เมื่อดึงกระดาษออกจะปรากฏเป็นรอยคมของขอบภาพ

17. การระบายสีผสมน้ำมันสนบนพื้นที่ไม่ได้ลงสี (Oil-Free) คือ การระบายสี ที่เน้นการผสมสีที่ต้องการกับน้ำมันสนจนเกิดความเหลวและใสมาก จากนั้นจึงระบายลงบนผืนผ้า ผลที่เกิดขึ้นคือ สีจะมีความบางใสมากจนสามารถมองเห็นผ้าใบได้ วิธีการนี้สามารถนำไปใช้ในการร่างรูปหรือผนวกกับวิธีการระบายสีครั้งเดียวเสร็จ (All Prima) และวิธีการระบายสีโดยลงสีพื้นไว้ก่อน (Coloured Ground) หรือวิธีการอื่นๆ

18. การระบายสีเป็นจุด (Pointillism) คือ การระบายสี โดยการจุดสี การนำสีมาระบายเป็นจุดโดยการแต้มสีนั้น ทำให้เรานึกถึงผลงานของเซอร์วาท์ (Georges Seurat) ที่นำเอาผลฟิสิกส์ที่

เกี่ยวกับแสงและการผสมสีโดยการมองเห็นหรือผสมด้วยดวงตา (Mix In The Eye) ภาพของเซอร์ราห์สร้างความตื่นเต้นแก่ผู้พบเห็นเป็นอย่างมากในการใช้สีโดยการแต้มการ จุดสี

19. การระบายสีผสมการขีดเป็นเส้น (Sgraffito) คือ การระบายสีผสมการขีดเป็นเส้น การระบายสีผสมกับการขีดให้เป็นรูปร่างรูปทรงนั้น เป็นคำมาจากภาษาอิตาเลียน นำมาใช้ได้หลายลักษณะ เช่น ระบายสีพื้นด้วยสีต่างๆ ไว้ก่อน เมื่อแห้งแล้วจึงระบายสีรูปทรงทับลงไป ขณะที่สียังไม่แห้ง ใช้เครื่องมือขีดลงไปก็จะปรากฏเป็นเส้นสีขาว ผลงานชื่อ Mandlin Fruit Bowl Marble ของ ปีกัสโซ ก็ใช้เทคนิคนี้ โดยแสดงรอยขีดเป็นเส้นรูปร่างของชาม และบริเวณอื่นๆ

20. การระบายสีและขูดพื้นภาพ (Scraping Back) คือ การระบายสีและขูดพื้นภาพเป็นการสร้างเทคนิคภายหลังจากการระบายสีลงบนพื้นระนาบที่ต้องการแล้ว ขณะที่สียังไม่แห้งให้ใช้เครื่องมือมาขูดเป็นพื้นหลัง เช่น ใช้เกรียงปาดสีออกจะเห็นพื้นสีเดิม ถ้าเป็นแผ่นระนาบพื้นขาว ก็จะเห็นสีขาว เมื่อขูดแล้วอาจจะระบายสีใหม่ทับลงไปอีกก็ได้ แต่ต้องรักษาร่องรอยการขีดเอาไว้

21. การระบายสีอ่อนผสมน้ำมันสนบนสีเข้มเพื่อสร้างบรรยากาศ (Scumbling) คือ การระบายสีอ่อนผสมน้ำมันสนบนสีเข้ม เทคนิคการระบายสีอ่อนผสมน้ำมันสนบนพื้นสีเข้ม เป็นการประยุกต์มาจากเทคนิคการระบายสีเปียกบนพื้นสีแห้ง การระบายแบบ Oil-Free และแบบ Under-Painting การระบายอาจเป็นการเกลี่ยสีอ่อนๆ เช่น สีเหลืองขาว หรือสีอื่นที่เป็นสีอื่นที่ถูกผสมด้วยสีขาว (Tint) มีความเหลวระบายบนพื้นสีเดิมที่แห้งแล้ว เช่นผลงานของ Oskar Schlemmer กับผลงานที่ชื่อ Group of Fourteen in an Imaginary Architecture แสดงการระบายสีที่ส่องประกายเหมือนแสงสปอตไลท์บนบางส่วนของภาพคนบนพื้นสีเทา

22. การระบายสีให้ขอบรูปทรงผสานกันอย่างนุ่มนวล (Soft Edge) คือ การระบายสีระหว่างขอบภาพให้ประสานกันระหว่างพื้น หรืออาจจะใช้สีประสานกันในรูปทรงทั้งหมดก็ได้ ผลงานที่ใช้เทคนิคการระบายลักษณะนี้ เช่น ภาพทิวทัศน์แบบลัทธิประทับใจ ของ โมเน ซึ่งรูปทรงในภาพจะไม่มีคมชัด เนื่องจากการระบายเพื่อแสดงบรรยากาศแสง สี

23. การระบายสีด้วยการสร้างพื้นผิวได้ภาพ (Texturing) คือ การสร้างพื้นผิวได้ภาพ ก่อนการระบายสี โดยทั่วไปจะเกิดลักษณะพื้นผิวของเนื้อสีจากรอยพู่กันอยู่แล้ว ยกเว้นในกรณีที่เกลี่ยสีเรียบ การสร้างพื้นผิวที่เป็นลักษณะพิเศษคือ มีความตั้งใจและวางแผนไว้ล่วงหน้าก็เป็นส่วนหนึ่งของการระบายสี เช่น การสร้างพื้นผิวจากการกดรอยพิมพ์ (Imprinting) หรือโดยกรรมวิธีอื่นๆ ตามที่ศิลปินต้องการสร้าง ผลงานที่ใช้เทคนิคการระบายลักษณะนี้ เช่น Life, 1963 ของกมลทัศนาศุทธิ มีการสร้างรอยพื้นผิวได้ภาพด้วยการกดพิมพ์จากวัสดุต่างๆ ผสมผสานกันระบายรูปผีเสื้อทับร่องรอยเดิม

24. การระบายสีกลมกลืนจากชั้นล่างมาสู่ชั้นบน (Under Painting) คือ การระบายสีจากชั้นล่างที่รองพื้นไว้สู่ชั้นบนลักษณะของการระบายสีโดยวิธีนี้คล้ายๆ กับการลงสีพื้นไว้ก่อน แล้วจึงไล่ระดับสีหรือชั้นสีขึ้นมา ศิลปินในชุดแรกๆ ของอิตาลีและยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา นิยมระบายสีผิวเนื้อคนด้วยกลุ่มสีอุ่นบนสีพื้นที่เป็นสีเขียว สีน้ำเงินหรือม่วง ในเยอรมันศิลปินใช้สีชมพู สีเหลืองผสมสีขาวบนพื้นสีเขียวอ่อน สีน้ำตาลอมแดง

25. การวาดภาพและระบายสีทับบนเส้น (Under Drawing) คือ การวาดเส้นและการระบายสีชั้นบน การวาดเส้นเพื่อร่างภาพถ้าเป็นการใช้สีร่างภาพด้วยพู่กัน บางครั้งเส้นนั้นๆ มีความสมบูรณ์และมีความงาม ศิลปินมักเก็บเส้นร่างภาพเหล่านี้ไว้ และนำสีมาระบายทับด้านบนโดยเว้นเส้นร่างเอาไว้ในบางส่วน หรือในส่วนที่หายไปอาจเติมเข้าไปใหม่ได้ ภาพที่ปรากฏเมื่อเสร็จแล้วยังคงแสดงเส้นร่างนั้นๆ เอาไว้

26. การระบายสีเปียกบนเปียก (Wet into wet) เทคนิคการระบายลักษณะนี้มักเกี่ยวข้องกับ การระบายสีเปียกลงบนสีเปียก ซึ่งตรงข้ามกับสีที่แห้ง เนื่องจากสีน้ำมันจะไม่รูก้ำเข้าไปในสีอีกสีหนึ่ง แต่ส่วนมากแล้วจะผสมกลมกลืนกัน การระบายลักษณะนี้มักใช้สำหรับการระบายท้องฟ้า

27. การระบายสีเปียกบนพื้นแห้งหมาด (Wet on Dry) คือ การระบายโดยใช้สีชั้นๆ ระบายลงพื้นระนาบที่แห้งหมาดๆ เช่น ถ้ำลองใช้แปรงจุ่มสีในปริมาณที่น้อยแล้วระบายลงบนผืนผ้าใบก็จะทำให้เกิดลักษณะผิวที่น่าสนใจขึ้นได้ (โกศล พิณกุล, 2543, น.2-27)

สรุปได้ว่า เทคนิคการวาดภาพด้วยสีน้ำมันกับสีอะคริลิกมีความคล้ายคลึงกัน ต่างกันที่ตัวกลางผสมสีด้วยเหตุนี้ สีอะคริลิกจึงเป็นสื่อวัสดุหนึ่งที่ได้รับคามนิยมในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์มีผลต่อคุณภาพของสีและเนื้อสีเช่นเดียวกัน การนำสีอะคริลิกมาใช้เพื่อสร้างผลงานศิลปะต่างๆ จึงต้องอาศัยเทคนิควิธีการที่เหมาะสมจึงจะทำให้ใช้คุณภาพของสีอะคริลิกได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ รูปแบบ อย่างไรก็ตาม แนวทางของการสร้างงานของจิตรกรจึงมักเป็นตัวกำหนดในการนำเทคนิคการระบายสีแต่ละเทคนิคมาสร้างงานอย่างเหมาะสมเช่นกัน นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจะเห็นได้ว่าศิลปินมักมีเทคนิควิธีการระบายสี อันเป็นลักษณะเฉพาะซึ่งก่อให้เกิดความงามความลงตัวในโครงสร้างทางศิลปะระหว่างรูปทรงและเนื้อหา ทั้งนี้ความสำคัญของการสร้างสรรค์งานจิตรกรรม นอกเหนือจากเนื้อหาและวัสดุที่เป็นตัวถ่ายทอดเรื่องราวแล้ว เทคนิคการระบายสีอะคริลิก ยังสามารถบ่งบอกได้ถึงลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินได้ด้วยเช่นกัน

ทฤษฎีศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีรูปทรง (Theory of Form)

เสนอแนวคิดที่ว่า ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่มีรูปทรงหรือโครงสร้างที่เป็นสัดส่วน สมดุล กลมกลืน คิดว่ารูปทรงเท่านั้นที่มีความสำคัญทางศิลปะ เพราะศิลปะไม่ใช่การลอกแบบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ความสวยงามของศิลปะเกิดจากรูปทรงอย่างเดียวนั้น แนวคิดนี้เริ่มได้รับความนิยมในราวศตวรรษที่ 20 มีพื้นฐานจากอริสโตเติลที่อธิบายว่า ความงามคือความกลมกลืนของสัดส่วนต่างๆ

ทฤษฎีการแปรรูป (Transformation Theory)

Transformation ตามความหมายของพจนานุกรมเว็บเตอร์ หมายถึงการเปลี่ยนรูป การแปรรูป การเปลี่ยนสภาพ หรือ หมายถึง การกระทำของการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบหรือรูปร่างลักษณะที่ปรากฏ หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการเปลี่ยนรูปหนึ่งไปยังอีกรูปแบบหนึ่งการแปรรูปว่ามีอยู่ 5 วิธีการดังนี้

1. การแปรรูปทรงเป็นภาพวาดเส้น (Graphic Transformation)

เป็นการแปรรูปให้เป็นรูปทรงของเส้นและน้ำหนัก ที่แสดงให้เห็นความสว่างและความมืด ผลงานที่ออกมามีความเหมือนวัตถุจริง ตำแหน่ง ลายเส้น และช่องว่างล้วนสัมพันธ์กันตามจริง ให้ความรู้สึกถึงน้ำหนัก และมวล ภาพวาดหรือภาพเส้นพื้นที่ เส้นและน้ำหนักจะดูกินเนื้อที่ในอากาศ การแปรรูปทรงแบบนี้เห็นได้อยู่ทั่วไปในงาน 2 มิติ

2. การแปรรูปทรงตามแบบการรับรู้ (Perceptual Transformation)

เป็นการสร้างภาพที่ผสมผสานระหว่างการมองเห็นกับจิตที่รับรู้แล้ว ดังนั้นภาพที่ออกมาจะพบว่ามีลักษณะเหมือนกับวัตถุต้นแบบที่มองเห็นจริงๆ ดังเช่นภาพของ Durer ที่มีชื่อว่า The Hare เป็นภาพการแปรรูปทรงจากการรับรู้ กระจายนั้นดูสมจริง เหมือนดังที่มองเห็นจริง ซึ่งแตกต่างจากการแปรรูปแบบแรกที่คุณเหมือนจริงแต่การใช้เส้นและน้ำหนักต่างกับกระจายจริงๆ

3. การแปรรูปทรงเป็นโครงสร้าง (Structure Transformation)

เป็นการแปรรูปทรงให้เป็นโครงสร้างในภาพรวม จะใช้ความสามารถในการสังเกตรับรู้เพื่อค้นหาโครงสร้าง รูปร่าง ลักษณะของวัตถุ จากนั้นจึงสร้างสรรค์ผลงานออกมาในรูปของภาพลายเส้นหรือประติมากรรม การแปรรูปทรงลักษณะนี้ศิลปินจะใช้ความสามารถในการรับรู้ เพื่อศึกษาลักษณะของโครงสร้างรอบ ๆ พื้นฐานและใช้จินตนาการความคิดสร้างสรรค์อย่างอิสระในการทำรูปทรงใหม่ บางครั้งก็ทำผลงานที่มากกว่าความเป็นจริง ไม่สนใจที่จะต้องทำให้เหมือนวัตถุใด ๆ อย่างเช่นรูปปั้นกรีก ที่ชื่อว่า Praxiteles มีลักษณะรูปร่างมนุษย์ที่ถูกดัดแปลงสัดส่วนขึ้นมาใหม่ดีกว่าเดิม แต่รูปปั้นนี้จะไม่สามารถสำเร็จได้ถ้าผู้สร้างไม่มีความรู้ในเรื่องกายวิภาค ในขณะที่เดียวกัน การแปรรูปทรงแบบนี้สำหรับประติมากรรมกรีก ยังมีความเชื่อมโยงกับพิธีทางศาสนาและเวท

มนต์คาถา หากพวกเขาทำออกมาได้ดี มีโครงสร้างที่ดี ก็ย่อมจะส่งผลให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ ความขลังมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในการแปรรูปทรงนั้นยังขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ของวัตถุดิบในรูปทรงทางเรขาคณิตและมีกฎเกณฑ์ในเรื่องการมองเห็นได้ทุกด้าน

4. การแปรรูปทรงให้สำแดงพลังอารมณ์ (Expressive Transformation)

เป็นการนำเอาความรู้สึกภายในมาสร้างสรรค์เป็นรูป มีความเกี่ยวข้องกับช่วงศตวรรษที่ 19 และ 20 เป็นอย่างมาก Expressive หรือสำแดงพลังอารมณ์ นั้นไม่ได้หมายความว่าเฉพาะถึงการเคลื่อนไหวของสำแดงพลังอารมณ์ ในยุคนี้เท่านั้น แต่เป็นความหมายโดยกว้างถึงการสร้างสรรค์ศิลปะในยุคก่อนๆจนถึงปัจจุบัน หรือเรียกว่าเป็นการแสดงความรู้สึกจากประสบการณ์ น้ำหนักของแสงและเงา ก็เป็นส่วนสำคัญในการแสดงออกความรู้สึก ซึ่งสามารถแสดงออกได้ถึงอารมณ์เศร้า อ่อนโยน ความคิดถึง เป็นต้นอย่างเช่น ภาพ Egyptian Figurine เป็นรูปร่างที่แสดงออกถึงความรู้สึกในแง่บวกต่อผู้หญิง ในทางกลับกัน การแปรรูปทรงจากการรับรู้ และการแปรรูปทรงให้เห็นเป็นโครงสร้างนั้นเป็นการใช้สันตมมองอย่างมาก ใช้เหตุผล ด้านอารมณ์ ความรู้สึกสัญชาตญาณ ซึ่งตรงกันข้ามกับการแปรรูปทรงให้สำแดงพลัง

5. การแปรรูปทรงเป็นสัญลักษณ์ (Symbolic Transformation)

การสื่อสารแบบสัญลักษณ์ค่อนข้างสร้างความสับสน เราจึงมักหลีกเลี่ยงที่จะใช้สัญลักษณ์ แม้ว่าภาพนั้นจะอธิบายความหมายออกมาเป็นสัญลักษณ์ การแปรรูปทรงเป็นสัญลักษณ์ค่อนข้างมีความใกล้เคียงกับการแปรรูปทรงให้สำแดงพลังอารมณ์ สัญลักษณ์นั้นจึงถูกใช้ในความรู้สึกทั่วไป เพื่อนิยามผลงานซึ่งเกี่ยวข้องกับชีวิตหรือโลกของศิลปิน ความรู้สึกและความคิดเป็นอย่างไร ความคิดและความรู้สึกเป็นนามธรรมธรรมดา ไม่มีตัวตน และไม่มีรูปร่างที่แน่นอน ดังนั้นรูปทรงและสีจะไม่สามารถจำลองความคิดและความรู้สึกออกมาได้จริง ทำได้เพียงพูดถึงในลักษณะคู่สัมพันธ์กันเท่านั้น ศิลปะทุกอย่างล้วนเป็นสัญลักษณ์ทั้งสิ้น เพียงแต่ว่ามากหรือน้อย

สมชาย พรหมสุวรรณ (2548) ได้อธิบายการเปลี่ยนแปลงรูปทรง หมายถึง การกระทำรูปใดรูปหนึ่งเปลี่ยนรูปไป การทำให้เปลี่ยนมี 3 วิธี ได้แก่

1. การตัดออก (Subtractive Transformation) เป็นการตัดบางส่วนของรูปทรงออกไป จะตัดในลักษณะใดมากน้อยเพียงใดก็ได้ จะมีผลทำให้รูปทรงเดิมเปลี่ยนไป หากตัดออกมา ลักษณะรูปทรงเดิมจะถูกทำลายลงมากตามไปด้วย

2. การเพิ่มเข้า (Additive Transformation) เป็นการเพิ่มรูปทรงใดรูปทรงหนึ่งผนวกเข้ากับรูปทรงเดิม จะกระทำโดยการเกาะติด วางเรียงชิด หรือหลอมเป็นเนื้อเดียวกันก็ตาม ผลก็คือ ทำให้รูปทรงเดิมเปลี่ยนแปลงไป

3. การดึงออก (Extension Transformation) เป็นการดึงบริเวณใดบริเวณหนึ่งของรูปทรงให้ยืดออก ทำให้บริเวณตรงข้ามยุบตัวลง เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในเนื้อของรูปทรงนั้นๆ โดยไม่นำรูปทรงอื่นมาผสมด้วย

สรุปได้ว่า สำหรับในทางด้านศิลปะการเปลี่ยนแปลงอาจเป็นในรูปลักษณะหรือโครงสร้าง เป็นทั้งการแปรเปลี่ยนจากสิ่งที่มีอยู่เดิมหรือการสร้างสิ่งใหม่ที่ไม่เคยมีอยู่ก่อน ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปแบบการทำงานใหม่ รูปลักษณะ หรือโครงสร้าง ในการแปรรูปที่ไม่สามารถคาดการณ์จากที่ผ่านมา เป็นการเปลี่ยนในความคิด ซึ่งขึ้นอยู่กับการเรียนรู้ และการดำเนินการตามความรู้ความกล้าหาญ ภาพผลงานนั้นประกอบด้วยความจริง 2 ประการ ความจริงทางกายภาพของวัตถุที่ให้เห็นเป็นต้นแบบ บวกกับความหมายลึกลับในตัวศิลปินซึ่งอยู่เหนือความเป็นจริงตามที่ตามองเห็นอยู่ ดังนั้นตัวผลงานมีที่มาจากศิลปินและวัตถุร่วมกัน บางครั้งผลงานแสดงให้เห็นตัววัตถุอย่างชัดชัด แต่ในบางครั้งวัตถุก็ไม่สำคัญ ภาพที่เห็นไม่ได้เหมือนตัววัตถุ เพราะศิลปินนั้นทำงานภายใต้อิทธิพลของจินตนาการของตนเองมากกว่าสายตาที่เรามองเห็น

ทฤษฎีสี

สีเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่นำมหัสจรรย์ สีมีอยู่ในแสงแดด เป็นคลื่นแสงชนิดหนึ่งจะปรากฏให้เห็นเมื่อแสงแดดส่องผ่านละอองน้ำในอากาศและเกิดการหักเหทอเป็นสีรุ้งออกมา สีรุ้งที่เราเห็นในท้องฟ้ามีอยู่ 7 สี คือ ม่วง ม่วงน้ำเงิน น้ำเงิน เขียว เหลือง ส้ม และแดง

สีมีอยู่ 2 ชนิด คือ สีที่เป็นแสง ได้แก่ สีที่เกิดขึ้นจากการหักเหของแสง กับสีที่เป็นวัตถุ ได้แก่ สีที่มีอยู่ในวัตถุธรรมชาติทั่วไป เช่น พืช สัตว์ แร่ธาตุ ฯลฯ

คำจำกัดความของสี

1. แสงที่มีความถี่ของคลื่นในขนาดที่ตามนุษย์สามารถรับสัมผัสได้
2. แม่สีที่เป็นวัตถุ ซึ่งประกอบด้วยเหลือง แดง น้ำเงิน
3. สีที่เกิดจากการผสมของแม่สี

คุณลักษณะของสี

สีที่เป็นทัศนธาตุที่สำคัญและมีบทบาทมากที่สุดในงานจิตรกรรม นอกจากจะมีคุณลักษณะของทัศนธาตุอื่นๆอยู่ครบถ้วนแล้ว ยังมีลักษณะพิเศษเพิ่มขึ้นอีก 3 ประการ คือ

1. ความเป็นสี หมายถึงว่า เป็นสีอะไร เช่น แดง เหลือง เขียว ฯลฯ ตามวงสีธรรมชาติ
2. น้ำหนักของสี หมายถึง ความสว่างหรือความมืดของสี ถ้าเราผสมสีขาวเข้าไปในสีสีหนึ่ง สีนั้นจะสว่างขึ้น หรือมีน้ำหนักอ่อนลง และถ้าเราเพิ่มสีขาวเข้าไปทีละน้อยๆเป็นลำดับ เราจะได้ค่าของสีหรือน้ำหนักของสีที่เรียงลำดับจากแก่ที่สุดไปจนอ่อนที่สุด

3. ความจัดของสี หมายถึง ความสดหรือความบริสุทธิ์ของสีสีหนึ่ง สีที่ถูกผสมด้วยสี
ค่าจะหม่นลง ความจัดหรือความบริสุทธิ์จะลดลง ความจัดของสีจะเรียงลำดับจากจัดที่สุดไปจน
หม่นที่สุดได้หลายลำดับ ด้วยการค่อยๆเพิ่มปริมาณของสีค่าที่ผสมเข้าไปทีละน้อย จนถึงลำดับที่
ความจัดของสีมีน้อยที่สุด คือเกือบดำ

หน้าที่ของสี สีทำหน้าที่เช่นเดียวกับน้ำหนักทุกประการ แต่เพิ่มหน้าที่พิเศษที่สำคัญที่สุดขึ้น
อีกหนึ่งประการ คือ ให้อารมณ์ความรู้สึกด้วยตัวเองโดยตรง

วงสีธรรมชาติ ถ้าเราเอาแถบสีของสีรุ้งกินน้ำมาโค้งเข้าไปเป็นวงกลม เราจะได้วงที่มี 8 สี
โดยเพิ่มสีม่วงแดง ซึ่งเป็นรอยบรรจบกันของม่วงกับแดงเข้าไป 1 สี

แม่สีหรือสีขั้นต้น ในจำนวน 12 สีนี้มีอยู่ 3 สีที่เราไม่อาจผสมขึ้นได้ คือ เหลือง แดง และน้ำ
เงิน เราเรียกว่า แม่สี แม่สีทั้ง 3 นี้สามารถจะนำมาผสมกันให้เกิดเป็นสีอะไรก็ได้

สีขั้นที่ 2 ถ้านำแม่สีทั้ง 3 นี้มาผสมกันเข้าทีละคู่ เราจะได้สีขั้นที่ 2 หรือลูกสีเพิ่มขึ้นอีก 3 สี
คือ ส้ม เขียว ม่วง

สีขั้นที่ 3 และถ้านำสีขั้นที่ 2 ผสมกับแม่สีทีละคู่ เราจะได้สีเพิ่มขึ้นอีก 6 สี คือ เหลืองส้ม
แดงส้ม เขียวเหลือง เขียวน้ำเงิน ม่วงแดง และม่วงน้ำเงิน

สีกลาง ถ้านำสีทุกสีมาผสมรวมกันเข้า จะได้สีเท่าๆเกือบดำ เรียกว่า สีกลาง แม่สี 3
สีมาผสมรวมกันเข้าก็ได้สีกลางเช่นเดียวกัน

คู่สี (Complementary Colours) สีที่อยู่ตรงกันข้ามในวงสีธรรมชาติเป็นคู่สีกัน ถ้านำมาวาง
เคียงกันจะให้ความสดใส ให้พลังความจัดของสีซึ่งกันและกันและกัน ทำให้เกิดการตัดกันหรือ
ขัดแย้งกันอย่างมาก บางทีก็เรียกคู่สีนี้ว่าเป็นสีตัดกันอย่างแท้จริง คู่สีนี้ถ้านำมาผสมกันจะได้เป็นสี
กลาง แต่ถ้านำสีหนึ่งเจือลงไปนสีคู่ของมันเล็กน้อย จะทำให้สีนั้นหม่นลง ถ้าเจือมากจะหม่นมาก
จิตรกรบางกลุ่มใช้สีคู่หรือสีตรงข้ามนี้แทนสีดำในการทาสีให้หม่นลง

สีข้างเคียง (Analogous Colours) สีที่อยู่เคียงกันในวงสีธรรมชาติ เช่น เหลืองกับเหลืองส้ม
จะกลมกลืนกัน ถ้ายิ่งห่างกันออกไป ความกลมกลืนจะลดน้อยลง ความขัดแย้งหรือความตัดกันจะ
เพิ่มมากขึ้น การตัดกันของสีแบบนี้เรียกว่า การตัดกันพร้อมกัน และถ้าสีทั้ง 2 นั้นห่างกันไปจนถึง
จุดตรงข้ามกัน ก็จะกลายเป็นคู่สีหรือสีตัดกันอย่างแท้จริง สีที่ตัดกันพร้อมกันนี้ถ้านำมาเคียงกัน สี
ตรงข้ามของแต่ละสีจะทอรังสีเข้าไปเจืออีกสีหนึ่ง ทำให้สีนั้นดูเปลี่ยนไป เช่น เมื่อนำเหลืองกับแดง
มาเคียงกัน สีเหลืองจะดูเป็นเหลืองเขียวขึ้น และสีแดงจะดูเป็นแดงม่วง

การใช้สี

การใช้สีมีอยู่ 2 วิธีใหญ่ๆ คือ การใช้สีกลมกลืนกับการใช้สีตัดกัน แต่จะใช้ให้กลมกลืนหรือ
ตัดกันเพียงไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับจุดหมายของศิลปินแต่ละคนในงานแต่ละงาน การใช้สีก็เช่นเดียวกัน

กับการใช้ทัศนธาตุอื่นๆ ถ้ากลมกลืนจนเกินไปก็จืดชืดและน่าเบื่อ ถ้าตัดกันมากเกินไปก็เกิดความขัดแย้งสับสนจนทนไม่ได้ การใช้สีทั้ง 2 วิธีนี้ยังพอแยกออกได้เป็น 7 แบบ คือ

1. สีเอกรงค์ (Monochrome) ได้แก่ การใช้สีเดียวที่มีน้ำหนักอ่อนแก่หลายลำดับ เป็นการใช้สีกลมกลืนแบบสีเดียว

2. สีข้างเคียง เป็นการใช้สีกลมกลืนแบบ 2 สี หรือ 3 สี

3. สีตรงข้าม เป็นการใช้สีตัดกันอย่างแท้จริง

4. สีเกือบตรงข้าม เป็นการตัดกันของสีที่ไม่ใช่คู่สี

5. สีตรงข้าม 2 คู่เคียงกัน เป็นการใช้สีตัดกันน้อยกว่าวิธีที่ 3 เพราะมีสีข้างเคียงที่กลมกลืนอยู่ด้วย

6. สี 3 เส้า เป็นการใช้สีที่ตัดกันด้วยความเป็นแม่สี มีความเด่นอยู่ในตัวของทุกสี

7. สี 4 เส้า เป็นการใช้สีตัดกันอย่างแท้จริงถึง 2 คู่ แต่ก็ยังตัดกันน้อยกว่าวิธีที่ 3 เพราะยังมีสีข้างเคียงที่พอจะเป็นตัวกลางให้เข้ากันได้บ้าง เช่น เหลืองส้มกับแดง หรือเหลืองส้มกับเขียวแดงกับม่วง หรือแดงกับเหลืองส้ม

ศิลปินมีสีเป็นวัสดุเพียงอย่างเดียวก็สามารถสร้างงานจิตรกรรมที่สมบูรณ์ได้ เพราะในสีมีเส้น มีน้ำหนักอ่อนแก่ของสี มีความเป็นสี มีความจัด มีลักษณะผิว มีที่ว่างของแผ่นสีอยู่ครบถ้วน

การใช้สี

อารี สุทธิพันธุ์ (2532, น.149) ได้กล่าวถึงการใช้สีในงานศิลปกรรม ไว้ดังนี้

1. **หลักการเกี่ยวกับสี** สีเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติที่นำมหัสจรรย์ สีของแสงนั้นแต่ละสีมีความถี่ (Frequency) ของคลื่นแสงไม่เท่ากัน สีแดงมีความถี่ต่ำสุดและมีความยาวคลื่น (Wave length) ยาวที่สุด แสงสีถัดมาจะมีความถี่สูงขึ้นเรื่อย ๆ จากแดงไปส้ม จนถึงสีม่วงที่มีความถี่สูงสุดจนตามนุษย์รับรู้เป็นไม่มีสี(ตามทฤษฎีแม่สีของแสง) การหักเหของแสงอย่างเหมาะสมจะทำให้ตามนุษย์มองเห็นสีของแสงได้ เช่น แสงแดดหักเหผ่านละอองน้ำหรือปริซึม (Prism) ทำให้เห็นเป็นสีรุ้งหรือที่เรียกว่าสเปกตรัม (spectrum) เมื่อแสงกระทบวัตถุ วัตถุนั้นจะดูดคลื่นแสงทั้งหมดไว้แล้วสะท้อนแสงบางช่วงคลื่นออกมา ตาของมนุษย์รับรู้แสงบางช่วงคลื่นที่สะท้อนแสงที่มีความยาวคลื่นต่างๆ เราจึงเห็นวัตถุมีสีต่าง ๆ กัน สมมุติ เช่น ลูกบอลมีสีแดง การที่เราเห็นว่าลูกบอลมีสีแดงเพราะว่าลูกบอลจับแสงสีอื่น ๆ ไว้หมดและสะท้อนแสงสีแดงออกมาเป็นต้น จากหลักการดังกล่าวสามารถได้ข้อสรุปเกี่ยวกับสีดังนี้ คือ

1.1 สีของวัตถุเกิดจากการดูดแสงและสะท้อนแสงจากวัตถุ

1.2 สีทุกสีสัมพันธ์กับความอ่อนแก่ของสีดำไปจนถึงสีขาว

1.3 สีทุกสีสามารถเปลี่ยนความเข้มไปตามบริเวณของเนื้อสีที่ผสม

1.4 ความสว่างของแสงและความชัดเจนของสีสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการผสมสีกับสีอื่น

1.5 สีทุกสีมีกำลังส่องสว่างก่อให้เกิดการรับรู้และสามารถเปลี่ยนความเข้มได้จากหลักการที่กล่าวมาแล้วก่อให้เกิดเป็นทฤษฎีสีขึ้นมา

2. **สี (Color)** ส่วนประกอบสำคัญของการเห็น คือ สี ถ้าโลกนี้ไม่เต็มไปด้วยสี เราคงเห็นอะไรไม่ชัดเจนหรือไม่น่าดู ไม่มีอะไรน่าสนใจเลย สีที่เราเห็นอาจบอกได้ 2 พวกใหญ่ ๆ คือ

1. สีที่เห็นตามธรรมชาติ เช่น สีของดอกไม้ ต้นไม้ หิน
2. สีที่มนุษย์คิดสร้างขึ้น เช่น ภาพโฆษณา สี สีน้ำมัน ฯลฯ

สีทั้งสองพวกใหญ่ นี้เกี่ยวกับแสงสว่างทั้งสิ้น เมื่อมนุษย์เห็นสี มนุษย์มักจะสนใจความเข้มหรือกำลังส่องสว่างของสี ความเข้มหรือกำลังส่องสว่างเขาเรียกว่าน้ำหนักอ่อนแก่ (Value of Color) ซึ่งจะมีลำดับน้ำหนักต่างกัน บางแห่งก็จัดลำดับอ่อนแก่จากดำไปขาว 7 น้ำหนักหรือบางท่านก็จัด 9 น้ำหนักหรือมากกว่าตามความสะดวก สรุปได้ว่าการที่เรามองเห็นสีขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของสี 3 ประการเด่น ๆ คือ ก.ค่าของสี หรือสีนั้น ๆ โดยตรง ข.น้ำหนักอ่อนแก่ของสี (The value of color) และ ค.ความเข้มของสี (in tenacity) คุณสมบัติของสีทั้ง 3 ประการนี้ทำให้เรามีความรู้สึกว่าสีเหล่านั้น ให้ความรู้สึกตื่นเต้นเป็นสีอ่อนหรือให้ความรู้สึกสงบเยียบเป็นสีเย็น สร้างความรู้สึกประทับใจให้เกิดการรับรู้ทางการเห็นได้

2.1 การใช้สีให้เหมือนธรรมชาติหรือเหมือนแบบที่มองเห็น

การใช้สีแบบนี้เป็นลักษณะสำคัญของศิลปกรรมในลักษณะเหมือนจริง (Realistic Style) ซึ่งเป็นรูปแบบที่ง่ายแก่การเข้าใจและผู้ดูชมมากที่สุด เห็นแล้วรู้เรื่องทันที ทั้งนี้เพราะผู้ดูผู้ชมเคยพบเคยเห็นของจริงมาก่อนและนับได้ว่าเป็นรูปแบบที่ยืนยาวหรือคงอยู่นานที่สุดแม้ในปัจจุบันนี้ก็ยังมีศิลปินอีกมากมายที่นิยมเขียนกันอยู่ นอกจากนี้ในด้านการศึกษายังถือว่าเป็นพื้นฐานที่จะก้าวไปสู่การใช้ในลักษณะอื่น ๆ อีกด้วย

2.2 การใช้สีเพื่อให้สีแต่ละสีประสานส่งเสริมซึ่งกัน (Contrast And Co-corporation Coloring)

สีแต่ละสีมีลักษณะเฉพาะ ซึ่งอาจจะกลมกลืนหรือตัดกับสีอื่น ๆ ก็ได้ คาเวินซีได้เขียนไว้ว่า Trattotodell Pittura ว่าสีแต่ละสีจะแตกต่างกันและจะปรากฏพลังของมันอย่างเต็มที่เมื่อเราเพ่งมองมันและสีนั้น ๆ อยู่ใกล้สีคู่ปฏิปักษ์ เช่น น้ำเงินกับส้ม แดงกับเขียว ม่วงกับเหลือง รวมไปถึงขาวกับดำ ด้วยเหตุผล เชพริנקก็เห็นด้วยและกล่าวเสริมต่อไปว่าไม่ควรวางสีคู่ปฏิปักษ์ไว้ใกล้กัน เพราะสีทั้งสองจะส่องประกายซึ่งกันและกัน แต่ถ้าเป็นสีตัดกันธรรมดา เช่น เขียวกับเหลือง ส้ม

กับเขียว ผลสะท้อนของสีจะส่งเสริมกัน ในหลักการใช้สีเรามีวิธีการใช้สีให้ประสานและส่งเสริมกันดังต่อไปนี้

2.3 การใช้สีเพื่อส่งเสริมให้เกิดพลังดีเด่น (Intensity)

การใช้สีเพื่อส่งเสริมให้เกิดพลังดีเด่นนี้จะแบ่งภาพออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนพื้นและส่วนเด่นหรือจุดสนใจ ซึ่งส่วนที่เป็นพื้นจะส่งเสริมให้ส่วนที่เป็นจุดเด่นเปล่งพลังชัดเจนขึ้น ส่วนที่เป็นพื้นจึงจะต้องลดค่าของสีลง โดยวิธีการสีนวล สีคล้ำ สีหม่น หรือเป็นพื้นสีดำเลยก็ได้ ในขณะที่ส่วนเด่นจะเป็นสีแท้ หรือสีที่สดใสก็ได้ นอกจากนี้สีบางคู่ยังส่งเสริมกันและกันได้ เช่น สีเหลืองอ่อน จะมีพลังเด่นชัดสดใสขึ้นเมื่อระบายบนพื้นสีน้ำเงินเข้ม

2.4 การใช้สีตรงกันข้ามให้ประสานส่งเสริมกัน (Complementary Colors)

สีตรงข้ามหมายถึง สีที่อยู่ในตำแหน่งที่ตรงข้ามกันในวงจร ซึ่งมีทั้งหมด 6 คู่

เหลือง	ตรงข้ามกับ	ม่วง	เขียวเหลือง	ตรงข้ามกับ	ม่วงแดง
แดง	ตรงข้ามกับ	เขียว	ส้มเหลือง	ตรงข้ามกับ	ม่วงน้ำเงิน
น้ำเงิน	ตรงข้ามกับ	ส้ม	ส้มแดง	ตรงข้ามกับ	เขียวน้ำเงิน

มีวิธีการใช้การนำคู่สีตัดกันไปใช้ในโครงการเดียวกัน จะทำให้ความรู้สึกตื่นเต้นเร้าใจ และบางครั้งแสดงถึงการแตกหักดังต่อไปนี้

การใช้สีตัดกันในปริมาณที่ต่างกัน เช่น 90 กับ 10 เปอร์เซ็นต์

2.5 การใช้สีสมมูล (Symmetrical Coloring)

เป็นการใช้สีโดยแบ่งภาพออกเป็นสองส่วน ซ้าย - ขวา หรือส่วนบน - ล่าง เมื่อระบายสีลงในด้านใดให้ระบายสีนั้นลงในด้านตรงข้ามด้วยการระบายสีแบบนี้สามารถเลือกใช้ได้หลายสีนับเป็น การใช้สีที่มีความอิสระมากแบบหนึ่งและจะได้ภาพที่มีสีสดใสประสานส่งเสริมกันอย่างน่าดู โดยมีความสมดุลของทั้งสองด้านเป็นตัวควบคุม

2.6 การใช้สีเป็นคู่

การใช้สีน้อยเพียงหนึ่งหรือสองสี เพื่อให้เกิดความเรียบง่ายสร้างงานในวงจำกัด เช่น การออกแบบโลโก้ (Logo) หัวจดหมาย ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้เพียง 2 สี หรือใช้สีคู่ใด คู่หนึ่ง (โกสุมสายใจ, 2540, 80-92)

สรุปได้ว่า

การใช้สีในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม มีความสำคัญที่ใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดรูปแบบให้ปรากฏตามเนื้อหาแนวความคิด มีความเหมาะสมตามรูปแบบที่ต้องการแสดงออก อีกทั้งสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมและบ่งบอกความเป็นเอกลักษณ์ให้เห็นได้ในผลงานศิลปะด้วยการเลือกใช้กลวิธีการระบายสีต่างๆ ที่เหมาะสม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิคม กุบแก้ว ได้ทำการศึกษาวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์ของ ปอล เซซาน ในประเด็นเรื่องราว รูปแบบ กลวิธีในการสร้างงาน และโครงสร้างของภาพ ซึ่งได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างภาพผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์ที่สร้างขึ้น ระหว่าง ปี ค.ศ. 1889 - 1906 จำนวน 25 ภาพ โดยนิคม กุบแก้ว ตั้งสมมติฐานในการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เรื่องราวที่ปรากฏในภาพทิวทัศน์อันเป็นเรื่องราวหลักของภาพ ได้แก่ ต้นไม้ ภูเขา โขดหิน แม่น้ำ ลำธาร ทุ่งราบ ท้องฟ้า และสิ่งก่อสร้าง
2. รูปแบบจะเป็นการลดทอนรูปทรง ให้เป็นทรงกระบอก ทรงเหลี่ยมหรือทรงลูกบาศก์
3. กลวิธีในการสร้างงาน ศิลปินจะแสดงออกด้วยการแต้มสีทีละน้อยในลักษณะเป็นเส้นขนานในแนวทแยงหรือแนวนอนอีกทั้งเป็นระนาบเล็กๆ และระนาบใหญ่
4. โครงสร้างของภาพผลงานของ ปอล เซซานจะมีลักษณะสีที่สว่างสดใส ศิลปินจะใช้สีอ่อนและสีแก่วางอยู่ใกล้กันเพื่อให้เกิดมิติตื้นลึก การจัดภาพมีทั้งลักษณะดูลยภาพแบบสองข้างเท่ากันและแบบไม่เท่ากัน

จากการศึกษาพบว่า ปอล เซซาน มักใช้เรื่องราวจากธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ในการสร้างสรรค์ผลงาน รูปแบบที่เซซานมักนำมาสร้างสรรค์นั้น มีเพียง 3 รูปแบบ คือ รูปแบบเลียนแบบธรรมชาติ รูปแบบลดทอนรูปทรง และรูปแบบปรับเปลี่ยนรูปทรง ในด้านกลวิธีการระบาย เซซานใช้วิธีการระบายเป็นเส้นและเป็นแผ่นในแนวตั้ง แนวเอียงซ้ายและเอียงขวา เป็นส่วนใหญ่ ในด้านโครงสร้างที่ใช้ในการสร้างภาพ ประกอบด้วย การใช้ดูลยภาพแบบสองข้างไม่เท่ากันมากกว่าดูลยภาพเท่ากัน เส้นที่มีการนำมาใช้มากที่สุดคือ เส้นที่เกิดจากขอบ รองลงมาคือเส้นที่เกิดขึ้นจริง ส่วนเส้นเชิงนัยใช้น้อยที่สุด รูปทรงที่ใช้มากที่สุดคือรูปทรงเรขาคณิต และรูปทรงธรรมชาติ การใช้สีส่วนใหญ่เป็นกลุ่มสีเย็นที่ครอบครองพื้นที่ภาพมากที่สุด รองลงมาคือสีอุ่น และสีกลาง ในด้านมิติ มีการสร้างความลึก 3 วิธี ได้แก่ การจัดวางตำแหน่งที่ต่างกันของวัตถุในภาพ การกำหนดขนาดที่แตกต่างกันของวัตถุในภาพ และการใช้ค่าน้ำหนักสีที่แตกต่างกันของวัตถุ ส่วนบริเวณว่างที่มีพื้นที่ระหว่างร้อยละ 10 - 20 เป็นส่วนใหญ่จึงหะในภาพส่วนใหญ่ใช้แบบซ้ำๆ รองลงมาคือแบบสลับ โดยมีทิศทางจากซ้ายไปขวามากที่สุด รองลงมามีทิศทางจากล่างขึ้นบน จากบนลงล่างและจากขวาไปซ้ายตามลำดับ ในการสร้างความกลมกลืนเป็นการกลมกลืนทางสีมากที่สุด รองลงมาคือความกลมกลืนทางพื้นผิว กลมกลืนทางเส้น และกลมกลืนทางรูปทรงตามลำดับ

สุดใจ ไชยพันธุ์ (บทคัดย่อ : 2543) ทำการวิจัย เรื่อง จินตนาการจากการเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติ ผลการวิจัยพบว่า การเจริญทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในสังคมมนุษย์ก่อให้เกิด

การเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาในสภาพแวดล้อมทั้งมนุษย์และธรรมชาติ ความงดงาม ความอุดมสมบูรณ์และความสมดุลในธรรมชาติที่กำลังจะสูญไปอย่างน่าใจหาย วิฤตติการณ์แห่งนี้ ความผันแปรหลายอย่างส่งผลกระทบและก่อให้เกิดความเดือดร้อนกับมวลมนุษย์อย่างมากมาไปทั่วมุมโลก ได้ใช้กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเพื่อแสดงออกถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงจากความเสื่อมสลายของรูปทรงในธรรมชาติผ่านจินตนาการ อารมณ์ ความรู้สึก

สรุปได้ว่า การเขียนภาพทิวทัศน์จากงานวิจัยที่ศึกษาเป็น เรื่องราวหลักของภาพ ได้แก่ต้นไม้ ภูเขา โขดหิน แม่น้ำ ลำธาร ทุ่งราบ หิ้งพัก และสิ่งก่อสร้าง ใช้รูปแบบการลดทอนรูปทรง ให้เป็นทรงกระบอก ทรงเหลี่ยม หรือลูกบาศก์ ใช้เส้นลักษณะต่างๆ เช่น เส้นขนาน ในแนวทแยง เส้นนอน เป็นกลวิธีการสร้างงาน การใช้สี ใช้สีอ่อนและสีเข้มวางอยู่ใกล้กัน เพื่อให้เกิดมิติตื้นลึก การจัดภาพมีลักษณะคุณภาพ แบบสองข้างเท่ากันและไม่เท่ากัน รูปทรงที่ใช้มากที่สุดคือรูปทรงเรขาคณิตและรูปทรงธรรมชาติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาและและสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928 – 1932 เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยการศึกษาวิเคราะห์ผลงานของสจวร์ต เดวิสในประเด็นที่เกี่ยวกับแนวคิด และเนื้อหา องค์ประกอบในภาพ การจัดภาพ ชูคดี และกลวิธีการระบายสี ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และนำเสนอด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ (Analytical Description) จากนั้นผู้วิจัยนำผลงานการศึกษวิเคราะห์มาพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมศิลปะครีเอทีฟเรื่องทิวทัศน์เมืองโคราชตามแบบของตัวเอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมือง ของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932 โดยตรวจสอบและคัดเลือกภาพผลงานจากเว็บไซต์ต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลชั้นรอง (Secondary data) พบว่ามีผลงานของสจวร์ต เดวิส จำนวน 15 ชิ้น จากนั้น จึงนำประชากรทั้งหมด ที่เลือกมาพิจารณาตรวจสอบ โดยการรับรองของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์พีระพงษ์ กุลพิศาล
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธวัช ตราชู
3. อาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ

ประชากรที่เลือกมามีจำนวน 15 ภาพ ดังต่อไปนี้

1. Blue Café, 1928
2. Hotel de france, 1928
3. Rue des Rats No. 2, 1928
4. Jefferson Market, 1930

5. Corner Café, 1930
6. New York – Paris No.1, 1931
7. New York – Paris No. 2, 1931
8. House and street, 1931
9. Landscape with Drying sail, 1931
10. Red Cart, 1932
11. New York mural, 1932
12. New York elevated, 1932
13. Red brick Building, 1931
14. New York Skyline, 1930
15. Landscape with Garage lights, 1931 – 1932

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแล้วคัดเลือกด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling Random) โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การเลือกไว้ 4 ประการคือ

1. ภาพที่สร้างขึ้น ในช่วงปี ค.ศ. 1928 – 1932
2. ภาพทิวทัศน์สิ่งก่อสร้าง
3. ภาพตัดทอน 2 มิติ ระบายสีแบน มีส่วนประกอบที่มองเห็นในภาพ ได้แก่ เส้น รูปร่าง

และจุด

4. ภาพใช้ชุดสีที่สดใส แสดงน้ำหนักอ่อน – แก่

ภาพจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี 1928 – 1932 จากจำนวน 15 ชิ้น เหลือจำนวน 8 ชิ้น ดังนี้

1. Blue Café, 1928
2. Corner Café, 1930
3. New York – Paris No. 2, 1931
4. House and street, 1931
5. New York mural, 1932
6. New York elevated, 1932
7. Landscape with Garage lights, 1931 – 1932
8. Jefferson Market, 1930

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวิเคราะห์ตารางกริด (Grids Analysis Table)
2. แบบวิเคราะห์ภาพผลงานแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation)
3. แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviews)
4. ผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือขั้นที่ 1 แบบวิเคราะห์ตารางกริด สร้างโดยกำหนดช่องตารางขนาดเท่า ๆ กัน จำนวน 20 ช่อง วางทาบบนผลงานที่ศึกษาวิเคราะห์ โดยกำหนดให้ 1 ช่อง = ร้อยละ 5 ของพื้นที่ ใช้สำหรับวิเคราะห์ชุดสี และกลวิธีระบายสี

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20

ภาพที่ 2 แบบวิเคราะห์ตารางกริด

แล้วบันทึกรายการชุดสี และกลวิธีการระบายสี ที่พบในผลงานการวิเคราะห์ ลงในตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสีและตารางบันทึกการวิเคราะห์กลวิธีการระบายสี ตามลำดับแล้วอภิปรายผลดังนี้

ชุดสี ได้แก่ 1. เขียว 2. เหลือง 3. ส้ม 4. น้ำเงิน 5. ฟ้า 6. ม่วง 7. แดง 8. ชมพู 9. ขาว 10. ดำ 11. เทา 12. น้ำตาล

กลวิธีการระบายสี ได้แก่ 1. ระบายเรียบ 2. ระบายสร้างพื้นผิวบางส่วน

ตารางที่ 1 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี

ภาพที่	เขียว	เหลือง %	ส้ม %	น้ำเงิน %	ฟ้า %	ม่วง %	แดง %	ชมพู %	ขาว %	ดำ %	เทา %	น้ำตาล %	รวม
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
รวม													
เฉลี่ย													

อภิปรายผล:

.....

ตารางที่ 2 ตารางบันทึกการวิเคราะห์หลักวิธีการระบายสี

ภาพที่	ระบายเรียบ %	ระบายสร้างพื้นผิว %	รวม 100%
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
รวม			
เฉลี่ย			

อภิปรายผล:

.....

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก พิจารณาตรวจสอบเครื่องมือภายนอก จำนวน 1 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัช ตราชู

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 2 แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง

สร้างโดยการกำหนดหัวข้อที่ต้องการสังเกต ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยแยกประเด็นการสังเกตเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1. แนวคิดและเนื้อหา 2. องค์ประกอบในภาพ 3. การจัดภาพ และแยกแต่ละประเด็น เป็นหัวข้อย่อยลงในตารางแบบสังเกตจากนั้นจึงทำเครื่องหมายถูก / ลงในช่องที่เลือกมาก ปานกลาง น้อย ซึ่งออกแบบไว้ จากนั้นจึงอภิปรายผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 3 แบบวิเคราะห์ภาพผลงาน แบบมีโครงสร้าง ประเด็นแนวคิดและเนื้อหา

แนวคิดและเนื้อหา											
บรรยากาศเงียบสงบในเมือง			สถานที่พักผ่อนในเมือง			เทคโนโลยีในเมือง			สถานที่ประทับใจต่างถิ่น		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย

อภิปรายผล:

.....

ตารางที่ 4 แบบวิเคราะห์ภาพผลงานแบบมีโครงสร้าง ประเด็นองค์ประกอบในภาพ

องค์ประกอบในภาพ											
เส้น			รูปร่าง			น้ำหนักอ่อนแก่			จุด		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย

อภิปรายผล:

.....

ตารางที่ 5 แบบวิเคราะห์ภาพผลงานแบบมีโครงสร้าง ประเด็นการจัดภาพ

การจัดภาพ								
จัดแบบกระจายเต็มภาพ			จัดแบบมีจุดนำสายตา			จัดแบบกระจายเว้นพื้นที่รอบภาพ		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย

อภิปรายผล:

.....

.....

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 2

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 3 ท่าน คือ ศาสตราจารย์ พิระพงษ์ กุลพิศาล ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัช ตรีชู และอาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviews)

เป็นชุดคำถามสำหรับสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิดตามวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะข้อคิดเห็น เกี่ยวกับเครื่องมือชิ้นที่ 4 ซึ่งเป็นผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 ตามประเด็นคำถาม จากนั้นจึงได้นำผลการสัมภาษณ์มาเป็นข้อมูลพัฒนาการสร้างผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ เพื่อนำเสนอผู้เชี่ยวชาญประเมินผลอีกครั้งหนึ่ง ดังรายละเอียดของแบบสัมภาษณ์

ตารางที่ 6 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่.....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : ทัศนศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ :</p> <p>เวลา :สถานที่ :ครั้งที่</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบสัมภาษณ์</p> <p>เพศ..... อายุ ปี อาชีพ</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ</p>	
<p style="text-align: center;">ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <p>1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาศกนิยมนเชิงวิเคราะห์หรือไม่อย่างไร?</p> <p>.....</p> <p>2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?</p> <p>.....</p> <p>3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?</p> <p>.....</p> <p>4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร?</p> <p>.....</p> <p>5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?</p> <p>.....</p> <p>6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?</p> <p>.....</p> <p>7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม</p> <p>.....</p>	

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 4

ผู้วิจัยได้นำชุดคำถามไปตรวจสอบความถูกต้องว่าสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสร้างสรรค์ผลงานหรือไม่ โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน คือ ศาสตราจารย์ พิระพงษ์ กุลพิศาล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธวัช ตราชู และอาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 4 ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1

หลังจากที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ เรื่อง ชุดสี กลวิธีการระบายสี แนวคิดและเนื้อหา การจัดองค์ประกอบภาพ และการจัดภาพ ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษามาสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ จำนวน 4 ภาพ ขนาด 40 x 60 เซนติเมตร โดยแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับทิวทัศน์เมืองโคราช ตามแบบของตัวเอง จากนั้นจึงนำผลงานของตัวเองไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบครั้งที่ 1 พร้อมเครื่องมือแบบสัมภาษณ์

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือชิ้นที่ 4 ผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2

หลังจากนำผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบประกอบแบบสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากผลการสัมภาษณ์ครั้งที่ 1 มาพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ขนาด 80 x 100 เซนติเมตร แล้วนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบและสัมภาษณ์เป็นครั้งที่ 2 อันเป็นขั้นสุดท้าย และทำการสรุปผลการวิจัย

วิธีหาคุณภาพเครื่องมือชิ้นที่ 4

ผลงานสร้างสรรค์ ทั้ง 2 ครั้ง ได้รับการพิจารณาตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ ดังมีรายชื่อ ต่อไปนี้

1. อาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ	ศิลปินอิสระ
2. อาจารย์ไมตรี หอมทอง	ศิลปินอิสระ
3. อาจารย์นิโรจน์ จรุงจิตวิวัฒน์	อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ วิทยาเขตเพาะช่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือชิ้นที่ 1 วิเคราะห์ด้วยแบบวิเคราะห์ตารางกริด (Grids Analysis Table)

เก็บข้อมูลเรื่องชุดสี และกลวิธีการระบายสี โดยใช้ตารางกริดวางทับบนภาพทุกภาพ และทำการบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี และกลวิธีการระบายสี ลงในตารางบันทึกการวิเคราะห์ เพื่อหาค่าร้อยละสำหรับประเมินปริมาณพื้นที่ ในภาพแต่ละภาพ หลังจากนั้นจึงบันทึกผลรวมของภาพลงในตารางสังเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือชิ้นที่ 2 วิเคราะห์ด้วยแบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง (Structured Observation)

การเก็บข้อมูลด้วยแบบสังเกต ใช้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลประเด็นต่อไปนี้

1. การเก็บข้อมูลประเด็น แนวคิดและเนื้อหา

เก็บข้อมูลโดยการสังเกตกลุ่มตัวอย่างที่สภาพจนครบ 8 ภาพ ในประเด็นบรรยากาศเงียบสงบในเมือง สถานที่พักผ่อนในเมือง เทคโนโลยีในเมือง และสถานที่ประทับใจต่างถิ่นตามโครงสร้างที่กำหนดพร้อมบันทึกลงในตาราง และอภิปรายผล

2. การเก็บข้อมูลประเด็น องค์ประกอบในภาพ

เก็บข้อมูลโดยการสังเกตกลุ่มตัวอย่างที่สภาพจนครบ 8 ภาพ ในประเด็น เส้น รูปร่าง น้ำหนักอ่อนแก่ และจุด ตามโครงสร้างที่กำหนดพร้อมบันทึกลงในตาราง และอภิปรายผล

3. การเก็บข้อมูลประเด็น การจัดภาพ

เก็บข้อมูลโดยการสังเกตกลุ่มตัวอย่างที่สภาพจนครบ 8 ภาพ ในประเด็น การจัดแบบกระจายเต็มภาพ จัดแบบมีจุดนำสายตา และจัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพ

เครื่องมือชิ้นที่ 3 แบบสัมภาษณ์ และเครื่องมือชิ้นที่ 4 ผลงานสร้างสรรค์

การเก็บข้อมูล เป็นวิธีการเก็บข้อมูลโดยเทคนิคเดลฟายประยุกต์ (Applied Delphi Technique) โดยใช้แบบสัมภาษณ์และผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 ประกอบกันด้วยการบันทึกเสียงแล้วส่งเคราะห์เป็นข้อมูลเอกสารโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ลักษณะแบบสัมภาษณ์ เป็นคำสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งออกแบบคำสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ผลงานที่ละชิ้น เมื่อเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์แล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลเหล่านั้นมาส่งเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 และอภิปรายผลจำนวน 2 ภาพ หลังจากนั้นนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญทบทวนโดยใช้แบบสัมภาษณ์ชุดเดิม เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้วยฉันทามติ

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล

ระหว่างเดือนเมษายน พ.ศ. 2557 จนถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2557

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content analysis) โดยจะวิเคราะห์ในประเด็นที่พบมากที่สุดและรองลงมา

สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

ร้อยละ 90 – 100 มากที่สุด

ร้อยละ 70 – 89 มาก

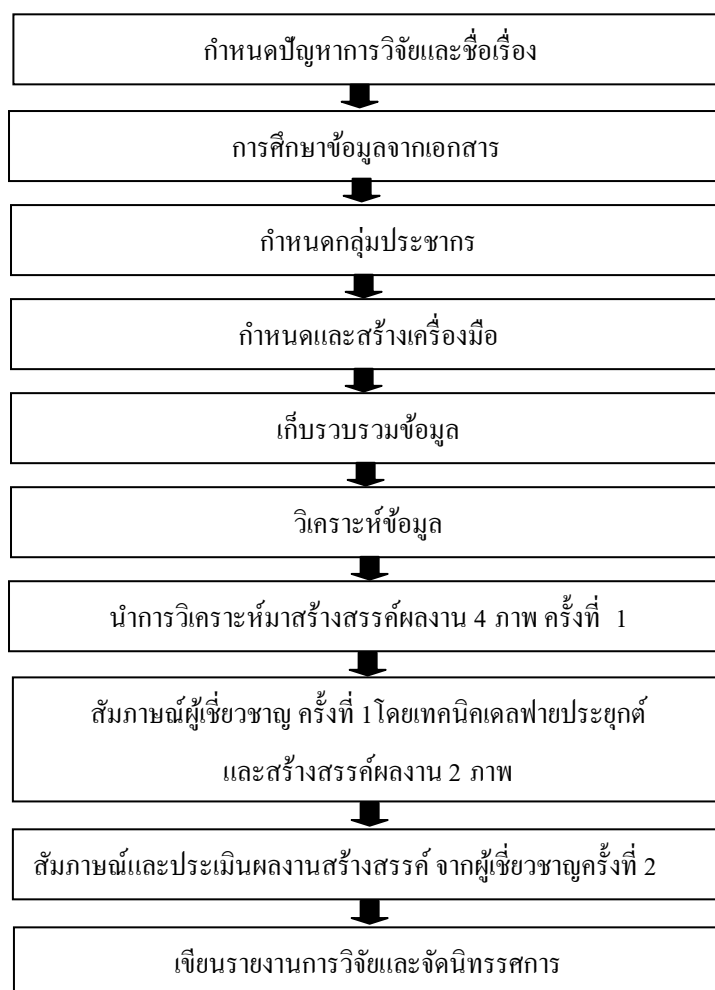
ร้อยละ 50 – 69 ปานกลาง

ร้อยละ 30 – 49 น้อย

ร้อยละ 0 – 29 น้อยที่สุด

อนึ่งการใช้สถิติดังกล่าวเพื่อช่วยให้ผู้วิจัยเลือกประเด็นที่จะวิเคราะห์เชิงเนื้อหาได้ถูกต้อง
การแปลความหมาย มากที่สุด หมายถึง เนื้อหาลักษณะ หรือประเด็นนั้นๆ นิยมใช้ในการ
 เขียนภาพทิวทัศน์สิ่งก่อสร้างมากที่สุด
มาก หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้นๆ นิยมใช้ในการเขียนภาพทิวทัศน์เมืองมาก
ที่สุด
ปานกลาง หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้นๆ นิยมใช้ในการเขียนภาพทิวทัศน์ลี้
 เมืองระดับปานกลางไม่โดดเด่น
น้อย หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้นๆ นิยมใช้ในการเขียนภาพทิวทัศน์เมืองน้อย
น้อยที่สุด หมายถึง เนื้อหา ลักษณะ หรือประเด็นนั้นๆ นิยมใช้ในการเขียนภาพทิวทัศน์เมือง
 น้อยมากหรือไม่นิยมนำมาใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) และ ค่าเฉลี่ย

ภาพที่ 3 แสดงขั้นตอนการวิจัย

บทที่ 4

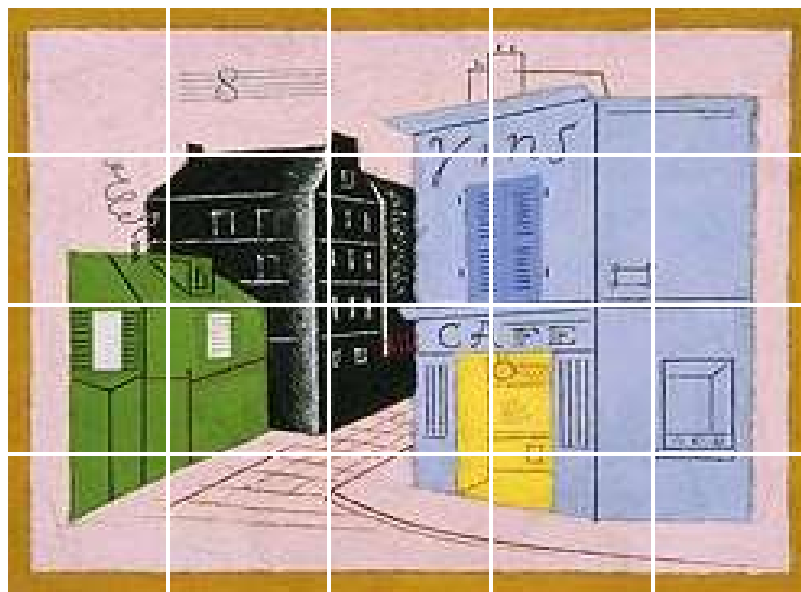
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีที่ศึกษาผลงานจิตรกรรมของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ.1982 – 1932 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสังเกตแบบมีโครงสร้าง และการใช้ช่องตารางในผลงานของ สจวร์ต เดวิส เพื่อวิเคราะห์ผลงานศิลปะจำนวน 8 ภาพ และนำผลการวิเคราะห์มาสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบ ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ ใช้เป็นเครื่องมือประกอบแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ โดยเก็บข้อมูลด้วยเทคนิคเคลฟายประยุกต์แล้วนำข้อมูลมาสังเคราะห์ พัฒนาสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ เป็นเครื่องมือประกอบคำสัมภาษณ์ชุดเดิม นำเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินคุณภาพตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการสร้างผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1
3. ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1
4. ผลการสร้างผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2
5. ผลการสัมภาษณ์และประเมินผลงานสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองของสจวร์ต เดวิสที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 ภาพ ด้วยการใช้แบบวิเคราะห์ตารางกริดเป็นเครื่องมือ ซึ่งเป็นวิธีการแบ่งภาพเป็นตารางและกำหนดจำนวนช่องให้มีพื้นที่เท่ากันสำหรับใช้วิเคราะห์เชิงปริมาณ 2 ประเด็น คือชุดสี และกลวิธีการระบายสี โดยใช้อัตราส่วนร้อยละของพื้นที่และวิธีการสังเกตซึ่งเป็นวิธีการวิเคราะห์ภาพ โดยใช้แบบสังเกตแบบมีโครงสร้างเพื่อวิเคราะห์ประเด็นเกี่ยวกับแนวคิดและเนื้อหาขององค์ประกอบในภาพ และการจัดภาพ หลังจากนั้นจึงดำเนินการอภิปรายผลแต่ละภาพตามลำดับเมื่ออภิปรายผลแต่ละภาพแล้วจึงสรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการสร้างผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ภาพที่ 4 ชื่อภาพ ร้านกาแฟสีฟ้า (Blue Café), ค.ศ. 1928, สีน้ำมันบนผ้าใบ

ตารางที่ 7 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสีภาพที่ 1

เขียว	เหลือง	ส้ม	น้ำเงิน	ฟ้า	แดง	ชมพู	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	รวม
10	3	-	2	30	-	40	2	13	-	-	100

อภิปรายผล พบว่าชุดสีที่ใช้ในปริมาณมากที่สุดคือสีชมพูร้อยละ 40 ปรากฏอยู่บนพื้นภาพ โดยรอบอาคารสิ่งก่อสร้าง สีที่ใช้ในปริมาณพื้นที่รองลงมาก็คือสีฟ้าคิดเป็นร้อยละ 30 ปรากฏอยู่บริเวณอาคารรูปขวามือ ส่วนสีดำและสีเขียวใช้ปริมาณใกล้เคียงกันคือร้อยละ 13 และ 10 ตามลำดับ ใช้กับตัวอาคารด้านซ้ายมือ กลวิธีการระบายสี พบว่า กลวิธีการระบายเรียบใช้ในปริมาณมากที่สุด คือ ร้อยละ 70 พบในบริเวณพื้นรูปอาคารและบริเวณพื้นรอบๆรูปอาคาร รองลงมาเป็นกลวิธีการระบายแบบสร้างพื้นผิวคิดเป็นร้อยละ 30 พบในบริเวณพื้นถนน ท้องฟ้า และบริเวณผนังรูปอาคารบางส่วน เป็นการสร้างพื้นผิวโดยใช้เส้นตรงแนวตั้ง แนวนอน เส้นทแยง และเส้นอิสระบนพื้นเรียบ

ตารางที่ 8 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ กลวิธีการระบายสีภาพที่ 1

ระบายเรียบ	ระบายสร้างพื้นผิว	รวม
70	30	100

อภิปรายผล พบว่าปริมาณพื้นที่กลวิธีการระบายเรียบมีปริมาณมากที่สุด มีถึงร้อยละ 70 พบในบริเวณพื้นรูปอาคารและบริเวณพื้น รองลงมาเป็นกลวิธีการระบายสร้างพื้นผิวที่มีร้อยละ 30 พบในบริเวณพื้นถนน ท้องฟ้า และพื้นรูปอาคารบางส่วน เป็นการสร้างพื้นผิวโดยใช้เส้นตรงแนวตั้ง แนวนอนและเส้นอิสระพื้นเรียบ

ตารางที่ 9 ตารางบันทึก แบบวิเคราะห์ แนวคิด และเนื้อหาภาพที่ 1

บรรยากาศเงียบสงบ ในเมือง			สถานที่พักผ่อน ในเมือง			เทคโนโลยีในเมือง			สถานที่ประทับใจ ต่างถิ่น		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	✓	-	-	-	-	✓	✓	-	-

อภิปรายผล พบว่า ศิลปินใช้บรรยากาศเงียบสงบในเมืองในระดับมาก สังเกตได้จากเนื้อหาในภาพเป็นอาคาร 3 หลังวางเรียงทับซ้อนกัน มีถนนที่ว่างเปล่าปราศจากขูดยานพาหนะ ไม่มีผู้คนสัญจรไปมา ใช้สถานที่ประทับใจต่างถิ่นในระดับมาก สังเกตได้จากเนื้อหาในภาพเป็นร้านค้าแฟชั่น เป็นสถานที่พักผ่อนในเมืองในระดับมาเช่นกัน ส่วนเทคโนโลยีในเมืองสังเกตว่าพบได้น้อย เพราะไม่พบสิ่งของเครื่องใช้ที่แสดงความเป็นเทคโนโลยีที่ชัดเจน

ตารางที่ 10 ตารางบันทึก แบบวิเคราะห์ องค์ประกอบในภาพภาพที่ 1

เส้น			รูปร่าง			น้ำหนักอ่อน แก่			จุด		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	✓

อภิปรายผล พบว่าใช้รูปร่างรูปทรงในระดับมากสังเกตได้จากรูปของอาคารสี่ฟาด้านหน้า อาคารสีดำและสีเขียววางถัดลึกเข้าไป เส้นใช้ในระดับปานกลางสังเกตได้ว่าใช้เส้นทแยงนำสายตา บริเวณถนน ทำให้มองลึกเข้าไป เส้นแนวตั้งและเส้นแนวนอนใช้แสดงรายละเอียดของผนังตึกเป็น

ประตูหน้าต่าง เส้นอิสระแสดงควันทันไฟจากปล่องไฟของอาคารสีเขียว น้ำหนักอ่อนแก่ในระดับปานกลาง ใช้บริเวณอาคารสีดำโดยใช้สีเทาไล่น้ำหนักอ่อนแก่ จุดพบในระดับน้อยบริเวณผนังอาคารสีดำ

ตารางที่ 11 ตารางบันทึก แบบวิเคราะห์ การจัดภาพภาพที่ 1

จัดแบบกระจายเต็มภาพ			จัดแบบมีจุดนำสายตา			จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพ		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
-	✓	-	-	✓	-	✓	-	-

อภิปรายผล พบว่ามีการจัดภาพแบบเว้นพื้นที่รอบภาพในระดับมาก สังเกตได้จากพื้นว่างเป็นพื้นถนนและพื้นที่ท้องฟ้ารอบๆ พื้นรูปวัตถุที่เป็นอาคารสีฟ้า สีดำ สีเขียว การจัดแบบกระจายเต็มภาพพบในระดับปานกลางในบริเวณอาคาร 3 หลังที่วางทับซ้อนกัน การจัดแบบมีจุดนำสายตาพบในระดับปานกลางบริเวณถนนที่ใช้เส้นทแยงเฉียงไปในระหว่างอาคารสีฟ้ากับสีดำ

ภาพที่ 5 ชื่อภาพ ร้านกาแฟตรงมุมถนน (Corner Café), ค.ศ. 1930

ตารางที่ 12 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสีภาพที่ 2

เขียว	เหลือง	ส้ม	น้ำเงิน	ฟ้า	แดง	ชมพู	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	รวม
5	45	-	32	3	2	-	10	3	-	-	100

อภิปรายผล พบว่าชุดสีที่ใช้ในปริมาณพื้นที่มากที่สุดคือสีเหลืองเข้มปรากฏอยู่บนรูปอาคารด้านขวามือ ส่วนสีเหลืองอ่อนแสดงด้านข้างของตึกสีน้ำเงิน สีที่ใช้ปริมาณพื้นที่รองลงมาคือสีน้ำเงินเข้ม ปรากฏอยู่บนพื้นภาพ โดยรอบสิ่งก่อสร้างและสีขาวร้อยละ 10 ปรากฏอยู่บนพื้นรูปวัตถุด้านซ้ายมือ ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ตารางบันทึกการวิเคราะห์กลวิธีการระบายสีภาพที่ 2

ระบายเรียบ	ระบายสร้างพื้นผิว	รวม
70	30	100

อภิปรายผล พบว่าปริมาณพื้นที่กลวิธีการระบายเรียบมีปริมาณมากที่สุด มีถึงร้อยละ 70 พบในบริเวณพื้นรูปและบริเวณพื้นว่าง รองลงมาเป็นกลวิธีการระบายสร้างพื้นผิวที่มีร้อยละ 30 พบในบริเวณพื้นว่างและพื้นรูปบางส่วน เป็นการสร้างพื้นผิวโดยใช้เส้นตรงแนวนอน และขีด เขียน สร้างไว้รอบทับพื้นเรียบ

ตารางที่ 14 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์แนวคิด และเนื้อหาภาพที่ 2

บรรยากาศเรียบสงบ ในเมือง			สถานที่พักผ่อน ในเมือง			เทคโนโลยีในเมือง			สถานที่ประทับใจ ต่างถิ่น		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	✓	-	-	-	-	✓	✓	-	-

อภิปรายผล พบว่าศิลปินใช้บรรยากาศเรียบสงบในเมืองในระดับมาก สังเกตได้จากเนื้อหาในภาพเป็นอาคาร 3 ชั้นวางซ้อนกัน ซึ่งเป็นลักษณะของอาคารในเมือง มีถนนที่ว่างเปล่า ปราศจากขูดยานพาหนะและผู้คนประกอบกับใช้สีน้ำเงินเข้มบริเวณพื้น เสริมให้บรรยากาศเรียบสงบ ใช้

สถานที่ประทับใจต่างถิ่นในระดับมากสังเกตได้จากเนื้อหาในภาพเป็นร้านค้าแฟตรงมมถนนซึ่งเป็นสถานที่พักผ่อนในเมืองระดับมากเช่นกัน ส่วนเทคโนโลยีในเมืองสังเกตว่าพบได้น้อย เพราะพบเพียงจานดาวเทียมบนอาคารสี่เหลี่ยมด้านขวามือเท่านั้น

ตารางที่ 15 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ องค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 2

เส้น			รูปร่าง			น้ำหนักอ่อนแก่			จุด		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	✓

อภิปรายผล พบว่า ใช้รูปร่างรูปทรงในระดับมากบริเวณอาคารสี่เหลี่ยมด้านขวามือ อาคารสี่เหลี่ยมขอบซ้ายมือ และอาคารสี่น้ำเงินอยู่ถัดจากอาคารสีขาวและสี่เหลี่ยม ใช้เส้นในระดับปานกลางเป็นเส้นตรงแนวตั้งและแนวนอนในบริเวณอาคารผนังสี่เหลี่ยมด้านหน้า และอาคารสี่น้ำเงินด้านใน เส้นอิสระในบริเวณท้องฟ้า และเส้นขีดเขียนในบริเวณพื้นถนน ใช้น้ำหนักอ่อนแก่ใช้ระดับน้อยบริเวณผนังอาคารสี่เหลี่ยมด้านล่าง และบริเวณเสาไฟด้านซ้ายมือ จุดใช้ในระดับน้อยบริเวณผนังอาคารสีขาวด้านซ้ายมือ

ตารางที่ 16 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ การจัดภาพกลุ่มตัวอย่างภาพที่ 2

จัดแบบกระจายเต็มภาพ			จัดแบบมีจุดนำสายตา			จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพ		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
-	✓	-	-	✓	-	-	✓	-

อภิปรายผล พบว่า จัดแบบกระจายเต็มภาพในระดับปานกลาง บริเวณด้านซ้ายรูปอาคารขีดขอบด้านเดียว ส่วนอาคารด้านขวาสี่เหลี่ยมเว้นพื้นที่รอบภาพ จัดแบบจุดนำสายตาในระดับปานกลาง บริเวณอาคารสี่น้ำเงินด้านในถูกทับซ้อนด้วยอาคารสี่เหลี่ยม ทำให้มองคลุกเข้าไปข้างใน จัดภาพแบบเว้นพื้นที่รอบภาพในระดับปานกลาง สังเกตได้จากพื้นที่รูปสี่น้ำเงินเข้มล้อมรอบภาพวัตถุที่เป็นอาคาร

ภาพที่ 6 ชื่อภาพ ทิวทัศน์บนกกับเรือที่หดหู่ (Landscape with Drying Sails), 1930

ตารางที่ 17 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 3

เขียว	เหลือง	ส้ม	น้ำเงิน	ฟ้า	แดง	ชมพู	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	รวม
-	-	-	37	-	20	-	35	8	-	-	100

อภิปรายผล พบว่าชุดสีที่ใช้ในปริมาณพื้นที่มากที่สุดคือสีน้ำเงินร้อยละ 37 พบในบริเวณพื้นรอบๆรูปท่าเรือและในส่วนที่เป็นรูปผ้า สีที่ใช้ในปริมาณพื้นที่รองลงมาคือสีขาวร้อยละ 35 ปรากฏอยู่บนพื้นหลังรอบรูปอาคารที่วางอยู่บนบริเวณกลางของภาพและด้านล่าง สีแดงร้อยละ 20 ปรากฏอยู่บนอาคารบริเวณกลางภาพและด้านขวามือ

ตารางที่ 18 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ กลวิธีการระบายสี ภาพที่ 3

ระบายเรียบ	ระบายสร้างพื้นผิว	รวม
70	30	100

อภิปรายผล พบว่าปริมาณพื้นที่กลวิธีการระบายเรียบใช้ในปริมาณมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 เช่น บริเวณพื้นรูปอาคาร พื้นหลัง ท้องฟ้า พื้นรูปเสาต่างๆ รองลงมาเป็นกลวิธีการระบายสร้างพื้นผิว คิดเป็นร้อยละ 30 โดยใช้เส้นชนิดต่างๆในการสร้างพื้นผิว เช่น เส้นตรง แนวตั้ง แนวนอน สร้าง

กล่อง เสาไฟฟ้า และเสาอื่นๆ เส้นทแยง สร้างเป็นเชือก สายไฟ เส้นอิสระสร้างเป็นเกลียวเชือก รอยผ้า เป็นต้น

ตารางที่ 19 ตารางบันทึกแบบสังเกต แนวคิด และเนื้อหา ภาพที่ 3

บรรยากาศเงียบสงบ ในเมือง			สถานที่พักผ่อน ในเมือง			เทคโนโลยีในเมือง			สถานที่ประทับใจ ต่างถิ่น		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	-	-

อภิปรายผล พบว่าศิลปินใช้บรรยากาศเงียบสงบในเมืองในระดับมาก สังเกตได้จากเนื้อหาในภาพเป็นท่าเรือที่จอดนิ่ง ประกอบกับภาพส่วนใหญ่ใช้สีน้ำเงินเสริมให้ดูสงบเย็น ใช้สถานที่ประทับใจต่างถิ่นในระดับมาก เพราะท่าเรืออันเงียบสงบเป็นที่ประทับใจของศิลปิน สถานที่พักผ่อนในเมืองกับเทคโนโลยีในเมืองพบในระดับน้อย เพราะท่าเรืออยู่ห่างจากเมือง ส่วนเทคโนโลยีไม่ปรากฏชัดเจนในภาพ

ตารางที่ 20 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ องค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 3

เส้น			รูปร่าง			น้ำหนักอ่อนแก่			จุด		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	✓

อภิปรายผล พบว่าภาพนี้ใช้รูปร่างรูปทรงในระดับมาก เป็นรูปสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม บริเวณตรงกลางภาพ รูปเรือบริเวณซ้ายมือ ใช้เส้นในระดับมาก เช่น เส้นตรง แนวนอน บริเวณด้านล่างของภาพ เส้นทแยงเป็นสายไฟ เชือก เชื่อมโยงเสาต่างๆ เส้นอิสระแสดงเป็นผ้า เกลียวเชือก คานไฟ ขดลวด เป็นต้น น้ำหนักอ่อนแก่พบในระดับน้อยบริเวณปล่องไฟและคานไฟของเรือ จุดพบในระดับน้อยเช่นกับบริเวณหลังคาอาคารสีแดงกลางภาพ

ตารางที่ 21 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ การจัดภาพ ภาพที่ 3

จัดแบบกระจายเต็มภาพ			จัดแบบมีจุดนำสายตา			จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพ		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	-	-	✓	✓	-	-

อภิปรายผล พบว่าจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพในระดับมาก เนื่องจากพื้นรูปอยู่ชิดขอบซ้ายขวาทั้งสองด้าน จัดแบบจุดนำสายตาในระดับปานกลาง สังเกตจากใช้เส้นทแยง 45 องศาบริเวณเชิงอกสายไฟต่างๆ จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพในระดับมากบริเวณท้องฟ้า และพื้นหลังรูปอาคารสีแดง

ภาพที่ 7 ชื่อภาพ ผนังนครนิวยอร์ก (New York Mural), ค.ศ.1932

ตารางที่ 22 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 4

เขียว	เหลือง	ส้ม	น้ำเงิน	ฟ้า	แดง	ชมพู	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	รวม
5	5	10	5	5	5	3	20	40	-	2	100

อภิปรายผล พบว่าชุดสีที่ใช้ในปริมาณมากที่สุดคือสีดำร้อยละ 40 ปรากฏอยู่บริเวณพื้นรอบรูปด้านซ้ายและด้านล่าง สีที่ใช้ในปริมาณพื้นที่รองลงมา คือสีขาวร้อยละ 20 ปรากฏอยู่บริเวณพื้นหลังพื้นรูปอาคารทรงสี่เหลี่ยมบริเวณกลางภาพ และสีส้มร้อยละ 10 บริเวณพื้นที่หลังด้านขวามือตามลำดับ

ตารางที่ 23 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ กลวิธีการระบายสี ภาพที่ 4

ระบายเรียบ	ระบายสร้างพื้นผิว	รวม
60	40	100

อภิปรายผล พบว่าปริมาณพื้นที่กลวิธีการระบายเรียบในปริมาณมากร้อยละ 60 พบในบริเวณพื้นรูปอาคารรูปทรงสามเหลี่ยม สีเหลี่ยม รูปวัตถุสิ่งของ และพื้นหลังรอบรูปอาคารและวัตถุสิ่งของ รองลงมาเป็นกลวิธีการระบายสร้างพื้นผิว มีร้อยละ 40 โดยการใช้เส้นลักษณะต่างๆ เช่น เส้นตรง แนวตั้งสร้างเป็นพื้นผิวบนพื้นผนังอาคาร เส้นโค้ง เส้นหยัก สร้างพื้นผิวบนวัตถุสิ่งของ เส้นอิสระสร้างพื้นผิวเป็นสายเชือกของวัตถุอื่นๆ สีเหลี่ยมขนาดเล็กใหญ่สร้างพื้นผิวบนผนังอาคารตอนกลางภาพ เป็นต้น

ตารางที่ 24 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ แนวคิด และเนื้อหา ภาพที่ 4

บรรยากาศเงียบสงบ ในเมือง			สถานที่พักผ่อน ในเมือง			เทคโนโลยีในเมือง			สถานที่ประทับใจ ต่างถิ่น		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	-	-

อภิปรายผล พบว่า ใช้บรรยากาศเงียบสงบในเมืองและสถานที่ประทับใจต่างกันในระดับมาก สังเกตได้จากภาพเป็นรูปอาคารลักษณะต่างๆวางทับซ้อนกันหนาแน่นบริเวณกลางภาพและเนื้อหาเป็นเมืองนิวยอร์กซึ่งเป็นสถานที่ประทับใจต่างกัน ส่วนสถานที่พักผ่อนในเมืองและเทคโนโลยีในเมืองพบในระดับน้อย เพราะเป็นเมืองที่มีอาคารหนาแน่นไม่พบสิ่งของวัตถุที่เป็นเทคโนโลยีชัดเจน

ตารางที่ 25 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ องค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 4

เส้น			รูปร่าง			น้ำหนักอ่อนแก่			จุด		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	✓

อภิปรายผล พบว่าใช้รูปร่างรูปทรงในปริมาณมาก เป็นรูปอาคารทรงสามเหลี่ยมสี่เหลี่ยมวางเรียงทับซ้อนกันบริเวณกลางภาพ รูปทรงอิสระเป็นวัตถุสิ่งของอยู่บริเวณด้านล่างของภาพและกระจายอยู่บริเวณด้านซ้ายและขวามือ เส้นใช้ในระดับปานกลางในการแสดงลวดลายบนผนังอาคารสีน้ำเงินและลวดลายวัตถุสิ่งของด้านล่าง น้ำหนักอ่อนแก่และจุดพบในระดับน้อย ในบริเวณอาคารสีแดง

ตารางที่ 26 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ การจัดภาพ ภาพที่ 4

จัดแบบกระจายเต็มภาพ			จัดแบบมีจุดนำสายตา			จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพ		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	-	-	✓	✓	-	-

อภิปรายผล พบว่าการจัดภาพจัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพในระดับมาก สังเกตจากพื้นที่ดำและสี่เหลี่ยมรอบๆรูปอาคารลักษณะต่างๆ พื้นรูปให้ชิดขอบด้านใดด้านหนึ่ง การจัดแบบกระจายเต็มภาพในระดับมากบริเวณกลางภาพในส่วนที่เป็นอาคารลักษณะต่างๆวางเรียงทับซ้อนกันและบริเวณตอนล่างของภาพในส่วนที่เป็นรูปทรงอิสระของวัตถุสิ่งของ การจัดแบบมีจุดนำสายตาใน

ระดับน้อยพบในลักษณะการวางภาพวัตถุสิ่งของที่มีขนาดใหญ่อยู่ด้านหน้าคอนล่างและวางรูปอาคารที่มีขนาดเล็กไว้ด้านหลังรูปวัตถุสิ่งของทำให้มองดูลึกและไกล

ภาพที่ 8 ชื่อภาพ นิวยอร์ก ปารีส หมายเลข 2 (New York - Paris, No2), ค.ศ.1931

ตารางที่ 27 ตารางบันทึกการวิเคราะห์จุดสี ภาพที่ 5

เขียว	เหลือง	ส้ม	น้ำเงิน	ฟ้า	แดง	ชมพู	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	รวม
-	2	5	20	5	10	-	53	-	-	5	100

อภิปรายผล พบว่าจุดสีที่ใช้ในปริมาณพื้นที่มากที่สุดคือสีขาวร้อยละ 53 ปรากฏอยู่บริเวณพื้นรอบๆ รูปอาคารสามเหลี่ยม สีเหลืองด้านซ้ายขวาและตอนกลางของภาพ จุดสีที่ใช้ปริมาณรองลงมาได้แก่ สีน้ำเงินร้อยละ 20 ปรากฏอยู่บริเวณอาคารด้านซ้ายและขวาในบางส่วนของภาพ สีแดงร้อยละ 10 ปรากฏอยู่บนพื้นรูปอาคารต่างๆ ในภาพตามลำดับ

ตารางที่ 28 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ กลวิธีการระบายสี ภาพที่ 5

ระบายเรียบ	ระบายสร้างพื้นผิว	รวม
60	40	100

อภิปรายผล กลวิธีการระบายสีใช้ในปริมาณมากคือ กลวิธีการระบายเรียบร้อยละ 60 ปรากฏบริเวณพื้นรูปอาคารสามเหลี่ยมที่เหลี่ยมทั้งด้านซ้าย ขวา และตอนกลางของภาพ และบริเวณ พื้นรอบๆ รูปอาคารและวัตถุสิ่งของ รองลงมาคือกลวิธีการระบายสร้างพื้นผิว คิดเป็นร้อยละ 40 โดย การใช้เส้นลักษณะต่างๆในการสร้างพื้นผิว เช่น เส้นตรงแนวตั้ง แนวนอน และเส้นโค้งสร้างพื้นผิว บริเวณผนังอาคารรูปประตุ หน้าต่าง และเส้นทแยง 45 องศาเป็นมุมอาคารและแสดงพื้นผิวของถนน เป็นต้น

ตารางที่ 29 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ แนวคิด และเนื้อหา ภาพที่ 5

บรรยากาศเรียบสงบ ในเมือง			สถานที่พักผ่อน ในเมือง			เทคโนโลยีในเมือง			สถานที่ประทับใจ ต่างถิ่น		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-	✓	-	-

อภิปรายผล พบว่า ศิลปินใช้บรรยากาศเรียบสงบ สถานที่ประทับใจต่างถิ่น สถานที่พักผ่อน ในเมืองในระดับมาก สังเกตได้จากเนื้อหาในภาพเมืองนิวยอร์กประกอบด้วยอาคารที่เป็นโรงแรม มี สะพานเชื่อมต่อไปยังอาคารอื่นๆในบริเวณมีผู้คนเดิน ไปมาบ้างเล็กน้อย สื่อถึงความเงียบสงบ ไม่ วุ่นวาย

ตารางที่ 30 ตารางบันทึกแบบสังเกต องค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 5

เส้น			รูปร่าง			น้ำหนักอ่อน แก่			จุด		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	✓

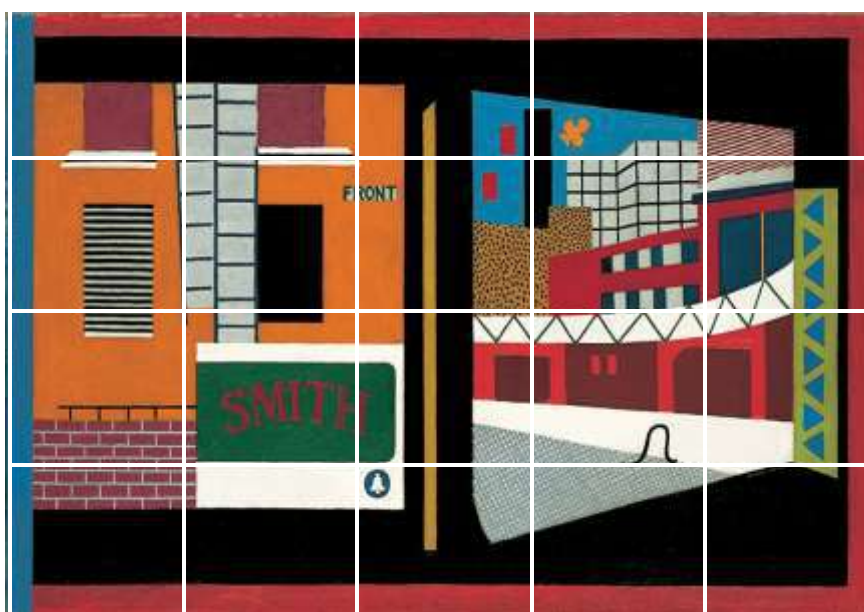
อภิปรายผล พบว่ารูปร่างรูปทรงถูกนำมาใช้ในระดั้มาก เป็นรูปสามเหลี่ยมที่เหลี่ยมของ อาคารและส่วนประกอบของรูปอาคารบริเวณด้านซ้าย – ขวา และบริเวณตอนกลางของภาพ เส้น ถูก นำมาใช้ในระดับมากเช่นกัน โดยการนำเส้นลักษณะต่างๆมาใช้ เช่น เส้นตรงแนวตั้ง แนวนอน เส้น

โค้ง บริเวณมุมอาคารพื้นถนนราวสะพาน เส้นสานบริเวณราวสะพานและในบางส่วนของอาคาร ด้านขวามือ น้ำหนักอ่อนแก่ใช้ในระดัปลานกลางพบในบริเวณอาคารด้านขวามือ โดยวางน้ำหนัก อยู่ด้านหน้า น้ำหนักเข้มด้านใน และอาคารตอนกลางขวามือโดยวางน้ำหนักสีขาวไว้ตอนหน้าถัดไป เป็นสีแดงและสีน้ำเงินในสุด ทำให้มองคูมิติกเข้าไปข้างใน

ตารางที่ 31 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ การจัดภาพ ภาพที่ 5

จัดแบบกระจายเต็มภาพ			จัดแบบมีจุดนำสายตา			จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพ		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-

อภิปรายผล พบว่าจัดแบบกระจายเต็มภาพในระดับมากสังเกตได้จากวางรูปอาคารซ้ายขวา ไร่ชิดขอบทั้งสองด้าน วางรูปอาคารสี่เหลี่ยมขนาดเล็กกว่าทับซ้อนไว้ด้านตอนกลางด้านหน้าและ ขวามือ จัดแบบมีจุดนำสายตาในระดับมาเช่นกัน ในบริเวณพื้นรูปหลังอาคารที่มีสีเข้มโดยเส้นเฉียง เส้นทแยง สร้างเป็นรูปอาคารสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมเป็นสะพาน แสดงส่วนประกอบของมุมอาคาร และพื้นถนน ในภาพนี้จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพในระดับมากด้วยเช่นกันพบในบริเวณพื้นหลัง รอบรูปอาคารสามเหลี่ยมด้านซ้ายและด้านหน้าตอนกลางภาพโดยระบายพื้นเป็นสีขาวทั้งหมด

ภาพที่ 9 ชื่อภาพ บ้าน และ ถนน (House and street), ค.ศ. 1931

ตารางที่ 32 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 6

เขียว	เหลือง	ส้ม	น้ำเงิน	ฟ้า	แดง	ชมพู	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	รวม
5	3	30	-	5	10	-	5	25	-	-	100

อภิปรายผล พบว่าชุดสีที่ใช้ในปริมาณมากที่สุด คือสีส้มร้อยละ 30 ปรากฏอยู่บนพื้นภาพ ด้านซ้ายมือ รองลงมาสีดำร้อยละ 25 พบบริเวณส่วนที่เป็นพื้นรูปวัตถุด้านซ้ายและพื้นหลังล้อมรอบ รูปอาคารทั้งสองด้าน สีแดงร้อยละ 25 พบในบริเวณพื้นรูปอาคารบริเวณด้านซ้ายมือและขวามือ บางส่วน

ตารางที่ 33 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ กลวิธีการระบายสีกลุ่มตัวอย่างภาพที่ 6

ระบายเรียบ	ระบายสร้างพื้นผิว	รวม
60	40	100

อภิปรายผล พบว่าปริมาณพื้นที่กลวิธีการระบายเรียบมีปริมาณมาก ร้อยละ 60 พบในบริเวณพื้นรูปอาคารทั้งสองด้าน และบริเวณพื้นหลังล้อมรอบอาคารบริเวณถนน ท้องฟ้า รองลงมา เป็นกลวิธีการระบายสร้างพื้นผิวมีร้อยละ 40 พบในบริเวณพื้นรูปอาคารบางส่วน โดยใช้เส้น ลักษณะต่างๆ เช่น เส้นตรงแนวตั้ง และแนวนอน สร้างพื้นผิวบริเวณผนังอาคารทั้งสองด้าน เส้นหยัก สร้างพื้นผิวแบ่งส่วนอาคารด้านขวามือ เส้นเฉียงสร้างพื้นผิวอาคารขวามือด้านบน เส้นสานสร้าง พื้นผิวบนถนน ใช้จุดสร้างพื้นผิวบริเวณผนังอาคารขวามือตอนกลาง

ตารางที่ 34 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ แนวคิด และเนื้อหา ภาพที่ 6

บรรยากาศเงียบสงบ ในเมือง			สถานที่พักผ่อน ในเมือง			เทคโนโลยีในเมือง			สถานที่ประทับใจ ต่างถิ่น		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	✓	-	-	-	-	✓	✓	-	-

อภิปรายผล พบว่า ใช้บรรยากาศเงียบสงบในเมือง สถานที่ประทับใจต่างถิ่น สถานที่พักผ่อนในเมืองในระดับมาก สังเกตได้จากเนื้อหาในภาพสื่อถึงบ้านและถนนรูปอาคารทั้งสอง

ด้านซ้ายขวา ดูเรียบสงบไม่ปรากฏผู้คนและยานพาหนะ รูปอาคารด้านขวาแสดงให้เห็นถึงอาคารหลายหลังวางทับซ้อนกันส่วนด้านซ้ายแสดงขยายใหญ่ในส่วนของอาคารที่ปักให้เด่นชัดขึ้น ส่วนเทคโนโลยีในเองพบในระดับน้อยเพราะไม่ปรากฏเด่นชัด

ตารางที่ 35 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ องค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 6

เส้น			รูปร่าง			น้ำหนักอ่อนแก่			จุด		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
-	✓	-	✓	-	-	-	✓	-	-	-	✓

อภิปรายผล พบว่ารูปร่างรูปทรงถูกนำมาใช้ในระดับมากในส่วนของอาคารทั้งสองด้านเป็นรูปร่างแบนเรียบ มีมิติบ้างเล็กน้อย เส้นถูกนำมาใช้ในระดับปานกลาง ได้แก่ เส้นตรงแนวตั้งแนวนอนบริเวณผนังอาคารทั้งสองด้าน เส้นसानบริเวณถนนหน้าอาคารด้านขวา เส้นหยักแสดงการแบ่งส่วนของอาคารด้านขวา เส้นเฉียงบริเวณส่วนบนของอาคารด้านขวา น้ำหนักอ่อนแก่ในระดับปานกลางบริเวณอาคารด้านขวา จุดอยู่ในระดับน้อย พบในบริเวณอาคารด้านขวาตอนกลางของภาพ

ตารางที่ 36 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ การจัดภาพกลุ่มตัวอย่างภาพที่ 6

จัดแบบกระจายเต็มภาพ			จัดแบบมีจุดนำสายตา			จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพ		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	-	-	✓	-	✓	-

อภิปรายผล พบว่าการจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพในระดับมาก สังกัดได้จากการวางรูปอาคารด้านซ้ายขวาไว้ชิดขอบทั้งสองด้าน วางรูปอาคารขนาดใหญ่เล็กทับซ้อนกัน จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพในระดับปานกลางในบริเวณพื้นที่หลังล้อมรอบรูปอาคารทั้งสองด้าน จัดแบบจุดนำสายตาในระดับน้อยบริเวณรูปอาคารด้านขวาวางรูปแนวทแยงใช้เส้นเฉียงวางตัวอาคารจากใหญ่บีบให้เล็กลง

ภาพที่ 10 ชื่อภาพ นิวยอร์ก มุ่งสู่ท้องฟ้า (New York elevated), ค.ศ. 1932

ตารางที่ 37 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสี ภาพที่ 7

เขียว	เหลือง	ส้ม	น้ำเงิน	ฟ้า	แดง	ชมพู	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	รวม
5	10	-	25	-	40	-	20	8	2	-	100

อภิปรายผล พบว่าชุดสีที่ใช้ในปริมาณพื้นที่มากที่สุดคือสีแดงร้อยละ 40 พบในบริเวณอาคารด้านซ้าย และขวามือของภาพ รองลงมาเป็นสีน้ำเงินร้อยละ 25 พบในบริเวณพื้นว่างในส่วนที่เป็นท้องฟ้าและถนน สีขาวร้อยละ 20 พบในบริเวณกลางภาพช่วยลดความเข้มสีแดงลง

ตารางที่ 38 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ กลวิธีการระบายสีกลุ่มตัวอย่างภาพที่ 7

ระบายเรียบ	ระบายสร้างพื้นผิว	รวม
70	30	100

อภิปรายผล พบว่าปริมาณพื้นที่กลวิธีการระบายเรียบมีปริมาณมากถึงร้อยละ 70 พบในบริเวณรูปอาคารซ้ายขวาสองข้างอาคารกลางภาพ พื้นว่างของภาพ รองลงมาเป็นกลวิธีการระบายสร้างพื้นผิวมีร้อยละ 30 สร้างพื้นผิวโดยใช้เส้นลักษณะต่างๆ สีเหลี่ยมรูปเล็ก - ใหญ่ จุดพบบริเวณผนังของรูปอาคารต่างๆ ใช้เส้นอิสระบริเวณท้องฟ้า

ตารางที่ 39 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ แนวคิด และเนื้อหาในกลุ่มตัวอย่างภาพที่ 7

บรรยากาศเงียบสงบ ในเมือง			สถานที่พักผ่อน ในเมือง			เทคโนโลยีในเมือง			สถานที่ประทับใจ ต่างถิ่น		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	✓	-	-	-	-	✓	✓	-	-

อภิปรายผล พบว่าบรรยากาศเงียบสงบในเมือง สถานที่ประทับใจต่างถิ่น และสถานที่พักผ่อนในเมืองในระดับมาก สังเกตได้จากเนื้อหาในภาพสื่อถึงเมืองนิวยอร์ก ซึ่งเป็นสถานที่ประทับใจของศิลปิน ประกอบกับบรรยากาศที่เป็นรูปอาคารหลายหลังวางทับซ้อนกันไม่ปรากฏผู้คนในอาคาร บริเวณถนนก็เงียบสงบไม่ปรากฏขบวนพาหนะใดๆ ส่วนเทคโนโลยีในเมืองอยู่ในระดับน้อย เพราะปรากฏชัดเจนในภาพ

ตารางที่ 40 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ องค์ประกอบในภาพกลุ่มตัวอย่างภาพที่ 7

เส้น			รูปร่าง			น้ำหนักอ่อน แก่			จุด		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
	✓		✓				✓				✓

อภิปรายผล พบว่าใช้รูปร่างรูปทรงในระดับมาก ในส่วนของรูปอาคารใช้รูปสี่เหลี่ยมขนาดต่างๆกันวางเรียงทับซ้อนกันทั่วภาพ รูปสี่เหลี่ยมเล็กๆบนผนังอาคารต่างๆ เส้นใช้ในระดับปานกลาง ลักษณะของเส้นที่ใช้ ได้แก่ เส้นตรงแนวนอนบริเวณรูปอาคารกลางภาพ เส้นหักบริเวณกลางภาพ ได้เส้นนอน น้ำหนักอ่อนแก่ในระดับปานกลางบริเวณรูปแท่งก้นน้ำด้านหน้าอาคารกลางภาพและบริเวณท้องฟ้า จุดพบในระดับน้อยบริเวณกลางภาพบนรูปอาคาร

ตารางที่ 41 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ การจัดภาพกลุ่มตัวอย่างภาพที่ 7

จัดแบบกระจายเต็มภาพ			จัดแบบมีจุดนำสายตา			จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพ		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓	-	-	-	✓	-	-	-	✓

อภิปรายผล พบว่ามีการจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพในระดับมาก สังเกตได้จากการวางรูปอาคารซ้ายขวาไว้ชิดขอบทั้งสองด้าน วางรูปอาคารขนาดใหญ่เล็กทับซ้อนกัน โดยอาคารเล็กอยู่ใกล้อาคารขนาดใหญ่อยู่ไกล จัดแบบมีจุดนำสายตาระดับปานกลาง สังเกตได้จากเส้นเฉียงของอาคารด้านซ้ายขวาและเส้นของถนนที่เล็กและแคบลง จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพระดับปานกลาง พบในบริเวณพื้นถนนและท้องฟ้า

ภาพที่ 11 ชื่อภาพ ทิวทัศน์โรงไฟฟ้า (Landscape with Garage Lights), ค.ศ. 1931

ตารางที่ 42 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ชุดสีกลุ่มตัวอย่างภาพที่ 8

เขียว	เหลือง	ส้ม	น้ำเงิน	ฟ้า	แดง	ชมพู	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	รวม
2	30	8	20	7	-	-	3	15	-	15	100

อภิปรายผล พบว่าชุดสีที่ใช้ในปริมาณพื้นที่มากที่สุดคือสีเหลืองร้อยละ 30 ของพื้นที่ปรากฏอยู่บนบริเวณพื้นรอบรูปทรงกระบอกของหัวจ่ายแก๊สน้ำมันและบริเวณตอนบนของภาพตัดจากท้องฟ้า รongลงมาเป็นสีน้ำเงินคิดเป็นร้อยละ 20 ของพื้นที่ พบในบริเวณท้องฟ้าด้านบน พื้นน้ำด้านขวามือ และส่วนประกอบหลังคาอาคารด้านซ้าย และบริเวณรูปหัวจ่ายแก๊สน้ำมัน

ตารางที่ 43 ตารางบันทึกการวิเคราะห์ กลวิธีการระบายสี ภาพที่ 8

ระบายเรียบ	ระบายสร้างพื้นผิว	รวม
60	40	100

อภิปรายผล พบว่ากลวิธีการระบายเรียบมีปริมาณมากที่สุดร้อยละ 60 พบในบริเวณรูปอาคารต่างๆ ท้องฟ้า รูปวัตถุสิ่งของต่างๆ และบริเวณพื้นที่ล้อมรอบรูป รongลงมาเป็นกลวิธีการระบายแบบสร้างพื้นผิวมีร้อยละ 40 โดยใช้เส้นลักษณะต่างๆ สร้างพื้นผิวบริเวณผนังอาคาร พื้นน้ำ ใช้จุดสร้างพื้นผิวบริเวณพื้นด้านบนและด้านหน้าของภาพ

ตารางที่ 44 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ แนวคิด และเนื้อหา ภาพที่ 8

บรรยากาศเรียบสงบ ในเมือง			สถานที่พักผ่อน ในเมือง			เทคโนโลยีในเมือง			สถานที่ประทับใจ ต่างถิ่น		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
	✓				✓	✓			✓		

อภิปรายผล พบว่าศิลปินใช้เทคโนโลยีในเมืองในระดับมาก สังเกตได้จากภาพวัตถุต่างๆ ที่แสดงความเป็นเทคโนโลยีอย่างชัดเจน เช่นเสาไฟฟ้าแรงสูง เครื่องจักรกลของรถยนต์ ไฟฟ้าตามบ้านเรือน พลังงานแสงจากโคมไฟ เทคโนโลยีของหัวจ่ายแก๊สน้ำมัน ซึ่งเป็นสถานที่ประทับใจต่างถิ่น พบในระดับมากเช่นกัน เพราะเนื้อหาในภาพเป็นทิวทัศน์โรงไฟฟ้า ดังกล่าว

ตารางที่ 45 ตารางบันทึกแบบสังเกต องค์ประกอบในภาพ ภาพที่ 8

เส้น			รูปร่าง			น้ำหนักอ่อนแก่			จุด		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓			✓				✓			✓	

อภิปรายผล พบว่าใช้รูปร่าง รูปทรงในระดับมากที่สุดสังเกตได้จากรูปของอาคารสามเหลี่ยมสี่เหลี่ยม ด้านซ้ายของภาพ รูปของเครื่องจักรกล เรือยนต์ บริเวณด้านบนขวา รูปสามเหลี่ยมของเสาไฟฟ้าแรงสูงบริเวณด้านบนซ้าย รูปทรงกลม ทรงกระบอกของเครื่องหัวจ่ายแก๊สน้ำมันบริเวณตอนกลางด้านหน้าภาพ รูปทรงกลมของโคมไฟด้านบนขวาของภาพ เส้นใช้ในระดั้มาก ได้แก่ เส้นตรงแนวนอนบริเวณผนังอาคารด้านขวา เส้นเฉียงของสายไฟฟ้าด้านบนซ้าย เส้นโค้งของโคมไฟด้านบนขวา เส้นตรงแนวตั้งของเสาไฟฟ้าขนาดต่างๆ เส้นประบริเวณผนังอาคารด้านซ้ายและบริเวณพื้นน้ำตอนบนขวา จุดพบในระดับปานกลาง พบในบริเวณตอนกลางบนของภาพและตอนล่างด้านหน้าของภาพ

ตารางที่ 46 ตารางบันทึกแบบวิเคราะห์ การจัดภาพ ภาพที่ 8

จัดแบบกระจายเต็มภาพ			จัดแบบมีจุดนำสายตา			จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพ		
มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
✓				✓			✓	

อภิปรายผล พบว่ามีการจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพในระดับมาก วางรูปอาคารขนาดต่างๆ ไว้ชิดด้านซ้ายเรียงต่อกัน วางรูปเครื่องหัวจ่ายแก๊สน้ำมันไว้บริเวณด้านหน้า เว้นพื้นว่างบริเวณรอบๆ หัวจ่ายแก๊สน้ำมัน การจัดแบบมีจุดนำสายตาพบในระดับปานกลาง โดยวางรูปเครื่องจักรกล เรือยนต์ไว้ด้านในสุดให้มีขนาดเล็กลง

สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ผลงานจิตรกรรม ของ สจวร์ต เดวิส จำนวน 8 ชิ้น
ตารางที่ 47 แสดงการสังเคราะห์ข้อมูล แนวคิด เนื้อหา

ภาพที่	บรรยากาศเงียบสงบ			สถานที่พักผ่อนในเมือง			เทคโนโลยีในเมือง			สถานที่ประทับใจต่างถิ่น		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
1	✓			✓					✓	✓		
2	✓			✓					✓	✓		
3	✓					✓			✓	✓		
4	✓					✓			✓	✓		
5		✓		✓				✓		✓		
6	✓			✓					✓	✓		
7	✓					✓			✓	✓		
8		✓				✓	✓			✓		
รวม	6	2	-	4	-	4	1	1	6	8	-	-
ร้อยละ	75	25	-	50	-	50	1.25	1.25	75	100	-	-

อภิปรายผล จากการสังเคราะห์ แนวคิดและเนื้อหาผลงานจิตรกรรมทั้ง 8 ภาพ พบว่า ใช้สถานที่ประทับใจต่างถิ่นในระดับมากจำนวน 8 ภาพคิดเป็นร้อยละ 100 บรรยากาศเงียบสงบในเมืองในระดับมากจำนวน 6 ภาพคิดเป็นร้อยละ 75 และในระดับปานกลางจำนวน 2 ภาพคิดเป็นร้อยละ 25 สถานที่พักผ่อนในเมืองระดับมากจำนวน 4 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 50 ระดับน้อยจำนวน 4 ภาพคิดเป็นร้อยละ 50 เทคโนโลยีในเมืองระดับมาก จำนวน 1 ภาพคิดเป็นร้อยละ 12.5 ระดับปานกลางจำนวน 1 ภาพคิดเป็นร้อยละ 12.5 และระดับน้อยจำนวน 6 ภาพคิดเป็นร้อยละ 75

สรุปได้ว่า สจวร์ต เดวิส ใช้สถานที่ประทับใจต่างถิ่นและบรรยากาศเงียบสงบในเมืองในระดับมากที่สุด สังเกตได้จาก เนื้อหาในภาพส่วนใหญ่เป็นสถานที่ประทับใจต่างถิ่น ได้แก่ ร้านกาแฟ ท่าเรือ เมืองนิวยอร์ก เป็นต้น ประกอบกับบรรยากาศเงียบสงบในเมืองที่สังเกตว่าในภาพเมืองไม่มีผู้คนสัญจรไปมา ไม่มีขบวนพาหนะ จึงทำให้บรรยากาศดูเงียบสงบ

ตารางที่ 48 แสดงการสังเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบในภาพ

ภาพที่	เส้น			รูปร่าง			น้ำหนักอ่อนแก่			จุด		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
1		✓		✓				✓				✓
2		✓		✓				✓				✓
3	✓			✓				✓				✓
4	✓			✓				✓				✓
5		✓		✓				✓				✓
6	✓			✓				✓				✓
7		✓		✓				✓				✓
8		✓		✓				✓				✓
รวม	3	5	-	8	-	-	-	8	-	-	-	8
ร้อยละ	37.5	62.5	-	100	-	-	-	100	-	-	-	100

อภิปรายผล จากการสังเคราะห์องค์ประกอบในภาพในผลงานจิตรกรรมทั้งหมด 8 ภาพ พบว่า รูปร่าง เป็นองค์ประกอบที่พบในระดับมากที่สุดทั้ง 8 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 น้ำหนักอ่อนแก่พบในระดับปานกลางทั้ง 8 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 100 เส้นพบในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 37.5 ระดับปานกลางจำนวน 5 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 62.5 และจุดพบในระดับน้อย ทุกๆภาพคิดเป็นร้อยละ 100

สรุปได้ว่า สจวร์ต เดวิส ใช้รูปร่างเป็นองค์ประกอบในระดับมากที่สุด ได้แก่ รูปสามเหลี่ยมสี่เหลี่ยมของอาคารต่างๆ ในเมือง องค์ประกอบเส้นใช้ในระดับรองลงมา ได้แก่ เส้นตรงแนวตั้ง แนวอน เส้นหยัก เส้นอิสระ ใช้ในการสร้างพื้นผิว บนผนังอาคาร บริเวณท้องฟ้าและบริเวณพื้นถนนใช้น้ำหนักอ่อนแก่ในระดับปานกลาง โดยใช้ในบางส่วนของภาพ เช่น การวางน้ำหนักอ่อนไว้ด้านหน้า น้ำหนักเข้มอยู่ด้านหลัง น้ำหนักเข้มอยู่ด้านหน้า น้ำหนักอ่อนอยู่ด้านหลัง ทำให้มองดูมีมิติลึกเข้าไปข้างใน ใช้จุดในระดับน้อยใช้ในการสร้างพื้นผิว บริเวณพื้นบางส่วน

ตารางที่ 49 แสดงการสังเคราะห์ข้อมูลการจัดภาพ

ภาพที่	จัดแบบกระจายเต็มภาพ			จัดแบบมีจุดนำสายตา			จัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพ		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
1		✓			✓			✓	
2	✓					✓	✓		
3	✓					✓	✓		
4	✓					✓	✓		
5	✓				✓		✓		
6	✓					✓		✓	
7	✓			✓					✓
8	✓				✓			✓	
รวม	7	1	-	1	3	4	4	3	1
ร้อยละ	87.5	12.5	-	12.5	37.5	50	50	37.5	12.5

อภิปรายผล การสังเกตการจัดภาพในผลงานจิตรกรรมทั้งหมด 8 ภาพ พบว่า การจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพถูกนำมาใช้ในระดั้มาก จำนวน 7 ภาพ คิดเป็นร้อยละ 87.5 ระดับปานกลางจำนวน 1 ภาพคิดเป็นร้อยละ 12.5 ระดับปานกลาง 3 ภาพคิดเป็นร้อยละ 37.5 ระดับน้อยจำนวน 4 ภาพคิดเป็นร้อยละ 50 การจัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพพบในระดั้มากจำนวน 4 ภาพคิดเป็นร้อยละ 50 ระดับปานกลางจำนวน 3 ภาพคิดเป็นร้อยละ 37.5 ระดับน้อยจำนวน 1 ภาพคิดเป็นร้อยละ 12.5

สรุปได้ว่า สจวร์ต เควิส ใช้การจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพในระดั้มาก ได้แก่ การวางแบบอาคารต่างๆ ไว้ชิดขอบซ้ายขวาทั้งสองด้าน วางรูปอาคารให้ทับซ้อนกันทั่วทั้งภาพ โยอาคารที่มีขนาดเล็กอยู่ด้านหลัง และอาคารที่มีขนาดใหญ่กว่าอยู่ด้านหน้า การจัดแบบมีจุดนำสายตาใช้ในระดั้มาก โดยใช้เส้นทแยงนำสายตา วางรูปอาคาร เส้นของถนน เป็นต้น การจัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพในระดั้มากเช่นกัน ได้แก่ วางรูปอาคารห่างจากขอบทั้งสี่ด้านให้รูปภาพอยู่บริเวณกลางภาพ โดยเน้นบริเวณรูป ใช้ชุดสีอ่อน บริเวณพื้นใช้ชุดสีเข้ม หรือบริเวณรูปใช้ชุดสีเข้มบริเวณพื้นใช้ชุดสีอ่อน

ตารางที่ 50 แสดงการสังเคราะห์ข้อมูลการใช้ชุดสี

ภาพที่	เขียว	เหลือง	ส้ม	น้ำเงิน	ฟ้า	แดง	ชมพู	ขาว	ดำ	เทา	น้ำตาล	รวม
1	10	3	-	2	30	-	40	2	13	-	-	100
2	5	45	-	32	3	2	-	10	3	-	-	100
3	-	-	-	37	-	20	-	35	8	-	-	100
4	5	5	10	5	5	5	3	20	40	-	2	100
5	-	2	5	20	5	10	-	53	-	-	5	100
6	5	3	30	-	9	20	-	-	25	8	-	100
7	5	10	-	25	-	30	-	20	8	2	-	100
8	2	10	8	20	7	-	-	3	15	-	15	100
รวม	32	98	53	141	59	87	43	143	112	10	22	
เฉลี่ย	4	12.25	6.62	17.62	7.37	10.87	5.37	17.87	14	1.25	2.75	

อภิปรายผล ชุดสี พบว่า ชุดสีที่ใช้ในผลงานจิตรกรรมทั้ง 8 ภาพ มีจำนวน 11 สี สีที่ใช้บ่อย เรียงลำดับจากมากสุดไปหาน้อยที่สุดมีดังนี้ สีขาว คิดเป็นร้อยละ 17.87 สีน้ำเงินคิดเป็นร้อยละ 17.62 สีดำคิดเป็นร้อยละ 14 สีเหลืองคิดเป็นร้อยละ 12.25 สีแดงคิดเป็นร้อยละ 10.87 สีฟ้าคิดเป็นร้อยละ 7.37 สีส้มคิดเป็นร้อยละ 6.62 สีชมพูคิดเป็นร้อยละ 5.37 สีเขียวคิดเป็นร้อยละ 4 สีน้ำตาลคิดเป็นร้อยละ 2.75 และสีเทาคิดเป็นร้อยละ 1.25

สรุปได้ว่า ศิลปินต้นแบบใช้ชุดสีทั้งหมด 11 สี ได้แก่ สีเขียว เหลือง ส้ม น้ำเงิน ฟ้า แดง ชมพู ขาว ดำ เทา น้ำตาล โดยใช้สีขาวบ่อยที่สุด พบในทุกภาพ รองมาเป็นสีน้ำเงิน ดำ เหลือง แดง ฟ้า ส้ม ชมพู เขียว น้ำตาล และเทาตามลำดับ

ตารางที่ 51 แสดงการสังเคราะห์ข้อมูลกลวิธีการระบายสี

ภาพที่ 1	ระบายเรียบ	ระบายสร้างพื้นผิว	รวม
1	70	30	100
2	70	30	100
3	75	25	100
4	90	10	100
5	60	40	100
6	60	40	100
7	80	20	100
8	60	40	100
รวม	565	235	
ร้อยละ	70.62	29.37	

อภิปรายผล กลวิธีการระบายสีที่ใช้ในระดับที่มากที่สุดในผลงานจิตรกรรมทั้ง 8 ภาพ คือกลวิธีการระบายเรียบคิดเป็นร้อยละ 70.62 รองลงมา คือ กลวิธีการระบายสร้างพื้นผิวคิดเป็นร้อยละ 29.37

สรุปได้ว่า กลวิธีการระบายสีที่ใช้ในปริมาณมากคือ กลวิธีการระบายเรียบ ใช้ระบายบริเวณรูปอาคารวัตถุต่างๆ และบริเวณพื้น กลวิธีการระบายแบบสร้างพื้นผิว ใช้ในปริมาณรองลงมา โดยใช้เส้นลักษณะต่างๆ รูปเรขาคณิต สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม จุด สร้างพื้นผิว บริเวณบางส่วนของผนังอาคาร ถนน ท้องฟ้า เป็นต้น

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากภาพกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 ภาพ ของ สจวร์ต เดวิส ระหว่าง ค.ศ. 1928-1932 ประเด็นแนวคิดและเนื้อหา พบว่า มีแนวคิดจากสถานที่ประทับใจต่างถิ่น มากที่สุด รองลงมาคือบรรยากาศเงียบสงบในเมือง สถานที่พักผ่อนในเมืองและเทคโนโลยีในเมืองตามลำดับ ประเด็นองค์ประกอบในภาพ พบว่า องค์ประกอบที่เป็นรูปร่างใช้ในระดับมากที่สุด รองลงมาใช้น้ำหนักอ่อนแก่ เส้น และจุดตามลำดับ ประเด็นการจัดภาพ พบว่า การจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพใช้ในระดับมาก รองลงมาจัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพและจัดแบบใช้จุดนำสายตาตามลำดับ ประเด็นชุดสี พบว่า สีที่ใช้บ่อยในทุกๆ ภาพได้แก่ สีขาว น้ำเงินดำ เหลือง แดง ฟ้ำ ส้ม ชมพู เขียว น้ำตาล และเทาตามลำดับ ซึ่งเป็นสีสด ประเด็นกลวิธีการระบายสี พบว่า การระบายสีเรียบใช้ในระดับมากที่สุด และระบายสร้างพื้นผิวรองลงมา

ผลการสร้างผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 1

จากการศึกษาวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928 – 1932 จำนวน 8 ภาพ และนำผลจากการสังเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างตามประเด็นที่ศึกษา ได้แก่ แนวคิด เนื้อหา องค์ประกอบในภาพ การจัดภาพ ชุดสี และกลวิธีการระบายสี ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์มาพัฒนาสร้างสรรค์เป็นผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบตามแบบของผู้วิจัย เพื่อเป็นเครื่องมือภาพประกอบการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับทิวทัศน์สิ่งก่อสร้างในเมืองโคราช เป็นผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 1 จำนวน 4 ภาพ โดยมีรายละเอียดและภาพผลงานสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ภาพที่ 1	ภาพประตูอีสาน	ขนาด 40 x 60 ซม.
2. ภาพที่ 2	ภาพลำตะคอง	ขนาด 40 x 60 ซม.
3. ภาพที่ 3	ภาพโรงไฟฟ้า	ขนาด 40 x 60 ซม.
4. ภาพที่ 4	ภาพความศรัทธา	ขนาด 40 x 60 ซม.

ภาพที่ 12 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1 ชื่อภาพ ประตูอีสาน สีอะคริลิกบนผ้าใบ 40 x 60 cm.

แนวคิดและเนื้อหา

เป็นทิวทัศน์เมืองที่ใช้บรรยากาศเงียบสงบในเมืองโคราช ซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างอาคารตึกสูง ประกอบด้วยสถานที่พักผ่อนในบริเวณสวนท่าน้าวสุรนารี และสวนสุขภาพของสถาปัตยกรรมรูปแค้น ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ประตูสู่อีสานและเอกลักษณ์สำคัญคือประติมากรรมท้าวสุรนารี วีรสตรีของประเทศไทยเมืองโคราช แสดงถึงความประทับใจในความกล้าหาญในการนำนักศึกษาออกสู้เอกราชคืนจากข้าศึก ป้ายไฟจราจร เสาไฟฟ้า และกั้นพหลัณพหลัณงานทดแทนและพหลัณงานสะอาดเป็นเครื่องหมายของเทคโนโลยีในเมืองโคราช สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ซึ่งในภาพที่สร้างสรรค์ไม่มีผู้คนสัญจร ไม่มียานพาหนะ ทำให้บรรยากาศเงียบสงบ

องค์ประกอบในภาพ

รูปร่างรูปทรงที่สร้างสรรค์มีลักษณะแบนเรียบ ในบริเวณพื้นที่ส่วนใหญ่ของภาพ รูปร่างรูปทรงเรขาคณิตพบในตัวอาคารตึกสูง อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี สะพาน กั้นพหลัณพหลัณ เสาไฟฟ้า โดยการใช้เส้นตรงทั้งแนวตั้ง แนวนอน และเส้นทแยง เส้นโค้งเล็กน้อยเป็นบางส่วน น้ำหนักอ่อนแก่พบในบริเวณอาคารตึกสูง เล่นระดับอ่อนแก่ เพื่อแสดงมิติของสถาปัตยกรรมอาคารตึกสูง การจุดพบในปริมาณน้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน คือการก่อสร้างสรรค์ด้วยรูปร่างรูปทรง เป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมและระยะมิติของการใช้น้ำหนักอ่อนแก่

การจัดภาพ

แบบกระจายเต็มภาพ พบมากในภาพ ซึ่งเป็นสิ่งก่อสร้างสถาปัตยกรรม อาคารตึกสูง สะพาน โรงงาน อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี โรงไฟฟ้า กั้นพหลัณพหลัณ จุดนำสายตาพบในบริเวณด้านบนซ้ายมือของภาพ ผลงานประติมากรรมท่าน้าวสุรนารีอยู่ด้านหน้าซุ้มประตูชุมพลด้านหลัง การเว้นพื้นที่รอบภาพมีน้อย สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปินคือการจัดวางภาพแบบกระจายเต็มภาพในลักษณะซ้ำซ้อนเป็น ระดับมิติ

ชุดสี

ได้มีการใช้ชุดสีครบตามผลงานต้นแบบของศิลปิน ในผลงานสร้างสรรค์ได้นำสีเหลืองมาใช้ในปริมาณมากที่สุด ส่วนสีขาวใช้น้อยและได้นำชุดสีมาใช้ทั้งหมดคือ สีเหลืองบริเวณอาคารตึกสูงด้านซ้ายและขวา ส่วนสีส้มแดง น้ำเงิน ฟ้า แดง ชมพู ดำ เทา น้ำตาลและขาวตามลำดับ เพื่อสื่อตามลักษณะสถาปัตยกรรมที่อยู่ในตำแหน่งระยะใกล้ไกล

กลวิธีการบายสี

การระบายสีเรียบในตำแหน่งบริเวณอาคารตึกสูง ทั้งประติมากรรมท้าวสุรนารี และสถาปัตยกรรมรูปแค้น สะพาน เครื่องปั้นดินเผาผ่านเกวียน กั้นพหลัณพหลัณ การสร้างพื้นผิว มีปริมาณ

น้อยในพื้นที่ของชุมชนชุมพล สถาปัตยกรรมสอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน คือกลวิธีระบายสีเรียบซึ่งใช้ในบริเวณรูปอาคาร สถาปัตยกรรมในรูปแบบต่างๆ

ภาพที่ 13 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 1 ชื่อภาพ ลำตะคอง สีอะคริลิกบนผ้าใบ 40 x 60 cm.

แนวคิดและเนื้อหา

บรรยากาศเงียบสงบของเมืองโคราช สื่อสร้างสรรค์ภาพด้วยลำตะคอง เชื้อนเก็บน้ำของจังหวัดนครราชสีมา ซึ่งใช้ประโยชน์จากน้ำลำตะคองทั้งจังหวัด และยังเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจได้ โดยบริเวณรอบเขื่อนลำตะคอง มีความงามของธรรมชาติ บรรยากาศร่มรื่นงดงาม รวมถึงปราสาทหินพิมาย สถาปัตยกรรมตามความเชื่อด้านศาสนาของขอม ที่ยังมีร่องรอยทางประวัติศาสตร์ให้ศึกษา ส่วนเทคโนโลยีในเมืองโคราช สื่อได้ด้วยกังหันพลังลม พลังงานสะอาด ถังน้ำประปาปั้มน้ำจากลำตะคอง เพื่อหล่อเลี้ยงชีวิตคนโคราชทั้งจังหวัด สถานที่ประทับใจสื่อความหมายได้โดยมีสวนสุขภาพ ประติมากรรมรูปแคน “ประตู่อีสาน” และเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ปราสาทหินพิมาย สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ในการใช้สถานที่ประทับใจต่างกัน โดยใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ที่ประทับใจในการสื่อความหมาย

องค์ประกอบในภาพ

รูปร่างรูปทรงพบในปริมาณมากของสิ่งก่อสร้างทั้งซ้าย ขวา ทั้งรูปร่าง รูปทรงของถังน้ำประปา หลัทธิโลเมตร ปราสาทหินพิมาย ประติมากรรมรูปแคน กังหันพลังลม เครื่องปั้นดินเผา

ด้านเกวียน อาคารตึกสูง เส้นที่ใช้มีทั้งแนวตั้ง แนวนอน และเส้นทแยงซึ่งมีปริมาณน้อย น้ำหนักอ่อนแก่ใช้ในระดับมาก พบในบริเวณเขื่อนน้ำลำตะคองและถ้ำน้ำประปา เครื่องปั้นดินเผาด้านเกวียน วิธีการจุ่มมีพื้นที่น้อยบริเวณปราสาทหินพิมาย สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ที่ใช้น้ำหนักอ่อนแก่ใช้ในระดับกลาง โดยวางน้ำหนักอ่อนอยู่ด้านหน้าของภาพ เพื่อทำให้เกิดระยะของมิติลึกเข้าไปภายใน

การจัดภาพ

แบบกระจายเต็มภาพด้วยปริมาณของสิ่งก่อสร้าง สถาปัตยกรรมเขื่อนลำตะคองด้านล่าง ถ้ำน้ำประปาด้านขวา ประติมากรรมรูปแคน “ประตูลู่อีสาน” ด้านซ้าย และปราสาทหินพิมายด้านบน ซ้ายอาคารตึกสูงด้านขวาบน เครื่องปั้นดินเผาด้านเกวียน หลักกิโลเมตรบริเวณกลางภาพ จุดนำสายตาของเขื่อนลำตะคอง ผู้การจัดภาพไปสู่ปราสาทหินพิมาย และกั้นหลังลมที่อยู่ไกลออกไป ส่วนการเว้นพื้นที่รอบภาพ มีพื้นที่น้อยด้วยสีฟ้า แสดงถึงน้ำของเขื่อนลำตะคองมีความสำคัญต่อวิถีชีวิตเมืองโคราช ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน คือการจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพ ด้วยการจัดวางอาคารสิ่งก่อสร้างต่างๆ ไว้ชิดขอบทั้งซ้ายขวาทับซ้อนกัน ลักษณะขนาดทั้งเล็กและใหญ่

ชุดสี

สีฟ้าได้นำมาใช้ปริมาณมาก และโดยรวมของภาพ ใช้ในส่วนของเขื่อนลำตะคอง สีเหลืองส้มใช้บริเวณประติมากรรมรูปแคน “ประตูลู่อีสาน” อาคารตึกสูงด้านบนและซ้าย สีขาวในบริเวณหลักกิโลเมตรและถ้ำน้ำประปา กั้นหลังลม มีความสอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ซึ่งใช้ชุดสีทั้งหมด 11 สี

กลวิธีระบายสี

ใช้การระบายสีเรียบเป็นส่วนใหญ่ ได้แก่เขื่อนลำตะคอง หลักกิโลเมตร ถ้ำน้ำประปา ประติมากรรมรูปแคน “ประตูลู่อีสาน” เครื่องปั้นดินเผาด้านเกวียน อาคารตึกสูง สิ่งก่อสร้าง การสร้างพื้นผิวมีปริมาณน้อย คือบริเวณปราสาทหินพิมาย สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ด้านกลวิธีระบายสีแบบสร้างพื้นผิว โดยใช้เส้นลักษณะต่างๆ รูปทรงเรขาคณิต สามเหลี่ยม วงกลม จุดสร้าง

ภาพที่ 14 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3 ชื่อภาพ โรงไฟฟ้า สีอะคริลิกบนผ้าใบ 40 x 60 cm.

แนวคิดและเนื้อหา

บรรยากาศเงียบสงบเมืองโคราช สื่อแสดงด้วยสิ่งก่อสร้าง ประติมากรรมรูปแคน “ประตู่สู่อีสาน” ปราสาทหินพิมาย โรงไฟฟ้า อาคารตึกสูง และประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ซึ่งเป็นสิ่งยึดถือ เคารพศรัทธาต่อความกล้าหาญวีรสตรีเมืองโคราช และเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เทคโนโลยีเมืองโคราช สื่อได้ด้วยโรงไฟฟ้า ทำให้ท้องถิ่น ชุมชน สังคม เมืองโคราชได้เจริญพัฒนา ก้าวหน้ามาจนถึงทุกวันนี้ เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ศิลปะแห่งภูมิปัญญาท้องถิ่นนอกจากจะถ่ายทอดฝีมือด้านศิลปะแล้ว สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี และเป็นสถานที่ประทับใจของเมืองโคราช สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปินด้านบรรยากาศเงียบสงบในเมือง ซึ่งไม่มีผู้คนสัญจรไปมา ไม่มีขบวนพาหนะทำให้บรรยากาศดูสงบเงียบ

องค์ประกอบในภาพ

รูปร่าง รูปทรงแบบเรียบมีบริเวณมาก พบทั่วไปในภาพ อาคารตึกสูง ปราสาทหินพิมาย โรงไฟฟ้า เครื่องปั้นดินเผาและประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี การใช้เส้นในภาพมีลักษณะทั้งแนวตั้งและแนวนอน มีเส้นหักปริมาณน้อยของปราสาทหินพิมาย น้ำหนักอ่อนแก่พบน้อย การจุดพบในบริเวณอาคารตึกสูงปริมาณน้อย สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ด้านการใช้รูปร่าง รูปทรง เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดภาพทั้งรูปร่าง รูปทรง สามเหลี่ยม ของอาคารต่างๆ

การจัดภาพ

จัดแบบกระจายเต็มภาพมาก ทั้งอาคารตึกสูงประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ปราสาทหิน พิมาย จุดนำสายตาโรงไฟฟ้าตอนกลางภาพ เบื้องหลังเป็นภาพอาคารตึกสูง สะท้อนถึงความเจริญด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้วยภาพเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ซึ่งเป็น ภูมิปัญญาท้องถิ่นเมืองโคราช ปรากฏให้เห็นด้วยสีของท้องฟ้า สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ด้านการจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพ ได้แก่การจัดวางรูปอาคารตึกสูงต่างๆ ชิดติดขอบทั้งสองด้าน วางรูปอาคารให้ทับซ้อนกัน

ชุดสี

สีส้มนำมาใช้ในปริมาณมาก เพื่อสื่อถึงความตื่นตัว มีชีวิตชีวาของเมืองโคราช และสีส้มเป็นสีประจำจังหวัดนครราชสีมา ในภาพได้ใช้ชุดสีครบทั้ง 11 สี ได้แก่ สีเขียว เหลือง ส้ม น้ำเงิน ฟ้า แดง ชมพู ขาว ดำ เทา น้ำตาล สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ที่ใช้ชุดสีครบทั้ง 11 สี

กลวิธีระบายสี

วิธีการระบายสีเรียบเป็นส่วนใหญ่ ทั้งอาคารตึกสูง ประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ปราสาทหินพิมาย ประติมากรรมรูปแคน “ประตู่อีสาน” มีการสร้างพื้นผิวเล็กน้อย บริเวณช่วงหน้าอาคารตึกสูง สีน้ำตาลสอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ด้านกลวิธีระบายสีเรียบ ที่ใช้ระบายบริเวณรูปอาคารตึกสูง สถาปัตยกรรมต่างๆ

ภาพที่ 15 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 4 ชื่อภาพ ความศรัทธา สีอะคริลิกบนผ้าใบ 40 x 60 cm.

แนวคิดและเนื้อหา

บรรยากาศเงียบสงบในเมืองโคราช นำแรงบันดาลใจสู่การสร้างสรรค์ผลงาน โดยสื่อผ่าน ประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ซึ่งเป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจของคนโคราชที่เคารพศรัทธาวิรสตรีด้าน ความกล้าหาญในการต่อสู้กับข้าศึกเพื่อเอกราชของชาติ ชุ่มประตูลงมรดก สถานที่พักผ่อน ได้แก่ภาพ ประติมากรรมรูปคน “ประตูลู่อีสาน” ในบริเวณเป็นสวนสุขภาพที่สวยงาม ร่มรื่น ด้านเทคโนโลยีแทนด้วย ภาพโรงไฟฟ้า ซึ่งเป็นหัวใจหลักของการพัฒนาเมืองโคราช อาคารตึกสูงเสียดฟ้าพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สอดแทรกด้วยพลังแห่งความเชื่อ ศรัทธาต่อศาสนาและภูมิปัญญาท้องถิ่นเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน สถานที่ ประทับใจต่างถิ่นที่สร้างบรรยากาศเงียบสงบในเมือง แต่มีเสน่ห์ดึงดูดน่าสนใจจากภูมิปัญญาท้องถิ่น

องค์ประกอบในภาพ

รูปร่าง รูปทรงแบนเรียบมีปริมาณมาก ชุ่มประตูลงมรดก ประติมากรรมอนุสาวรีย์ ท้าวสุรนารี อาคารตึกสูงทั้งซ้ายขวา ประติมากรรมรูปคน “ประตูลู่อีสาน” โรงไฟฟ้า กำแพงเมืองนครราชสีมา เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน การใช้เส้นมีทั้งเส้นทแยงของเสาไฟฟ้าและอาคารตึกสูง เส้นตรงทั้งแนวตั้ง แนวนอน ด้านน้ำหนักอ่อนแก่ สถาปัตยกรรมอยู่ด้านหน้าใช้สีอ่อน และสีแก่บริเวณอาคารตึกสูงที่อยู่ ไกลออกไป การจุดใช้ปริมาณน้อยด้านซ้ายล่าง สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ด้านการใช้ รูปร่าง รูปทรง เป็นองค์ประกอบหลัก ได้แก่ รูปร่าง รูปทรงแบบต่างๆ ในลักษณะทับซ้อน

การจัดภาพ

การจัดแบบกระจายเต็มภาพ อาคารตึกสูงทั้งซ้ายขวา ประติมากรรมรูปคน “ประตูลู่ อีสาน” โรงไฟฟ้า ประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี เครื่องปั้นดินเผาด่าน มีการนำสายตาผ่าน “ประตูลู่อีสาน” ประติมากรรมรูปคน ไปสู่ ประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ซึ่งมีชุ่มประตูลงมรดก อยู่ด้านหลังสุด อาคารตึกสูงอยู่ด้านซ้ายและขวา และเว้นพื้นที่รอบภาพน้อย สอดคล้องกับผลงาน ต้นแบบของศิลปิน ในการจุดแบบมีจุดนำสายตา ใช้เส้นตรง เส้นทแยงนำสายตา

ชุดสี

สีส้มนำมาใช้ในปริมาณมาก เพื่อสื่อถึงความตื่นตัว มีชีวิตชีวาของเมืองโคราช และสีส้ม เป็นสีประจำจังหวัดนครราชสีมา ในภาพได้ใช้ชุดสีครบทั้ง 11 สี ได้แก่ สีเขียว เหลือง ส้ม น้ำเงิน ฟ้า แดง ชมพู ขาว ดำ เทา น้ำตาล สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ที่ใช้ชุดสีครบทั้ง 11 สี

กลวิธีระบายสี

วิธีการระบายสีเรียบเป็นส่วนใหญ่ ทั้งอาคารตึกสูง ประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ปราสาทหินพิมาย ประติมากรรมรูปคน “ประตูลู่อีสาน” มีการสร้างพื้นผิว เล็กน้อย บริเวณช่วงหน้าอาคารตึกสูง สีน้ำตาลสอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ด้านกลวิธีระบาย สีเรียบ ที่ใช้ระบายบริเวณรูปอาคารตึกสูง สถาปัตยกรรมต่างๆ

ผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1

ขั้นตอนที่ 1

ผู้วิจัยได้ถอดเทปข้อความคำสัมภาษณ์ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน บันทึกลงในแบบคำสัมภาษณ์ ครั้งที่ 1 ในทุกประเด็นคำถาม เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้น สำหรับสังเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ต่อไป

ตารางที่ 52 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 1/1

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...1/1....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายสมชาย วัชรสมบัติ วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 2 กันยายน 2557</p> <p>เวลา : 9.00 – 12.00 น. สถานที่ : รีสอร์ทบ้านข้าวเหนียวดำ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ครั้งที่ 1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>เพศ: ชาย อายุ: 60 ปี อาชีพ: อาจารย์และศิลปินอิสระ .</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ :</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาศกนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาศกนิยม เพราะเห็นกระบวนการตัดทอนทำรูปร่างง่ายขึ้น 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? มีความคล้ายคลึงตรงตามเป้าหมาย 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ยังไม่ใกล้เคียงต้นแบบ กรองสัญลักษณ์แล้วนำมาจัดมิติใหม่ 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะผู้นำเสนอมองงานชิ้นเดียว 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? เหมือน แต่ยังไม่พอ ควรเพิ่มอิสระในการคิด เช่น เอกซิเด็นอาร์ต 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่เหมือน เพราะต้นแบบใช้เทคนิคหลากหลาย สร้าง เลขอร์หลายชิ้น 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ยังไม่ค่อยเป็นเป็น โคราช ความเพิ่มความหลากหลายทางอารมณ์ 	

ตารางที่ 53 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 1/2

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...1/2....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายไมตรี หอมทอง วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 2 กันยายน 2557</p> <p>เวลา : 13.00 – 16.00 น. สถานที่ : รีสอร์ทบ้านข้าวเหนียวดำ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ครั้งที่ 1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>เพศ : ชาย อายุ : 54 ปี อาชีพ : อาจารย์และศิลปินอิสระ .</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ :</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาศกนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาศกนิยม เพราะเห็นความเป็นรูปทรงง่ายๆ 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมฯภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? มีความคล้ายคลึงตรงตามเป้าหมาย 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร?ยังไม่ใกล้เคียง เพราะต้นแบบมีความลึก มีมิติมากกว่า 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร?ใกล้เคียงกันทุกรายละเอียดใกล้เคียงกัน ขาดจุดเด่น 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะสีดิบ ศิลปินใช้สีหวาน 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่เหมือนหลายอย่าง ต้นแบบใช้เทคนิคหลายอย่าง ผู้นำเสนอใช้ระบายเรียบอย่างเดียว 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ยังไม่ค่อยเป็นเป็นโคราช ความเพิ่มความหลากหลายทางอารมณ์ ควรทำความเข้าใจรูปแบบรูปทรง สี พื้นผิวให้มาก จะทำให้งานสมบูรณ์ 	

ตารางที่ 54 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ภาพที่ 1/3

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...1/3....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายนิโรจน์ จรุงจิตวิวัฒน์ วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 7 กันยายน 2557</p> <p>เวลา : 9.00 – 12.00 น. สถานที่ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตเพาะช่าง</p> <p>ครั้งที่ 1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>เพศ : ชาย อายุ : 40 ปี อาชีพ : อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตเพาะช่าง</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ : อาจารย์</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาศกนิยมนเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาศกนิยมน เห็นได้จากการลดทอนรูปทรง ใช้สีสันตัดกันเป็นสีอัญลัญลักษณ์กึ่งสังคมเมืองปัจจุบัน 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? มีความคล้ายคลึงตรงตามเป้าหมาย 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ยังไม่ใกล้เคียง เพราะจัดภาพอาคารสถาปัตยกรรมด้านตรงเพียงอย่างเดียว 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะไม่มีจุดเด่นของภาพชัดเจน 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ยังไม่ใกล้เคียงเท่าไร เนื่องจากใช้สีที่ในงานก่อนข้างคืบ แต่ต้นแบบเป็นสีผ่านการผสม 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ยังไม่เป็นไปตามศิลปินต้นแบบ เพราะการระบายก่อนข้างประณีตเกินไป จนดูเกร็งระบายเรียบอย่างเดียว 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ควรพัฒนาในเรื่องสีเป็นอันดับแรกและการจัดวางรูปทรงและองค์ประกอบในภาพ 	

ตารางที่ 55 ตารางบันทึกและสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1

ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 1 ประตูดิสก์

ลำดับ ที่	ประเด็น	คำสัมภาษณ์			
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	มีลักษณะแบบอย่างลัทธิ บาศกนิคมเชิงวิเคราะห์ หรือไม่อย่างไร	มีความเป็นบาศกนิคม เพราะเห็นกระบวนการ ตัดทอนทำรูปร่างง่าย ขึ้น	มีความเป็นบาศกนิคม เพราะเห็นความเป็น รูปทรงง่ายๆ	มีความเป็นบาศกนิคม เห็นได้จากกรลดทอน รูปทรง ใช้สีตัดกัน เป็นสื่อสัญลักษณ์ที่ สังคมเมืองปัจจุบัน	มีความเป็นบาศกนิคมเพราะ การตัดทอนรูปทรงง่ายๆ ใช้สีตัดกัน
2	แนวคิด เนื้อหาในงาน จิตรกรรมภาพนี้มี แนวคิดคล้ายคลึง กับสจวร์ต เดวิสหรือ ไม่อย่างไร?	มีความคล้ายคลึงตรง ตามเป้าหมาย	มีความคล้ายคลึงตรง ตามเป้าหมาย	มีความคล้ายคลึงตรง ตามเป้าหมาย	มีความคล้ายคลึงตรงตาม เป้าหมาย
3	องค์ประกอบภาพใน จิตรกรรมภาพนี้ มีความ เหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ยังไม่ใกล้เคียงต้นแบบ ทรงสัญลักษณ์แล้ว นำมาจัดมิติใหม่	ยังไม่ใกล้เคียง เพราะ ต้นแบบมีความลึก มี มิติมากกว่า	ยังไม่ใกล้เคียง เพราะ จัดภาพอาคาร สถาปัตยกรรมด้านตรง เพียงอย่างเดียว	ยังไม่ใกล้เคียง เพราะ ต้นแบบมีความเป็นมิติ หลากหลาย
4	การจัดภาพในจิตรกรรม ภาพนี้ มีความเหมือน หรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียง เพราะผู้ นำเสนอผลงานชิ้น เดียว	ใกล้เคียงกันทุก รายละเอียดใกล้เคียง กัน ขาดจุดเด่น	ไม่ใกล้เคียง เพราะไม่ มีจุดเด่นของภาพ ชัดเจน	ไม่ใกล้เคียง เพราะขาด จุดเด่นของภาพ
5	การใช้ชุดสีในงาน จิตรกรรมภาพนี้ มีความ เหมือน หรือใกล้เคียงกับ ชุดสีของสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	เหมือน แต่ยังไม่พอ ควรเพิ่มอิสระในการ คิด เช่น เอกซิเด็นอาร์ต	ไม่ใกล้เคียง เพราะสี ดิบ ศิลปินใช้สีหวาน	ยังไม่ใกล้เคียงทำให้ เนื่องด้วยสีที่ในงาน ค่อนข้างดิบ แต่ ต้นแบบเป็นสีผ่านการ ผสม	ไม่ได้ใกล้เคียงเพราะใช้สี ดิบ
6	ลักษณะกลวิธีการระบาย สีในภาพจิตรกรรมภาพนี้ เป็นไปตามเทคนิคการ ระบายสีของสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ไม่เหมือน เพราะ ต้นแบบใช้เทคนิค หลากหลาย สร้าง เลเยอร์หลายชั้น	ไม่เหมือนหลายอย่าง ต้นแบบใช้เทคนิค หลายอย่าง ผู้นำเสนอ ใช้ระบายเรียบอย่าง เดียว	ยังไม่เป็นไปตาม ศิลปินต้นแบบ เพราะ การระบายค่อนข้าง ประณีตเกินไป จนดู เกร็งระบายเรียบอย่าง เดียว	ไม่เหมือน เพราะระบายสี อย่างเดียว
7	ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับ ผลงานในภาพรวม	ยังไม่ค่อยเป็นเป็น โรชาขความเพิ่มความ หลากหลายทางอารมณ์	ควรทำความเข้าใจ รูปแบบรูปทรง สี พื้นผิวให้มาก จะทำให้ งานสมบูรณ์	ควรพัฒนาในเรื่องสี เป็นอันดับแรกและ การจัดวางรูปทรงและ องค์ประกอบในภาพ	ควรพัฒนาเรื่องสี ความ หลากหลายในรูปทรง การ จัดวางองค์ประกอบ

ตารางที่ 56 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...2/1....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายสมชาย วัชรสมบัติ วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 2 กันยายน 2557</p> <p>เวลา : 9.00 – 12.00 น. สถานที่ : รีสอร์ทบ้านข้าวเหนียวดำ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ครั้งที่ 1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>เพศ : ชาย อายุ : 60 ปี อาชีพ : อาจารย์และศิลปินอิสระ</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ :</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาศกนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร ยังไม่เป็นบาศกนิยมเท่าไรนัก เพราะทอนสี เรืองราว ความรู้สึกยังสอดคล้องกัน 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะยังดูไม่เป็นโคราชเท่าไรนัก 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะองค์ประกอบกระจัดกระจาย ต้องรวมกัน ควรเพิ่มการสร้างค่าน้ำหนัก 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียงเพราะผู้เสนอยังไม่เข้าใจในเรื่องการจัดภาพมองดูเหมือนเอาภาพมา ตัดแปะ 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะชุดสีแสดงแข่งกันเกินไป ไม่กลมกลืน 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? เทคนิคการระบายเรียบใช้ได้ เทคนิคอื่นๆยังไม่พบ 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม บาศกนิยมไม่จำเป็นต้องสมดุลซ้ายขวาเท่านั้น พาดูเด่น เพื่อให้ภาพน่าสนใจ 	

ตารางที่ 57 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...2/2....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายไมตรี หอมทอง วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 2 กันยายน 2557</p> <p>เวลา : 13.00 – 16.00 น. สถานที่ : รีสอร์ทบ้านข้าวเหนียวดำ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ครั้งที่ 1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>เพศ : ชาย อายุ : 54 ปี อาชีพ : อาจารย์และศิลปินอิสระ .</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ :</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาบนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาบนิยม เพราะเห็นความเป็นรูปทรงง่ายๆ 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมฯภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? มีความคล้ายคลึงตรงตามเป้าหมาย 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?ยังไม่ใกล้เคียง เพราะต้นแบบมีความลึก มีมิติมากกว่า 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร?ใกล้เคียงกันทุกรายละเอียดใกล้เคียงกัน ขาดจุดเด่น 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะสีดิบ ศิลปินใช้สีหวาน 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่เหมือนหลายอย่าง ต้นแบบใช้เทคนิคหลายอย่าง ผู้นำเสนอใช้ระบายเรียบอย่างเดียว 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ยังไม่ค่อยเป็นเป็นโคราช ความเพิ่มความหลากหลายทางอารมณ์ ควรทำความเข้าใจรูปแบบรูปทรง สี พื้นผิวให้มาก จะทำให้งานสมบูรณ์ 	

ตารางที่ 58 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...2/3....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ.1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายนิโรจน์ จรุงจิตวิวัฒน์ วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 7 กันยายน 2557</p> <p>เวลา : 9.00 – 12.00 น. สถานที่ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์วิทยาเขตเพาะช่าง</p> <p>ครั้งที่ 1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>เพศ : ชาย อายุ : 40 ปี อาชีพ : อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์</p> <p style="text-align: center;">วิทยาเขตเพาะช่าง</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ : อาจารย์</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาสนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาสนิยม เห็นได้จากการลดทอนรูปทรง ใช้สีสันตัดกันเป็นสื่อสัญลักษณ์ถึงสังคมเมืองปัจจุบัน 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมฯภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? มีความคล้ายคลึงตรงตามเป้าหมาย 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ยังไม่ใกล้เคียงเพราะจัดภาพอาคารสถาปัตยกรรมด้านตรงเพียงอย่างเดียว 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะไม่มีจุดเด่นของภาพชัดเจน 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ยังไม่ใกล้เคียงเท่าไร เนื่องจากใช้สีที่ในงานค่อนข้างฉูด แต่ต้นแบบเป็นสีผ่านการผสม 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ยังไม่เป็นไปตามศิลปินต้นแบบ เพราะการระบายค่อนข้างประณีตเกินไป จนดูเกร็งระบายเรียบอย่างเดียว 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ควรพัฒนาในเรื่องสีเป็นอันดับแรกและการจัดวางรูปทรงและองค์ประกอบในภาพ 	

ตารางที่ 59 ตารางบันทึกและสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1
ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 2 ลำตะคอง

ลำดับ ที่	ประเด็น	คำสัมภาษณ์			
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	มีลักษณะแบบอย่างลักษณะ บาทคนนิยมเชิงวิเคราะห์ หรือไม่อย่างไร	ยังไม่เป็นบาทคนนิยม เท่าไรนัก เพราะ โทน สี เรืองราว ความรู้สึก ยังสอดคล้องกัน	ยังไม่เป็นบาทคนนิยม เท่าไรนัก เพราะขาด ความสมบูรณ์ใน โครงสร้างรูปทรง	มีความเป็นบาทคนนิยม อยู่บ้าง	ยังไม่เป็นบาทคนนิยม เท่าที่ควร เพราะขาดความ สมบูรณ์ในรูปทรง
2	แนวคิด เนื้อหาในงาน จิตรกรรมภาพนี้มี แนวคิดคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียง เพราะยังดู ไม่เป็นโคราชเท่าไร นัก	คล้ายคลึง ควรเพิ่ม ประเด็นเข้าไป เช่น สภาพแวดล้อม วัฒนธรรมและชุมชน เข้าไป	ไม่ใกล้เคียง เพราะ เนื้อหาที่แสดงลักษณะ ของโคราช หรือลำตะ คองยังไม่เด่นชัด	ไม่ได้คล้ายคลึง เพราะ เนื้อหาที่แสดงความเป็น โคราชและลำตะคองยังไม่ เด่นชัด
3	องค์ประกอบภาพใน จิตรกรรมภาพนี้ มีความ เหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียง เพราะ องค์ประกอบกระจัด กระจาย ต้องรวมกัน ควรเพิ่มการสร้างคำ น้ำหนัก	ไม่ใกล้เคียงเพราะ ต้นแบบทำงานชิ้น เดียวแต่เปลี่ยนโครงสร้าง	ค่อนข้างใกล้เคียง ควร เพิ่มการสร้างน้ำหนัก อ่อนแก่	ไม่ได้ใกล้เคียงเพราะ องค์ประกอบในภาพยัง กระจัดกระจายอยู่ไม่รวมกัน เป็นกลุ่มก้อน แสดงคำ น้ำหนักอ่อนแก่น้อย
4	การจัดภาพในจิตรกรรม ภาพนี้มีความเหมือนหรือ ใกล้เคียงกับสจวร์ต เด วิสหรือไม่อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียงเพราะผู้ เสนอยังไม่เข้าใจใน เรื่องการจัดภาพมองดู เหมือนเอกภาพมา คัด แปะ	ไม่ใกล้เคียง เพราะ ผู้วิจัยทำงานน้อย เกินไป ต้องทำงาน มากๆ	การจัดภาพโดยเน้น จุดเด่นพอใช้ได้	ไม่ได้ใกล้เคียงเพราะผู้วิจัย ทำงานน้อยเกินไป ต้อง ทำงานมากๆ จะมีความ ชำนาญในการจัดภาพที่ลงตัว
5	การใช้ชุดสีในงาน จิตรกรรมภาพนี้ มีความ เหมือนหรือใกล้เคียงกับ ชุดสีของสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียง เพราะชุด สีแสดงแข่งกันเกินไป ไม่กลมกลืน	ไม่ใกล้เคียงเพราะ ต้นแบบใช้สีหวาน พวงสีขาว แต่ผู้วิจัยใช้ สีโทนร้อนและดิบ	ไม่ใกล้เคียง เพราะใช้สี ดิบและทึบตัน ต้นแบบสีผ่านการ ผสมสีขาวและตรงข้าม ทำให้สีสว่าง	ไม่ได้ใกล้เคียงเพราะใช้ สีดิบ
6	ลักษณะกลวิธีการระบาย สีในภาพจิตรกรรมภาพนี้ เป็นไปตามเทคนิคการ ระบายสีของสจวร์ต เด วิสหรือไม่ อย่างไร?	เทคนิคการระบายเรียบ ใช้ได้ เทคนิคอื่นๆยัง ไม่พบ	ไม่เหมือน เพราะใช้ เทคนิคระบายเรียบ อย่างเดียว	ระบายเรียบใช้ได้ เทคนิคการสร้างพื้นผิว ยังน้อยไป	ไม่เหมือน เพราะระบายสี อย่างเดียว
7	ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับ ผลงานในภาพรวม	บาทคนนิยมไม่ จำเป็นต้องสมดุลซ้าย ขวาเท่านั้น พยายาม เพื่อทำให้ภาพ น่าสนใจ	ควรจัดภาพให้คืนได้ ให้พัฒนาการวางสีให้ ทับซ้อนแต่มองดู กลมกลืน	ลองปรับเปลี่ยน รูปทรงให้เป็นแนว ทแยงดูบ้าง เพื่อสร้าง มิติในทางลึกด้วยเส้น นำสายตา	ควรพัฒนาเรื่องสี ความ หลากหลายในรูปทรง การ จัดวางองค์ประกอบ

ตารางที่ 60 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...3/1....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายสมชาย วัชรสมบัติ วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 2 กันยายน 2557</p> <p>เวลา : 9.00 – 12.00 น. สถานที่ : รีสอร์ทบ้านข้าวเหนียวดำ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ครั้งที่ 1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>เพศ: ชาย อายุ: 60 ปี อาชีพ: อาจารย์และศิลปินอิสระ .</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ :</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาบนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาบนิยมอยู่บ้าง แต่ยังไม่สมบูรณ์ คิดถึงความเป็นจริงมากไป ต้องรู้จักตัดทอนโครงสร้าง 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่คล้ายคลึงเพราะสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเนื้อหายังไม่ชัดเจน 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะกระจายกัน ไม่สัมพันธ์กัน 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะงานที่จัดมองเพียงชั้นเดียว ดูไม่น่าสนใจ 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ใกล้เคียง แต่ใช้สีร้อนมาก ควรใช้สีเย็นเบรก เพื่อให้กลมกลืน 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียงเพราะระบายเรียบอย่างเดียว ผู้วิจัยยังไม่เข้าใจการซ้อนทับเพื่อสร้างเสน่ห์งานศิลป์ 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ควรจัดภาพให้ทับซ้อนหลายๆชั้นจะทำให้งานดูสนุกมากขึ้น 	

ตารางที่ 61 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...3/2....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายไมตรี หอมทอง วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 2 กันยายน 2557</p> <p>เวลา : 13.00 – 16.00 น. สถานที่ : รีสอร์ทบ้านข้าวเหนียวดำ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ครั้งที่ 1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>เพศ : ชาย อายุ : 54 ปี อาชีพ : อาจารย์และศิลปินอิสระ .</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ :</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาบนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาบนิยม 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมฯภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่คล้ายคลึงเพราะคือสัญลักษณ์ไม่ชัดเจน 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียงกับศิลปินต้นแบบ เพราะการจัดแบบมีประธาน รองประธาน จะทำให้องค์ประกอบดูโดดเด่น 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียงเพราะจุดเด่น ศิลปินต้นแบบใช้มิติซ้อนมิติและเส้นแสดงความลึก 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ยังไม่ใกล้เคียงเพราะผู้วิจัยขาดทักษะในการวางสีให้มีชั้นเชิง ทำอย่างไรให้สีร้อนเย็นอยู่ด้วยกันได้ 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียงเพราะระบายเรียบอย่างเดียวทำให้งานดูจืดชืด 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ควรเจาะรายละเอียดในบางส่วนเช่นมุมสิ่งก่อสร้างตึก ควรใส่สิ่งของเล็กๆน้อยๆไป 	

ตารางที่ 62 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...3/3....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายนิโรจน์ จรุงจิตวิวัฒน์ วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 7 กันยายน 2557</p> <p>เวลา : 9.00 – 12.00 น. สถานที่ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์วิทยาเขตเพาะช่าง ครั้งที่ 1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>เพศ : ชาย อายุ : 40 ปี อาชีพ : อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตเพาะช่าง</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ : อาจารย์</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาสนนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาสนนิยมอยู่แต่ยังไม่สมบูรณ์ 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่คล้ายคลึงเพราะสัญลักษณ์ที่สื่อถึงในภาพยังไม่ชัดเจน 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียงเพราะแสดงค่าน้ำหนักอ่อนแก่น้อยไป 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียงเพราะจัดแบบด้านตรงอย่างเดี่ยวต้นแบบใช้เส้นทแยงเพื่อแสดงความลึก 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ยังไม่ใกล้เคียง เนื่องด้วยสีที่ใช้ในงานค่อนข้างดิบ 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะระบายเรียบอย่างเดี่ยว ต้นแบบมีมิติซ้อนมิติ 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ควรใช้เทคนิคการสร้างพื้นผิวให้มาก จะทำให้งานดูน่าสนใจ 	

ตารางที่ 63 ตารางบันทึกและสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1
ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 3 โรงไฟฟ้า

ลำดับ ที่	ประเด็น	คำสัมภาษณ์			
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	มีลักษณะแบบอย่างลัทธิ บาทชนนิยมเชิงวิเคราะห์ หรือไม่อย่างไร	มีความเป็นบาทชนนิยม อยู่บ้าง แต่ยังไม่ สมบูรณ์ คิดถึงความ เป็นจริงมากไป ต้อง รู้จักคัดทอน โครงสร้าง	มีความเป็นบาทชนนิยม	มีความเป็นบาทชนนิยม อยู่แต่ยังไม่สมบูรณ์	มีความเป็นบาทชนนิยม อยู่แต่ยังไม่สมบูรณ์อย่า คิดถึงความจริงมาก ต้องรู้จักคัดทอน โครงสร้าง
2	แนวคิด เนื้อหาในงาน จิตรกรรมภาพนี้มีแนว คิดคล้ายคลึงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ไม่คล้ายคลึงเพราะ สัญลักษณ์ที่สื่อถึง เนื้อหายังไม่ชัดเจน	ไม่คล้ายคลึงเพราะสื่อ สัญลักษณ์ไม่ชัดเจน	ไม่คล้ายคลึงเพราะ สัญลักษณ์ที่สื่อถึงใน ภาพยังไม่ชัดเจน	ไม่คล้ายคลึงเพราะ สัญลักษณ์ที่สื่อถึง เนื้อหาในภาพยังไม่ ชัดเจน
3	องค์ประกอบภาพใน จิตรกรรมภาพนี้ มีความ เหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียง เพราะ กระจายกัน ไม่สัมพันธ์ กัน	ไม่ใกล้เคียงกับศิลปิน ต้นแบบ เพราะการจัด แบบมีประธาน รอง ประธานจะทำให้องค์ ประกอบดูโดดเด่น	ไม่ใกล้เคียงเพราะแสดง ค่าน้ำหนักอ่อนแก่น้อย ไป	ไม่ใกล้เคียงเพราะ องค์ประกอบในภาพ กระจายกันอยู่ไม่ สัมพันธ์กัน
4	การจัดภาพในจิตรกรรม ภาพนี้ มีความเหมือน หรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียง เพราะงานที่ จัดมองเพียงชั้นเดียว ดู ไม่น่าสนใจ	ไม่ใกล้เคียงเพราะ จุดเด่น ศิลปินต้นแบบ ใช้มิติซ้อนมิติและเส้น แสดงความลึก	ไม่ใกล้เคียงเพราะจัด แบบด้านตรงอย่าง เดียวต้นแบบใช้เส้น ทแยงเพื่อแสดงความ ลึก	ไม่ใกล้เคียงเพราะขาด จุดเด่นต้นแบบใช้เส้น ทแยงเพื่อแสดงความลึก ดูมีมิติ และเส้นนำ สายตาผู้วิจัยจัดแบบ ด้านตรงอย่างเดียว
5	การใช้ชุดสีในงาน จิตรกรรมภาพนี้ มีความ เหมือน หรือใกล้เคียงกับ ชุดสีของสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ใกล้เคียงแต่ใช้สีร้อน มาก ควรใช้สีเย็นแทรก เพื่อให้กลมกลืน	ยังไม่ใกล้เคียงเพราะ ผู้วิจัยขาดทักษะในการ วางสีให้มีชั้นเชิง ทำ อย่างไรให้สีร้อนเย็นอยู่ ด้วยกันได้	ยังไม่ใกล้เคียง เนื่อง ด้วยสีที่ใช้ในงาน ค่อนข้างดิบ	ไม่ใกล้เคียงเพราะชุดสี ที่ต้นแบบใช้สีโทนร้อน และแทรกด้วยสี โทนเย็น ทำให้ดูกลมกลืนแต่ ผู้วิจัยใช้สี โทนร้อนและ เย็นยังไม่กลมกลืนกัน
6	ลักษณะกลวิธีการระบาย สีในภาพจิตรกรรมภาพนี้ เป็นไปตามเทคนิคการ ระบายสีของสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียงเพราะ ระบายเรียบอย่างเดียว ผู้วิจัยยังไม่เข้าใจการ ซ้อนทับเพื่อสร้างเสน่ห์ งานศิลป์	ไม่ใกล้เคียงเพราะ ระบายเรียบอย่างเดียว ทำให้งานดูจืดชืด	ไม่ใกล้เคียงเพราะ ระบายเรียบอย่างเดียว ต้นแบบมีมิติซ้อนมิติ	ไม่ใกล้เคียงเพราะ ศิลปินต้นแบบใช้ เทคนิคการซ้อนทับ อย่างมีชั้นเชิง แต่ผู้วิจัย ระบายเรียบอย่างเดียว ทำให้งานไม่น่าสนใจ

ตารางที่ 63 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ประเด็น	คำสัมภาษณ์			
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
7	ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับ ผลงานในภาพรวม	ควรจัดภาพให้ทับซ้อน หลายๆชั้นจะทำให้งาน ดูสนุกมากขึ้น	ควรเจาะรายละเอียด ในบางส่วนเช่นมุม สิ่งก่อสร้างตึก ควรใส่ สิ่งของเล็กๆน้อยๆไป	ควรใช้เทคนิคการสร้าง พื้นผิวให้มาก จะทำให้ งานดูน่าสนใจ	ควรจัดภาพให้ทับซ้อน หลายๆชั้น ควรเจาะ รายละเอียดในบางส่วน เช่นมุมใดมุมหนึ่งของ สิ่งก่อสร้าง ควรใช้ เทคนิคการสร้างพื้นผิว ให้มากจะทำให้งานดู น่าสนใจ

ตารางที่ 64 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...4/1....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายสมชาย วัชรสมบัติ วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 2 กันยายน 2557 เวลา : 9.00 – 12.00 น. สถานที่ : รีสอร์ทบ้านข้าวเหนียวดำ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ครั้งที่ 1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>เพศ : ชาย อายุ : 60 ปี อาชีพ : อาจารย์และศิลปินอิสระ .</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ :</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาสกนิคมเชิงวิเคราะห์หรือไม่อย่างไร? มีความเป็นบาสกนิคมอยู่บ้าง แต่ยังไม่สมบูรณ์ คิดถึงความเป็นจริงมากไป ต้องรู้จักตัดทอนโครงสร้าง 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมฯภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่อย่างไร? ไม่คล้ายคลึงเพราะสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเนื้อหายังไม่ชัดเจน 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะกระจายกัน ไม่สัมพันธ์กัน 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะงานที่จัดมองเพียงชั้นเดียว ดูไม่น่าสนใจ 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่อย่างไร? ใกล้เคียง แต่ใช้สีร้อนมาก ควรใช้สีเย็นเบรกเพื่อให้กลมกลืน 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียงเพราะระบายเรียบอย่างเดียว ผู้วิจัยยังไม่เข้าใจการซ้อนทับเพื่อสร้างเสน่ห์งานศิลป์ 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ควรจัดภาพให้ทับซ้อนหลายๆชั้นจะทำให้งานดูสนุกมากขึ้น 	

ตารางที่ 65 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...4/2....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายไมตรี หอมทอง วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 2 กันยายน 2557 เวลา : 13.00 – 16.00 น. สถานที่ : รีสอร์ทบ้านข้าวเหนียวดำ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา ครั้งที่ 1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์</p> <p>เพศ : ชาย อายุ : 54 ปี อาชีพ : อาจารย์และศิลปินอิสระ .</p> <p>ตำแหน่งทางวิชาการ :</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาสกนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาสกนิยม 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? คล้ายคลึง ถ้าจะให้ดีควรเพิ่มประเด็นเข้าไป เช่น ชื่นชมความมีชีวิตชีวาในอารยธรรม 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ค่อนข้างใกล้เคียง ควรจัดองค์ประกอบให้หลากหลายให้ดูได้ 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ค่อนข้างใกล้เคียง เพราะจัดภาพด้านตรงเพียงอย่างเดียว ควรลองจัดหลายมุมบ้าง เช่น ด้านทแยง 45องศา 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะต้นแบบบวกลีขาว บวกดำ บวกลีตรงข้ามผู้วิจัยสีดิบ 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ใกล้เคียงครั้งหนึ่ง ต้นแบบมีที่ร่องรอยของที่แปรง แต่ด้านผู้วิจัยยังไม่มี 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ควรปรับปรุงในอารมณ์ของสี การผสมผสานของสี การทับซ้อนสีไม่เรียบอย่างเดียว ควรมีน้ำหนักอ่อนแก่ 	

ตารางที่ 66 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่...4/3....
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช: กรณีศึกษาผลงานของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932 ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: นายนิโรจน์ จรุงจิตวิวัฒน์ วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 7 กันยายน 2557 เวลา:9.00-12.00 น. สถานที่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์วิทยาเขตเพาะช่างครั้งที่1</p>	
<p>สถานภาพทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ เพศ: ชาย อายุ: 40 ปี อาชีพ: อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตเพาะช่าง ตำแหน่งทางวิชาการ : อาจารย์</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาสนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาสนิยมเพราะเห็นการใช้รูปทรงง่ายๆ สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม เป็นสื่อสัญลักษณ์ตามแบบอย่างลัทธิดังกล่าว 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? คล้ายคลึง เพราะมีการลดทอนตามลัทธิบาสนิยม เนื้อหา เรื่องราวค่อนข้างสมบูรณ์ 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ค่อนข้างใกล้เคียง เพราะเห็นความสมบูรณ์ขององค์ประกอบมากขึ้น มีการนำเส้น น้ำหนักอ่อนแก่มาทำให้ภาพดูน่าสนใจขึ้น 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ค่อนข้างใกล้เคียง เพราะยังขาดความลึกในผลงาน 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะใช้สีเข้มมากไป ต้นแบบใช้สีอ่อนและหวานมากกว่านี้ 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ใกล้เคียงส่วนหนึ่ง คือระบายสีเรียบอย่างเดียว ควรเพิ่มการสร้างพื้นผิวให้มาก จะทำให้ภาพดูน่าสนใจขึ้น 7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ควรปรับปรุงเรื่องสี การสร้างรูปทรงสถาปัตยกรรม ให้ดีและหลากหลาย งานจะดีมาก 	

ตารางที่ 67 ตารางบันทึกและสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1

ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 4 ความศรัทธา

ลำดับ ที่	ประเด็น	คำสัมภาษณ์			
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
1	มีลักษณะแบบอย่างลัทธิ บาทศกนนิยเชิงวิเคราะห หรือไม่อย่างไร	มีความเป็นบาทศกนนิย อยู่บ้าง แต่ยังไม่ สมบูรณ์ คิดถึงความ เป็นจริงมากไป ต้อง รู้จักคัดทอนโครงสร้าง	มีความเป็นบาทศกนนิย	มีความเป็นบาทศกนนิย เพราะเห็นการใช้รูปทรง ง่ายๆ สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม เป็นสื่อ สัญลักษณ์ตาม แบบอย่างลัทธิดังกล่าว	มีความเป็นบาทศกนนิย เพราะเห็นการใช้รูปทรง ง่ายๆ สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม เป็นสื่อ สัญลักษณ์ตาม แบบอย่างลัทธิดังกล่าว
2	แนวคิด เนื้อหาในงาน จิตรกรรมภาพนี้มีแนว คิด คล้ายคลึงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ไม่คล้ายคลึงเพราะ สัญลักษณ์ที่สื่อถึง เนื้อหายังไม่ชัดเจน	คล้ายคลึง ถ้าจะให้คิ ควรเพิ่มประเด็นเข้าไป เช่น ชั้นชมความมี ชีวิตชีวาในอารยธรรม	คล้ายคลึง เพราะมีการ ลดทอนตามลัทธิบาทศ กนนิย เนื้อหา เรื่องราว ค่อนข้างสมบูรณ์	คล้ายคลึง เพราะมีการ ลดทอนตามลัทธิบาทศ กนนิย เนื้อหา เรื่องราว ค่อนข้างสมบูรณ์
3	องค์ประกอบภาพใน จิตรกรรมภาพนี้ มีความ เหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียง เพราะ กระจายกัน ไม่สัมพันธ์ กัน	ค่อนข้างใกล้เคียง ควร จัดองค์ประกอบให้ หลากหลายให้เด่น ได้	ค่อนข้างใกล้เคียง เพราะ เห็นความสมบูรณ์ของ องค์ประกอบมากขึ้น มี การนำเส้น น้ำหนัก อ่อนแก่มาให้ทำให้อภาพ ดูน่าสนใจขึ้น	ค่อนข้างใกล้เคียงเพราะ เห็นความสมบูรณ์ของ องค์ประกอบมากขึ้น มี การนำเส้น น้ำหนัก อ่อนแก่มาให้ทำให้อภาพ ดูน่าสนใจขึ้น
4	การจัดภาพในจิตรกรรม ภาพนี้ มีความเหมือน หรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียง เพราะงานที่ จัดมองเพียงชั้นเดียว ดู ไม่น่าสนใจ	ค่อนข้างใกล้เคียง เพราะ จัดภาพด้านตรงเพียง อย่างเดียว ควรจัด หลายมุมบ้าง เช่น ด้าน ทแยง 45 องศา	ค่อนข้างใกล้เคียง เพราะยังขาดความลึก ในผลงาน	ค่อนข้างใกล้เคียงเพราะ ขาดความลึกในผลงาน และควรจัดภาพด้าน อื่นๆบ้าง เช่น แนวทแยง 45 องศา
5	การใช้ชุดสีในงาน จิตรกรรมภาพนี้ มีความ เหมือน หรือใกล้เคียงกับ ชุดสีของสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ใกล้เคียงแต่ใช้สีร้อน มาก ควรใช้สีเย็นแทรก เพื่อให้อกลมกลืน	ไม่ใกล้เคียง เพราะ ต้นแบบบวกลีขาว บวกลีดำ บวกลีตรงข้าม ผู้วิจัยใช้สีดิบ	ไม่ใกล้เคียง เพราะใช้สี เข้มมากไป ต้นแบบใช้ สีอ่อนและหวาน มากกว่านี้	ไม่ใกล้เคียง เพราะ ศิลปินใช้ที่ผ่านการ ผสมสีขาว สีดำ และสี ตรงข้าม ผู้วิจัยใช้สีเข้ม ดิบ สีเขียวจากหลอด
6	ลักษณะกลวิธีการระบาย สีในภาพจิตรกรรมภาพนี้ เป็นไปตามเทคนิคการ ระบายสีของสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียงเพราะ ระบายเรียบอย่างเดียว ผู้วิจัยยังไม่เข้าใจการ ซ้อนทับเพื่อสร้างเสน่ห์ งานศิลป์	ใกล้เคียงครั้งหนึ่ง ต้นแบบมีทั้งร่องรอย ของที่แปร่ง แต่ด้าน ผู้วิจัยยังไม่มี	ใกล้เคียงส่วนหนึ่ง คือ ระบายสีเรียบอย่างเดียว ควรเพิ่มการสร้างพื้นผิว ให้มาก จะทำให้อภาพ น่าสนใจขึ้น	ใกล้เคียงเพราะเป็น ส่วนหนึ่งคือระบาย เรียบควรเพิ่มการทิ้งร่อง รอยที่แปร่ง การสร้าง พื้นผิวให้มากจะทำให้ ภาพดูน่าสนใจมากขึ้น

ตารางที่ 67 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ประเด็น	คำสัมภาษณ์			
		ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	สรุป
7	ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับ ผลงานในภาพรวม	ควรจัดภาพให้ทับซ้อน หลายชั้นจะทำให้งาน ดูสนุกมากขึ้น	ควรปรับปรุงใน อารมณ์ของสี การ ผสมผสานของสี การ ทับซ้อนสีไม่เรียบ อย่างเดียวน ควรมี น้ำหนักร้อยก่อน	ควรปรับปรุงเรื่องสี การสร้างรูปทรง สถาปัตยกรรมให้ดีและ หลากหลาย งานจะดี มาก	ควรปรับปรุงในอารมณ์ ของสี การผสมผสานของ สี การทับซ้อนสีไม่เรียบ ควรมีน้ำหนักก่อน การสร้างรูปทรง สถาปัตยกรรมให้ดีและ หลากหลายงานจะดีมาก

ขั้นตอนที่ 2

นำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกคำสัมภาษณ์จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาบันทึก สังเคราะห์ลงในตารางบันทึก สังเคราะห์คำสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญจนครบทั้ง 4 ภาพ

ตารางบันทึกการสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 ภาพที่ 1 ชื่อภาพ ประตูดีสาน

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์

1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาศกนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาศกนิยมเพราะการตัดทอนรูปทรงง่ายๆ ใช้สีเส้นตัดกัน
2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? มีความคล้ายคลึงตรงตามเป้าหมาย
3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ยังไม่ใกล้เคียง เพราะต้นแบบมีความเป็นมิติหลากหลาย
4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียง เพราะขาดจุดเด่นของภาพ
5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ได้ใกล้เคียงเพราะใช้สีดิบ
6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่เหมือน เพราะระบายสีอย่างเดียว
7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ควรพัฒนาเรื่องสี ความหลากหลายในรูปทรง การจัดวางองค์ประกอบ

ภาพที่ 2 ชื่อภาพ ลำตะคอง

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์

1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาศกนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? ยังไม่เป็นบาศกนิยมเท่าที่ควร เพราะขาดความสมบูรณ์ในรูปทรง
2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ได้คล้ายคลึง เพราะเนื้อหาที่แสดงความเป็นโคราชและลำตะคองยังไม่เด่นชัด
3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ได้ใกล้เคียง เพราะองค์ประกอบในภาพยังกระจัดกระจายอยู่ไม่รวมกันเป็นกลุ่มก้อน แสดงค่าน้ำหนักอ่อนแก่่น้อย
4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ได้ใกล้เคียง เพราะผู้วิจัยทำงานน้อยเกินไป ต้องทำงานหนักมากๆ จะมีความชำนาญในการจัดภาพที่ลงตัว
5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ได้ใกล้เคียง เพราะใช้สีดิบและทึบตัน ต้นแบบเป็นสีผ่านผสมสีขาวและตรงข้ามทำให้สีสว่าง
6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ระบายเรียบใช้ได้ เทคนิคการสร้างพื้นผิวขยับน้อยไป
7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ลองปรับเปลี่ยนรูปทรงให้เป็นแนวทแยงดูบ้าง เพื่อสร้างมิติในทางลึกด้วยเส้นนำสายตา

ภาพที่ 3 ชื่อภาพ โรงไฟฟ้า

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์

1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาศกนิยมนเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาศกนิยมนอยู่แต่ยังไม่สมบูรณ์อย่าคิดถึงความจริงมากต้องรู้จักตัดทอนโครงสร้าง
2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมฯภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?
ไม่คล้ายคลึงเพราะสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเนื้อหาในภาพยังไม่ชัดเจน
3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียงเพราะองค์ประกอบในภาพกระจายกันอยู่ไม่สัมพันธ์กัน
4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียงเพราะขาดจุดเด่นต้นแบบใช้เส้นทแยงเพื่อแสดงความลึกคู่มิติ และเส้นนำสายตาผู้วิจัยจัดแบบด้านตรงอย่างเดียว
5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร?
ไม่ใกล้เคียงเพราะชุดสีที่ต้นแบบใช้สี โทนร้อน และเบรคด้วยสี โทนเย็นทำให้ถูกกลมกลืนแต่ผู้วิจัยใช้สี โทนร้อนและเย็นยังไม่กลมกลืนกัน
6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ไม่ใกล้เคียงเพราะศิลปินต้นแบบใช้เทคนิคการซ้อนทับอย่างมีชั้นเชิง แต่ผู้วิจัยระบายเรียบอย่างเดียวทำให้งานไม่น่าสนใจ
7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ควรจัดภาพให้ทับซ้อนหลายๆชั้น ควรเจาะรายละเอียดในบางส่วนเช่นมุมใดมุมหนึ่งของสิ่งก่อสร้าง ควรใช้เทคนิคการสร้างพื้นผิวให้มากจะทำให้งานดูน่าสนใจ

ภาพที่ 4 ชื่อภาพ ความศรัทธา

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์

1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมือง โคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาสกนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? มีความเป็นบาสกนิยมเพราะเห็นการใช้รูปทรงง่ายๆ สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม เป็นสื่อสัญลักษณ์ตามแบบอย่างลัทธิดังกล่าว
2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?
คล้ายคลึงเพราะมีการลดทอนตามลัทธิบาสกนิยม เนื้อหาเรื่องราวค่อนข้างสมบูรณ์
3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ค่อนข้างใกล้เคียงเพราะเห็นความสมบูรณ์ขององค์ประกอบมากขึ้น มีการนำเส้น น้ำหนักอ่อนแก่มาให้ทำภาพดูน่าสนใจขึ้น
4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ค่อนข้างใกล้เคียงเพราะขาดความลึกในผลงานและควรจัดภาพด้านอื่นๆบ้าง เช่น แนวทแยง 45 องศา
5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?
ไม่ใกล้เคียง เพราะศิลปินใช้สีที่ผ่านการผสมสีขาว สีดำ และสีตรงข้าม ผู้วิจัยใช้สีเข้มคืบสีเพียวจากหลอด
6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ใกล้เคียงเพียงส่วนหนึ่งคือระบายเรียบควรเพิ่มการทิ้งร่องรอยที่แปร่ง การสร้างพื้นผิวให้มากจะทำให้ภาพดูน่าสนใจมากขึ้น
7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ควรปรับปรุงในอารมณ์ของสี การผสมผสานของสี การทับซ้อนสีไม่เรียบ ควรมีน้ำหนักอ่อนแก่ การสร้างรูปทรงสถาปัตยกรรมให้ดีและหลากหลายงานจะดีมาก

ตารางที่ 68 ตารางสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1

ลำดับที่	ประเด็น	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	ภาพที่ 3	ภาพที่ 4	สรุป
1	มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาศกนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่อย่างไร	มีความเป็นบาศกนิยมเพราะการตัดทอนรูปทรงง่ายๆ ใช้สีสันตัดกัน	ยังไม่เป็นบาศกนิยมเท่าที่ควร เพราะขาดความสมบูรณ์ในรูปทรง	มีความเป็นบาศกนิยมอยู่แต่ยังไม่สมบูรณ์อย่าคิดถึงความจริงมากต้องรู้จักตัดทอนโครงสร้าง	มีความเป็นบาศกนิยมเพราะเห็นการใช้รูปทรงง่ายๆ สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม เป็นสื่อสัญลักษณ์ตามแบบอย่างลัทธิดังกล่าว	มีความเป็นบาศกนิยมเพราะเห็นการตัดทอนรูปทรงง่ายๆ ที่เห็นได้จริงมาเป็นรูปทรงพื้นฐานง่ายๆ ใช้สีสันตัดกันเป็นสื่อสัญลักษณ์ตามแบบอย่างลัทธิดังกล่าว
2	แนวคิด เนื้อหาในงานจิตรกรรมภาพนี้มีแนวคิดคล้ายคลึงกับสจวร์ต เดวิสหรือไม่อย่างไร?	มีความคล้ายคลึงตรงตามเป้าหมาย	ไม่ได้คล้ายคลึง เพราะเนื้อหาที่แสดงความเป็นโคราชและลำดับองค์ยังไม่เด่นชัด	ไม่คล้ายคลึงเพราะสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเนื้อหาในภาพยังไม่ชัดเจน	คล้ายคลึงเพราะมีการลดทอนตามลัทธิบาศกนิยม เนื้อหาเรื่องราวค่อนข้างสมบูรณ์	มีความคล้ายคลึงตรงตามเป้าหมาย ในภาพที่ 1, 4 ภาพที่ 2 และ 3 ยังไม่เด่นชัด
3	องค์ประกอบภาพในจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิสหรือไม่อย่างไร?	ยังไม่ใกล้เคียง เพราะต้นแบบมีความเป็นมิติหลากหลาย	ไม่ได้ใกล้เคียง เพราะองค์ประกอบในภาพยังกระจัดกระจายอยู่ไม่รวมกันเป็นกลุ่มก้อน แสดงค่าน้ำหนักอ่อนแ่อน้อย	ไม่ใกล้เคียง เพราะองค์ประกอบในภาพกระจัดกระจายอยู่ไม่สัมพันธ์กัน	ค่อนข้างใกล้เคียงเพราะเห็นความสมบูรณ์ขององค์ประกอบมากขึ้น มีการนำเส้นน้ำหนักอ่อนแอก่มาทำให้ทำภาพดูน่าสนใจขึ้น	ไม่ใกล้เคียง เพราะองค์ประกอบในภาพยังกระจัดกระจายอยู่ไม่สัมพันธ์กัน ต้นแบบมีความเป็นมิติหลากหลาย
4	การจัดภาพในจิตรกรรมภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียง เพราะขาดจุดเด่นของภาพ	ไม่ได้ใกล้เคียง เพราะผู้วิจัยทำงานน้อยเกินไป ต้องทำงานหนักมาก จะมีความชำนาญในการจัดภาพที่ลงตัว	ไม่ใกล้เคียงเพราะขาดจุดเด่นต้นแบบใช้เส้นทแยงเพื่อแสดงความลึก คู่มิติ และเส้นนำสายตาผู้วิจัยจัดแบบด้านตรงอย่างเดียว	ค่อนข้างใกล้เคียงเพราะขาดความลึกในผลงานและควรจัดภาพด้านอื่นๆ บ้าง เช่น แนวทแยง 45 องศา	ไม่ใกล้เคียง เพราะขาดจุดเด่นต้นแบบ จัดหลากหลายรูปแบบ ผู้วิจัยจัดแบบด้านตรงด้านเดียว ควรเปลี่ยนเป็นแนวทแยง 45 องศาบ้าง

ลำดับ ที่	ประเด็น	ภาพที่ 1	ภาพที่ 2	ภาพที่ 3	ภาพที่ 4	สรุป
5	การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับชุดสีของสจวร์ต เดวิสหรือไม่อย่างไร?	ไม่ได้ใกล้เคียงเพราะใช้สีดิบ	ไม่ได้ใกล้เคียงเพราะใช้สีดิบและทึบตัน ดันแบบเป็นสีผ่านผสมสีขาวและตรงข้ามทำให้สีสว่าง	ไม่ใกล้เคียงเพราะชุดสีที่ดันแบบใช้สีโทนร้อนและเบรคด้วยสีโทนเย็นทำให้ถูกกลมกลืนแต่ผู้วิจัยใช้สีโทนร้อนและเย็นยังไม่กลมกลืนกัน	ไม่ใกล้เคียงเพราะศิลปินใช้ที่ผ่านการผสมสีขาว สีดำและสีตรงข้าม ผู้วิจัยใช้สีเข้มคิบบสีเพียงจากหลอด	ไม่ใกล้เคียง เพราะใช้สีดิบไม่ผ่านการผสมกับสีอื่น เช่น สีขาว สีดำ สีตรงข้ามเหมือนศิลปินดันแบบศิลปินดันแบบใช้สีร้อนและสีเย็นรวมกันได้อย่างกลมกลืน
6	ลักษณะกลวิธีการระบายสีในภาพจิตรกรรมภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของสจวร์ต เดวิสหรือไม่อย่างไร?	ไม่เหมือน เพราะระบายสีอย่างเดี่ยว	ระบายเรียบใช้ได้เทคนิคการสร้างพื้นผิวขยับน้อยไป	ไม่ใกล้เคียงเพราะศิลปินดันแบบใช้เทคนิคการซ้อนทับอย่างมีชั้นเชิง แต่ผู้วิจัยระบายเรียบอย่างเดียวทำให้งานไม่น่าสนใจ	ใกล้เคียงเพียงส่วนหนึ่งคือระบายเรียบควรเพิ่มการทิ้งร่องรอยที่แปร่ง การสร้างพื้นผิวให้มากจะทำให้ภาพดูน่าสนใจมากขึ้น	เป็นไปตามเทคนิคของศิลปินดันแบบเพียงส่วนเดียวคือระบายเรียบแต่ยังมีอีกหลายเทคนิคที่ยังไม่พบ เช่น การสร้างพื้นผิวการซ้อนทับ การทิ้งร่องรอยที่แปร่ง
7	ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม	ควรพัฒนาเรื่องสี ความหลากหลายในรูปทรง การจัดวางองค์ประกอบ	ลองปรับเปลี่ยนรูปทรงให้เป็นแนวทแยงดูบ้าง เพื่อสร้างมิติในทางลึกด้วยเส้นนำสายตา	ควรจัดภาพให้ทับซ้อนหลายๆ ชั้น ควรเจาะรายละเอียดในบางส่วนเช่น มุมใดมุมหนึ่งของสิ่งก่อสร้าง ควรใช้เทคนิคการสร้างพื้นผิวให้มากจะทำให้งานดูน่าสนใจ	ควรปรับปรุงในอารมณ์ของสี การผสมผสานของสี การทับซ้อนสีไม่เรียบ ควรมีน้ำหนักอ่อนแก่ การสร้างรูปทรงสถาปัตยกรรมให้ดีและหลากหลายงานจะดีมาก	ควรพัฒนาเรื่องสี ความหลากหลายในรูปทรงการจัดวางองค์ประกอบ การจัดภาพเพื่อสร้างมิติในทางลึกด้วยเส้นนำสายตา การใช้เส้นอิสระ การสร้างค่าน้ำหนักอ่อนแก่

ขั้นตอนที่ 3

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่สรุปออกจากตารางขั้นตอนที่ 2 มาสังเคราะห์ เพื่อสรุปข้อมูลครั้งสุดท้าย ก่อนอภิปรายผลลงในตารางสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 ดังนี้

ประเด็นที่ 1 แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมภาพนี้มีแนวคิดคล้ายคลึงตรงตามเป้าหมาย ในภาพที่ 1 และ 4 ส่วนภาพที่ 2 และ 3 นั้นยังไม่เด่นชัด

ประเด็นที่ 2 องค์ประกอบภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้ยังไม่ใกล้เคียงกับจิตรกรรมของสจวร์ต เดวิส เพราะองค์ประกอบยังกระจัดกระจายอยู่ไม่สัมพันธ์กัน จิตรกรรมต้นแบบมีความเป็นมิติที่หลากหลาย

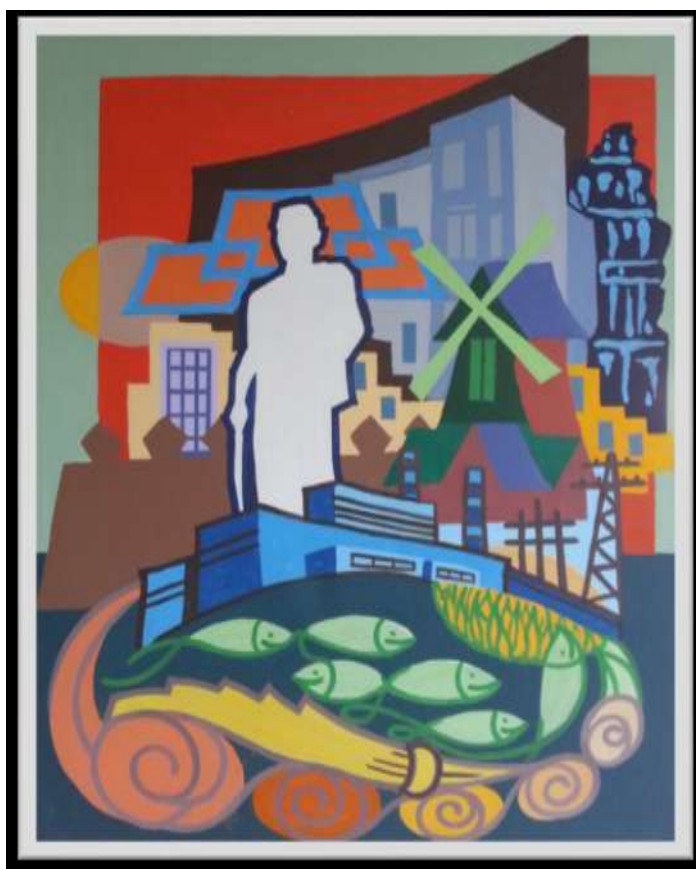
ประเด็นที่ 3 การจัดภาพในจิตรกรรม ยังไม่ใกล้เคียงกับการจัดภาพของสจวร์ต เดวิส เพราะจิตรกรรมต้นแบบจัดหลากหลายรูปแบบ แต่จิตรกรรมของผู้วิจัยขาดจุดเด่น จัดแบบด้านตรงด้านเดียว ควรเปลี่ยนเป็นแนวทแยง 45 องศาบ้าง

ประเด็นที่ 4 การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมยังไม่ใกล้เคียงการใช้ชุดสีของสจวร์ต เดวิส เพราะใช้สีดิบที่ไม่ผ่านการผสมสีอื่น เช่น สีขาว สีดำ สีตรงข้าม เนื่องจากศิลปินต้นแบบใช้สีโทนร้อนและสีโทนเย็นรวมกันได้อย่างกลมกลืน

ประเด็นที่ 5 ลักษณะกลวิธีการระบายสีในภาพจิตรกรรม เป็นไปตามเทคนิคของศิลปินต้นแบบเพียงส่วนเดียว คือระบายเรียบ แต่ยังมีอีกหลายเทคนิคที่ยังไม่พบ เช่น การสร้างผิวการซ้อนทับ การทิ้งร่องรอยที่แปร่ง

ผลการสร้างผลงานสร้างสรรค์ ครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้นำประเด็นความรู้ที่ได้จากผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 มาเป็นกรอบในการสร้างผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ โดยพยายามนำประเด็นที่ผู้วิจัยได้รับการยอมรับจากผู้เชี่ยวชาญมาใช้มาก หลังจากนั้น เพิ่มในประเด็นที่ควรปรับปรุง มาเพิ่มเติม เพื่อให้ผลงานมีความสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังภาพผลงานต่อไปนี้

ภาพที่ 16 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 5 ครั้งที่ 2 ชื่อภาพ ทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 1

สีอะคริลิกบนผ้าใบ 80 x 100 cm.

แนวคิด และเนื้อหา

ผู้วิจัยใช้สถานที่ประทับใจในเมืองโคราชหลายแห่ง เพื่อสื่อสร้างสรรค์ให้เห็นถึงบรรยากาศเงียบสงบในเมือง ได้แก่ ประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ชุมประตูลุมพล ซึ่งเป็นศูนย์รวมใจของคนโคราชที่เคารพนับถือ สดุดีถึงความกล้าหาญ วีรกรรมทุ่งสัมฤทธิ์กอบกู้อิสรภาพคืนจากข้าศึก ปราสาทหินพิมาย สถาปัตยกรรมตามความเชื่อของขอม โรงไฟฟ้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหล่อเลี้ยงชีวิตมากมายทั้งจังหวัดจากเขื่อนน้ำลำตะคอง ก่อให้เกิดการพัฒนาเมืองพัฒนาคน ด้านสังคม

เศรษฐกิจ การมีรายได้จากธุรกิจชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งเป็นสถานที่พักผ่อนในเมือง ประติมากรรมรูปแคน “ประตูลือसान” สวนสุขภาพชุมชน โรงไฟฟ้าเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สถานที่ประทับใจต่างถิ่น ประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี เขื่อนน้ำลำตะคอง ปราสาทหินพิมาย สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปินที่ใช้สถานที่ประทับใจต่างถิ่น และบรรยากาศเงียบสงบในเมืองในระดับมากที่สุด และจากการสังเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญแนวคิด และเนื้อหาที่มีความเป็นบาศกนิยมนเพราะมีการลดทอนรูปทรงง่ายๆ ที่เห็นได้จริงมาเป็นพื้นฐาน และนำรูปทรงอิสระมาใช้ในงานได้ดี ใช้สีตัดกันเป็นสื่อสัญลักษณ์ตรงตามลัทธิบาศกนิยมน

องค์ประกอบในภาพ

รูปร่าง รูปทรง องค์ประกอบของประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ชุ่มประตูลือसान ซึ่งเป็นศูนย์รวมใจ ความศรัทธา ความกล้าหาญ วีรสตรี ของคนโคราช ไว้กลางภาพ เพื่อให้มีความสัมพันธ์กับปราสาทหินพิมาย โรงไฟฟ้า เขื่อนน้ำลำตะคอง อาคารตึกสูง บ่งชี้ถึงการพัฒนาเมืองพัฒนาคน ด้านสังคมเศรษฐกิจ การมีรายได้จากธุรกิจชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประติมากรรมรูปแคน “ประตูลือसान” สวนสุขภาพชุมชน การใช้เส้นตรงในแนวตั้ง และแนวนอน เส้นยักเส้นทแยง รวมถึงเส้นโค้งแสดงถึงการปรับตัว วัฏจักรของชีวิตที่หลอมรวมระหว่างโรงไฟฟ้าพลังสะอาด วัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น วิถีชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ ลดความกระด้างของภาพเพื่อให้เกิดระดับระยะมิติ น้ำหนักอ่อนแก่ แสดงวัฏจักรของวิถีชีวิตของชุมชน และจุดบริเวณปราสาทหินพิมาย สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปินที่ใช้น้ำหนักอ่อนแก่ในบางส่วนของภาพ โดยการวางน้ำหนักอ่อนอยู่ด้านหน้า น้ำหนักเข้มด้านหลัง ทำให้ภาพเกิดมิติมีความลึก และจากการสังเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญ องค์ประกอบภาพค่อนข้างสมบูรณ์มีการนำเส้น น้ำหนักอ่อนแก่มาใช้ทำให้ภาพน่าสนใจมากขึ้น

การจัดภาพ

การจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพ ได้ปรับปรุงพัฒนาสร้างจุดเด่นในภาพที่สร้างสรรค์ โดยจัดวางประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ซึ่งเป็นศูนย์รวมใจของคนโคราชที่เคารพนับถือ ศรัทธาถึงความกล้าหาญ วีรกรรมทุ่งสัมฤทธิ์ ชุ่มประตูลือसान และเป็นจุดนำสายตาจาก โรงไฟฟ้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพลังงานสะอาด หล่อเลี้ยงชีวิตคนทั้งจังหวัดจากเขื่อนน้ำลำตะคอง ก่อให้เกิดการพัฒนาเมืองพัฒนาคน ด้านสังคมเศรษฐกิจ แสดงด้วยภาพอาคารตึกสูง เพิ่มรายได้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น ธุรกิจชุมชน เพิ่มด้วยเส้นโค้งอิสระเพื่อให้ภาพมีระดับมิติยิ่งขึ้น เว้นพื้นที่รอบภาพด้วยสีเขียวอ่อนสื่อความหมายถึงความอุดมสมบูรณ์ของเมืองโคราช สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปินใช้การจัดภาพแบบมีจุดนำสายตา โดยใช้เส้นตรง เส้นโค้ง และเส้นทแยงนำสายตาผ่านการวางรูป โรงไฟฟ้า อาคารตึกสูง และจากการสังเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญการจัดภาพค่อนข้างใกล้เคียงกับผลงานต้นแบบของศิลปิน และควรจัดภาพด้านอื่นๆ ด้วย

ชุดสี

ได้ปรับปรุงพัฒนาชุดสีด้วยการใช้สีขาว สื่อสร้างสรรค์แทนความเชื่อ ความศรัทธาภาพ ประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ซึ่งเป็นศูนย์รวมใจของคน โคราช ชุ่มประตุมผล ใช้สีส้มและ ภาพเบื้องหลังซึ่งเป็นสีประจำจังหวัดนครราชสีมาปราสาทหินพิมาย โรงไฟฟ้า เขื่อนน้ำ ลำตะคอง อาคารตึกสูง ประติมากรรมรูปแคน “ประตูลู่อีสาน” สวนสุขภาพชุมชน สอดคล้องกับ ผลงานต้นแบบของศิลปินใช้ชุดสีครบทั้งหมด 11 สี ได้แก่ สีส้ม สีขาว สีเขียว สีเหลือง สีนํ้าเงิน สีฟ้า สีแดง สีชมพู สีดำ สีนํ้าตาล โดยใช้สีส้มมากที่สุด ตามลำดับและจากการสังเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญ การใช้สีดิบที่ไม่ผ่านการผสมกับสีอื่นภาพจะไม่ใกล้เคียงกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ควรผสมกับสี อื่น และใช้สีร้อนสีเย็นรวมกันเพื่อความกลมกลืน

กลวิธีการระบายสี

กลวิธีการระบายสีผู้วิจัยได้นำเส้นอิสระ เส้นโค้ง เส้นตรง และเส้นทแยงมาเป็นองค์ประกอบ สำคัญในการสร้างพื้นผิว และการระบายเรียบ จัดวางประติมากรรมอนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี ชุ่มประตุมผล ปราสาทหินพิมาย โรงไฟฟ้า เขื่อนน้ำลำตะคอง อาคารตึกสูง ประติมากรรมรูปแคน “ประตูลู่ อีสาน” เพิ่มด้วยเส้นโค้งอิสระเพื่อให้ภาพมีระดับมิติยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน โดยใช้เส้นลักษณะต่างๆ รูปทรงเรขาคณิต สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม จุด สร้างพื้นผิว บริเวณ บางส่วนของผนังอาคารตึกสูง เป็นต้นและจากการสังเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญ กลวิธีการระบายสีเป็นไป ตามเทคนิคของศิลปินต้นแบบ และการสร้างพื้นผิวการทับซ้อน การทิ้งร่องรอยด้วยที่แปรง

ภาพที่ 17 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 6 ครั้งที่ 2

ชื่อภาพ ทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 2 สีอะคริลิกบนผ้าใบ 80 x 100 cm.

แนวคิด และเนื้อหา

ผู้วิจัยใช้สถานที่ประทับใจในเมืองโคราชหลายแห่ง เพื่อสื่อสร้างสรรค์ให้เห็นถึงบรรยากาศเงียบสงบในเมือง ได้แก่ ภาพเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งสร้างรายได้จากธุรกิจชุมชน ถังน้ำประปา อาคารตึกสูง ปราสาทหินพิมาย สถาปัตยกรรมตามความเชื่อของขอม โรงไฟฟ้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมหล่อพลังงานสะอาด เขื่อนน้ำลำตะคอง ซึ่งเป็นสถานที่พักผ่อนในเมือง ชุมชนเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะพื้นบ้าน โรงไฟฟ้าเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สถานที่ประทับใจต่างถิ่น ปราสาทหินพิมาย สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปินที่ใช้สถานที่ประทับใจต่างถิ่น และบรรยากาศเงียบสงบในเมืองสังเกตได้จากเนื้อหาในภาพสร้างสรรค์ ส่วนใหญ่เป็นภาพประทับใจต่างถิ่น และจากการสังเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญแนวคิด และเนื้อหา มีการพัฒนารูปทรงรูปทรงสัญลักษณ์ที่บอกเรื่องราวลัทธิศาสนิกนิยมได้ดี และนำรูปทรงอิสระมาใช้ในงานได้ดี

องค์ประกอบในภาพ

รูปร่าง รูปทรง ได้ปรับปรุงพัฒนาองค์ประกอบของภาพด้วยการนำเครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะชุมชน มาจัดวางให้น่าสนใจ เพื่อให้มีความสัมพันธ์กับปราสาทหินพิมาย วิถีชีวิตที่เกี่ยวพันกับความเชื่อ โรงไฟฟ้า อาคารตึกสูง ธุรกิจท้องถิ่น บ่งชี้ถึงการพัฒนาเมืองพัฒนาคน ด้านสังคมเศรษฐกิจ การใช้เส้นตรงในแนวตั้ง และแนวนอน เส้นยักเส้นทแยง น้ำหนักอ่อนแก่ และจุดบริเวณปราสาทหินพิมาย สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปินที่ใช้ น้ำหนักอ่อนแก่ในบางส่วนของภาพ โดยการวางน้ำหนักอ่อนอยู่ด้านหน้า น้ำหนักเข้มด้านหลัง ทำให้ภาพเกิดมิติมีความลึก และจากการสังเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญ องค์ประกอบภาพคล้ายคลึงบางส่วนกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ผู้วิจัยนำเอาเนื้อหาย่อยเข้าสู่เนื้อหาใหญ่

การจัดภาพ

การจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพ ได้ปรับปรุงพัฒนาสร้างจุดเด่นในภาพที่สร้างสรรค์ โดยจัดวาง เครื่องปั้นดินเผาด่านเกวียน ภูมิปัญญาท้องถิ่น โคราช มาสร้างเป็นจุดเด่นของภาพ และเป็นจุดนำสายตาจาก แสงด้วยภาพอาคารตึกสูง ธุรกิจชุมชน ถังน้ำประปา ปราสาทหินพิมาย เพิ่มด้วยเส้นโค้งอิสระเส้นเหลี่ยม เพื่อให้ภาพมีระดับมิติยิ่งขึ้น เว้นพื้นที่รอบภาพด้วยสีน้ำตาลสื่อความหมายถึงความเข้มแรงของเศรษฐกิจรายได้ชุมชนของเมืองโคราช สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ใช้การจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพ โดยจัดวางรูปอาคารตึกสูงต่างๆ ไว้ชิดขอบซ้ายขวา ทั้งสองด้านมีจุดนำสายตา โดยใช้เส้นตรง เส้นโค้ง และเส้นทแยงนำสายตาผ่านการวางรูปโรงไฟฟ้า และจากการสังเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญการจัดภาพผู้วิจัยจัดภาพแบบเว้นพื้นที่ว่างให้มีความสำคัญพอๆ กับรูปและมุ่งเน้นเนื้อหา เรื่องราว โดยพยายามถ่ายทอดเรื่องราวเมืองโคราชเข้าไป

ชุดสี

ได้ปรับปรุงพัฒนาชุดสีด้วยการใช้สีน้ำตาล สื่อสร้างสรรค์แทนความเชื่อถือ มั่นคง ด้วยภาพเครื่องปั้นดินเผาผ่านเกวียน ใช้สีฟ้า อาคารตึกสูง ชุรกิจชุมชน ปราสาทหินพิมาย โรงไฟฟ้า สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปินใช้ชุดสีครบทั้งหมด 11 สี ได้แก่ สีน้ำตาล สีขาว สีเขียว สีเหลือง สีน้ำเงิน สีฟ้า สีแดง สีชมพู สีดำ สีน้ำตาล โดยใช้สีน้ำตาลมากที่สุด ตามลำดับ และจากการสังเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญ การใช้สีคล้ายคลึงกับผลงานต้นแบบของศิลปิน ในการใช้ชุดสี ทั้งโทนสีร้อนและโทนสีเย็นเพื่อความกลมกลืน

กลวิธีการระบายสี

กลวิธีการระบายสีผู้วิจัยได้นำเส้นตรง เส้นโค้ง และเส้นขยุกขยิก มาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสร้างพื้นผิว และการระบายเรียบ จัดวางภาพเครื่องปั้นดินเผา ภูมิปัญญาท้องถิ่น โคราซ อาคารตึกสูง ชุรกิจชุมชน เพิ่มด้วยเส้นโค้งอิสระเพื่อให้ภาพมีระดับมิติยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลงานต้นแบบของศิลปิน โดยใช้เส้นลักษณะต่างๆ รูปทรงเรขาคณิต สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม จุด สร้างพื้นผิว บริเวณบางส่วนของผนังอาคารตึกสูง และจากการสังเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญ กลวิธีการระบายสีเป็นไปตามเทคนิคของศิลปินต้นแบบ คล้ายคลึงในการใช้โทนชุดสี ทั้งโทนสีร้อนและโทนสีเย็น และการทิ้งร่องรอยด้วยที่แปรง

ผลการสัมภาษณ์และประเมินผลงานสร้างสรรค์จากผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 2

ผู้วิจัยได้นำผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ ได้แก่

1. ภาพที่ 5 ภาพทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 1 ขนาด 80 x 100 cm.
2. ภาพที่ 6 ภาพทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 2 ขนาด 80 x 100 cm.

นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. อาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ
2. อาจารย์ไมตรี หอมทอง
3. อาจารย์นิโรจน์ จรุงจิตวิวัฒน์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างชุดเดิม

หลังจากนั้นนำข้อมูลการสัมภาษณ์มาสรุปอภิปรายผล เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์โดยจัดลำดับผลงานตามลำดับตามติของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ครั้งที่ 2

แบบสัมภาษณ์	ภาพที่ 5
<p>ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932</p> <p>ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 7-17 กุมภาพันธ์ 2558</p> <p>สถานที่ : ไร่กุสุมา อ.ห้วยแถลง จ.สระบุรี และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์วิทยาเขตเพาะช่าง ครั้งที่ 2</p>	
<p>ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาบนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่อย่างไร? มีความเป็นบาบนิยมองค์ประกอบพัฒนาดีขึ้น ผู้วิจัยได้ดึงเอาเนื้อหาความเป็นทรงสัญลักษณ์บอกเรื่องราวบาบนิยมได้ดี เป็นข้อมูลปรับปรุงขึ้น 2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ผู้วิจัยมุ่งในการนำเสนอสภาพแวดล้อมที่ตนอยู่จึงเหมือนในแนวคิด ส่วนเนื้อหาต่าง 3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? คล้ายคลึงบางส่วน เพราะศิลปินต้นแบบมีความเป็นกลุ่มก้อนสูง ผู้วิจัยนำเอาเนื้อหาเข้าสู่เนื้อหาใหญ่ 4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ผู้วิจัยจัดภาพแบบเว้นพื้นที่ว่างให้มีความสำคัญพอๆ กันกับรูปทรง 5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? คล้ายคลึงบางส่วน เพราะศิลปินต้นแบบใช้ภาวะสีร้อนมากกว่าสีเย็นบ้าง สีเย็นมากกว่าสีร้อนบ้าง ผู้วิจัยใช้ทั้งสีร้อนและเย็นในปริมาณพอๆ กัน ดูแล้วกลมกลืนกัน 6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับสจวร์ต เด 	

วิส หรือไม่ อย่างไร? คล้ายคลึงมากในการใช้เทคนิคระบายเรียบ การสร้างพื้นผิวด้วยเทคนิคซ้อนทับ การทิ้งคราบครวลองทำดูบ้าง

7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม ทำอย่างไร..เราจึงจะสามารถนำเอาตัวหลักของภาพมาใช้มากๆ ได้ เช่น อนุสาวรีย์ทำให้ใหญ่ขึ้น อย่างอื่นเล็กลงไป องค์ประกอบที่ซ้อนทับมากๆ จะทำให้ดูแปลกและน่าสนใจ

แบบสัมภาษณ์

ภาพที่ 6

ชื่อโครงการวิจัย : ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932

ชื่อ-สกุลผู้ให้สัมภาษณ์: ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน วันเดือนปีที่สัมภาษณ์ : 7-17 กุมภาพันธ์ 2558

สถานที่ : ไร่กุสุมา อ.ห้วยแถลง จ.สระบุรี และ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์วิทยาเขตเพาะช่าง ครั้งที่ 2

ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์

1. ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชภาพนี้มีลักษณะแบบอย่างลัทธิบาบนิยมเชิงวิเคราะห์หรือไม่ อย่างไร? คล้ายคลึงเพราะสิ่งที่เห็นคือ ความแปลก มีความน่าสนใจ ผู้วิจัยได้นำรูปทรงอิสระมาใช้แต่ยังไม่คล้ายคลึงเท่าต้นแบบนัก
2. แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความคล้ายคลึงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? คล้ายคลึง ในแนวคิด ผู้วิจัยได้นำรูปทรงพื้นถิ่นเข้าไป เช่น แจกันด้านเกวียนแสดงความเป็นโคราช
3. องค์ประกอบในภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? ค่อนข้างคล้ายคลึงในกระบวนการคิด แต่ยังผู้วิจัยไม่กล้าแสดงสิ่งที่แปลกใหม่ลงไป ในภาพ จึงทำให้ภาพขาดความเด่น
4. เป็นการจัดภาพในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิสหรือไม่ อย่างไร? ผู้วิจัยจัดภาพที่มุ่งไปที่เนื้อหา เรื่องราวมาก พยายามถ่ายทอดเรื่องราวของเมืองโคราชเข้าไป
5. การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?
คล้ายคลึงในลักษณะการใช้โทนสี มีลักษณะสอดคล้องกลมกลืนกันดี
6. ลักษณะกลวิธีการระบายสีในงานจิตรกรรมฯ ภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของกับ สจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร? คล้ายคลึงมากในการใช้เทคนิคระบายเรียบ การสร้างพื้นผิวด้วยเทคนิคซ้อนทับ การทิ้งคราบครวลองทำดูบ้าง
7. ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม อยากให้มองพื้นที่ว่างให้มาก ไล่พื้นผิวเข้าไปให้คิดว่าพื้นผิวอยู่บนความเรียบสร้างหลากหลาย เส้นโค้งของเส้นอิสระและเส้นนำสายตา ความอิสระในรูปทรง

อภิปรายผล จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 ลักษณะแบบอย่างลัทธิ บาสนิกนิยมเชิงวิเคราะห์ การสร้างสรรค์งานจิตรกรรมทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานของ สจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ.1928-1932 ผู้วิจัยพัฒนารูปทรงสัญลักษณ์ที่บอกเรื่องราวของเมืองโคราชและนำเอารูปทรงอิสระมาใช้ในการสร้างสรรค์ครั้งนี้ สรุปตามประเด็นวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 แนวคิดและเนื้อหาในงานจิตรกรรมภาพนี้มีแนวคิดคล้ายคลึงกับสจวร์ต เดวิสในเรื่องแนวคิดส่วนเนื้อหา ผู้วิจัยนำเอาพื้นถิ่นของเมืองโคราชเข้าไปในงาน

ประเด็นที่ 2 องค์ประกอบภาพในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความคล้ายคลึงกับสจวร์ต เดวิสบางส่วน เพราะศิลปินต้นแบบมีความเป็นกลุ่มก้อนสูง ผู้วิจัยนำเอาเนื้อหาย่อยเข้าสู่เนื้อหาใหญ่

ประเด็นที่ 3 การจัดภาพในจิตรกรรม ผู้วิจัยจัดภาพแบบเว้นพื้นที่ว่างให้มีความสำคัญพอกันกับรูป และมุ่งเน้นไปที่เนื้อหา เรื่องราว พยายามถ่ายทอดเรื่องราวเมืองโคราชเข้าไป

ประเด็นที่ 4 การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมมีความคล้ายคลึงกับชุดสีของสจวร์ต เดวิสในการใช้ชุดสีทั้งโทนสีร้อนและโทนสีเย็น

ประเด็นที่ 5 ลักษณะกลวิธีการระบายสีในภาพจิตรกรรมมีความคล้ายคลึงตามเทคนิคการระบายสีของสจวร์ต เดวิสเป็นอย่างมากในการใช้เทคนิคระบายเรียบ การสร้างพื้นผิวด้วยเทคนิคซ้อนทับ ควรมีการทดลองการทิ้งคราบบ้าง

ผลการประเมินผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2

เมื่อผู้วิจัยได้นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 ทั้ง 2 ภาพต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านแล้ว ผู้วิจัยได้ขอฉันทามติเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ โดยจัดลำดับผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 ซึ่งมีผลดังนี้

ตารางที่ 69 การจัดลำดับผลการประเมินผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ผู้เชี่ยวชาญ	ภาพผลงานชิ้นที่ 5 ชื่อภาพ ทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 1	ภาพผลงานชิ้นที่ 6 ชื่อภาพ ทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 2
คนที่ 1	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2
คนที่ 2	ลำดับที่ 2	ลำดับที่ 1
คนที่ 3	ลำดับที่ 1	ลำดับที่ 2

สรุป ผลการประเมินผลงานสร้างสรรค์ครั้งที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านได้รับฉันทามติให้ภาพผลงานชิ้นที่ 5 ชื่อภาพทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 1 เป็นภาพผลงานที่มีความตรงในเนื้อหาและเป็นไปตามประเด็นที่ศึกษามากที่สุด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของสจวร์ต เดวิส ระหว่าง ค.ศ.1928 – 1932 ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษางานจิตรกรรมแนวบาบิกนิยมของ สจวร์ต เดวิส ระหว่าง ค.ศ.1928 – 1932 ในประเด็นที่เกี่ยวกับแนวคิด เนื้อหา องค์ประกอบในภาพ การจัดภาพ ชูคติ และกลวิธีระบายสี
2. เพื่อสร้างสรรค์งานจิตรกรรม เรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของ สจวร์ต เดวิส ค.ศ.1928 – 1932 ด้วยสื่ออะคริลิกบนผ้าใบ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวเคราะห์แนวคิดและเนื้อหา องค์ประกอบในภาพ การจัดภาพ ชูคติ และกลวิธีระบายสี ในงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราชของ สจวร์ต เดวิสระหว่าง ค.ศ.1928-1932 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนของการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่าง โดยรับรองจากอาจารย์ที่ปรึกษา
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. เก็บรวบรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูล
6. สร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 1 จำนวน 4 ภาพ
7. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ครั้งที่ 1
8. สร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 จำนวน 2 ภาพ
9. สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2
10. เขียนรายงานการวิจัยและจัดนิทรรศการ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ.1928 – 1932 สามารถสรุปผลการวิจัยตามหัวข้อวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. จากการศึกษาวิเคราะห์จิตรกรรมแนวบาบิกนิยมของสจวร์ต เดวิสจากภาพกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 ภาพมีดังนี้ ประเด็นแนวคิดและเนื้อหา พบว่า สจวร์ต เดวิส ใช้สถานที่ประทับใจต่างถิ่นและบรรยากาศเงียบสงบในเมืองในระดับมากที่สุด สังเกตได้จาก เนื้อหาในภาพส่วนใหญ่เป็นสถานที่ประทับใจต่างถิ่น ได้แก่ ร้านกาแฟ ท่าเรือ เมืองนิวยอร์ก เป็นต้น ประกอบกับบรรยากาศเงียบสงบในเมืองที่สังเกตว่าในภาพเมืองไม่มีผู้คนสัญจรไปมา ไม่มีรถยนต์พาหนะ จึงทำให้บรรยากาศดูเงียบสงบ ประเด็นการสังเกตองค์ประกอบในภาพ พบว่า สจวร์ต เดวิสใช้รูปร่างเป็นองค์ประกอบในระดับมากที่สุด ได้แก่ รูปสามเหลี่ยม สีเหลี่ยมของอาคารต่างๆ ในเมือง องค์ประกอบเส้นใช้ในระดับรองลงมา ได้แก่ เส้นตรงแนวตั้ง แนวนอน เส้นหยัก เส้นอิสระ ใช้ในการสร้างพื้นผิวบนผนังอาคาร บริเวณท้องฟ้าและบริเวณพื้นถนนใช้น้ำหนักอ่อนแก่ในระดับปานกลาง โดยใช้ในบางส่วนของภาพ เช่น การวางน้ำหนักอ่อนไว้ด้านหลัง น้ำหนักเข้มอยู่ด้านหลัง น้ำหนักเข้มอยู่ด้านหลัง น้ำหนักอ่อนอยู่ด้านหลัง ทำให้มองดูมีมิติลึกเข้าไปข้างใน ใช้จุดในระดับน้อยใช้ในการสร้างพื้นผิว บริเวณพื้นบางส่วน ประเด็นการสังเกตการจัดภาพ พบว่า สจวร์ต เดวิส ใช้การจัดภาพแบบกระจายเต็มภาพในระดับมากที่สุด ได้แก่ การวางแบบอาคารต่างๆ ไว้ชิดขอบซ้ายขวาทั้งสองด้าน วางรูปอาคารให้ทับซ้อนกันทั่วทั้งภาพ โดยอาคารที่มีขนาดเล็กอยู่ด้านใน และอาคารที่มีขนาดใหญ่กว่าอยู่ด้านหลัง การจัดแบบมีจุดนำสายตาใช้ในระดับปานกลาง โดยใช้เส้นทแยงนำสายตา วางรูปอาคาร เส้นของถนน เป็นต้น การจัดแบบเว้นพื้นที่รอบภาพในระดับปานกลาง เช่นกัน ได้แก่วางรูปอาคารห่างจากขอบทั้งสี่ด้านให้รูปภาพอยู่บริเวณกลางภาพ โดยเน้นบริเวณรูป ใช้จุดสีอ่อน บริเวณพื้นใช้จุดสีเข้ม หรือบริเวณรูปใช้จุดสีเข้มบริเวณพื้นใช้จุดสีอ่อน ประเด็นจุดสี พบว่า ศิลปินต้นแบบใช้จุดสีทั้งหมด 11 สี ได้แก่ สีเขียว เหลือง ส้ม น้ำเงิน ฟ้า แดง ชมพู ขาว ดำ เทา น้ำตาล โดยใช้สีขาวบ่อยที่สุด พบในทุกภาพ รองมาเป็นสีน้ำเงิน ดำ เหลือง แดง ฟ้า ส้ม ชมพู เขียว น้ำตาล และเทา ตามลำดับ และประเด็นกลวิธีการระบายสี พบว่า กลวิธีการระบายสีที่ใช้ในปริมาณมากคือ กลวิธีการระบายเรียบ ใช้ระบายบริเวณรูปอาคารวัตถุต่างๆ และบริเวณพื้น กลวิธีการระบายแบบสร้างพื้นผิว ใช้ในปริมาณรองลงมา โดยใช้เส้นลักษณะต่างๆ รูปเรขาคณิต สามเหลี่ยม สีเหลี่ยม วงกลม จุด สร้างพื้นผิว บริเวณบางส่วนของผนังอาคาร ถนน ท้องฟ้า เป็นต้น

2. การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเรื่องทิวทัศน์เมืองโคราชด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบของผู้นักวิจัยในประเด็น แนวคิดและเนื้อหา ได้นำสถานที่ประทับใจหลายๆแห่งในเมืองโคราชมารวมกับ

บรรยากาศเงียบสงบในเมืองมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งาน องค์ประกอบในภาพจะเป็นรูปร่างรูปทรงของสิ่งก่อสร้างต่างๆในรูปแบบรูปเรขาคณิตและรูปทรงอิสระโดยนำเส้นลักษณะต่างๆมาสร้างเป็นพื้นผิวในส่วนที่เป็นรายละเอียดและสร้างจุดนำสายตา ใช้น้ำหนักอ่อนแก่สร้างความแตกต่างของตึก อาคาร สิ่งก่อสร้างอื่น เพิ่มความเป็นมิติการจัดภาพจัดแบบกระจายเต็มภาพแบบเว้นพื้นที่รอบภาพ และจัดแบบมีจุดนำสายตา ชุดสีที่ใช้ประกอบด้วย สีเหลือง สีส้ม สีแดง สีน้ำเงิน สีน้ำตาล สีเขียว สีขาว สีเทา สีฟ้า สีชมพู และสีครีม โดยใช้ชุดสีโทนเย็นที่ผ่านการผสมของสีตรงข้ามและสีข้างบริเวณพื้นที่ว่าง โดยใช้ชุดสีเข้ม ส่วนพื้นรูปที่เป็นรูปทรงต่างๆใช้สีอ่อนเพื่อสร้างจุดสนใจ ใช้วิธีทำให้ภาพมีขอบคมเพื่อแยกกับพื้นออกจากกัน กลวิธีการระบายสีใช้ระบายเรียบและระบายสร้างพื้นผิวในบางส่วน

อภิปรายผล

1. สจวร์ต เดวิส เป็นศิลปินผู้สร้างสรรค์ผลงานตามแบบอย่างแนวทางศิลปะลัทธิบาศกนิยม เป็นศิลปินอีกผู้หนึ่งที่มีแนวทางในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยการนำเสนอความคิดจากประสบการณ์ชีวิต สิ่งที่ใช้และพบเห็นในชีวิตประจำวัน ผลงานส่วนใหญ่ที่วาดเกี่ยวกับตึก สิ่งก่อสร้าง และทิวทัศน์ขององค์ประกอบในเมือง และสจวร์ต เดวิส มักใช้องค์ประกอบของเส้นขีดเขียนอย่างอิสระและสีฉูดฉาด เขาประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของจริงมาเป็นภาพเหลี่ยมเป็นสิ่งของ โดยเฉพาะผลงานในช่วงปี ค.ศ.1928 – 1932 ที่ผู้วิจัยได้นำมาศึกษา วิเคราะห์เป็นผลงานที่สจวร์ต เดวิส ได้สร้างสรรค์ผลงานที่เกิดจากแนวคิดเนื้อหาที่เป็นสถานที่ประทับใจต่างถิ่น บรรยากาศเงียบสงบในเมือง สถานที่พักผ่อนในเมือง และเทคโนโลยีในเมืองโดยใช้องค์ประกอบในภาพของเส้นชนิดต่างๆ เส้นขีดเขียนอย่างอิสระ ใชรูปร่างรูปทรงแบบเหลี่ยมและรูปทรงอิสระ ใช้น้ำหนักอ่อนแก่ในการสร้างค่าน้ำหนักสี ใช้ชุดสีทั้งร้อนเย็นในปริมาณใกล้เคียงกัน โดยใช้กลวิธีการระบายเรียบเป็นส่วนใหญ่ ระบายแบบสร้างพื้นผิวเป็นบางส่วน

ผลการสังเคราะห์ประเด็นที่ศึกษา แนวคิด เนื้อหา องค์ประกอบในภาพ การจัดภาพ ชุดสี และกลวิธีการระบายสี ทำให้ได้รับความรู้ที่จะนำไปสร้างสรรค์ผลงานสอดคล้องกับงานวิจัยของนิคม กุบแก้ว ที่พบว่า เรื่องราวที่ปรากฏในภาพทิวทัศน์ อันเป็นเรื่องราวหลักของภาพ ได้แก่ ต้นไม้ ภูเขา โขดหิน แม่น้ำลำธาร ทุ่งราบ ท้องฟ้า และสิ่งก่อสร้างรูปแบบที่จะเป็นการลดทอนรูปทรงให้เป็นทรงกระบอก ทรงเหลี่ยม หรือทรงลูกบาศก์ กลวิธีในการสร้างงาน ศิลปินจะแสดงออกด้วยการแต้มสีทีละน้อยในลักษณะเป็นเส้นขนานในแนวทแยงหรือแนวนอน อีกทั้งเป็นระนาบเล็กๆ และระนาบใหญ่

2. การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เรื่องเมืองโคราชด้วยสีอะคริลิกบนผ้าใบของผู้วิจัย จำนวน 6 ภาพ เป็นการนำผลการวิเคราะห์มาสร้างสรรค์โดยปรับให้เข้ากับบริบทของ

ทิวทัศน์เมืองของจังหวัดนครราชสีมา กับสถานที่ประทับใจหลายแห่ง ประกอบด้วย ธรรมชาติตามลักษณะของภูมิประเทศรวมถึงความแตกต่างของรูปแบบสถาปัตยกรรมที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมชีวิตความเป็นอยู่

ประเด็นที่ 1 แนวคิดและเนื้อหา ได้นำสถานที่ประทับใจหลายๆแห่งในเมืองโคราชมารวมกับบรรยากาศเงียบสงบในเมืองมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งาน

ประเด็นที่ 2 องค์ประกอบในภาพจะเป็นรูปร่างรูปทรงของสิ่งก่อสร้างต่างๆในรูปแบบรูปเรขาคณิตและรูปทรงอิสระ โดยนำเส้นลักษณะต่างๆมาสร้างเป็นพื้นผิวในส่วนที่เป็นรายละเอียดและสร้างจุดนำสายตา ใช้น้ำหนักอ่อนแก่สร้างความแตกต่างของตึก อาคาร สิ่งก่อสร้างอื่นเพิ่มความ เป็นมิติ

ประเด็นที่ 3 การจัดภาพ จัดแบบกระจายเต็มภาพ แบบเว้นพื้นที่รอบภาพ และจัดแบบมีจุดนำสายตา

ประเด็นที่ 4 ชุดสี ชุดสีที่ใช้ประกอบด้วย สีเหลือง สีส้ม สีแดง สีนํ้าเงิน สีนํ้าตาล สีเขียว สีขาว สีเทา สีฟ้า สีชมพู และสีครีม โดยใช้ชุดสีโทนเย็นที่ผ่านการผสมของสีตรงข้ามและสีทวนบริเวณพื้นที่ว่าง โดยใช้ชุดสีเข้ม ส่วนพื้นรูปที่เป็นรูปทรงต่างๆใช้สีอ่อนเพื่อสร้างจุดสนใจ ใช้วิธีทำให้ภาพมีขอบคมเพื่อแยกรูปกับพื้นออกจากกัน

ประเด็นที่ 5 กลวิธีการระบายสี ใช้แบบระบายเรียบเป็นส่วนใหญ่และระบายสร้างพื้นผิวในบางส่วน

อย่างไรก็ตามผลงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ทั้ง 6 ภาพ ได้สื่อถึงทิวทัศน์เมืองโคราชในแม่ มุมต่างๆโดยเฉพาะทิวทัศน์ที่เป็นสิ่งก่อสร้าง ตึก อาคารต่างๆ สัญลักษณ์ของเมืองโคราช ซึ่งผู้เสนอ ต้องถ่ายทอดเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมเมืองโคราชให้เห็นถึงคุณค่าทางสุนทรียภาพจาก สภาพแวดล้อมและวัตถุโดยใช้ภาพสิ่งก่อสร้างเมืองโคราช อีกทั้งเพื่อเป็นการแสดงภาพลักษณ์ของ จังหวัดและเผยแพร่วัฒนธรรม ประเพณีให้เป็นที่รู้จักกับนักท่องเที่ยวและคนทั่วไป สื่อให้เห็นคุณค่า ทางศิลปะวัฒนธรรมและแสดงสำนึกในการรักท้องถิ่น การแสดงคุณค่าของเมืองโคราชผ่าน ขบวนการทางจิตรกรรมแบบบาสกนิยมที่เรียบง่าย ซึ่งสอดคล้องกับเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงาน “ทิวทัศน์เมืองโคราช” กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของสจวร์ต เดวิสระหว่างปี ค.ศ.1928 – 1932 ด้วย สีอะคริลิก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

จากผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ทิวทัศน์เมืองโคราช” กรณีศึกษาผลงานวิจัยจิตรกรรม ของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ.1928 – 1932” มีข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติดังนี้

1. ผลงานจิตรกรรมทิวทัศน์เมืองโคราช ชุดสี กลวิธีการระบายสี แนวคิด เนื้อหา การจัดองค์ประกอบในภาพ การจัดภาพ สามารถถ่ายทอดสื่อสารเรื่องราว แสดงอารมณ์ความรู้สึกและสามารถใช้สัญลักษณ์แทนสิ่งต่างๆ ได้

2. การสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ ผ่านกระบวนการเทคนิคเดลฟายประยุกต์ (Applied Delphi Technique) ซึ่งมีประสิทธิภาพที่น่าพอใจ การพบผู้เชี่ยวชาญอย่างสม่ำเสมอ และจำนวนหลายครั้งส่งผลให้งานมีคุณภาพ ทำให้ผู้คนทั่วไปที่ได้สัมผัสมีสุนทรียภาพ

3. การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เริ่มต้นสัมภาษณ์ควรอธิบายถึงประเด็นคำถามที่ศึกษา ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ชัดเจนที่สุด เพื่อไม่ให้ผู้เชี่ยวชาญอธิบายเกินขอบเขตของคำถามและเนื้อหาที่กำหนดไว้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทดลองจัดองค์ประกอบในรูปทรงอื่นและควรทดลองใช้สีใหม่หรือวัตถุอื่นๆ จัดรูปร่างให้มีรูปแบบ แนวคิดและมุมมองใหม่ๆ เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ อีกทั้งควรพัฒนาสร้างสรรค์ผลงานให้มีขนาด เทคนิคที่หลากหลาย สามารถนำมาใช้แสดงนิทรรศการเดี่ยวได้อย่างมีคุณภาพ ควรนำเอาตัวหลักของภาพมาใช้มากๆ ได้ เช่น อนุสาวรีย์ทำให้ใหญ่ขึ้น อย่างอื่นเล็กลงไป องค์ประกอบที่ซ้อนทับมากๆ จะทำให้ดูแปลกและน่าสนใจยากให้มองพื้นที่ว่างให้มาก ใส่พื้นผิวเข้าไปให้คิดว่า พื้นผิวอยู่บนความเรียบสร้างความหลากหลาย เส้นโค้งของเส้นอิสระและเส้นนำสายตา ความอิสระในรูปทรง

จากการสร้างสรรค์ผลงานครั้งที่ 2 การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ.1928 – 1932 ได้รับฉันทามติจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านให้ภาพเครื่องมือชิ้นที่ 5 เป็นภาพที่มีความตรงในเนื้อหาและเป็นไปตามประเด็นที่ศึกษามากที่สุด

บรรณานุกรม

- กำจร สุนพงษ์ศรี. (2554). ศิลปะสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โกศล พิณกุล. (2543). เทคนิคการระบายสีน้ำมันและศิลปะวิจัย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- โกสุม สายใจ. (2536). สีและการใช้สี. กรุงเทพฯ : กุลพริ้นติง.
- _____. (2544). จิตรกรรมพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สารพินศึกษา
- จิรพันธ์ สมประสงค์. (2532). ประวัติศิลปะ. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติงเฮ้าท์.
- ชลูด นิ่มเสมอ. (2544). องค์ประกอบของศิลปะ. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ทวีเดช จีวบาง. (2539). ศึกษาจิตรกรรม. กรุงเทพฯ : ต้นอ้อ แกรมมี่.
- _____. (2536). เรียนรู้ทฤษฎีสี. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- นิคม กุบแก้ว. (2544). จิตรกรรมภาพทิวทัศน์ : กรณีศึกษางานจิตรกรรมภาพทิวทัศน์ของปอล
เชซาน. ปรินญาณิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์.
- นิติพงศ์ ใจประสาท. (2543). จิตรกรรมสีน้ำ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- น. ณ ปากน้ำ. (2518). หลักการใช้สี. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- พีระพงษ์ กุลพิศาล. (2546). มโนภาพและการรับรู้ทางศิลปะ และศิลปศึกษา. กรุงเทพฯ : ชารอักษร
- _____. (2549). สุนทรียศาสตร์ในศิลปะและศิลปศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้าน
สมเด็จพระเจ้าพระยา
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2541). พจนานุกรมศัพท์ศิลปะอังกฤษ – ไทย. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน
- ศุภพงษ์ ยืนยง. (2547). หลักการเขียนภาพ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุดใจ ไชยภักดิ์. (2543). จินตนาการจากการเปลี่ยนแปลงในธรรมชาติ. วิทยานิพนธ์หลักสูตร
ปริญญาศิลปะบัณฑิต สาขาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรกรรม บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ศิลปากร
- สมชาย พรหมสุวรรณ. (2548). หลักการทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ : แอคทีฟ พริ้นท์
- อัสนีย์ ชูอรุณ. (2530). จิตรกรรมร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติงเฮ้าท์
- อารีย์ สุทธิพันธุ์. (2535). ศิลปะนิยม. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- Wikipedia. (2013). **The school of Athens**. Retrieved 15 July 2013.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อผู้เชี่ยวชาญ	อาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ
ตำแหน่ง	ศิลปินอิสระ
ชื่อผู้เชี่ยวชาญ	อาจารย์ไมตรี หอมทอง
ตำแหน่ง	ศิลปินอิสระ
ชื่อผู้เชี่ยวชาญ	อาจารย์นิโรจน์ จตุรจิตวิวัฒน์
ตำแหน่ง	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตเพาะช่าง

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๒๙๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

ณ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง เြียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์นิโรจน์ จรุงจิตวิฑฒ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางเจียมรัตน์ ปานอุบล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม รุ่นที่ ๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของสจ๊วต เควิส ระหว่างปี ค.ศ.1928-1932" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.พิระพงษ์	กุลพิศาล	ประธาน
๒. ศศ.พิสิษฐ์	พันธ์เทียน	กรรมการ
๓. ศศ.วรรณภา	พิชฎพฤกษ์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาดังกล่าวจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เวม เวียงไชยศรี)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๔๗๓-๗๐๐๐ คอ ๑๘๑๓

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๒๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงทวีธรรม
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๙ เมษายน ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ (ศิลปินอิสระ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางเจียมวิรัตน์ ปานอุบล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม รุ่นที่ ๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของสจ๊วต เควิส ระหว่างปี ค.ศ.1928-1932" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.พีระพงษ์	กุลพิศาล	ประธาน
๒. ศศ.พิณัฐ	พันธ์เทียน	กรรมการ
๓. ศศ.วรรณมา	พิเชษฐฤทธิ์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาคือจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวณี เรืองใจหวี
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๔๗๓-๖๐๐๐ คอ ๑๘๑๑

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๒๙๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๙ เมษายน ๒๕๕๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อาจารย์ไมตรี หอมทอง (ศิลปินอิสระ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางเจียมรัตน์ ปานอุบล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม รุ่นที่ ๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช: กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของสจ๊วต เควิส ระหว่างปี ค.ศ.1928-1932" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. รศ.พีระพงษ์	กุลพิศาล	ประธาน
๒. ศศ.พิณัฐ	พันธ์เทียน	กรรมการ
๓. ศศ.วรรณภา	พิชชอุฑูทธ์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางด้านการทำงานวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาค่ะจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเวณี เรืองไชยศรี)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๕๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๘๑๓

ที่ ศธ.๐๕๖๔.๑๔/๓๔๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
๑๐๖๑ ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร ๑๐๖๐๐

๒๘ เมษายน ๒๕๕๑

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิรัช ตราชู

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย นางเจียมรัตน์ ปานอุบล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศิลปกรรม รุ่นที่ ๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "เรื่อง "ทิวทัศน์เมือง โคราช กรณีศึกษา ผลงานจิตรกรรมของสจ๊วต เควิต ระหว่างปี ค.ศ. 1928-1932" โดยมีคณะกรรมการ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ดังนี้

๑. วศ.พิระพงษ์	กุลพิศาล	ประธาน
๒. ศศ.พิสิษฐ์	พันธ์เทียน	กรรมการ
๓. ศศ.วรรณา	พิเชษฐฤทธิ์	กรรมการ

ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของเครื่องมือ เพื่อให้ได้เครื่องมือที่สมบูรณ์ที่สุด ทางบัณฑิตศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้ความสามารถทางการทำวิจัยเป็นอย่างดี จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของเครื่องมือดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์แก่นักศึกษาด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสวณี เรืองไชยศรี
รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย)

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐๒-๔๗๓-๗๐๐๐ ต่อ ๑๔๑๓

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ภาพที่ 18 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ภาพที่ 1 ชื่อภาพ “ประตูสู่อีสาน”

ภาพที่ 19 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ภาพที่ 2 ชื่อภาพ “ลำตะคอง”

ภาพที่ 20 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ภาพที่ 3 ชื่อภาพ “โรงไฟฟ้า”

ภาพที่ 21 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ภาพที่ 4 ชื่อภาพ “ความศรัทธา”

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์ผลงานของผู้เชี่ยวชาญ

ภาพที่ 22 ผู้วิจัยและอาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ ในการพบผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1

ภาพที่ 23 อาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 วิเคราะห์ผลงาน

ภาพที่ 24 ผู้วิจัยและอาจารย์ไมตรี หอมทอง ในการพบผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1

ภาพที่ 25 อาจารย์ไมตรี หอมทอง ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 วิเคราะห์ผลงาน

ภาพที่ 26 ผู้วิจัยและอาจารย์นิโรจน์ จรุงจิตวิวัฒน์ในการพบผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1

ภาพที่ 27 ผู้วิจัยและอาจารย์นิโรจน์ จรุงจิตวิวัฒน์ในการพบผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2

ภาพที่ 28 ผู้วิจัยและอาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ ในการพบผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2

ภาพที่ 29 อาจารย์สมชาย วัชรสมบัติ ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 วิเคราะห์ผลงาน

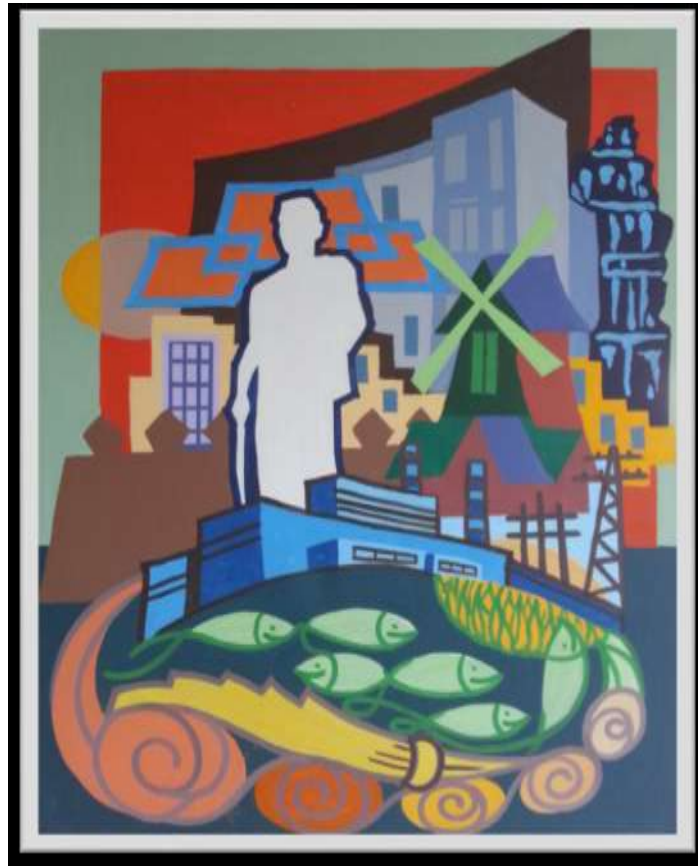

ภาพที่ 30 ผู้วิจัยและอาจารย์ไมตรี หอมทอง ในการพบผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 2

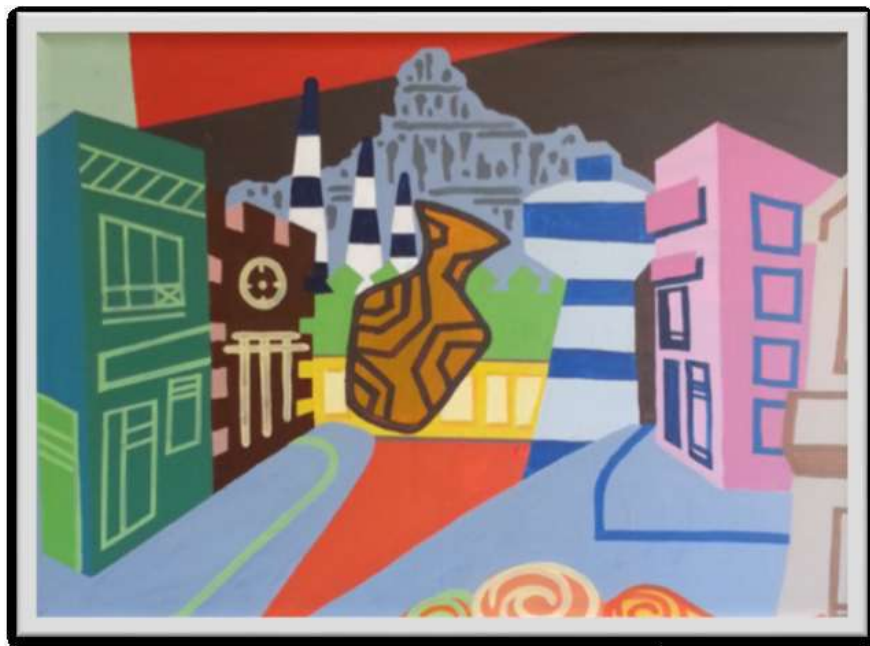

ภาพที่ 31 อาจารย์ไมตรี หอมทอง ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 วิเคราะห์ผลงาน

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ

ภาพที่ 32 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 5 ครั้งที่ 2 ชื่อภาพ ทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 1

ภาพที่ 33 ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นที่ 6 ครั้งที่ 2 ชื่อภาพ ทิวทัศน์เมืองโคราช หมายเลข 2

ตารางที่ 90 ตารางสังเคราะห์คำสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1

ลำดับ ที่	ประเด็น	ภาพที่ 1 ประตูสู่อีสาน	ภาพที่ 2 ลำตะคอง	ภาพที่ 3 โรงไฟฟ้า	ภาพที่ 4 ความศรัทธา	สรุป
1	มีลักษณะแบบอย่างลัทธิ บาศกนิยมเชิงวิเคราะห์ หรือไม่อย่างไร	มีความเป็นบาศกนิยมเพราะ การตัดทอนรูปทรงต่างๆ ใช้ สีเส้นตัดกัน	ยังไม่เป็นบาศกนิยมเท่าที่ควร เพราะขาดความสมบูรณ์ใน รูปทรง	มีความเป็นบาศกนิยมอยู่แต่ ยังไม่สมบูรณ์อย่าคิดถึงความ จริงมากต้องรู้จักตัดทอน โครงสร้าง	มีความเป็นบาศกนิยมเพราะ เห็นการใช้รูปทรงต่างๆ สามเหลี่ยม สี่เหลี่ยม วงกลม เป็นสื่อสัญลักษณ์ตาม แบบอย่างลัทธิดังกล่าว	มีความเป็นบาศกนิยมเพราะเห็นการ ตัดทอนรูปทรงต่างๆที่เห็นได้จริงมา เป็นรูปทรงพื้นฐานต่างๆ ใช้สีเส้นตัด กันเป็นสื่อสัญลักษณ์ตามแบบอย่าง ลัทธิดังกล่าว
2	แนวคิด เนื้อหาในงาน จิตรกรรมภาพนี้มีแนวคิด คล้ายคลึงกับสจวร์ต เดวิสหรือไม่อย่างไร?	มีความคล้ายคลึงตรงตาม เป้าหมาย	ไม่ได้คล้ายคลึง เพราะเนื้อหา ที่แสดงความเป็นโคราชและ ลำตะคองยังไม่เด่นชัด	ไม่คล้ายคลึงเพราะสัญลักษณ์ ที่สื่อถึงเนื้อหาในภาพยังไม่ ชัดเจน	คล้ายคลึงเพราะมีการลดทอน ตามลัทธิบาศกนิยม เนื้อหา เรื่องราวค่อนข้างสมบูรณ์	มีความคล้ายคลึงตรงตามเป้าหมาย ในภาพที่ 1, 4 ภาพที่ 2 และ 3 ยังไม่ เด่นชัด
3	องค์ประกอบภาพใน จิตรกรรมภาพนี้ มีความ เหมือนหรือใกล้เคียง กับสจวร์ต เดวิส หรือไม่ อย่างไร?	ยังไม่ใกล้เคียง เพราะ ต้นแบบมีความเป็นมิติ หลากหลาย	ไม่ได้ใกล้เคียง เพราะ องค์ประกอบในภาพยังกระจัด กระจายอยู่ไม่รวมกันเป็นกลุ่ม ก้อน แสดงค่าน้ำหนักอ่อนแก่ น้อย	ไม่ใกล้เคียง เพราะ องค์ประกอบในภาพกระจาย กันอยู่ไม่สัมพันธ์กัน	ค่อนข้างใกล้เคียงเพราะเห็น ความสมบูรณ์ของ องค์ประกอบมากขึ้น มีการนำ เส้นน้ำหนักอ่อนแก่มาทำให้ทำ ภาพดูน่าสนใจขึ้น	ไม่ใกล้เคียง เพราะองค์ประกอบใน ภาพยังกระจัดกระจายอยู่ไม่สัมพันธ์ กัน ต้นแบบมีความเป็นมิติ หลากหลาย
4	การจัดภาพในจิตรกรรมฯ ภาพนี้ มีความเหมือน หรือใกล้เคียงกับสจวร์ต เดวิส หรือไม่อย่างไร?	ไม่ใกล้เคียง เพราะขาด จุดเด่นของภาพ	ไม่ได้ใกล้เคียง เพราะผู้วิจัย ทำงานน้อยเกินไป ต้อง ทำงานหนักมากจะมีความ ชำนาญในการจัดภาพที่ลงตัว	ไม่ใกล้เคียงเพราะขาดจุดเด่น ต้นแบบใช้เส้นทแยงเพื่อ แสดงความลึก คู่มิมิติ และ เส้นนำสายตาผู้วิจัยจัดแบบ ด้านตรงอย่างเดียว	ค่อนข้างใกล้เคียงเพราะขาด ความลึกในผลงานและควรจัด ภาพด้านอื่นๆบ้าง เช่น แนว ทแยง 45 องศา	ไม่ใกล้เคียง เพราะขาดจุดเด่น ต้นแบบ จัดหลากหลายรูปแบบ ผู้วิจัยจัดแบบด้านตรงด้านเดียว ควร เปลี่ยนเป็นแนวทแยง 45 องศาบ้าง

ลำดับ ที่	ประเด็น	ภาพที่ 1 ประตูผู้โดยสาร	ภาพที่ 2 ลำตะคอง	ภาพที่ 3 โรงไฟฟ้า	ภาพที่ 4 ความศรัทธา	สรุป
5	การใช้ชุดสีในงานจิตรกรรมภาพนี้มีความเหมือนหรือใกล้เคียงกับชุดสีของสจวร์ต เดวิสหรือไม่อย่างไร?	ไม่ได้ใกล้เคียงเพราะใช้สีดิบ	ไม่ได้ใกล้เคียงเพราะใช้สีดิบและทึบตัน ต้นแบบเป็นสีผ่านผสมสีขาวและตรงข้ามทำให้สีสว่าง	ไม่ได้ใกล้เคียงเพราะชุดสีที่ต้นแบบใช้สีโทนร้อนและเบรคด้วยสีโทนเย็นทำให้ถูกกลมกลืนแต่ผู้วิจัยใช้สีโทนร้อนและเย็นยังไม่กลมกลืนกัน	ไม่ได้ใกล้เคียงเพราะศิลปินใช้ที่ผ่านการผสมสีขาว สีดำ และสีตรงข้าม ผู้วิจัยใช้สีเข้มดิบสีเพียงจากหลอด	ไม่ได้ใกล้เคียง เพราะใช้สีดิบไม่ผ่านการผสมกับสีอื่น เช่น สีขาว สีดำ สีตรงข้ามเหมือนศิลปินต้นแบบศิลปินต้นแบบใช้สีร้อนและสีเย็นรวมกันได้อย่างกลมกลืน
6	ลักษณะกลวิธีการระบายสีในภาพจิตรกรรมภาพนี้เป็นไปตามเทคนิคการระบายสีของสจวร์ต เดวิสหรือไม่อย่างไร?	ไม่เหมือน เพราะระบายสีอย่างเดี่ยว	ระบายเรียบใช้ได้ เทคนิคการสร้างพื้นผิวขึงน้อยไป	ไม่ใกล้เคียงเพราะศิลปินต้นแบบใช้เทคนิคการซ้อนทับอย่างมีชั้นเชิง แต่ผู้วิจัยระบายเรียบอย่างเดียวทำให้งานไม่น่าสนใจ	ใกล้เคียง เพียงส่วนหนึ่งคือระบายเรียบควรเพิ่มการทิ้งร่องรอยที่แปรปรวน การสร้างพื้นผิวให้มากจะทำให้ภาพดูน่าสนใจมากขึ้น	เป็นไปตามเทคนิคของศิลปินต้นแบบเพียงส่วนเดียว คือระบายเรียบ แต่ยังมีอีกหลายเทคนิคที่ยังไม่พบ เช่น การสร้างพื้นผิวการซ้อนทับ การทิ้งร่องรอยที่แปรปรวน
7	ความเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับผลงานในภาพรวม	ควรพัฒนาเรื่องสี ความหลากหลายในรูปทรง การจัดวางองค์ประกอบ	ลองปรับเปลี่ยนรูปทรงให้เป็นแนวทแยงดูบ้าง เพื่อสร้างมิติในทางลึกด้วยเส้นนำสายตา	ควรจัดภาพให้ทับซ้อนหลายๆ ชั้น ควรจะรายละเอียดในบางส่วนเช่น มุมใดมุมหนึ่งของสิ่งก่อสร้าง ควรใช้เทคนิคการสร้างพื้นผิวให้มากจะทำให้งานดูน่าสนใจ	ควรปรับปรุงในอารมณ์ของสี การผสมผสานของสี การทับซ้อนสีไม่เรียบ ควรมีน้ำหนักอ่อนแก่ การสร้างรูปทรงสถาปัตยกรรมให้ดีและหลากหลายงานจะดีมาก	ควรพัฒนาเรื่องสี ความหลากหลายในรูปทรงการจัดวางองค์ประกอบ การจัดภาพเพื่อสร้างมิติในทางลึกด้วยเส้นนำสายตา การใช้เส้นอิสระ การสร้างค่าน้ำหนักอ่อนแก่

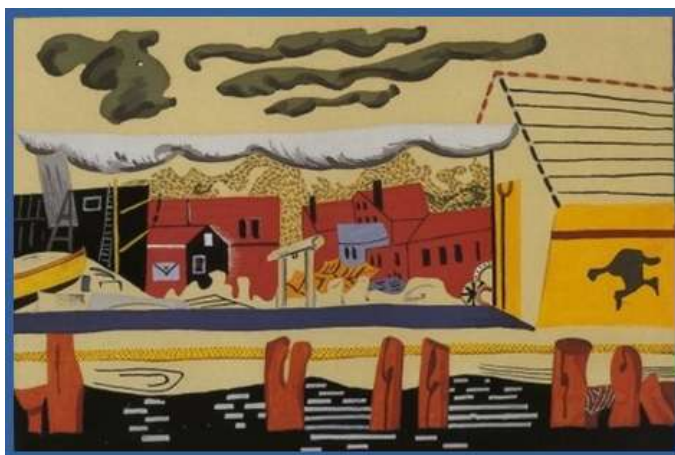
ภาคผนวก ฉ

ภาพข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

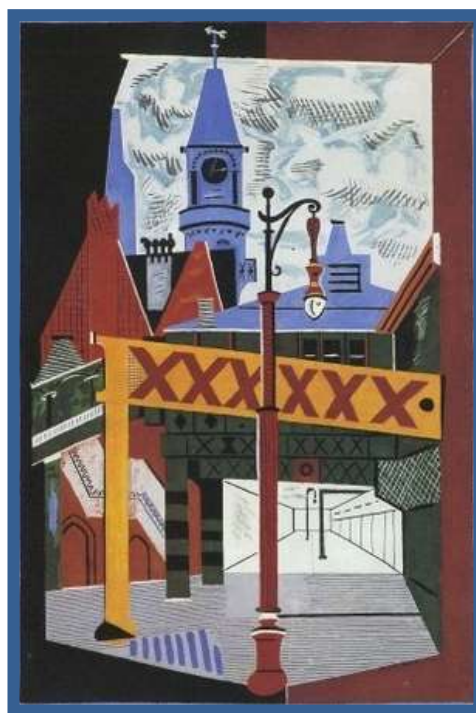
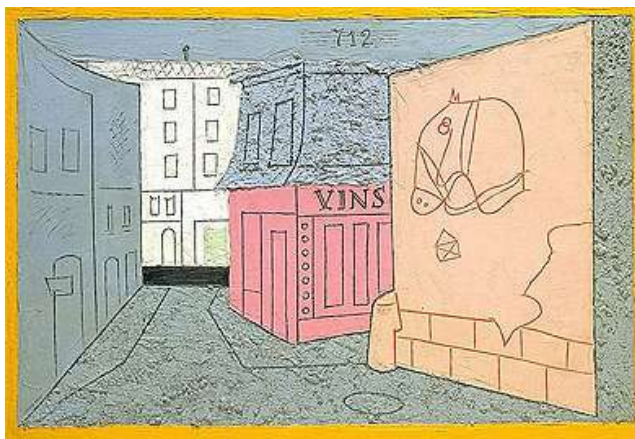
ภาพกลุ่มประชากร 15 ภาพ

ภาพกลุ่มประชากร 15 ภาพ (ต่อ)

ภาพกลุ่มประชากร 15 ภาพ (ต่อ)

ภาพกลุ่มตัวอย่าง 8 ภาพ

ภาพกลุ่มตัวอย่าง 8 ภาพ

ภาคผนวก ช

หนังสือตอบรับลงบทความ

158

ที่ ศธ ๐๕๘๖.๑๒๐๐/๒๔๑

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน
อ.เมือง จ.นครราชสีมา ๓๐๐๐๐

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอส่งหนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความ วารสาร มทร.อีสาน

เรียน นางเจียมรัตน์ ปานอุบล

สิ่งที่ส่งมาด้วย หนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความ วารสาร มทร.อีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑ (มกราคม - มิถุนายน ๒๕๕๙)ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรม
ของสจวร์ต เดวิส ระหว่างปี ค.ศ. ๑๙๒๘ - ๑๙๓๒ นั้น และบทความของท่านได้ผ่านการประเมินจาก
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเรียบร้อยแล้วในการนี้ กองบรรณาธิการ วารสาร มทร.อีสาน ขอส่งหนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความ
วารสาร มทร.อีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้กับท่าน รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

๑๙

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ จิตต์น้อม)

บรรณาธิการ วารสาร มทร.อีสาน
ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

บันทึกวิจัยและพัฒนา

: ๐ ๔๕๒๓ ๓๐๖๓

สาร ๐ ๔๕๒๓ ๓๐๖๔

หนังสือรับรองการตีพิมพ์บทความ
วารสาร มทร.อีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ขอรับรองว่าบทความ

เรื่อง ทิวทัศน์เมืองโคราช : กรณีศึกษาผลงานจิตรกรรมของสงวาร์ต เดวิส ระหว่างปี
ค.ศ. ๑๙๒๘ - ๑๙๓๒

โดย นางเจียมวิศน์ ปานอุบล

ได้ผ่านการประเมินจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
และตีพิมพ์ใน วารสาร มทร.อีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ (กรกฎาคม - ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล รัตน์ นิ่ม)
บรรณาธิการ วารสาร มทร.อีสาน
ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าอีสาน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางเจียมรัตน์ ปานอุบล
วัน เดือน ปี เกิด	14 มีนาคม 2504
สถานที่เกิด	29/8 ตำบลบ้านแฉะ อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ที่อยู่ปัจจุบัน	119 หมู่ 4 ตำบลหนองสาหร่าย อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนไตรรัตน์วิทยาคาร สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาานครราชสีมา เขต 4
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2519	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเรืองศรีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ.2521	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) วิทยาลัยครูนครราชสีมา
พ.ศ.2524	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง (ป.กศ.สูง) วิทยาลัยครู นครราชสีมา
พ.ศ.2534	ศึกษาศาสตรบัณฑิต (มัธยมศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช จังหวัด นนทบุรี